

**STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÁ ŠKOLA a OBCHODNÍ AKADEMIE
UHERSKÝ BROD**

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

pro žáky a další uchazeče, kteří ukončili povinnou školní docházku

Název školního vzdělávacího programu

Sociální činnost

**Kód a název oboru vzdělání
75-41-M/01 Sociální činnost**

**Stupeň poskytovaného vzdělání:
střední vzdělání s maturitní zkouškou**

Délka a forma studia: čtyřleté denní studium

OBSAH

ÚVODNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE.....	3
PROFIL ABSOLVENTA	4
CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU	10
UČEBNÍ PLÁN	17
PŘEHLED ROZPRACOVÁNÍ OBSAHU VZDĚLÁVÁNÍ V RVP DO ŠVP	20
UČEBNÍ OSNOVY	21
VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY	229
PERSONÁLNÍ A MATERIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ VZDĚLÁVÁNÍ.....	230
SPOLUPRÁCE SE SOCIÁLNÍMI PARTNERY	231
PŘÍLOHY	234
DODATEK Č. 1	239
DODATEK Č. 2	240
DODATEK Č. 3	244
UČEBNÍ PLÁN	244
PŘEHLED ROZPRACOVÁNÍ OBSAHU VZDĚLÁVÁNÍ V RVP DO ŠVP PLATNÝ OD 1. 9. 2019 počínaje prvním, druhým a třetím ročníkem.....	245
DODATEK Č. 4	259
UČEBNÍ PLÁN	259
PŘEHLED ROZPRACOVÁNÍ OBSAHU VZDĚLÁVÁNÍ V RVP DO ŠVP PLATNÝ OD 1. 9. 2019 počínaje čtvrtým ročníkem	260

ÚVODNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název a adresa školy:

**Střední průmyslová škola
a Obchodní akademie Uherský Brod**
Nivnická 1781, 688 01 Uherský Brod

Zřizovatel:

Krajský úřad Zlínského kraje
tř. Tomáše Bati 21
761 90 Zlín

Název školního vzdělávacího programu:

Sociální činnost

Kód a název oboru vzdělání:

75-41-M/01 Sociální činnost

Stupeň poskytovaného vzdělání:

střední vzdělání s maturitní zkouškou

Délka a forma vzdělávání:

4 roky denní formy vzdělávání

Platnost ŠVP:

Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Ředitel školy:

PaedDr. Rostislav Šmíd

Kontakty:

telefon ŘŠ:

572 622 900

telefon sekretariát:

572 622 901

web:

www.spsoa-ub.cz

e-mail:

sps@spsoa-ub.cz

PROFIL ABSOLVENTA

Název a adresa školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod Nivnická 1781, 688 01 Uherský Brod
Zřizovatel:	Krajský úřad Zlínského kraje tř. Tomáše Bati 21 761 90 Zlín
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Kód a název oboru vzdělání:	75-41-M/01 Sociální činnost
Platnost ŠVP:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem
Stupeň poskytovaného vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou
Délka a forma vzdělávání:	4 roky denní formy vzdělávání

Uplatnění absolventa v praxi

Absolvent oboru sociální činnost svými vědomostmi i dovednostmi reflektuje společenskou objednávku po odborně zdatných zaměstnancích vybavených jazykovými znalostmi a ovládajících na odpovídající úrovni informační technologie. Používá jeden cizí jazyk jako prostředek profesní komunikace, ovládá základní a aplikační programové vybavení počítače. Orientuje se v českých právních normách a využívá je pro výkon práce.

Obor vzdělání připravuje žáky pro technickoadministrativní a organizační činnosti na úseku řízení sociálních služeb a sociálních zařízení a poskytování sociálních dávek. Na trhu práce se uplatní také jako pracovník v sociální či administrativní činnosti v institucích státní správy či samosprávy.

Administrativní nebo organizační činnost uplatní i v domech s pečovatelskou službou, domovech důchodců, v ústavech sociální péče, dětských domovech, v nadacích a charitativních organizacích apod. Vzdělání žáka je směřováno i do oblasti samostatného podnikání v pečovatelských službách a sociální oblasti. Absolvent je schopen vykonávat standardní administrativní práci uplatnitelnou i mimo sociální oblast. Uplatnění ve zmíněných profesích lze očekávat u některých absolventů i v zemích Evropské unie.

Během studia je veden k systémovému chápání organizace a řízení činnosti subjektů sociální sféry. Je připravován tak flexibilně, aby v praxi mohl reagovat na dynamicky se měnící hospodářské a právní normy. Je vysoce motivován pro další celoživotní vzdělávání.

Při přípravě absolventa se klade důraz na přesnost, slušné chování, dodržování právních norem a profesní etiky.

Absolvent oboru vzdělání sociální činnost se uplatní na těchto pracovních pozicích:

- pracovník v sociální či administrativní činnosti v institucích státní správy či samosprávy (městské úřady, krajské pobočky úřadu práce, správa sociálního zabezpečení, odbory sociálních věcí - péče o mládež apod.);
- pracovník v administrativní nebo organizační činnosti, uplatní se v domech s pečovatelskou službou, domovech pro seniory, v ústavech sociální péče, dětských domovech, v nadacích a charitativních organizacích apod.;
- pracovník v nadacích různého zaměření;
- pracovník standardní administrativní práce mimo sociální oblast;
- pracovník vzdělávacích či jiných všeobecně prospěšných zařízení;
- pracovník firem nebo jiných subjektů podnikatelské sféry v sociální oblasti.

Absolvent je rovněž připraven ke studiu na vysoké škole nebo vyšší odborné škole (zejména v oborech sociální práce, v oborech sociální pedagogiky a v oborech sociálně zdravotních).

Kompetence absolventa

Realizace klíčových kompetencí probíhá ve vzdělávacím procesu zvýšením kvality vzdělávání, především prohloubením individuálního přístupu k žákovi, rozvíjením jeho základní klíčové kompetence pro úspěšné začlenění do školního i společenského života. Ve výuce i mimo ni se uplatňují prvky estetické výchovy, individuální přístup k žákovi na bázi partnerství, zvyšuje se podíl samostatné činnosti žáka a motivace žáka k aktivní účasti na vlastním sebezvoji, osobní odpovědnost žáka. Žák je veden ke schopnosti ochrany vlastního zdraví i zdraví ostatních, schopnosti ochrany životního prostředí i ochrany kulturních a společenských hodnot, vcítění se do situací ostatních a respektování jejich přesvědčení nebo názorů.

a) Kompetence k učení

Absolvent je schopen efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání. S porozuměním poslouchá mluvené projevy a pořizuje si své poznámky, efektivně vyhledává a zpracovává informace a k tomu využívá různé informační zdroje a uplatňuje různé způsoby práce s textem, je čtenářsky gramotný, aplikuje získané znalosti a zkušenosti v práci. Má pozitivní vztah k učení a vzdělávání, ovládá různé techniky učení. Sleduje a hodnotí pokrok při dosahování cílů svého učení a přijímá hodnocení výsledků od jiných lidí. Zná možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

b) Kompetence k řešení problémů

Absolvent získá dovednost samostatně nebo v týmu řešit pracovní a jiné problémy, postupovat při řešení problému systematicky a uplatňovat při tom různé metody myšlení, navrhnout způsob řešení problému a zdůvodnit svůj postup jiným lidem. Pro splnění jednotlivých aktivit volí vhodné prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky), využívá zkušeností a vědomostí nabytých dříve.

c) Komunikativní kompetence

Absolvent získá schopnost souvisle se vyjadřovat v písemné a ústní formě a volit komunikační strategie v různých učebních, životních i pracovních situacích. Dosáhne jazykové způsobilosti potřebné pro základní komunikaci v cizojazyčném prostředí alespoň v jednom cizím jazyce. Chápe výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění, je motivován k prohlubování svých jazykových dovedností.

d) Personální a sociální kompetence

Absolvent je připraven stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti pracovní a zájmové, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů. Posoudí reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadne důsledky svého jednání a chování v různých situacích. Pracuje v týmu a podílí se na realizaci společných činností, přitom přijímá a odpovědně plní svěřené úkoly.

e) Občanské kompetence a kulturní povědomí

Absolvent uznává hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a je veden je užívat v praxi. Jedná v souladu s udržitelným rozvojem a podporuje hodnoty národní, evropské i světové kultury. Jedná odpovědně a samostatně ve vlastním i veřejném zájmu, přitom dodržuje zákony a respektuje práva a osobnost druhých lidí.

f) Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Absolvent získá schopnost optimálně využívat svých osobnostních a odborných předpokladů pro úspěšné uplatnění ve světě práce, pro budování a rozvoj své profesní kariéry a s tím související potřebu celoživotního učení. Je připraven samostatně řešit běžné pracovní a mimopracovní problémy, orientuje se na trhu práce, cílevědomě a zodpovědně rozhoduje o své budoucí profesi. Vhodně komunikuje s potenciálními zaměstnavateli a prezentuje svůj odborný potenciál.

g) Matematické kompetence

Absolvent je veden využívat matematické dovednosti v různých životních situacích, ke zvládnutí sociálních a ekonomických záležitostí, být finančně gramotný. Získá schopnost provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy, nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, zvládá je popsat a využít pro dané řešení.

h) Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

Absolvent je připraven pracovat s osobním počítačem a jeho základním a aplikačním programovým vybavením, ale i s dalšími prostředky ICT, využívat adekvátní zdroje informací a efektivně s nimi pracovat, komunikovat elektronickou poštou a využívat další prostředky online a offline komunikace. Uvědomuje si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupuje k získaným informacím.

Kompetence odborné

Vzdělávací program jednak vybavuje žáky odbornými kompetencemi, jež jsou předpokladem pro získání odborné kvalifikace, jednak podporuje rozvoj obecně použitelných klíčových kompetencí, které umožňují zvládat obecné nároky jakéhokoli pracovního uplatnění i osobního života a usnadňují uplatnění absolventů na trhu práce.

a) Podílet se na zajišťování sociálních služeb

Absolvent získává přehled o systému sociálních služeb a zná podmínky jejich poskytování. Je veden ke spolupracování při řízení rezidentských i komunitních sociálních služeb, při přípravě plánů činností nebo projektů; uplatňovali své ekonomické znalosti a dovednosti. Je schopen provádět krizovou intervenci a základní sociální poradenství, podílet se pod odborným vedením na sociálních depistážích a sociální prevenci. Ovládá administrativní a správní postupy související s poskytováním sociálních služeb, vedli příslušnou dokumentaci a pracovali s právními i jinými zdroji odborných informací; Zvládá respektovat příslušnou legislativu, práva a oprávněné zájmy klientů. Je připraven pracovat samostatně i v týmu, komunikovali kvalifikovaně a odpovídajícím způsobem se svými nadřízenými a dalšími spolupracovníky. Zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti. Má vytvořeny předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a stresem;

b) Poskytovat přímou pomoc klientům sociálních služeb

Absolvent pomáhá mobilním i imobilním klientům v rezidentském i domácím prostředí při zajišťování základních životních potřeb a zvládání běžných úkonů nebo při udržování kontaktu se společenským prostředím. Je veden k zajišťování nebo pomáhání klientům při zajišťování chodu domácnosti včetně nákupů a běžných služeb. Získává schopnost pomáhat rodinám v péči o dítě nebo dospělou osobu se zdravotním postižením zajišťovat samostatně péči o dítě do tří let věku v denním režimu. Vhodně používá potřebné pomůcky, přístroje a zařízení. Je připraven pravidelně sledovat změny u klienta a konzultovat je s nadřízeným nebo s odborníky. Respektuje při poskytování péče osobnost klienta a jeho práva, vhodně s ním komunikovali, jednali taktně, s péčí a přiměřenou empatií. Přispívá k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty.

c) Provádět základní výchovnou nepedagogickou činnost podporující soběstačnost a sociální aktivizaci klientů a aktivní využívání volného času

Absolvent zvládá realizovat činnosti potřebné pro vytváření a udržování soběstačnosti klienta, jeho fyzické i psychické kondice, společenských a pracovních návyků. Zvládá připravovat samostatně i v týmu plány a projekty výchovné práce pro různé skupiny klientů nebo jednotlivé osoby zaměřené na rozvíjení osobnosti, sociální aktivizaci a vyplňování volného času. Je schopen zohledňovat při přípravě a realizaci výchovně-vzdělávací činnosti individuální zvláštnosti a subjektivní potřeby klientů i objektivní podmínky, ve kterých bude činnost probíhat. Ve skupině vhodně rozvíjí pozitivní sociální vztahy. Uplatňuje při práci s klienty (jednotlivcem nebo skupinou, dětmi nebo dospělými) vhodné pedagogické strategie a prostředky i základní metody sociální péče. Získává schopnost využívat ve své práci odpovídajícím způsobem empatické, asertivní a autentické komunikace. Sleduje a hodnotí pravidelně výsledky výchovně-vzdělávací činnosti své i celého zařízení. Sleduje a využívá nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti.

d) Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci

Absolvent chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. klientů, zákazníků, návštěvníků) i jako součást řízení jakosti a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu jakosti podle příslušných norem. Zná a dodržuje základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence. Osvojí si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeje apod.), rozpozná možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a je schopen zajistit odstranění závad a možných rizik. Zná systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, uplatnění nároků na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce). Získá vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže první pomoc sám poskytnout.

e) Usilovat o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb

Absolvent chápe kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku. Dodržuje stanovené normy (standarty) a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným na pracovišti. Dbá na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb. Zohledňuje požadavky klienta (zákazníka, občana).

f) Jednat ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje

Absolvent zná význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení. Je veden ke zvažování při plánování a k posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě). Chápe možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady. Zvládá efektivně hospodařit s finančními prostředky. Je připraven nakládat s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

Realizace odborných kompetencí:

Absolvent:

- podílí se na zajišťování sociálních služeb;
- má přehled o systému sociálních služeb a zná podmínky jejich poskytování;
- spolupracuje při řízení rezidentských i komunitních sociálních služeb, při přípravě plánů činností nebo projektů; uplatňuje i své ekonomické znalosti a dovednosti;
- provádí krizovou intervenci a základní sociální poradenství, podíleli se pod odborným vedením na sociálních depistážích a sociální prevenci;
- ovládá administrativní a správní postupy související s poskytováním sociálních služeb, vede příslušnou dokumentaci a pracuje s právními i jinými zdroji odborných informací;
- respektuje příslušnou legislativu, práva a oprávněné zájmy klientů;
- je připraven pracovat samostatně i v týmu, komunikovat kvalifikovaně a odpovídajícím způsobem se svými nadřízenými a dalšími spolupracovníky;

- zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti;
- má vytvořeny předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a stresem;
- sleduje průběžně vývoj sociálního systému a nové trendy v sociální péči a službách;
- dokáže poskytovat přímou pomoc klientům sociálních služeb;
- zvládne pomáhat mobilním i imobilním klientům v rezidentském i domácím prostředí při zajišťování základních životních potřeb a zvládání běžných úkonů nebo při udržování kontaktu se společenským prostředím;
- dokáže zajistit nebo pomáhat klientům při zajišťování chodu domácnosti včetně nákupů a běžných služeb;
- zvládne pomáhat rodinám v péči o dítě nebo dospělou osobu se zdravotním postižením;
- umí zajistit samostatně péči o dítě do tří let věku v denním režimu;
- používá vhodné pomůcky, přístroje a zařízení, správně je ošetřuje;
- dokáže sledovat pravidelně změny u klienta a konzultovat je s nadřízeným nebo s odborníky;
- respektuje při poskytování péče osobnost klienta a jeho práva, vhodně s ním komunikuje, jedná taktně, s péčí a přiměřenou empatií;
- přispívá k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty, jedná-li v zájmu klienta;
- provádí základní výchovnou nepedagogickou činnost podporující soběstačnost a sociální aktivizaci klientů a aktivní využívání volného času;
- dokáže realizovat činnosti potřebné pro vytváření a udržování soběstačnosti klienta, jeho fyzické i psychické kondice, společenských a pracovních návyků;
- připravuje samostatně i v týmu plány a projekty výchovné práce pro různé skupiny klientů nebo jednotlivé osoby zaměřené na rozvíjení osobnosti, sociální aktivizaci a vyplňování volného času;
- zohledňuje při přípravě a realizaci výchovně-vzdělávací činnosti individuální zvláštnosti a subjektivní potřeby klientů i objektivní podmínky, ve kterých bude činnost probíhat;
- rozvíjí ve skupině klientů pozitivní sociální vztahy;
- uplatňuje při práci s klienty (jednotlivcem nebo skupinou, dětmi nebo dospělými) vhodné pedagogické strategie a prostředky i základní metody sociální péče;
- využívá ve své práci odpovídajícím způsobem empatické, asertivní a autentické komunikace;
- sleduje a hodnotí pravidelně výsledky výchovně-vzdělávací činnosti své i celého zařízení;
- sleduje a využívá nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti;
- dbá na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci;
- chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. klientů, zákazníků, návštěvníků) i jako součást řízení jakosti a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu jakosti podle příslušných norem;
- zná a dodržuje základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- osvojuje si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeje apod.), rozpoznají možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a jsou schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- zná systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, umí uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- je vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže první pomoc sám poskytnout;
- usiluje o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb;
- chápe kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku;
- dodržuje stanovené normy (standardy) a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným na pracovišti;

- dbá na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb, zohledňuje požadavky klienta (zákazníka, občana);
- jedná ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje;
- zná význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení;
- zvažuje při plánování a posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě) možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady;
- efektivně hospodáří s finančními prostředky;
- nakládá s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

Způsob ukončení vzdělávání

Vzdělání je ukončeno maturitní zkouškou. Certifikátem je maturitní vysvědčení, kterým absolvent získává doklad o ukončeném středním vzdělání s maturitní zkouškou. Obsah a organizace maturitní zkoušky se řídí školským zákonem a vyhláškou o ukončování studia na středních školách. Úspěšné složení maturitní zkoušky umožňuje absolventovi školy ucházet se o studium na vyšších odborných a vysokých školách.
--

Potvrzení dosaženého vzdělání:

vysvědčení o maturitní zkoušce

Dosažený stupeň vzdělání:

střední vzdělání s maturitní zkouškou

CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Název a adresa školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod Nivnická 1781, 688 01 Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Kód a název oboru vzdělání:	75-41-M/01 Sociální činnost
Platnost ŠVP:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem
Délka a forma vzdělávání:	4 roky denní formy vzdělávání
Stupeň poskytovaného vzdělání:	střední vzdělání s maturitní zkouškou

Celkové pojetí vzdělávání

Školní vzdělávací program oboru sociální činnost připravuje pro sociální sféru její budoucí sociální, organizační či administrativní pracovníky v institucích státní správy. Absolventi budou velmi dobře vybaveni nejen po odborné stránce, ale i po obecně lidské, etické. Kromě teoretických znalostí jsou u žáků rozvíjeny komunikativní schopnosti a dovednosti domluvit se s klienty i v mezních životních situacích. Cílem studia je vybavit žáka kompetencemi nezbytnými pro profesní uplatnění a celoživotní vzdělávání a připravit ho na úspěšný, smysluplný a odpovědný osobní, občanský i pracovní život v podmínkách měnícího se světa.

Metody výuky jsou různorodé a odpovídají potřebám a zkušenostem jednotlivých učitelů. Zařazení jednotlivých metod je blíže uvedeno až na úrovni vyučovacích předmětů.

Velký důraz je v průběhu celého studia věnován jazykovému vzdělávání. Po celé čtyři roky žáci rozvíjejí své kompetence v oblasti mateřského jazyka a jednoho jazyka cizího.

Vzdělávání je v průběhu studia podporováno prostředky informačních a komunikačních technologií. Kromě výuky informační a komunikační technologie a písemné a elektronické komunikace, jejichž náplň s počítači bezprostředně souvisí, je řada dalších předmětů s prací na počítačích spojena, např. aplikační programy v sociální správě. Dále je řada předmětů podporována různými multimediálními programy nebo prací na internetu. Zde jde především o výuku cizích jazyků, ekonomiky a dalších. Cílem výuky v těchto předmětech je mimo jiné prohloubit dovednost pracovat s počítači, vyhledávat, třídit a zpracovávat informace z moderních zdrojů.

V každém případě je uplatňován individuální přístup k žákům, který respektuje jejich individuální vlohý a potřeby a snaží se o jejich rozvoj.

Školní vzdělávací program oboru vzdělání sociální činnost se uskutečňuje podle Rámcového vzdělávacího programu daného oboru, který je závazným dokumentem vydaným MŠMT.

Školním vzdělávacím programem se prolínají čtyři průřezová témata:

- Občan v demokratické společnosti;
- Člověk a životní prostředí;
- Člověk a svět práce;
- Informační a komunikační technologie.

Prostupují celým vzděláváním a promítají se v řadě činností ve výuce, odborné praxi, žákovských projektech i dalších aktivitách školy jako jsou kurzy, besedy, exkurze a soutěže. Průřezová témata jsou přímo začleněna do učebních osnov jednotlivých předmětů.

Začlenění průřezových témat:

Občan v demokratické společnosti

- zařazení tohoto průřezového tématu se projevuje vytvářením demokratického prostředí ve škole, které je založeno na vzájemném respektování, spolupráci, účasti a dialogu všech subjektů;
- škola zapojuje žáky do aktivit, které vedou k poznání fungování demokracie v praxi a seznamují je se životem v regionu, politikou samosprávních orgánů, např. aktivní pomocí plnoletých žáků při volbách komunálních i parlamentních;
- exkurze pro žáky, např. azylové domy, domy na půl cesty, mimoškolní zařízení pro volný čas rozvíjí získané zkušenosti;
- nedílnou součástí výchovy k demokratickému občanství je vyžadování a cílené upevňování slušného chování žáků k sobě navzájem i k učitelům, stejně tak i učitelů k žákům;
- školní metodická prevence sleduje a eliminuje možnosti výskytu sociálně patologických jevů na škole.

Člověk a životní prostředí

- ekologická hlediska jsou uplatňována v běžném provozu školy, který respektuje zásady úspornosti a hospodárnosti s veškerými zdroji, což se odráží i v jednání všech pracovníků školy;
- škola důsledně třídí odpady.

Člověk a svět práce

- škola vytváří podmínky pro lepší uplatnění žáků na trhu práce, zohledňuje požadavky trhu práce v našem regionu, spolupracuje se sociálními partnery;
- pořádá besedy a semináře, které vedou žáky k osvojení kompetencí aktivně rozhodovat o vlastní profesní kariéře, uplatnit se na trhu práce a přizpůsobit se jeho změnám;
- škola organizuje praxi a pomáhá žákům odborné pracoviště vyhledat;
- v rámci propojení teoretických poznatků s praxí se žáci zúčastňují odborných exkurzí a workshopů (v domech s pečovatelskou službou, domovech pro seniory, v ústavech sociální péče, dětských domovech, v nadacích a charitativních organizacích);
- učitelé motivují žáky k tomu, aby si uvědomovali odpovědnost za vlastní život, význam vzdělání pro život, aby byli připraveni k aktivnímu pracovnímu životu;
- výchovná poradkyně s nezbytnou kvalifikací provází žáky po celou dobu studia - poskytuje jim základní orientaci ve světě práce a vzdělávání, vede žáky k rozpoznávání svých reálných kvalit a předpokladů, pomáhá s výběrem vyšších odborných a vysokých škol, ukazuje možnosti jejich pracovního uplatnění;
- výchovná poradkyně rovněž důsledně vede evidenci úspěšnosti našich absolventů v přijetí na vyšší odborné a vysoké školy a mapuje jejich zařazení na trhu práce.

Informační a komunikační technologie

- škola vytváří podmínky pro rozvoj schopností žáků efektivně používat prostředky informačních a komunikačních technologií v běžném každodenním životě;
- učitelé vedou žáky k využívání informačních a komunikačních prostředků;
- poznatky jsou systematicky rozvíjeny po celou dobu studia ve všech předmětech.

Organizace výuky

Výuka je realizována z velké části v rámci systému vyučovacích hodin.

Předměty vyžadující intenzivnější nácvik schopností a dovedností jsou realizovány v menších skupinách (zpravidla polovina třídy).

Odbornou praxi v rozsahu dvou týdnů absolvují žáci ve druhém a třetím ročníku. Odbornou praxi vykonávají ve firmách na pracovních pozicích odpovídajících maximálně jejich náplni studia. Zainteresované odborné

firmy díky úzké spolupráci se školou znají požadavky, kladené na praktické získávání dovedností a klíčových kompetencí žáků a respektují je při obsazování praxí žáků. Odborná praxe je zajištěna smluvně s uvedením podmínek, které škola vyžaduje v rámci respektování požadavků školních vzdělávacích programů a dalších legislativních požadavků. O samotném průběhu odborných praxí si žáci, ale i firmy vedou podrobné záznamy, dokumentují průběh odborné praxe, výčet činností, doklady a na závěr vypracují podrobnou zprávu pro vyhodnocení v rámci odborných předmětů sociální péče, Pečovatelství a osobní asistence, výchova ke zdraví. Vyhodnocení odborné praxe provede vyučující těchto předmětů. Učební praxi v rozsahu 6 týdenních vyučovacích hodin za celou dobu vzdělávání absolvují žáci v rámci odborných předmětů sociální péče, Pečovatelství a osobní asistence, výchova ke zdraví a praxe.

Taktéž výběrové semináře ve 4. ročníku, které si žáci budou vybírat s ohledem na volbu povinného maturitního předmětu ve společné části maturitní zkoušky, budou probíhat v menších skupinách.

Při výuce jsou maximálně využívány odborné učebny s potřebnou technikou (např. dataprojektory, interaktivní tabule, počítač).

Další formy výuky:

V prvním ročníku je to adaptační kurz, zimní výcvikový kurz (lyžařský), ve třetím ročníku letní výcvikový kurz. Po celou dobu vzdělávání je možná např. návštěva filmových a divadelních představení, odborné exkurze, historické exkurze, jazykové exkurze (anglicky a německy mluvící země), účast na veletrhu fiktivních firem, zapojení do soutěží vyhlašovaných MŠMT či Zlínským krajem (např. Olympiáda v českém a cizím jazyce); možnost účasti např. v rámci Středoškolské odborné činnosti, sportovní soutěže mezi školami.

Způsob hodnocení žáků

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků se řídí zákonem č. 561 (školský zákon). Výsledky žáků v jednotlivých předmětech hodnotí učitelé dle klasifikačního řádu schváleného ředitelem školy, který je součástí dokumentace školy. Konkrétní pravidla pro hodnocení a klasifikaci žáka viz příloha č. 1.

Důraz je kladen na to, aby podmínky byly motivační, v co největší míře obsahovaly možnosti sebehodnocení a sebezposuzování, kolektivního hodnocení, individuálního přístupu, aby podporovaly talentované žáky.

Soutěže žáků a středoškolská odborná činnost

Výsledky soutěží žáků přináší srovnání v rámci školy a mezi školami. Zapojují se do nich žáci, kteří dosahují v daném předmětu nadprůměrných výsledků, a proto je vhodné tyto výsledky zahrnout do klasifikace žáka za daný předmět.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných

1. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Pojmem žáci se speciálními vzdělávacími potřebami označujeme ve smyslu školského zákona žáky se zdravotním postižením, zdravotním nebo sociálním znevýhodněním. Při zvažování možností a záměrů školy zpřístupnit vzdělávání co nejširšímu spektru žáků a při tvorbě školních vzdělávacích programů je třeba vzít v úvahu zejména:

- charakter oboru vzdělání a požadavků na zdravotní způsobilost uchazeče o vzdělávání;
- vzhledem ke stupni zdravotního postižení nebo zdravotního znevýhodnění;
- přínos vzdělávání v daném oboru pro sociální uplatnění absolventa i jeho osobní uspokojení;
- možnosti pracovního uplatnění tohoto absolventa v regionu a potřebu úzké spolupráce se sociálními partnery;

- potřebu a způsob úpravy vzdělávacího programu (délky studia, učebních plánů, vzdělávacího obsahu, změnu vyučovacích metod a organizace výuky apod.);
- materiální a organizační podmínky vzdělávání, např. možnosti bezbariérového přístupu do školy, k učebnám, k sociálním aj. zařízením, zajištění speciálních učebnic, speciálních didaktických a kompenzačních pomůcek, možnost snížení počtu žáků ve třídách a skupinách, vytváření samostatných oddělení, studijních skupin nebo jiných organizačních forem pro výuku některých předmětů nebo předmětů speciální pedagogické péče;
- odborné a personální zabezpečení výuky; znalost specifik jednotlivých druhů postižení a zdravotního znevýhodnění;
- vytvoření vhodných podmínek při přijímání žáků ke vzdělávání a ukončování vzdělávání žáků se zdravotním postižením;
- znalost odpovídajících metod a forem vzdělávání a hodnocení, uplatňování principu individualizace vzdělávání, přehled o vhodných učebnicích a pomůckách;
- potřebu zvýšení počtu pracovníků např. o speciální pedagogy, asistenty pedagoga, pracovníky zajišťující tlumočnické služby těžce sluchově postiženým žákům atd.;
- způsob přípravy pedagogů, zdravých žáků a jejich rodičů na soužití se žáky se zdravotním postižením (zejména se žáky s těžkým stupněm postižení) nebo sociálním znevýhodněním;
- způsob spolupráce se školskými poradenskými pracovišti, se základními školami, ve kterých žák plnil povinnou školní docházku, s rodiči těchto žáků, popř. se sociálními pracovníky a s občanskými sdruženími zdravotně postižených, se sociálními partnery v regionu školy;
- podmínky dané platnou legislativou (školskou a sociální) pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a jejich sociální ochranu, pro vzdělávání příslušníků národnostních menšin nebo cizinců;
- velmi důležitá je i práce s ostatními žáky a jejich seznámení s problematikou týkající se spolužáků s určitým postižením či znevýhodněním. Při vzdělávání žáků se zdravotním postižením nebo sociálním znevýhodněním je možno využívat pomoci asistentů pedagoga.

1.1. Vzdělávání žáků se zdravotním postižením a zdravotním znevýhodněním

Vzdělávání žáků se zdravotním postižením

Obor vzdělání mohou studovat žáci se zdravotním postižením. Podle druhu postižení budou ze strany školy vytvořeny vhodné podmínky pro odstranění znevýhodnění žáka. Výuka oboru probíhá na pracovišti Předbranská, budova je plně bezbariérová, vybavená výtahem.

Žáci se zdravotním postižením jsou ve škole evidováni. Jsou zohledňováni už při přijímacím řízení na střední školu a v průběhu studia jsou pak speciální vzdělávací potřeby žáků zajišťovány formou individuální integrace dle Vyhlášky č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných, ve znění vyhlášky č. 147/2011 Sb.

Výchovný poradce poskytuje jak učitelům, tak žákům se zdravotním postižením v případě potřeby konzultační hodiny, zajišťuje IVP, doporučuje metodické přístupy, přes třídní učitele informuje ostatní vyučující, případně sestavuje žádost o finanční prostředky na příplatek na nezbytné zvýšení nákladů spojených s výukou žáka a zabezpečení jeho vzdělávacích potřeb.

Na tvorbě IVP se podílí nejen výchovný poradce a všichni vyučující, ale i školská poradenská zařízení. Se školskými poradenskými zařízeními spolupracujeme po celou dobu studia žáka.

Vzdělávání žáků se zdravotním znevýhodněním

Zdravotním znevýhodněním je zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Žákům se zdravotním znevýhodněním škola umožňuje při studiu individuální přístup vyučujících v jednotlivých předmětech.

U žáků se specifickými vývojovými poruchami učení (dyslexií, dysgrafií, dysortografií aj.) jsou vyučující informováni o možných úskalích ve výuce, o individuálních potřebách konkrétního žáka dle vyjádření školského poradenského zařízení. Na základě těchto informací volí vyučující vhodné metody, formy výuky a hodnocení (individuální tempo, nahrazení psaní dlouhých textů testy, speciální formy zkoušení aj.).

Kritéria klasifikace jsou stejná, ale je přihlíženo k následujícímu

- je tolerováno individuální pracovní tempo v písemné i verbálnímu projevu;
- jsou omezovány časově limitované úkoly;
- na čtení je poskytnuto více času;
- diktáty jsou nahrazeny jinou možnou formou přezkoušení (doplňovací cvičení);
- gramatické chyby jsou ověřovány ústním přezkoušením;
- v rámci možností jsou poskytovány žákům kopie studijních materiálů.

1.2. Vzdělávání žáků se sociálním znevýhodněním

Obor mohou studovat žáci, kteří jsou sociálně znevýhodnění. Toto znevýhodnění může být dvojího druhu:

- žák ze sociálně slabšího prostředí – půjčování učebnic, knih a studijních materiálů pořízených z fondu školy;
- žák z jiného kulturního prostředí – je nutné zohlednit nižší znalost českého jazyka a současně přihlídnout k tradicím národa, ze kterého žák pochází.

2. Vzdělávání mimořádně nadaných žáků

U žáků mimořádně nadaných je třeba mimo standardních postupů zařadit do výuky tyto metody:

- problémové a projektové vyučování;
- práci s informačními technologiemi;
- práce v SOČ;
- individuální vzdělávací plán.

Nadaní žáci se v jednotlivých předmětech zúčastňují různých soutěží, olympiád a projektů, které jim umožňují srovnání v národním i mezinárodním měřítku.

Bezpečnost a ochrana zdraví (BOZ) a požární prevence

Cílem vzdělávání je vybavit všechny žáky klíčovými kompetencemi jako souborem komplexních způsobilostí využitelných v životě i dalším vzdělávání. Jednou z klíčových kompetencí je kompetence personální a sociální, která u žáků rozvíjí odpovědný vztah k vlastnímu zdraví, fyzickému, duševnímu či sociálnímu, vede je k posouzení životního stylu a eliminuje vznik různých sociálně patologických jevů a závislostí.

Mezi odborné kompetence, jimiž mají být žáci vybavováni, patří mimo jiné dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci. Žáci jsou vedeni k dodržování základních právních předpisů týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence; osvojují si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti, rozpoznají možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a zajišťují odstranění závad či možných rizik atd.

Problematika bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, požární ochrany a hygieny práce je neoddělitelnou součástí vzdělávacího procesu.

Výchova k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci vychází z platných předpisů – zákonů, vládních nařízení, norem a prováděcích vyhlášek. Vzdělávání zahrnuje výklad předpisů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a hygieny práce, a to jak z hlediska přímého výkonu pracovních činností, tak z hlediska pracovníka řídicího činnosti pracovního kolektivu.

Škola zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví žáků při vzdělávání a s ním přímo souvisejících činnostech dle platného školského zákona.

Zejména klade důraz na:

- podmínky zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví;

- zabezpečení nezávadného stavu objektů, technických a ochranných zařízení a jejich údržbu, pravidelnou technickou kontrolu a revizi;
- získání povědomí o důležitosti ochrany zdraví a principech prevence před úrazy při vzdělávacích činnostech;
- důkladné a prokazatelné obeznámení žáků s předpisy BOZ, protipožárními předpisy a školním řádem;
- používání technického vybavení, které odpovídá bezpečnostním a protipožárním předpisům;
- vytváření podmínek pro zdravý vývoj žáků a pro předcházení vzniku sociálně patologických jevů;
- vykonávání stanoveného dozoru žáků v určených prostorách školy.

Škola poskytuje žákům nezbytné informace k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při všech činnostech, jichž se účastní při vzdělávání, nebo v přímé souvislosti s ním.

Jedná se zejména o poučení:

- při nástupu do školy v novém školním roce;
- zajišťující bezpečnost v odborných učebnách, sportovních zařízeních, tělocvičnách apod.;
- před odjezdem na zimní výcvikový kurz (lyžařský) a letní výcvikový kurz;
- před odjezdem nebo odchodem na další akce pořádané školou (výjezdy, poznávací exkurze, výlety atp.);
- podávané v krizové situaci dle aktuálnosti (epidemie apod.).

Prostory určené k výuce vyhovují svými podmínkami požadavkům stanoveným v zdravotních předpisech (tj. hygienické požadavky na prostory, bezpečný provoz ve škole, používání přístrojů, techniky a manipulace s ní).

V průběhu odborné praxe se na žáky vztahují ustanovení zákoníku práce, která upravují pracovní dobu, bezpečnost a ochranu zdraví při práci, pracovní podmínky a další předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci.

Při nástupu na pracoviště je žák poučen o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci odpovědným pracovníkem a toto stvrzuje svým podpisem.

Žáci a jejich zákonní zástupci jsou povinni dodržovat školní řád a vnitřní řád školy a další předpisy a pokyny školy k ochraně zdraví a bezpečnosti a jsou rovněž povinni informovat školu o změně zdravotní způsobilosti, zdravotních obtížích nebo jiných závažných skutečnostech, které by mohly mít vliv na průběh vzdělávání.

Pro účast na některých vzdělávacích činnostech školy, například na sportovních a tělovýchovných akcích, lyžařském výcviku, se vyžaduje čestné prohlášení o bezinfekčnosti podepsané zletilým žákem či jeho zákonným zástupcem.

Podmínky pro přijímání ke vzdělávání

Podmínky pro přijetí ke vzdělávání jsou dány zákonem č. 561/2004 Sb. (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a vyhláškou č. 671/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti přijímacího řízení na středních školách, ve znění pozdějších předpisů.

Předpokladem ke studiu oboru je úspěšné ukončení základního vzdělávání, splnění kritérií přijímacího řízení a zdravotní způsobilost stanovená obecně závaznými předpisy.

Studijní obor nevyžaduje splnění zvláštních zdravotních požadavků.

Konkrétní podmínky přijetí a kritéria přijímacího řízení jsou uvedeny v příloze č. 2 tohoto dokumentu.

Způsob ukončení vzdělávání

Studium je ukončeno maturitní zkouškou dle § 77, 78 a 79 zákona č. 561/2004 Sb. (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 177/2009, o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, ve znění pozdějších předpisů. Maturitní zkouška se skládá ze dvou

částí - společné (státní) a profilové (školní). Aby žák uspěl u maturity, musí úspěšně složit povinné zkoušky obou těchto částí.

Společná část se skládá z povinných zkoušek a povinně volitelných zkoušek. Zahrnuje povinnou zkoušku z českého jazyka a literatury a povinně volitelnou zkoušku z cizího jazyka nebo matematiky, další nabídka povinně volitelných předmětů se bude řídit dle MŠMT.

V rámci profilové části maturitní zkoušky konají žáci ústní zkoušku z dvou bloků odborných předmětů stanovených ředitelem školy a praktickou maturitní zkoušku z odborných předmětů.

Žáci mají možnost vykonat nepovinnou maturitní zkoušku z nabídky předmětů stanovené ředitelem školy.

Absolventi obdrží vysvědčení o maturitní zkoušce.

UČEBNÍ PLÁN

Název školního vzdělávacího programu:
Sociální činnost
Kód a název oboru vzdělání:

75-41-M/01 Sociální činnost

Platnost ŠVP:

Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Délka a forma vzdělávání:

4 roky denní formy vzdělávání

A) Všeobecně vzdělávací předměty		Zkratka	I.	II.	III.	IV.	Celkem
Český jazyk a literatura		CJL	4	3	3	4	14
Cizí jazyk		CIJ	4	3	3	4	14
Dějepis		DEJ	2	1	0	0	3
Občanská nauka		OBN	1	1	1	0	3
Základy přírodních věd		ZPV	2	2	0	0	4
Tělesná výchova a zdravotní TV		TVZ	2	2	2	2	8
Matematika		MA	3	2	2	2	9
Informační a komunikační technologie		ICT	0	0	2	2	4
B) Odborné předměty							
Psychologie		PSY	0	1	2	2	5
Osobnostní výchova		OSV	2	0	0	0	2
Somatologie		SOM	2	0	0	0	2
Výchova ke zdraví		VKZ	0	2	1	1	4
Sociální politika		SPO	2	1	0	0	3
Sociální péče		SPE	0	2	2	0	4
Sociální zabezpečení		SOZ	0	1	2	2	5
Pečovatelské a osobní asistence		POA	1	1	1	1	4
Pedagogika a speciální pedagogika		PES	1	1	2	2	6
Péče o dítě		POD	0	2	0	0	2
Péče o seniory		POS	0	0	1	0	1
Právo		PRA	0	0	1	2	3
Ekonomika		EKO	0	0	2	1	3
Písemná a elektronická komunikace		PEK	2	2	0	0	4
Muzikoterapie		MUZ	1	0	0	0	1
Výtvarná výchova		VV	0	2	0	0	2
Dramatická výchova		DV	0	0	1	0	1
Znakový jazyk		ZNJ	0	0	2	0	2
Výchovné a volnočasové činnosti		VVČ	0	0	0	2	2
Metodika sociální práce		MSP	0	0	0	2	2
Praxe		PX	3	3	3	0	9
C) Povinně volitelné předměty							
Matematický seminář		MAS	0	0	0	2	2
Konverzace v cizím jazyce		KCJ	0	0	0	2	
D) Nepovinně volitelné předměty							
Cizí jazyk II.		CIJ	2	2	2	2	8
Celkem hodin:			32	32	33	31	128
Počet týdenních vyučovacích hodin v ročníku:			32 - 35	32 - 35	32 - 35	32 - 35	128 – 140
Počet týdnů vyučování v ročníku:			34	34	34	30	

Poznámky k učebnímu plánu

Dělení hodin ve vyučovacích předmětech je v kompetenci ředitele školy.

Ve výuce prvního cizího jazyka pokračuje žák ve studiu jazyka podle toho, kterému se učil na základní škole (jazyk anglický a německý). V předmětu další cizí jazyk volí z nabídky, kterou škola předkládá. Výuka cizích jazyků probíhá ve skupinách

Realizace a podíl praktického vyučování: učební praxi v rozsahu 6 týdenních vyučovacích hodin za celou dobu vzdělávání absolvují žáci v rámci odborných předmětů sociální péče, Pečovatelství a osobní asistence a výchova ke zdraví.

Ve 4. ročníku jsou do učebnímu plánu zařazeny podle zájmu žáků povinně volitelné předměty, které žáky připravují na třetí povinnou zkoušku ve společné části maturitní zkoušky. O minimálním počtu žáků ve volitelném předmětu rozhoduje ředitel školy podle hlediska hospodárnosti a podle možností školy.

Přehled využití týdnů ve školním roce

Činnost	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Vyučování podle rozpisu učiva	34	34	34	30
Adaptační kurz	1	-	-	-
Zimní výcvikový kurz	1	-	-	-
Letní výcvikový kurz	-	-	1	-
Odborná praxe	-	2	2	-
Maturitní zkouška	-	-	-	1
Časová rezerva	4	4	3	6
Celkem týdnů	40	40	40	37

V Uherském Brodě dne 28. 8. 2015

Schválil: PaedDr. Rostislav Šmíd
ředitel

PŘEHLED ROZPRACOVÁNÍ OBSAHU VZDĚLÁVÁNÍ V RVP DO ŠVP

RVP			ŠVP			
Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Minimální počet		Vyučovací předmět	Skutečný počet		Využití disponibil. hodin
	týdenní	celkový		týdenní	celkový	
Jazykové vzdělávání	15					
Český jazyk	5	160	Český jazyk a literatura	6	204	1
Cizí jazyky	10	320	Cizí jazyk	14	460	4
Společenskovední vzdělávání	5	160	Občanská nauka	3	102	2
			Dějepis	3	102	1
			Právo	3	94	1
Přírodovědné vzdělávání	4	128	Základy přírodních věd	4	136	-
Matematické vzdělávání	8		Matematika	9	298	1
Estetické vzdělávání	5	160	Český jazyk a literatura	6	196	1
Vzdělávání pro zdraví	8	256	Tělesná výchova a zdravotní TV	8	264	-
Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích	4	128	Informační a komunikační technologie	4	128	2
			Písemná a elektronická komunikace	4	136	2
Ekonomické vzdělávání	3	96	Ekonomika	3	98	1
			Sociální zabezpečení	2	64	1
Řízení sociálních služeb	6	192	Sociální politika	3	102	-
			Sociální zabezpečení	3	98	1
			Sociální péče	1	34	-
Přímá péče a osobní asistence	10	320	Somatologie	2	68	-
			Pečovatelská a osobní asistence	4	132	-
			Péče o dítě	1	34	1
			Péče o seniory	1	34	1
			Výchova ke zdraví	4	132	-
Sociálně výchovná činnost	20	640	Muzikoterapie	1	34	-
			Výtvarná výchova	2	68	-
			Dramatická výchova	1	34	1
			Znakový jazyk	2	68	-
			Osobnostní výchova	2	68	-
			Pedagogika a speciální pedagogika	6	196	2
			Sociální péče	2	68	-
			Péče o dítě	1	34	1
			Český jazyk a literatura	2	60	-
			Výchovné a volnočasové činnosti	2	60	2
Sociální vztahy a komunikace	8	256	Praxe	9	306	4
			Psychologie	5	162	-
			Sociální péče	1	34	-
Disponibilní hodiny	32	1024	Metodika sociální práce	2	60	-
			Volitelný seminář	2	60	2
Celkem	128	4096		128	4228	32
Kurzy	0 týdnů			3 týdny		

UČEBNÍ OSNOVY

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA.....	23
ANGLICKÝ JAZYK	35
DĚJEPIS.....	44
OBČANSKÁ NAUKA.....	49
ZÁKLADY PŘÍRODNÍCH VĚD	55
TĚLESNÁ VÝCHOVA A ZDRAVOTNÍ TV	62
MATEMATIKA.....	70
INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE	77
PSYCHOLOGIE.....	83
OSOBNOSTNÍ VÝCHOVA	92
SOMATOLOGIE.....	97
VÝCHOVA KE ZDRAVÍ.....	102
SOCIÁLNÍ POLITIKA	108
SOCIÁLNÍ PÉČE	114
SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ.....	120
PEČOVATELSTVÍ A OSOBNÍ ASISTENCE	125
PEDAGOGIKA A SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKA	130
PÉČE O DÍTĚ	136
PÉČE O SENIORY	141
PRÁVO.....	146
EKONOMIKA.....	150
PÍSEMNÁ A ELEKTRONICKÁ KOMUNIKACE	155
MUZIKOTERAPIE.....	159
VÝTVARNÁ VÝCHOVA.....	163
DRAMATICKÁ VÝCHOVA	167
ZNAKOVÝ JAZYK.....	173
VÝCHOVNÉ A VOLNOČASOVÉ ČINNOSTI	178
METODIKA SOCIÁLNÍ PRÁCE	184
PRAXE	188
KONVERZACE V CIZÍM JAZYCE.....	194

MATEMATICKÝ SEMINÁŘ.....	199
NĚMECKÝ JAZYK II.	203
RUSKÝ JAZYK II.	212
ADAPTAČNÍ KURZ	219
ZIMNÍ VÝCVIKOVÝ KURZ	221
LETNÍ VÝCVIKOVÝ KURZ	223
ODBORNÁ PRAXE.....	225
ČESKÝ JAZYK A LITERATURA.....	247
ČESKÝ JAZYK A LITERATURA.....	262

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	ČESKÝ JAZYK A LITERATURA
Celková hodinová dotace:	460
Platnost učební osnovy:	od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Vzdělávací obsah předmětu český jazyk a literatura se realizuje ve dvou složkách: estetické vzdělávání a vzdělávání a komunikace v českém jazyce. Hlavním cílem estetického a jazykového vzdělávání je utvářet kladný vztah žáků k materiálním a duchovním hodnotám, dále rozvoj komunikačních kompetencí žáků, tedy užívání českého jazyka jako prostředku k dorozumívání a myšlení, k přijímání, kritickému hodnocení (ochrana proti snadné manipulaci a intoleranci), sdělování, výměně informací na základě jazykových a slohových znalostí. Dalším obecným cílem jazykového vzdělávání je rozvoj sociálních a odborných kompetencí žáků. Jazykové vzdělávání vychovává žáky ke sdělnému, kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich praktického, profesního a duchovního života. Estetické vzdělávání ovlivňuje utváření hodnotové orientace a postojů žáků, a to nejen v oblasti umělecké a kulturní, ale i v oblasti společenské a mezilidské.

Charakteristika učiva:

Estetické vzdělávání se skládá ze tří oblastí, které se vzájemně doplňují a podporují. Literatura a ostatní druhy umění přispívají k aktivnímu poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě. Práce s literárním textem vede žáky ke správné interpretaci a uplatňování znalostí z literární teorie a poetiky. V oblasti kultury mají žáci získat přehled o kulturním dění, kulturních institucích a dalších kulturních hodnotách. Vyučování předmětu směřuje k dovednosti a schopnosti mluvit a jednat s lidmi, kultivovaně se vyjadřovat, aplikovat získané poznatky, pracovat s textem a s informacemi. Žáci jsou vedeni i k esteticky tvořivým aktivitám.

Vzdělávání a komunikace v českém jazyce se soustřeďuje na tři oblasti, které se vzájemně prolínají, doplňují a podporují. Jazykové vzdělávání (jazyk a komunikační výchova) rozvíjí komunikační kompetenci žáků a učí je používat jazyka jako prostředku myšlení a dorozumívání. Směřuje k dovednosti a schopnosti žáků mluvit a jednat s lidmi, kultivovaně se ústně vyjadřovat, používat spisovného jazyka jako kodifikované společenské normy, aplikovat získané poznatky, pracovat s textem a s informacemi.

Jazykové vědomosti a dovednosti: žák chápe jazyk jako systém, chápe funkci spisovného jazyka. Zná základní jazykové pojmy a kategorie. Zná zdroje informací vztahující se k této problematice. Je veden k poznání, že zvládnutí mateřského jazyka je nezbytným předpokladem úspěšného studia cizích jazyků. Na ukázkách umí rozlišit spisovný jazyk a nespisovné útvary. Ovládá jazykový a stylistický rozbor textu, chápe text z hlediska pragmatického. Umí pracovat s jazykovými příručkami.

Komunikační a slohová výchova: chápe význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění. Je seznámen s technikou mluveného slova a s emocionální a emotivní stránkou mluveného slova. Chápe pojem jazyková a řečová kultura. Umí vysvětlit rozdíl mezi psaným a mluveným projevem, mezi monologem a dialogem. Samostatně stylizuje vybrané slohové útvary. Dovede samostatně ústně i písemně zpracovat útvar na dané i zvolené téma.

Práce s textem a získávání informací: zná základní útvary informačního charakteru, zdroje všeobecných informací, zásady kulturního čtení. Má přehled o denním tisku a tisku svých zájmů, o knihovnách a jejich službách. Dovede zjistit potřebné informace z dostupných zdrojů. Dovede pracovat s běžnými informačními příručkami a umí sobě i jiným poradit, kde běžné informace získat. Je schopen zaznamenat bibliografické údaje. Dovede použít knihovnických služeb. Dovede pracovat samostatně i v týmu.

Směrování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu směřuje k tomu, aby žáci:

- uměli vyjadřovat vlastní prožitky a názory při interpretaci uměleckých textů;
- formulovali své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- aktivně se účastnili diskuse a obhajovali své názory a zároveň se učili respektovat mínění druhých;
- aplikovali jazykové a slohové vědomosti do praxe i osobního života se zpětnou kritickou analýzou;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- řešili problémy společně, byli schopni přijímat hodnocení a kritiku ze strany ostatních a adekvátně na ni reagovat;
- uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na utváření veřejného mínění;
- dovedli pochopit a analyzovat zadání úkolu, stanovit pracovní postup, zvolit vhodnou metodu, dokázali vypracovat strukturovaný text, zvolit vhodný slohový postup a útvar (v podobě domácích úkolů, seminárních a maturitních písemných prací, zpráv z exkurzí, protokolů odborných předmětů);
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání.

Strategie výuky:

Doporučené formy práce:

- samostatná a skupinová práce;
- referáty, ústní cvičení, projektové úkoly, diskuse, čtení s porozuměním, čtení s předvídáním a otázkami, práce s texty různé povahy, práce s informačními technologiemi;
- používání výukových materiálů (učebnice, pracovní sešity, audiovizuální nahrávky apod.).

Zvolené metody a formy práce přesunují roli vyučujícího směrem k pozici konzultanta a poradce.

Pojetí výuky:

Výuka navazuje na vědomosti a dovednosti žáků ze základní školy a rozvíjí je vzhledem ke společenskému a profesnímu zaměření žáků. Cílem je tyto vědomosti prohloubit, rozšířit a posunout na vyšší kvalitativní a kvantitativní úroveň.

Estetické vzdělávání kromě četby, rozboru a interpretace uměleckých děl či jejich ukázek vede k celkovému přehledu o klíčových momentech v české a světové literární historii. Předpokládá se, že se žáci seznámí se základní tvorbou autora, byť formou ukázky, s jeho zařazením do literárněhistorického kontextu a jeho přínosem pro dobu, kdy tvořil. Žáci jsou vedeni ke komunikačním a k esteticky tvořivým aktivitám, zpracování projektových úkolů, dramatizaci a recitaci uměleckých textů, besedám a diskusím o knihách a filmových či divadelních představeních. Nedílnou součástí budou i literárněvědné a kulturní exkurze.

U jazykového vzdělávání se výuka zaměřuje na rozbor nedostatků ve vyjadřování jak žáků, tak i veřejnosti, dále se zaměří na problémové úkoly, situačně komunikační hry a soutěže, práci s vybranou vrstvou slovní zásoby. Dále také metody a formy výuky, které podporují týmovou (skupinovou) práci žáků: projektové učení, formy praktické práce s jazykovými projevy – mluvní cvičení (prezentace), čtení s porozuměním, čtení s předvídáním a otázkami, práce s texty různé povahy, práce s informačními technologiemi – možnosti rychlého získávání informací. Zvolené metody a formy práce přesunují roli vyučujícího směrem k pozici konzultanta a poradce.

Hodnocení výsledků žáků:

Průběžné hodnocení žáků s přihlédnutím k osobnímu pokroku při získávání znalostí a dovedností formou rozhovoru, testů (orientačních a standardizovaných), souboru úloh, dotazníků. Hodnoceny budou především praktické komunikační dovednosti, analýza a interpretace uměleckého textu a vlastní tvůrčí práce. Pozornost bude věnována sebehodnocení a kolektivnímu hodnocení při zpracování referátů, projektů atd. Způsob hodnocení bude spočívat v kombinaci známkování, slovního hodnocení a využití bodového či procentuálního vyjádření.

V problematice hodnocení je prioritou, aby si každý vyučující uvědomil předpoklad výrazného podmínění kompetencí osobnostními vlastnostmi, charakterovými rysy, sociálním zázemím a rozdílnou zralostí žáka.

Zcela nezbytná je nutnost strukturovaného (a komplexního) hodnocení s uvedenými kritérii v oblasti psaní

(sloh – zahrnuje slovní zásobu, osobní styl, formu, kontext a úpravu; jazykovou strukturu a interpunkci; plánování a koncept; pravopis a prezentaci), čtení (schopnost číst plynně a přesně; porozumění textu; schopnost získávat při čtení informace; smysl pro hodnocení literárních a neliterárních textů) a vyjadřování (výslovnost; hlasitost; příprava; soustředění na text; logická výstavba projevu; plynulost; postoj mluvčího), rozvoj schopnosti žáka vlastního sebehodnocení. Kritéria pro hodnocení jsou žákům veřejně přístupná, učí se je používat (např. hodnotí kladné a záporné stránky projevu spolužáka v průběhu mluvního cvičení).

V 1. -3. ročníku jsou stanoveny dvě písemné slohové práce podle výběru vyučujícího (obě školní nebo jedna domácí a druhá školní), ve 4. ročníku je stanovena jedna písemná slohová práce, dále písemné kontrolní činnosti – korektury textu nebo diktáty, jazykové rozbor, průběžně ústní zkoušení.

Dále jsou při klasifikaci ústního zkoušení zohledňována následující kritéria:

- věcná správnost, relevantnost informací a jejich rozsah,
- prezentace tvrzení, strategie argumentace,
- volba jazykových prostředků, srozumitelnost a strukturovanost projevu v dané komunikační situaci,
- jazyková správnost.

Poznámka: u žáků s LMD hodnocení a klasifikace podléhá opatřením a doporučením pedagogicko-psychologické poradny.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Klíčové kompetence:

Žáci jsou vedeni k vyjadřování vlastních prožitků a názorů při interpretaci uměleckých textů. Snaží se, aby své myšlenky formulovali srozumitelně a souvisle. Aktivně se účastní diskuse a obhajují své názory a zároveň se učí respektovat mínění druhých. Při zpracovávání různých témat pro referáty, ústní cvičení nebo projektové úkoly využívají prostředky informačních a komunikačních technologií. Při týmové práci reálně posuzují své možnosti, stanoví si cíle podle svých schopností a zájmů. Učí se řešit problémy společně, přijímat hodnocení a kritiku ze strany ostatních a adekvátně na ni reagovat.

Komunikativní kompetence jsou u žáků rozvíjeny zcela zásadním způsobem. Jsou těžištěm předmětu. Žák získává v průběhu čtyřletého cyklu nejenom teoretické poučení o jazykových vědomostech, komunikační a slohové výchově, o práci s textem (s různými druhy textu, zejména pak s odborným textem) a o získávání informací (otevřené zdroje – knihovny, internet), ale je kladen důraz na jejich systematické procvičování, praktickou aplikaci a zpětnou kritickou analýzu.

Kompetence personální – na základě práce v týmu dokáže spolupracovat, používá sady kritérií pro hodnocení práce, přijímá hodnocení.

Sociální kompetence – je schopen práce ve skupině, aktivně se podílí na řešení zadaného úkolu (práce s texty), navrhuje postupy řešení, vybírá optimální řešení.

Kompetence řešení běžných pracovních i mimopracovních problémů – dovede pochopit a analyzovat zadání úkolu, stanovit pracovní postup, zvolit vhodnou metodu, dokáže vypracovat strukturovaný text, zvolit vhodný slohový postup a útvar (v podobě domácích úkolů, seminárních a maturitních písemných prací, zpráv z exkurzí, protokolů odborných předmětů).

Kompetence využívání prostředků informačních a komunikačních technologií a efektivní práce s nimi a s informacemi – tento předmět rozvíjí dovednosti získat potřebné informace v široké škále otevřených zdrojů, kriticky zhodnotit a využít je pro dosažení výsledku v praktické odborné činnosti.

Kompetence k aplikaci matematických postupů – dokáže pochopit cíl úkolu z textového zadání (u slovních úloh), dokáže pracovat s mimojazykovými symboly a značkami, zná jejich význam a praktické využití.

Aplikace průřezových témat:

- Občan v demokratické společnosti

Při rozboru literárních ukávek je žák schopen rozpoznat demokratické principy společnosti, dokáže rozpoznat její porušování, odhalit totalitní systémy a jejich dopad na člověka. V mediální výchově si žák osvojuje některé základní poznatky o fungování a společenské roli současných médií a takto získává dovednost pro aktivní zapojení do mediální komunikace. Žák se učí analyzovat nabízená sdělení, posoudit jejich věrohodnost a vyhodnotit jejich komunikační záměr.

- Člověk a životní prostředí
V průběhu estetického vzdělávání je žák při rozboru literárních ukázek s tématy přírody veden k tomu, aby chápal význam zdravého životního prostředí, krásy přírody a nutnosti její ochrany.
- Člověk a svět práce
Žák je veden k samostatnému řešení úkolů tak, aby zvolil vhodné prostředky a způsoby a využíval zkušeností již dříve získaných. Rozvíjí komunikační schopnosti, které může uplatnit při veřejném vystupování nebo při týmové práci.
- Informační a komunikační technologie
V rámci vyučování je podle možností využívána moderní komunikační a informační technologie a žák je veden k jejímu aktivnímu používání, a to při zpracovávání nejrozličnějších témat (referátů, mluvních cvičení, projektové práci).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět souvisí s následujícími:

- občanská nauka;
- písemná a elektronická komunikace;
- informační a komunikační technologie;
- cizí jazyky;
- dramatická výchova;
- znakový jazyk;
- výtvarná výchova;
- dějepis.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozezná umělecký text od neuměleckého; – má základní představu o literárních druzích a žánrech; – vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl, orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – vyhledá kulturní podněty a informuje o nich; – zdůvodní význam umění pro osobnost člověka;	Literatura a ostatní druhy umění Umění jako specifická výpověď o skutečnosti, funkce literatury Aktivní poznávání různých druhů umění - našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (od starověku po preromantismus)	40
– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi;	Práce s literárním textem Základy literární vědy	18

– text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Literární druhy a žánry Četba a interpretace literárního textu, tvořivé činnosti Metody interpretace textu	
– charakterizuje specifika lidového umění.	Kultura Lidové umění a užitá tvorba	10
– rozumí základním pojmům lingvistiky a používá je; – rozliší spisovný jazyk a jeho varianty, nespisovné útvary; – má základní představu o rozdělení slovanských jazyků; – orientuje se v systému českých hlásek; – zná a chápe druhy zvukových prostředků a uplatní je ve vlastním jazykovém projevu; – ovládá výslovnost slov domácích, zdomácnělých a slov přejatých; – uplatní zásady mluveného projevu ve vlastních mluvních cvičeních; – rozpozná řečové vady;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Úvod do jazyka a slohu Základní pojmy jazykovědy a stylistiky Čeština a příbuzné jazyky Nauka o zvukové stránce jazyka Zvukové prostředky a ortoepické normy Systém českých hlásek Praktické využití poznatků	44
– rozumí základní terminologii oboru; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu; – ovládá psaní i, í/y, ý po souhláskách, v zakončení slova, plynoucí ze shody přísudku s podmětem, psaní písmena „ě“, předpon s-(se)/ z-(ze) a souhláskových skupin, psaní délky samohlásek, zkratk a značek, psaní slov přejatých; – rozumí základní terminologii oboru – chápe význam pojmenování, – rozpozná druhy pojmenování podle významu, podle stylistické platnosti; – chápe podstatu přenášení pojmenování a rozlišuje pojmenování přímé, nepřímé a obrazné, funkčně je používá při práci s textem; – orientuje se ve způsobu třídění a zpracování hesel v jazykových slovnících pro každodenní praxi; – vyhledá základní lexikální nedostatky v textu a nahradí je funkčním tvarem;	Nauka o grafické stránce jazyka Hlavní principy českého pravopisu, vybrané pravopisné jevy Nauka o slovní zásobě Pojmenování a jeho druhy, význam Stylové rozvrstvení a obohacování slovní zásoby Slovní zásoba – terminologie oboru Slovníky a práce s nimi Praktické využití učiva	
– rozumí základním pojmům stylistiky a používá je; – rozliší jazykové prostředky textové výstavby;	Komunikační a slohová výchova Stylistika – základní pojmy Slohoví činitelé objektivní a subjektivní Prostředkovací funkční styl	18

– má základní představu o slohotvorných činitelích, o kompozici textu, o slohových postupech a o základních slohových útvarech; – charakterizuje prostěsdělovací funkční styl a informační slohový postup; – zná útvary prostěsdělovacího stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; – chápe význam komunikace ve významu jazykového dorozumívání; – definuje druhy komunikace, určí varianty masové komunikace; – uvědomuje si nebezpečí masové komunikace, včetně manipulace; – rozpozná základní druhy a projevy neverbálního dorozumívání; – přednese krátký kultivovaný projev; – prezentuje vlastní práci s textem;	Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary (vyprávění, popis osoby, věci, osobní dopis) Praktická cvičení Literatura faktu Základy komunikace Neverbální dorozumívání Vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, projevy monologické, dialogické, neformální, formální, připravené, nepřipravené	
– zjistí potřebné informace z dostupných zdrojů, vybere si je a přistupuje k nim kriticky; – používá klíčová slova při vyhledávání informačních pramenů; – chápe význam knihoven, orientuje se v jejich základních službách; – zaznamená bibliografické údaje; – samostatně zpracuje informace.	Práce s textem a získávání informací Informatická výchova Knihovny a jejich služby Noviny, časopisy a jiná periodika, internet Druhy a žánry textu	6

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
– Žák: – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – vyhledá kulturní podněty a informuje o nich; – zdůvodní význam umění pro osobnost člověka; – časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; – orientuje se v základních dílech	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (romantismus, realismus, literatura přelomu 19. – 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	37

evropského a českého výtvarného umění;		
– vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; – vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	18
– orientuje se v nabídce kulturních institucí; – porovná typické znaky kultur hlavních národností na našem území; – popíše vhodné společenské chování v dané situaci.	Kultura Kulturní instituce v ČR a v regionu, kultura národností na našem území Společenská kultura - principy a normy kulturního chování, společenská výchova	13
– rozumí základní terminologii oboru; – znázorní stavbu slova a popíše ji; – ovládá způsoby tvoření slov a využívá je v mluveném i psaném projevu; – rozpozná v textu chybně utvořené slovo; – nahradí běžné cizí slovo českým ekvivalentem a naopak;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Nauka o tvoření slov Slovotvorná (a morfémová) stavba slova Tvoření slov (odvozování, skládání, zkracování), obohacování slovní zásoby Vývojové tendence v současné slovní zásobě Praktické využití učiva	18
– rozumí základní terminologii oboru; – provede členění slovního tvaru; – chápe třídění slov z hlediska tvaroslovného, obsahového a skladebného; – rozliší v textu slovní druhy a chápe jejich význam; – rozumí problematice mluvnických kategorií a dokáže je určit; – ovládá skloňování a časování; – je schopen využít poznatků tvarosloví při tvorbě textu i v rámci jeho hodnocení; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu;	Tvarosloví Slovní druhy Funkční a formální tvarosloví Praktická cvičení Hlavní principy českého pravopisu	
– charakterizuje administrativní funkční styl a jeho funkci; – získá základní orientaci v možnostech výběru jazykových prostředků administrativního stylu a chápe důležité zásady tvorby textů této povahy a využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary administrativního stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané	Komunikační a slohová výchova Stylistika – administrativní styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – úřední dopis, životopis, strukturovaný životopis, zápis z porady, pracovní hodnocení Praktická cvičení; grafická a formální úprava Stylistika – odborný styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – odborný popis, výklad, odborná úvaha Praktická cvičení	12

podobě; – získá základní orientaci ve výběru; – jazykových prostředků odborného stylu a chápe poznávací postupy, na nichž je objasňování odborné problematiky založeno, využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; – rozumí kompozičním postupům, využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary odborného stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; – ovládá techniku mluveného slova, klade otázky a vhodně formuluje odpovědi;	Komunikační situace, komunikační strategie	
– rozlišuje základní techniky čtení textu; – rozumí obsahu textu i jeho částí; – samostatně zpracovává informace.	Práce s textem a získávání informací Techniky a druhy čtení, orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost	4

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; – objasní promítnutí společenských událostí do tvorby autorů; – rozpozná etické a umělecké hodnoty literárního díla a literární brak; – uvádí příklady umělecké výpovědi o válkách a totalitních režimech; – na základě vlastních prožitků přiblíží oblíbeného autora a dílo; – vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl;	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (česká a světová literatura 1. poloviny 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	40

– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	15
– orientuje se v oblasti kultury bydlení a odívání; – má základní představu o funkci reklamy a jejím vlivu na člověka.	Kultura Kultura bydlení a odívání Funkce reklamy a propagačních prostředků a jejich vliv na životní styl	13
– rozumí základní terminologii oboru; – ovládá významové skladební vztahy; – definuje základní, rozvíjející a několikanásobné větné členy včetně způsobů jejich vyjádření; – rozliší významové poměry mezi několikanásobnými větnými členy; – provede rozbor jednočlenné, dvojčlenné věty; – provede rozbor souvětí (v klasické skladbě); – rozliší druhy souvětí a významové vztahy v něm; – ovládá problematiku českého slovosledu, chápe nepravidelnosti větné stavby a vyhledá je v mluveném i písemném jazykovém projevu a funkčně je nahradí; – orientuje se ve výstavbě textu, ovládá a uplatní základní principy jeho výstavby; – uplatní znalosti ze skladby ve svém logickém vyjadřování; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu; – chápe význam interpunkčních znamének v jazykovém projevu; – ovládá dílčí pravidla psaní čárky v souvětí a využívá je při tvorbě a hodnocení písemných jazykových projevů;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Nauka o větě a souvětí Skladební vztahy Větné členy Větná skladba, druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska, stavba a tvorba komunikátu Zvláštnosti ve větném členění, nedostatky a nepravidelnosti ve stavbě věty, pořádek slov Fraseologie Praktická cvičení, aplikace poznatků daného učiva Hlavní principy českého pravopisu Gramatické tvary a konstrukce a jejich sémantické funkce Interpunkce Čárka v souvětí	13
– charakterizuje publicistický funkční styl a jeho funkci; – analyzuje jazykové prostředky publicistického stylu a zná požadavky na jazykové postupy (automatizace a aktualizace), které využívá při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – rozumí kompozičním postupům publicistického stylu a využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu	Komunikační a slohová výchova Stylistika – publicistický styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary (novinový článek, reportáž, recenze, glosa, reklama) Praktická cvičení	15

- publicistických textů; - zná útvary publicistického stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; - posoudí výstavbu textu; - identifikuje případné nedostatky a posoudí textovou návaznost; - rozpozná útvary a funkční prostředky užívané v textu (obecná čeština a další interdialekty, dialekt, knižní a expresivní jazykové prostředky); - charakterizuje řečnický projev; - získá základní orientaci v možnostech výběru základních jazykových prostředků; - rozumí specifickým kompozičním postupům u nediskusních a diskusních útvarů, využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; - zná útvary řečnického stylu, definuje je, vytváří a funkčně používá;	Základy komunikace Komunikát a text Praktická cvičení Druhy řečnických projevů	
- rozumí obsahu textu i jeho částí; - doplní podle smyslu vynechanou část textu, odhadne pokračování předcházející část textu, jeho název; - rozliší předmluvu, doslov, nadpis a poznámku od vlastního textu; - uspořádá části textu podle textové návaznosti.	Práce s textem a získávání informací Členění textů Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost	6

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - orientuje se v základních dílech české a světové literatury; - hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; - časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; - objasní promítnutí společenských událostí do tvorby autorů; - uvádí příklady umělecké výpovědi o válkách a totalitních režimech;	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (česká a světová literatura 2. poloviny 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	31

– orientuje se ve specifikách divadelní a filmové tvorby; – na základě vlastních prožitků přibližuje oblíbeného autora a dílo;		
– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – uplatní znalosti z literární teorie; – je schopen v dílech rozpoznat touhu po kráse a spravedlnosti; – orientuje se v současné tvorbě; – rozpozná etické a umělecké hodnoty literárního díla; – na ukázce prokáže různé přístupy;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	12
– podílí se na ochraně kulturních hodnot; – zhodnotí výtvarnou úpravu vybraných knih; – pochopí význam umění pro člověka.	Kultura Ochrana kulturních hodnot Estetické a funkční normy při tvorbě a výrobě předmětů používaných v běžném životě - výtvarná úprava knih	5
	Souhrnná opakování literárních dovedností Komplexní literární interpretace Propojení nabytých poznatků při literárněvědném rozboru Využití poznatků literární historie	12
– rozliší spisovný jazyk, hovorový jazyk, nářečí a stylově příznakové jevy; – volí prostředky adekvátní komunikační situaci; – orientuje se v soustavě jazyků; – vysvětlí klíčové fáze vývoje jazyka od praslovanštiny; – má základní představu o podobě textů; – v jednotlivých etapách vývoje českého jazyka a rozliší je; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Národní jazyk a jeho útvary Jazyková kultura Postavení češtiny mezi ostatními evropskými jazyky Historický vývoj češtiny Vývojové tendence spisovné češtiny Hlavní principy českého pravopisu	15
– charakterizuje umělecký funkční styl a jeho funkci; – získá základní orientaci v možnostech výběru základních jazykových prostředků uměleckého stylu a chápe důležité zásady specifčnosti tvorby textů této povahy a využívá je při tvorbě a interpretaci mluveného i písemného projevu; – rozumí specifickým kompozičním postupům, zejména žánrové rozrůzněnosti, využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary uměleckého stylu, definuje je	Komunikační a slohová výchova Stylistika – umělecký styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – umělecký popis, umělecké vyprávění Úvaha Literatura faktu Praktická cvičení Grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů	20

a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě;		
– rozumí obsahu textu i jeho částí; – pořídí z odborného textu výpisky a výtah, pořídí poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; – vypracuje anotaci.	Práce s textem a získávání informací Získávání a zpracovávání informací z textu např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé; jejich třídění a hodnocení. Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby	13
	Souhrnná opakování jazykových a komunikačních dovedností	12

Název školy:	Střední průmyslová škola a obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	ANGLICKÝ JAZYK
Celková hodinová dotace:	460
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obsah předmětu cizí jazyk vychází ze vzdělávací oblasti rámcového vzdělávacího programu vzdělávání a komunikace v cizím jazyce.

Žáci si osvojí úroveň komunikativních jazykových kompetencí, která odpovídá úrovni vědomostí stupně B1 podle Společného evropského referenčního rámce u Anglického jazyka – pokročilí. Cílem předmětu je rozvinutí ústního i písemného vyjadřování v cizím jazyce.

Po jeho absolvování žák dovede komunikovat v cizím jazyce v různých situacích života, zná a umí v komunikaci vhodně uplatnit vybraná sociokulturní specifika daných zemí, má dostatečnou slovní zásobu

Charakteristika učiva:

Předmět se skládá z následujících oblastí, jež se vzájemně prolínají a rozvíjejí:

- poslechové dovednosti;
- komunikativní dovednosti;
- práce s textem;
- písemný projev;
- multikulturní vzdělávání.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu anglický jazyk směřuje k tomu, aby žáci:

- osvojili si učební postupy efektivního studia cizích jazyků;
- zvýšili celkovou úroveň svého vyjadřování a chování, rozšířili si svůj kulturní obzor;
- chápali výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění;
- dosáhli jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí.

Strategie výuky:

V předmětu anglický jazyk učitel:

- předkládá žákům zajímavé texty, tím je motivuje k rozboru a společné diskuzi;
- organizuje práci ve skupinách, tím vede žáky ke kooperaci;
- využívá situační a inscenační metody, tím vede žáky k vyslovení svých názorů, jejich obhajobě, diskuzi a vzájemné toleranci;
- zapojuje žáky do soutěží a olympiád, tím přivádí k hlubšímu zájmu o studium jazyka;
- zprostředkovává žákům projekci filmů v anglickém znění, tím vede k rozvoji jejich multikulturního povědomí;
- rozvíjí náměty k projektové výuce a koordinuje jejich vlastní zpracování, tím vede žáky k samostatnosti a zodpovědnosti;
- využívá informační a komunikační technologie, tím rozvíjí u žáků počítačovou gramotnost.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení klademe důraz zvláště na:

- splnění komunikačního záměru;
- jazykově správné vyjadřování;

- plynulost a jistotu vyjadřování;
- výslovnost v projevech mluvených a na dodržování pravopisné kodifikace v projevech psaných;
- dovednost aplikovat znalosti v praxi, samostatnost a tvořivost v řešení úkolů;
- soustavnost a aktivitu v práci a projevovaný zájem o předmět.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: mluvní cvičení (rozhovory, role play), písemné zkoušení, testy, slohové práce, poslechové cvičení, práce s textem.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Vyučovací předmět anglický jazyk se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák si buduje pozitivní vztah k učení a vzdělávání, ovládá různé techniky učení, uplatňuje různé způsoby práce s textem, vyhledává informace, využívá různé informační zdroje, s porozuměním poslouchá mluvené projevy, pořizuje poznámky, je schopen sebehodnocení);
- k řešení problémů
(žák navrhuje různé způsoby řešení problému, volí vhodné prostředky, spolupracuje s druhými);
- komunikativní
(žák se vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci, formuluje své myšlenky jasně a souvisle, účastní se aktivně diskuzí, formuluje své názory a postoje, zaznamenává písemně podstatné myšlenky z textů a mluvených projevů, dosáhne jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí nejméně v jednom cizím jazyce, dosáhne jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění dle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace, např. porozumí běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě, chápe výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění, je motivován k prohlubování svých jazykových dovedností v celoživotním učení);
- personální a sociální
(žák reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování, přijímá kritiku, pracuje v týmu, podává vlastní návrhy k řešení úkolů, pro splnění jednotlivých aktivit využívá zkušeností a vědomostí nabytých dříve);
- občanské
(žák zná zásady společenského chování v jiných zemích, uznává tradice a hodnoty svého národa, v porovnání s jinými národy, uvědomuje si, v rámci plurality a multikulturního soužití, vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu);
- k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám
(žák získává a vyhodnocuje informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, uvědomuje si význam celoživotního učení);
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
(žák pracuje s PC, komunikuje elektronickou poštou, získává informace z Internetu a pracuje s nimi);
- provádět typické podnikové činnosti
(žák komunikuje se zahraničním partnerem ústní i písemnou formou);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci
(žák si osvojí bezpečné a neohrožující zásady a návyky při prováděné činnosti).

Aplikace průřezových témat

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, dovedli jednat s lidmi a diskutovat o citlivých otázkách, hledali kompromisní řešení);
- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k aktivnímu poznávání okolního prostředí, získávání informací v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů);
- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k tomu, aby si uvědomili zodpovědnost za vlastní život, význam vzdělání a celoživotního učení pro život, se vhodně písemně i verbálně prezentovali při jednání s potenciálními zaměstnavateli, formulovali svá očekávání a své priority);

- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k získávání informací z Internetu a kritickému přístupu k nim a jejich následné využití při písemné komunikaci).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět úzce souvisí s následujícími:

- český jazyk a literatura;
- občanská nauka;
- dějepis;
- písemná a elektronická komunikace;
- informační a komunikační technologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

ANGLICKÝ JAZYK – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - dovede rozpoznat téma vyslechnutého rozhovoru rodilých mluvčích nebo monolog rodilého mluvčího; - porozumí školním pracovním pokynům; - nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; - orientuje se v rozhovoru; - přeloží přiměřený mluvený text a neznámé výrazy, vyhledá pomocí slovníku, i elektronického; - dokáže vyhledat specifické informace v textu; - dovede jednoduše popsat místo svého pobytu; - popíše předměty denního života, které se nacházejí v jeho okolí; - zeptá se a odpoví na běžné otázky o své rodině; - popíše děj pomocí správných časových údajů; - v rozhovorech používá vhodné, krátké odpovědi na otázky; - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; - vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; - vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích;	Řečové dovednosti - receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním - monologických a dialogických - projevů - receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného - produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky - produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod. - jednoduchý překlad - interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností - interakce ústní - interakce písemná	30
- má základní znalosti větné skladby; - rozlišuje známé větné časy; - rozlišuje podstatná jména v jednotném	Jazykové prostředky Gramatika (tvarosloví a větná skladba): - přítomný čas prostý a průběhový	64 42

a množném čísle; – používá vhodně základní slovní zásobu; – uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; – dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby; – při písemném projevu dovede jednoduše popsat místo svého pobytu; – napíše neformální e-mail; – napíše kamarádovi pohlednici; – vyplní jednoduchý neznámý formulář; – vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; – komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života, a vlastních zálib; – používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek;	– minulý čas prostý a průběhový – počitatelnost a nepočitatelnost podstatných jmen – stupňování přídavných jmen – přídavná jména s koncovkami „ed“ a „ing“ – předpřítomný čas Psaní: – popis – neformální dopis – leták – článek Výslovnost a grafická podoba jazyka, pravopis: – anglická abeceda – hláskování – fonetické symboly – přízvuk – slovní zásoba a její tvoření: – rozvíjení slovní zásoby Slovní zásoba a její tvoření: – rozvíjení slovní zásoby odborná slovní zásoba týkající se studijního oboru	22
– domluví se v základních situacích; – sdělí základní údaje o sobě a svých zájmech; – na stejné údaje se zeptá kamaráda; – ústně popíše přítele; – ústně popíše své každodenní činnosti; – ústně popíše své záliby; – udělá nákupní seznam a sdělí potřebné množství různého druhu zboží; – řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti;	Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – osobní údaje – dům a domov – rodina – každodenní život – volný čas: sport, kultura, zábava – nakupování – jídlo a nápoje – získávání a předávání informací, sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu apod. – jazykové funkce: obraty pro zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.	30
– prokazuje faktické znalosti o geografických, demografických a kulturních faktorech oblasti, v níž žije.	Poznatky o zemích – poznatky o své rodné obci a městě, ve kterém studuje – základní poznatky o své zemi	12

ANGLICKÝ JAZYK – 2. ročník[illegible]

	– slovní zásoba a její tvoření: – rozvíjení slovní zásoby – rozdíly ve smyslu slov s podobným významem – slova pojící se s předložkou – ustálená slovní spojení	
– vyjadřuje se ústně i písemně k tématům osobního života; – vysvětlí výhody a nevýhody různých způsobů cestování; – koupí si předměty každodenní potřeby; – objedná si jídlo a pití v restauraci; – řeší pohotově základní situace;	Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – péče o tělo, řeč těla, zdraví – globální problémy – moderní technologie – kriminalita – odborná slovní zásoba týkající se studijního oboru	20
– prokazuje faktické znalosti o geografických, demografických, hospodářských a kulturních faktorech anglicky mluvících zemích.	Poznatky o zemích – poznatky o Velké Británii a Austrálii	7

ANGLICKÝ JAZYK – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozumí souvislým vyjádřením rodilých mluvčích pronášených v hovorovém tempu; – nalezne důležité informace v poslechnuté promluvě, vyřídí vzkaz; – vyjádří žádost, prosbu, pozvání; – čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, dokáže reprodukovat hlavní myšlenku; – orientuje se v textu; – sdělí a zdůvodní svůj názor; – dokáže improvizovat ve vyjádření dané situace nebo pocitu; – vyjádří písemně svůj názor na text; – vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; – vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru; – sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; – pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; – zapojí se do hovoru bez přípravy;	Řečové dovednosti – receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických a dialogických projevů – receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného – produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky – produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod. – jednoduchý překlad – interaktivní řečové dovednosti=střídání receptivních a produktivních činností – interakce ústní – interakce písemná	25
– dodržuje základní jazykové pravopisné normy v písemném projevu, opravuje	Jazykové prostředky Gramatika:	50

chyby; – přiřadí k neznámým výrazům jejich synonyma nebo opisné tvary; – napíše slohovou práci s vyjádřením vlastního názoru; – napíše dopis s žádostí o práci; – postihne hlavní znaky formálního dopisu; – odpoví na inzerát nabízející práci; – písemně a zdvořile požádá o další informace; – popíše prožitou situaci; – domluví se v běžných situacích, získá i poskytne informace;	– přítomný čas prostý a průběhový – used to – minulý čas prostý a průběhový – vztažné věty – minulý čas prostý vs. předpřítomný prostý – předpřítomný čas průběhový – budoucí časy – modální slovesa Psaní: – dopis kamarádovi – dopis s žádostí o práci – životopis – Výslovnost: – přízvuk – intonace – slovní zásoba a její tvoření – rozvíjení slovní zásoby	30 20
– používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; – diskutuje o zdravém životním stylu nyní a v budoucnosti; – popíše obrázek bez předchozí přípravy;	Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – vlastnosti, vztahy, mezilidské vztahy a společenský život – vzhled, oblečení, móda – dům, zahrada – povolání – já a budoucí svět – vzdělávání – zaměstnání – jídlo – služby, nakupování a finance – cestování – odborná slovní zásoba týkající se studijního oboru	22
– prokazuje faktické znalosti o geografických, demografických a kulturních faktorech České republiky, USA a Kanady.	Poznatzky o zemích – základní poznatzky o své zemi – základní poznatzky o USA a Kanadě	5

ANGLICKÝ JAZYK – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozumí přiměřeným souvislým projevům a rozhovorům rodilých mluvčích pronášených ve standardním hovorovém tempu; – rozliší jednotlivé mluvčí podle obsahu	Řečové dovednosti – receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických a dialogických projevů – receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně	30

jejich promluvy; – rozliší a pojmenuje pocity mluvčích; – vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; – rozumí hlášení a vzkazům; – dokáže vzkaz sdělit; – uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; – rozliší stanovisko mluvčího a dokáže jej reprodukovat; – používá vhodné obraty umožňující bezproblémovou komunikaci; – pohovoří o jemu blízkém tématu a vyjádří vlastní názor; – domluví se v běžných situacích, získá a poskytne informaci; – přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; – zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; – při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; – vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; – požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; – přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; – uplatňuje různé techniky čtení textu;	odborného – produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky – produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod. – jednoduchý překlad – interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností – interakce ústní – interakce písemná	
– vyjadřuje se ústně i písemně k tématům osobního života a k tématům ze zaměření studia; – používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci; – vypráví příběh ve správném dějovém pořadí; – napíše krátkou úvahu; – vyjádří svá přání a potřeby; – rozumí obsahu textu i jeho části; – používá klíčová slova při vyhledávání informačních pramenů; – používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; – zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní	Jazykové prostředky Gramatika: – nepřímá řeč a nepřímé otázky – vyjádření „měl bych“, „neměl bych“ – trpný rod – stupňování přídavných a příslovcí – have something done – neurčitá zájmena – podmínková souvětí – vztažné věty Psaní: – žádost – neformální dopis - odpověď na pozvání – pohlednice Výslovnost – přízvuk	55 35 20

myšlenky a vytvoří text o událostech a zážitcích v podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis;	– intonace – slovní zásoba a její tvoření – rozvíjení slovní zásoby	
– vyjadřuje se ústně i písemně k tématům osobního života a k tématům ze zaměření studia; – používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – kultura a volnočasové aktivity – sporty – zdraví a životní styl – příroda a životní prostředí – věda a technika – tematické okruhy dané zaměřením studijního oboru aj. – odborná slovní zásoba týkající se studijního oboru	25
– prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; – uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	Poznátky o zemích – základní poznatky o své zemi – základní poznatky o Velké Británii, USA, Kanadě a Austrálii – vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí – informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	10

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	DĚJEPIS
Celková hodinová dotace:	102
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Hlavním obecným cílem je získat vědomosti a dovednosti, které kultivují historické vědomí, zvláště v oblasti dějin 19. a 20. století, naučit žáky uvědomovat si vlastní identitu a kriticky myslet.

Charakteristika učiva:

Učivo tvoří systémový výběr z českých a světových dějin tvořený na základě významných historických pojmů. Důraz je kladen na dějiny moderní doby, zejména na 20. století. Učivo předmětu dějepis se skládá ze čtyř částí, které na sebe navazují:

- *Člověk v dějinách* - žák dovede objasnit hlavní smysl poznávání minulosti, vysvětlit variabilitu výkladů minulosti, dovede uvést příklady kulturního přínosu starověkých civilizací, charakterizovat antickou kulturu, judaismus a křesťanství, vysvětlit jejich vliv na formování evropské civilizace, vysvětlit počátky české státnosti ve středověku, objasnit nerovnoměrnost historického vývoje v Evropě. Umí charakterizovat středověký stát, společnost, křesťanskou církev a středověkou kulturu – umění renesance, baroka a klasicismu.
- *Novověk* - žák vysvětlí významné změny, které nastaly v období raného novověku, objasní reformaci a protireformaci. Orientuje se v problematice třicetileté války, uvědomuje si její důsledky pro další vývoj Evropy. Dále umí vysvětlit na příkladu občanských revolucí boj za občanská práva, dovede objasnit vznik novodobého českého národa, umí popsat česko-německé vztahy, objasnit způsob vzniku národních států.
- *Novověk 20. století* - dokáže vysvětlit rozdělení světa v důsledku koloniální expanze a rozpory mezi velmocemi, popsat dopad 1. světové války a objasnit významné změny ve světě po válce. Dokáže charakterizovat složitý vývoj v Evropě a ve světě mezi dvěma válkami, vysvětlit vznik Československa, objasnit vývoj česko-německých vztahů, projevy a důsledky velké hospodářské krize, vysvětlit vztahy mezi velmocemi před a po druhé světové válce, dovede charakterizovat válečné zločiny, holocaust. Žák se orientuje v problematice uspořádání světa po druhé světové válce, objasní pojmy demokracie, diktatura, studená válka, charakterizuje komunistický režim v ČSR, v celém komunistickém bloku, popíše vývoj ve vyspělých demokraciích.
- *Dějiny studovaného oboru* – žák se orientuje v historii svého oboru, vysvětlí přínos svého oboru pro život lidí.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu dějepis směřuje k tomu, aby žáci:

- zodpovědně přistupovali ke vzdělání;
- aktivně naslouchali druhým a projevovali empatii;
- užívali základní asertivní dovednosti;
- získané dovednosti aplikovali v praktickém životě;
- diskutovali a vedli dialog v souladu s morálními a etickými hodnotami;
- kriticky hodnotili text v jakékoliv formě.

Strategie výuky:

V předmětu dějepis učitel:

- navazuje na vědomosti a dovednosti ze základní školy, cílem je tyto vědomosti a dovednosti prohloubit a rozšířit;
- vede žáky k formulaci vlastních názorů, jejich obhajobě a diskuzi;
- vytvoří systém historických exkurzí v rámci kraje, ČR i blízkého zahraničí a naváže na ně vhodnou formou projektu či prezentace;
- předkládá žákům zajímavé texty, tím je motivuje k rozboru a společné diskuzi;
- rozvíjí náměty k projektové výuce a koordinuje jejich vlastní zpracování, tím vede žáky k samostatnosti a zodpovědnosti za svou práci a svá rozhodnutí.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu dějepis klademe důraz zvláště na:

- hloubku porozumění učivu;
- porozumění historickým procesům a souvislostem;
- schopnost používat poznatky o historii pro pochopení současnosti;
- dovednost žáků pracovat s verbálními a ikonickými texty a diskutovat o historii a o její reflexi – např. v umění;
- samostatnost a tvořivost v řešení úkolů;
- aktivitu v hodinách.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: písemné zkoušení, testy, mluvní cvičení.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět dějepis se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- žák si má uvědomit vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupuje s aktivní tolerancí k identitě jiných lidí;
- aktivně se zajímá o politické a společenské dění u nás a ve světě i o veřejné záležitosti lokálního charakteru;
- porozumění a pochopení prokáže tím, že si dovede znalosti uspořádat a vyjádřit vlastními slovy;
- dokáže argumentovat, obhájit své stanovisko, oponovat, provést kritiku, uvést klady a zápory, formulovat závěry.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(Žák se učí být hrdý na tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu. Umí myslet kriticky, to znamená, že dokáže zkoumat věrohodnost informací, nenechává se manipulovat, tvoří si vlastní úsudek. Vyjadřuje se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentuje. Vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování.);
- člověk a životní prostředí
(Žák se umí efektivně učit a pracovat, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok. Využívá ke svému učení zkušenosti jiných lidí, učí se i na základě zprostředkovaných zkušeností. Učí se chápat svět v souvislostech, orientovat se v globálních problémech lidstva. Učí žáky rozumět měnícímu se vztahu člověka a přírody v průběhu dějin a porozumět ekologickým důsledkům některých významných historických procesů, jako je modernizace společnosti, průmyslová nebo dopravní revoluce, urbanizace atd.);
- člověk a svět práce
(Žák se adaptuje na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je ovlivňuje. Přijímá a odpovědně plní svěřené úkoly. Přispívá k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobních konfliktů, nepodléhá předsudkům a stereotypům v přístupu k jiným lidem.

Porozumí zadání úkolu, získává informace potřebné k řešení problému, navrhne způsob řešení, zdůvodní je, vyhodnotí a ověří správnost zvoleného postupu.);

- informační a komunikační technologie

(Žák pracuje s osobním počítačem a s dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií. v rámci zadaných úkolů získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak z celosvětové sítě Internet. Zná význam vzdělávání pro svoji úspěšnou kariéru a chápe nutnost sebevzdělávání a celoživotního učení. Efektivně pracuje s prostředky informačních a komunikačních technologií.).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět spolupracuje s dalšími předměty, s jejichž náplní souvisí:

- český jazyk a literatura;
- občanská nauka;
- informační a komunikační technologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

DĚJEPIS – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – objasní smysl poznávání minulosti; – vysvětlí základní proces vývoje lidské společnosti, významné mezníky pokroku; – uvede příklady hmotné kultury;	Člověk v dějinách – poznávání minulosti, variabilita výkladů, – prehistorický člověk a lidská pospolitost	4
– uvede příklady kulturního přínosu starověkých civilizací, judaismu a křesťanství; – interpretuje historické dokumenty; – pracuje s dějepisnou mapou;	Starověk – dědictví a kulturní přínos starověkých civilizací, antických civilizací, antická kultura, judaismus a křesťanství	10
– charakterizuje obecně středověk, rozvrstvení středověké společnosti; – objasní proces vzniku národních států; – vysvětlí počátky a rozvoj české státnosti; – objasní přínos středověkých univerzit; – vystihne význam měst; – vysvětlí důsledky křížových výprav; – interpretuje historické dokumenty; – pracuje s dějepisnou mapou;	Středověk – obecné rysy, vznik státu, utváření středověké Evropy, společenské vztahy, křesťanská církev, křížové výpravy, středověká kultura, vznik měst	18
– vysvětlí významné změny, které v dějinách nastaly v době raného novověku; – interpretuje důsledky zámořských objevů pro Evropu; – objasní nerovnoměrnost historického vývoje v raně novověké Evropě; – vysvětlí pojmy reformace a protireformace; – orientuje se v problematice třicetileté	Novověk Raný novověk 16. – 18. st. – humanismus a renesance, objevné plavby, český stát, počátek habsburského soustátí, války v Evropě, reformace a protireformace, – nerovnoměrný vývoj v západní a východní Evropě, rozdílný vývoj politických systémů, absolutismus a parlamentarismus, osvícenství	36

války; – uvede základní rozdíly absolutismu a parlamentarismu; – objasní význam osvícenství; – charakterizuje umění renesance, baroka a klasicismu; – interpretuje historické dokumenty; – pracuje s dějepisnou mapou.	Novověk – 19. století – velké občanské revoluce – americká a francouzská, revoluce 1848 – 49 v Evropě a v českých zemích, společnost a národy – národní hnutí v Evropě a v českých zemích, česko-německé vztahy, postavení minorit, dualismus v habsburské monarchii, vznik národních států v Německu a v Itálii Modernizace společnosti – průmyslová revoluce, urbanizace, – demografický vývoj, evropská koloniální expanze, modernizovaná společnost a jedinec – sociální struktura společnosti, postavení žen, sociální zákonodárství, vzdělání, věda a umění 19. století	
---	--	--

DĚJEPIS – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vysvětlí rozdělení světa v důsledku koloniální expanze a rozpory mezi velmocemi, popíše dopad první světové války na lidi a objasní významné změny ve světě po válce;	Novověk – 20. století – vztahy mezi velmocemi – rozdělení světa, pokus o jeho revizi první světovou válkou, české země za světové války, první odboj, poválečné uspořádání Evropy a světa, vývoj v Rusku	8
– charakterizuje první Československou republiku a srovnává její demokracii se situací za tzv. druhé republiky (1938-39); – objasní vývoj česko-německých vztahů; – vysvětlí projevy a důsledky velké hospodářské krize; – charakterizuje fašismus, nacismus a frankismus; – srovná nacistický a komunistický totalitarismus; – popíše mezinárodní vztahy v době mezi první a druhou světovou válkou, objasní, jak došlo k dočasné likvidaci ČSR.	Demokracie a diktatura – Československo v meziválečném období, autoritativní a totalitní režimy, nacismus v Německu a komunismus v Rusku a SSSR, velká hospodářská krize, mezinárodní vztahy ve 20. – 30. letech, růst napětí a cesta k válce	9
– objasní cíle válčících stran ve druhé světové válce, její totální charakter a výsledky; – charakterizuje válečné zločiny včetně holocaustu, interpretuje historické dokumenty; – pracuje s dějepisnou mapou;	Druhá světová válka – Československo za války, druhý čs. odboj, válečné zločiny včetně holocaustu, důsledky války	5
– objasní uspořádání světa po druhé světové válce a důsledky pro Československo;	Svět v blocích – poválečné uspořádání v Evropě a ve světě,	10

– objasní pojem studená válka; – popíše projevy a důsledky studené války; – charakterizuje komunistický režim v ČSR v jeho vývoji a v souvislostech se změnami v celém komunistickém bloku; – popíše vývoj ve vyspělých demokraciích a vývoj evropské integrace; – popíše dekolonizaci a objasní problémy třetího světa; – vysvětlí rozpad sovětského bloku; – uvede příklady úspěchů vědy a techniky ve 20. století; – charakterizuje umění 20. století na jeho typických ukázkách; – interpretuje historické dokumenty; – pracuje s dějepisnou mapou;	poválečné Československo, studená válka, komunistická diktatura v Československu a její vývoj, demokratický svět, USA – světová supervelmoc, sovětský blok, SSSR – soupeřící supervelmoc, třetí svět a dekolonizace, konec bipolarity Východ – Západ	
– vysvětlí přínos studovaného oboru pro život lidí; – orientuje se v historii svého oboru, zná její významné mezníky a osobnosti.	Dějiny studovaného oboru	2

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	OBČANSKÁ NAUKA
Celková hodinová dotace:	102
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Přípravit žáky na aktivní občanský život v demokratické společnosti. Pozitivně ovlivňovat hodnoty žáků tak, aby se mohli stát slušnými, aktivními občany demokratického státu.

Charakteristika učiva:

V kapitole Člověk jako individualita směřuje výuka k tomu, aby se žák seznámil s problematikou poznávání skutečnosti, s vývojem a typologií osobnosti i se socializačními procesy. Žák by měl hlouběji pochopit svou vlastní osobnost, měl by získat informace, jak zvládat mimořádné situace a jak se chovat v ohrožení života.

Učivo kapitoly Člověk v lidském společenství směřuje k tomu, aby byl žák vybaven základními

dovednostmi a sociálními návyky v mezilidských vztazích, uvědomil si význam vzdělání pro život. Žák je během výuky poučen o důležitosti volby životního partnera a směřován k uvažování o otázkách životní spokojenosti a štěstí. Rovněž získá základní poznatky o úloze náboženství a solidarity. Žáci jsou vedeni k toleranci vůči odlišným názorům i náboženskému smýšlení.

V kapitole Člověk jako občan je výuka zaměřena na seznámení žáka s principy demokracie, občanské společnosti. Žák by měl umět prakticky objasnit, co je politika i politický systém. Měl by získat dovednosti potřebné k tomu, aby jako řadový občan dokázal komunální nebo i vrcholovou politiku ovlivňovat. Výuka je dále zaměřena na rozvíjení schopností žáka chápat záležitosti veřejného života. Měl by umět dokázat využit svých znalostí k posuzování politických událostí a k dodržování lidských práv.

V další části Člověk a právo směřuje výuka k tomu, aby se žák řídil zákony, věděl, co je právní stát, a měl představu o principech občanského práva. Žák bude znát zásady soudní moci v demokratickém státě, bude poučen o občanskoprávním řízení a uvědomí si rovněž právní vztahy

mezi členy rodiny. Bude upozorněn na nebezpečné jevy ve společnosti a různé formy násilí.

Celá část Člověk a soudobý svět (filozofie a etika) je věnována tomu, aby žák ovládal vybrané filozofické pojmy, byl schopen abstraktního myšlení, získal vlastní stanovisko ke světu a uvědomil si důležitost etického přístupu nejen při řešení konfliktů, ale i v běžném rozhodování a komunikaci. Žák se seznámí s rozmanitostí soudobého světa, chápe odpovědnost jedince za ochranu životního prostředí.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

Výuka směřuje k tomu, aby žák byl schopen:

- vážit si svobody a pochopit obsah i rozsah této hodnoty, vážit si hodnot svých a respektovat hodnoty ostatních;
- aktivně jednat a podílet se na občanském životě, cítit potřebu angažovat se také nejen pro svůj, ale i veřejný prospěch;
- pozitivně působit na prostředí kolem sebe, pochopit sebe jako důležitou součást celku;
- chápat pojem solidarita a projevovat ji vůči potřebným;
- pěstovat nejen materiální, ale také duchovní hodnoty;
- chovat se zodpovědně k životnímu prostředí s ohledem na budoucí generace;
- zbavovat se stereotypů a předsudků vůči všemu cizímu nebo obecně vykládanému;
- projevovat city vůči ostatním s určitou taktostí, uplatnit empatii v jednání s ostatními;

- mít reálné sebevědomí, pozitivně přijímat kritiku;
- jednat v souladu s morálními, občanskými a právními normami;
- přiznat se k chybnému jednání a omluvit se.

Strategie výuky:

Předmět občanská nauka má i výchovný charakter, není tedy předmětem ryze naukovým. Je vyučován od 1. do 3. ročníku. Obecným cílem předmětu je přispět k přípravě žáků na soukromý a občanský život v demokratické společnosti a pomoci jim porozumět složitému světu. Občanská nauka má žáky vést k osobní odpovědnosti a ke kritickému myšlení jako základu pro uvážlivé jednání v životě. Při výuce je využita moderní technika (dataprojektory, DVD, internet). Dále lze aplikovat projektovou výuku, skupinovou práci, ale i metodu výkladu. Součástí jsou také exkurze, návštěvy muzea, besedy s vybranými osobnostmi. Další strategií by měla být práce s texty. Základem této strategie je kromě rozboru i komunikace. Lze využít metod typu debata, diskuse, kooperativní vyučování.

Hodnocení výsledků žáků:

Kritériem hodnocení je známka vytvořená na základě zkoušení (písemné, ústní). Významná zde je hloubka žákova porozumění společenským jevům a procesům, schopnost používat poznatky při praktickém řešení různých problémů, kriticky myslet a diskutovat a pracovat s texty.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Komunikativní kompetence znamená, že absolventi budou schopni vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání, formulovat myšlenky, aktivně se účastnit diskusí, zpracovat texty i prezentace na běžná i odborná témata a formulovat podstatné myšlenky z textu i projevu jiných lidí.

Personální kompetence znamená, že absolventi budou připraveni reálně posuzovat své fyzické a duševní možnosti, stanovovat si cíle podle svých osobních schopností a zájmů, efektivně se učit a pracovat, využívat zkušenosti jiných a dále se vzdělávat.

Sociální kompetence znamená, že absolventi se budou schopni adaptovat na měnící se životní a pracovní podmínky, pracovat v týmu, přijímat a plnit úkoly a přispívat k vytvoření dobrých mezilidských vztahů. Samostatné řešení běžných pracovních i mimopracovních problémů znamená, že absolventi budou schopni porozumět úkolu a určit jádro problému, navrhnout způsob řešení a vyhodnotit správnost zvoleného postupu, při řešení problémů uplatňovat různé metody myšlení. Využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně pracovat s informacemi znamená, že absolventi budou umět získávat informace z otevřených zdrojů (internet), pracovat s informacemi, a to především s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií. Kompetence k pracovnímu uplatnění znamená, že absolventi mají přehled o možnostech uplatnění na trhu práce, reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách, jsou schopni vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli.

Aplikace průřezových témat

občan v demokratické společnosti

Žáci budou vedeni k vhodné míře sebevědomí a schopnosti morálního úsudku, ke hledání kompromisů mezi osobní svobodou a sociální odpovědností, ke schopnosti odolávat manipulaci, k orientaci v masových médiích a k uvážlivému přemýšlení o materiálních a duchovních hodnotách.

- člověk a životní prostředí

Žáci budou vedeni k poznávání světa a jeho lepšímu rozumění, k úctě k živé a neživé přírodě a k hospodárnému jednání, které souvisí s ekologickými hledisky.

- člověk a svět práce

Žáci budou schopni identifikovat a formulovat vlastní priority, pracovat s informacemi, vyhledávat je a správně využívat, odpovědně se rozhodnout na základě získané informace a verbálně komunikovat při důležitých jednáních. Žáci budou využívat základní aplikační programové vybavení počítače jako podporu pro předmět občanská nauka.

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět spolupracuje s dalšími předměty, a to:

- český jazyk a literatura;
- dějepis;
- ekonomika;
- právo;
- psychologie;
- základy přírodních věd;
- osobnostní výchova;
- pedagogika a speciální pedagogika;
- informační a komunikační technologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

OBČANSKÁ NAUKA – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – charakterizuje způsoby získávání informací o sobě a svém okolí; – objasní působení společnosti na jedince a vliv člověka na společnost; – uvede příklady sociálních rolí; – charakterizuje význam učení na rozvoj osobnosti člověka; – charakterizuje jednotlivá údobí lidského života; – charakterizuje rysy osobnosti; – vysvětlí, jak se podílí rozvoj osobnosti na vývoji společenských norem a hodnot; – objasní význam taktního chování, dovede komunikovat, dovede řešit konfliktní situace;	Člověk jako individualita – poznání skutečnosti (vědomí, vnímání, paměť, myšlení a řeč) – socializace a její činitelé – učení, efektivní komunikace – vývojové etapy člověka – lidská osobnost, typologie osobnosti, temperament a charakter, emoce, motivace a postoje, schopnosti, nadání a talent – duševní zdraví a rozvoj osobnosti, sebepoznání a sebereflexe, stres, stereotypy a předsudky – takt, tolerance, slušné chování, konflikty a jejich řešení	12
– popíše úlohu státu a místní samosprávy při ochraně zdraví životů občanů; – dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak reagovat;	Chování za mimořádných událostí – Situace ohrožení zdraví a života člověka – Způsoby ochrany člověka v nebezpečných životních situacích	2
– charakterizuje společnost a její proměny – zná možné přístupy k interpretaci soudobého světa; – vysvětlí význam péče o kulturní hodnoty, doloží význam vědy a umění; – popíše sociální nerovnost a chudobu ve vyspělých demokraciích, uvede postupy, jimiž lze do jisté míry řešit sociální problémy; popíše, kam se může obrátit, když se dostane do složité sociální situace; – objasní význam solidarity, debatuje	Člověk v lidském společenství – společnost, společnost tradiční a moderní, postindustriální společnost a její problémy – hmotná kultura, duchovní kultura – společenské vrstvy a třídy, elity a jejich úloha, sociální status a mobilita – sociální nerovnost a chudoba v současné společnosti – současná česká společnost, společenské normy a hodnoty, solidarita – rasy, etnika, národy a národnosti; majorita a minority ve společnosti, multikulturní	20

- o pozitivěch i negativěch; – charakterizuje současnou českou společnost, její etnické a sociální složení; – debatuje o pozitivěch i problémech multikulturního soužití, objasní příčiny migrace lidí; – posoudí, kdy je v praktickém životě rovnost pohlaví porušována; – vysvětlí, čím jsou nebezpečné některé náboženské sekty a náboženský fundamentalismus; – rozlišuje jednotlivé náboženské systémy a jejich kulturní okruhy; – respektuje náboženské rozdíly mezi kulturami a dokáže je tolerovat; – objasní postavení církve a věřících v ČR.	- soužití; migrace, migranti, azylanti – postavení mužů a žen, genderové problémy – stát a jeho funkce, státní moc, formy státu – víra a ateismus, náboženství a církve, náboženská hnutí, sekty, náboženský fundamentalismus	
--	--	--

OBČANSKÁ NAUKA – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – charakterizuje demokracii a objasní, jak funguje a jaké má problémy; – objasní význam práv a svobod, které jsou zakotveny v českých zákonech, a popíše způsoby, jak lze ohrožená lidská práva obhajovat; – dovede kriticky přistupovat k mediálním obsahům a pozitivně využívat nabídky masových médií; – objasní aktuální situaci ve vybraných evropských i světových zemích; – charakterizuje Ústavu ČR a způsoby získání státního občanství ČR; – zná druhy politických ideologií, vymezí rozdíl mezi totalitním a pluralitním myšlením; – charakterizuje současný český politický systém, objasní funkci politických stran a svobodných voleb, uvede příklady ovlivňování veřejnosti; – uvede příklady funkcí obecní a krajské samosprávy; – vysvětlí, jaké projevy je možné nazvat politickým radikalismem nebo politickým extremismem, vyjmenuje rizika extremistických ideologií a zná jejich historické zločiny; – vysvětlí, proč je nepřijatelné propagovat	Člověk jako občan – základní hodnoty a principy demokracie – lidská práva, jejich obhajování, veřejný ochránce práv, práva dětí – svobodný přístup k informacím, masová média a jejich funkce, kritický přístup k médiím, maximální využití potenciálu médií – státy na počátku 21. století – Ústava ČR, politický systém v ČR, struktura veřejné správy, obecní a krajská samospráva – státní občanství ČR – politika, politické ideologie – politické strany, volební systémy a volby – politický radikalismus a extremismus, současná česká extremistická scéna a její symbolika, mládež a extremismus – teror, terorismus – občanská participace, občanská společnost – občanské ctnosti potřebné pro demokracii a multikulturní soužití	17

hnutí omezující práva a svobody jiných lidí; – uvede příklady občanské aktivity ve svém regionu; vysvětlí, co se rozumí občanskou; – společnosti; debatuje o vlastnostech, které by měl mít občan demokratického státu;		
– vysvětlí pojem právo, právní stát, uvede příklady právní ochrany a právních vztahů; – objasní postupy vhodného jednání, stane-li se obětí nebo svědkem kriminálního činu; – vysvětlí, kdy je člověk způsobilý k právním úkonům a má trestní odpovědnost; – popíše soustavu soudů v České republice a činnost policie, soudů, advokacie a notářství; – zná práva i povinnosti mezi dětmi, rodiči a mezi manželi; ví, kde má o této oblasti hledat informace nebo pomoc; – popíše, jaké závazky vyplývají z běžných smluv a vlastnického práva; – rozliší pravidelné a nepravidelné příjmy a výdaje a na základě toho sestaví rozpočet domácnosti; – navrhne, jak řešit schodkový rozpočet a jak naložit s přebytkovým rozpočtem domácnosti; – navrhne způsoby, jak využít volné finanční prostředky, a vybere nejvýhodnější finanční produkt pro jejich investování; – vybere nejvýhodnější úvěrový produkt, zdůvodní své rozhodnutí a posoudí způsoby zajištění úvěru; vysvětlí, jak se vyvarovat předlužení; – dovede posoudit služby nabízené peněžními ústavami a jinými subjekty a jejich možná rizika; – vysvětlí pojmy z oblasti pracovněprávních vztahů – pracovní poměr, zkušební doba, brigáda, odstupné, mzda, nemocenská.	Člověk a právo – právo, spravedlnost, právní stát – občanské právo, právní řád, právní ochrana občanů – trestní právo – trestní odpovědnost, tresty a ochranná opatření, orgány činné v trestním řízení – nebezpečné jevy ve společnosti: šikana, lichva, korupce, vandalismus, gamblerství, stalking, různé formy násilí – specifika trestné činnosti mladistvých – soustava soudů v České republice – notáři, advokáti, soudcové – rodinné právo, rodina, manželství pohledem práva, děti, rodiče a náhradní rodinná péče – právo vlastnické, právo duševního vlastnictví, smlouvy, odpovědnost za škodu, občanské soudní řízení, exekuce – majetek a jeho nabývání, rozhodování o finančních záležitostech jedince a rodiny, rozpočtu domácnosti, zodpovědné hospodaření – řešení krizových finančních situací, sociální zajištění občanů – pracovní právo, pracovněprávní vztahy, práva a povinnosti zaměstnanců a zaměstnavatelů	17

OBČANSKÁ NAUKA – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – popíše rozčlenění soudobého světa na civilizační sféry a civilizace, charakterizuje základní světová náboženství; – vysvětlí, s jakými konflikty a problémy se potýká soudobý svět, jak jsou řešeny, debatuje o jejich možných perspektivách; – objasní postavení České republiky v Evropě a v soudobém světě; – charakterizuje soudobé cíle EU a posoudí její politiku, vymezí rozdíl mezi euroskepticismem a eurooptimismem; – popíše funkci a činnost OSN a NATO; – vysvětlí zapojení ČR do mezinárodních struktur a podíl ČR na jejich aktivitách; – uvede příklady projevů globalizace a debatuje o jejich důsledcích;	Soudobý svět – rozmanitost soudobého světa: civilizační sféry a kultury; nejvýznamnější světová náboženství; velmoci, vyspělé státy, rozvojové země a jejich problémy; konflikty v soudobém světě – integrace a dezintegrace – Česká republika a svět: NATO, OSN; zapojení ČR do mezinárodních struktur; bezpečnost na počátku 21. století, konflikty v soudobém světě; globální problémy, globalizace	12
– vysvětlí, jaké otázky řeší filozofie; – používá vybraný pojmový aparát filozofie, který je součástí učiva; – pracuje s obsahově a formálně dostupným filozofickým textem; – vyjmenuje filozofické směry evropské i světové a jejich vliv na vývoj u nás; – debatuje o praktických filozofických a etických otázkách; – vysvětlí, jaké otázky řeší etika; – zná význam pojmů etiky; – vytvoří vlastní žebříček životních hodnot – odhaduje stav ohrožení života a přiměřeně reaguje; – vysvětlí, proč jsou lidé za své názory, postoje a jednání odpovědní jiným lidem; – využívá znalostí filozofie a etiky v osobním životě při řešení náročných situací.	Filozofie a etika – vznik filozofie, filozofické disciplíny – filozofické směry antiky – vývoj filozofického myšlení v dějinách – filozofické směry evropské i světové – filozofie a současnost – etika a její předmět, pojmy – mravní hodnoty a normy, životní postoje a hodnotová orientace – mravní rozhodování a odpovědnost – chování za mimořádných životních událostí – člověk mezi touhou po vlastním štěstí a angažováním se pro obecné dobro a pro pomoc jiným lidem – význam filozofie a etiky v životě člověka, jejich smysl pro řešení životních situací	22

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	ZÁKLADY PŘÍRODNÍCH VĚD
Celková hodinová dotace:	136
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Předmět základy přírodních věd představuje přírodovědné vzdělávání, které vede k chápání přírodních jevů a jejich souvislostí v přírodě i v každodenním životě, učí žáky klást si otázky o okolním světě a vyhledávat k nim na důkazech založené odpovědi. Cílem předmětu je naučit žáky využívat přírodovědné a environmentální poznatky v osobním i profesním životě.

Charakteristika učiva:

Učební osnova je zpracována pro vyučování v rozsahu 2 vyučovacích hodin týdně v prvním a druhém ročníku. Skládá se z biologického, ekologického, fyzikálního (varianta C) a chemického (varianta B) vzdělávání. v rámci přírodovědného vzdělávání je možno uskutečnit exkurze. Například do jaderné elektrárny Dukovany, Pivovaru Janáček Uherský Brod, Kovosteel Staré Město apod.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu základy přírodních věd směřuje k tomu, aby žáci:

- rozvíjeli a budovali si pozitivní vztah k přírodě a k životnímu prostředí;
- pochopili vlastnosti běžně užívaných látek;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali přírodovědné poznatky v odborném vzdělávání, praxi i osobním životě;
- vyhodnotili výhody a nevýhody využívání různých energetických zdrojů z hlediska vlivu na životní prostředí;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog.

Strategie výuky:

V předmětu základy přírodních věd učitel:

- využívá tradiční metody výuky (výklad);
- zdůrazňuje komunikativní aspekty učení (diskuse, týmová práce);
- využívá při výuce různé informační zdroje;
- používá počítačovou techniku (počítač, diaprojektor, interaktivní tabuli);
- dbá, aby žák pochopil probrané jevy, pojmy a zákony ve vzájemných souvislostech;
- využívá výuková videa;
- zařazuje do výuky jednoduché pokusy (v rámci možností), hry, prezentace žáků;
- opakuje učivo po každém tematickém celku.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu základy přírodních věd klademe důraz zvláště na:

- samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky;
- hloubku porozumění poznatkům a schopnost aplikovat je při řešení problémů;
- schopnost výstižné formulace s využitím odborné terminologie;
- prezentace žáků k zadanému tématu.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení, písemné zkoušení (orientační testy, opakovací testy po probrání a zopakování tematického celku).

Formy výuky

Hromadné vyučování: - vyučování frontální
- vyučování skupinové

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili, v návaznosti na základní vzdělávání a na úrovni odpovídající jejich schopnostem a vzdělávacím předpokladům, následující klíčové a odborné kompetence.

Vyučovací předmět základy přírodních věd se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotný;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj.), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí.

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn. že absolventi by měli:

- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným

rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn. že absolventi by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život.

Matematické kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni funkčně využívat matematické dovednosti v různých životních situacích.

- správně používat a převádět běžné jednotky;
- provádět reálný odhad výsledku řešené úlohy;
- nacházet vztahy mezi jevy a předměty;
- číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.);
- aplikovat znalosti o základních tvarech předmětů a jejich vzájemné poloze v rovině i prostoru;
- efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.

Kompetence dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni

- chápat bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i ostatních.,
- poskytování první pomoc při úrazu a schopností sami poskytnout první pomoc;

Odborné kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni:

- nakládat s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci dovedou jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení, váží si životního prostředí a snaží se jej chránit a zachovat pro příští generace);
- člověk a životní prostředí
(žáci pochopí postavení člověka v přírodě a vlivy prostředí na jeho život, získají přehled o způsobech ochrany přírody, chápou vlastní zodpovědnost za své jednání a snaží se aktivně podílet na řešení environmentálních problémů, osvojí si základy šetrného a odpovědného přístupu k životnímu prostředí);
- informační a komunikační technologie
(žáci vyhledávají, kriticky vyhodnotí a zpracují informace, ke své práci využívají internet).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět základy přírodních věd souvisí s těmito předměty:

- matematika;
- somatologie;
- občanská nauka.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

ZÁKLADY PŘÍRODNÍCH VĚD (biologické a ekologické vzdělávání) – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – charakterizuje názory na vznik a vývoj života na Zemi;	Základy biologie – vznik a vývoj života na Zemi – vlastnosti živých soustav	25

– vyjádří vlastními slovy základní vlastnosti živých soustav; – popíše buňku jako základní stavební a funkční jednotku života; – vysvětlí rozdíl mezi prokaryotickou a eukaryotickou buňkou; – charakterizuje rostlinnou a živočišnou buňku a uvede rozdíly; – uvede základní skupiny organismů a porovná je; objasní význam genetiky; – popíše stavbu lidského těla a vysvětlí funkci orgánů a orgánových soustav; – vysvětlí význam zdravé výživy a uvede principy zdravého životního stylu; – uvede příklady bakteriálních, virových a jiných onemocnění a možnosti prevence;	– typy buněk – rozmanitost organismů a jejich charakteristika – dědičnost a proměnlivost – biologie člověka – zdraví a nemoc – činitele ovlivňující zdraví, výživa a stravovací návyky – rizikové faktory poškozující zdraví	
– vysvětlí základní ekologické pojmy; – charakterizuje abiotické (sluneční záření, atmosféra, pedosféra, hydrosféra) a biotické faktory prostředí (populace, společenstva, ekosystémy); – charakterizuje základní vztahy mezi organismy ve společenstvu; – uvede příklad potravního řetězce; – popíše podstatu koloběhu látek v přírodě z hlediska látkového a energetického; – charakterizuje různé typy krajiny a její využívání člověkem;	Ekologie – základní ekologické pojmy – ekologické faktory prostředí – potravní řetězce – koloběh látek v přírodě a tok energie – typy krajiny	15
– popíše historii vzájemného ovlivňování člověka a přírody; – hodnotí vliv různých činností člověka na jednotlivé složky životního prostředí; – charakterizuje působení životního prostředí na člověka a jeho zdraví; – charakterizuje přírodní zdroje surovin a energie z hlediska jejich obnovitelnosti, posoudí vliv jejich využívání na prostředí; – popíše způsoby nakládání s odpady; – charakterizuje globální problémy na Zemi; – uvede základní znečišťující látky v ovzduší, ve vodě a v půdě a vyhledá informace o aktuální situaci; – uvede příklady chráněných území v ČR a v regionu; – uvede základní ekonomické, právní a informační nástroje společnosti na ochranu přírody a prostředí; – vysvětlí udržitelný rozvoj jako integraci	Člověk a životní prostředí – vzájemné vztahy mezi člověkem a životním prostředím – dopady činností člověka na životní prostředí – přírodní zdroje energie a surovin – odpady – globální problémy – ochrana přírody a krajiny – nástroje společnosti na ochranu životního prostředí – zásady udržitelného rozvoje – odpovědnost jedince za ochranu přírody a životního prostředí	28

environmentálních, ekonomických, technologických a sociálních přístupů k ochraně životního prostředí; – zdůvodní odpovědnost každého jedince za ochranu přírody, krajiny a životního prostředí; – na konkrétním příkladu z občanského života a odborné praxe navrhne řešení vybraného environmentálního problému.		
---	--	--

ZÁKLADY PŘÍRODNÍCH VĚD (fyzikální vzdělávání) – varianta C 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozliší druhy pohybů a řeší jednoduché úlohy na pohyb hmotného bodu; – určí síly, které působí na tělesa, a popíše, jaký druh pohybu tyto síly vyvolají; – určí mechanickou práci a energii při pohybu tělesa působením stálé síly; – vysvětlí na příkladech platnost zákona zachování mechanické energie; – určí výslednici sil působících na těleso; – aplikuje Pascalův a Archimédův zákon při řešení úloh;	Mechanika – pohyby přímočaré, pohyb rovnoměrný po kružnici – Newtonovy pohybové zákony, síly v přírodě, gravitace – mechanická práce a energie – posuvný a otáčivý pohyb, skládání sil – tlakové síly a tlak v tekutinách	8
– vysvětlí význam teplotní roztažnosti látek v přírodě a v technické praxi; – vysvětlí pojem vnitřní energie soustavy (tělesa) a způsoby její změny; – popíše principy nejdůležitějších tepelných motorů; – popíše přeměny skupenství látek a jejich význam v přírodě a v technické praxi;	Termika – teplota, teplotní roztažnost látek – teplo a práce, přeměny vnitřní energie tělesa – tepelné motory – struktura pevných látek a kapalin, přeměny skupenství	6
– popíše elektrické pole z hlediska jeho působení na bodový elektrický náboj; – řeší úlohy s elektrickými obvody s použitím Ohmova zákona; – popíše princip a použití polovodičových součástek s přechodem PN; – určí magnetickou sílu v magnetickém poli vodiče s proudem; – popíše princip generování střídavých proudů a jejich využití v energetice;	Elektřina a magnetismus – elektrický náboj tělesa, elektrická síla, elektrické pole, kapacita vodiče – elektrický proud v látkách, zákony elektrického proudu, polovodiče – magnetické pole, magnetické pole – elektrického proudu, elektromagnetická indukce – - vznik střídavého proudu, přenos elektrické energie střídavým proudem	8
– rozliší základní druhy mechanického vlnění a popíše jejich šíření; – charakterizuje základní vlastnosti zvuku; – chápe negativní vliv hluku a zná způsoby ochrany sluchu; – charakterizuje světlo jeho vlnovou délkou	Vlnění a optika – mechanické kmitání a vlnění – zvukové vlnění – světlo a jeho šíření – zrcadla a čočky, oko – druhy elektromagnetického záření,	5

- a rychlostí v různých prostředích; – řeší úlohy na odraz a lom světla; – řeší úlohy na zobrazení zrcadly a čočkami; – vysvětlí optickou funkci oka a korekci jeho vad; – popíše význam různých druhů elektromagnetického záření;	rentgenové záření	
– popíše strukturu elektronového obalu atomu z hlediska energie elektronu; – popíše stavbu atomového jádra – a charakterizuje základní nukleony; – vysvětlí podstatu radioaktivity a popíše způsoby ochrany před jaderným zářením; – - popíše princip získávání energie v jaderném reaktoru;	Fyzika atomu – model atomu, laser – nukleony, radioaktivita, jaderné záření – jaderná energie a její využití	4
– charakterizuje Slunce jako hvězdu; – popíše objekty ve sluneční soustavě; – zná příklady základních typů hvězd.	Vesmír – Slunce, planety a jejich pohyb, komety – hvězdy a galaxie	3

ZÁKLADY PŘÍRODNÍCH VĚD (chemické vzdělávání) – varianta B 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – porovná fyzikální a chemické vlastnosti různých látek; – popíše stavbu atomu, vznik chemické vazby; – charakterizuje názvy, značky a vzorce vybraných; – chemických prvků a sloučenin; – popíše charakteristické vlastnosti nekovů; kovů a jejich umístění v periodické soustavě prvků; – popíše základní metody oddělování složek ze směsí a jejich využití v praxi; – vyjádří složení roztoku a připraví roztok požadovaného složení; – vysvětlí podstatu chemických reakcí a zapíše jednoduchou chemickou reakci chemickou rovnicí; – provádí jednoduché chemické výpočty, které lze využít v odborné praxi;	Obecná chemie – chemické látky a jejich vlastnosti – částicové složení látek, atom, molekula – chemická vazba – chemické prvky, sloučeniny – chemická symbolika – periodická soustava prvků – směsi a roztoky – chemické reakce, chemické rovnice – výpočty v chemii	12
– vysvětlí vlastnosti anorganických látek; – tvoří chemické vzorce a názvy vybraných anorganických sloučenin; – charakterizuje vybrané prvky a anorganické; – sloučeniny a zhodnotí jejich využití	Anorganická chemie – anorganické látky, oxidy, kyseliny, hydroxidy, soli – názvosloví anorganických sloučenin – vybrané prvky a anorganické sloučeniny v běžném životě a v odborné praxi	8

- v odborné praxi a v běžném životě, posoudí; – je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí;		
– charakterizuje základní skupiny uhlovodíků a jejich vybrané deriváty a tvoří; – jednoduché chemické vzorce a názvy; – uvede významné zástupce jednoduchých organických sloučenin a zhodnotí jejich; – využití v odborné praxi a v běžném životě, – posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí;	Organická chemie – vlastnosti atomu uhlíku – základ názvosloví organických sloučenin – organické sloučeniny v běžném životě a odborné praxi	10
– charakterizuje biogenní prvky a jejich sloučeniny; – charakterizuje nejdůležitější přírodní látky; – popíše vybrané biochemické děje.	Biochemie – chemické složení živých organismů – přírodní látky, bílkoviny, sacharidy, lipidy, nukleové kyseliny, biokatalyzátory – biochemické děje	4

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	TĚLESNÁ VÝCHOVA A ZDRAVOTNÍ TV
Celková hodinová dotace:	264
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obsahový cíl vyučovacího předmětu:

Výuka tělesné výchovy a zdravotní TV je zdravotně orientované cvičení, které je zaměřené na zpevnění vnitřního stabilizačního systému, zlepšení koordinace, flexibility, rovnováhy a fyzické kondice. Navazuje na základní výuku tělesných výchov a to zejména základní gymnastiku jako souboru průpravných a všeobecně se rozvíjejících cvičení užitých v různých formách, při vytváření předpokladu kladného oživení zdraví, výchovy a vzdělání cvičenců.

Předmět Tělesná výchova a Zdravotní TV je vyučován v každém ročníku 2 hodiny týdně.

Žáci se v předmětu seznamují s biologickou stavbou lidského těla a získávají vědomosti uplatnitelné pro obor. Ve své přípravě využívají pestrých cvičebních tvarů s využitím nejrůznějšího náčiní a náradí. Hlavní pozornost je věnována na cvičení vedoucí k vytváření individuálně optimálního držení těla.

V průběhu výuky zdravotní tělesné výchovy se preferuje přesné, vědomé a viditelně soustředěné provedení jednotlivých cvičebních tvarů a schopnost vyjádření subjektivních pocitů při vlastním vedení cvičení. Hravost a zábavnost cvičení se podporuje využíváním psychomotorických her.

Hlavním cílem tohoto předmětu je utvořit v žácích vztah ke sportu a upevnit své zdraví. V oblasti zdravotní tělesné výchovy zaměřit pohybovou činnost na jednotlivý druh oslabení jedince, kteří mají trvalý nebo dočasnou odchylku tělesného vývoje, tělesné stavby nebo zdravotního stavu.

Charakteristika učiva:

Žáci jsou vedeni k aktivnímu pohybu a rozvíjí pohybové schopnosti žáků. Žáci získávají poznatky z různých pohybových aktivit a učí se přiměřené zátěži a relaxaci.

Předmět se skládá z těchto hlavních oblastí:

- atletiky;
- gymnastiky;
- sportovních her;
- zdravotní tělesné výchovy;
- doplňkových sportů.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu Tělesná výchova a Zdravotní TV směřuje k tomu, aby žáci:

- poznávali vlastní pohybové možnosti a zájmy;
- upevňovali zdraví a navozovali duševní a sociální pohodu;
- získávali celoživotní návyk na sportovní činnost;
- formovali pozitivní vlastnosti osobnosti;
- získávali radost z pohybové činnosti a uspokojení z dosažených výsledků;
- utvářeli vzájemné vztahy.

Strategie výuky:

V předmětu Tělesná výchova a Zdravotní TV učitel:

- vysvětluje pravidla a taktiku provedení cviků;
- vede žáky ke kooperaci při skupinovém cvičení;

- vede žáky k fair-play hře;
- zapojuje žáky do soutěží;
- organizuje práci a usměrňuje žáky při hrách;
- vede k rozvoji estetického cítění a bojovnosti;
- klade důraz na dodržování zásad bezpečnosti;
- předchází úrazům při pohybových činnostech.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu Tělesná výchova a Zdravotní TV klademe důraz zvláště na:

- přesné provedení pohybové aktivity;
- dodržování pravidel her;
- dodržování zásad bezpečnosti;
- pravidelnou docházku.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: kontrola různých cvičebních úkolů, plnění testů zdatnosti, měření a porovnávání výkonů.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Vyučovací předmět Tělesná výchova a Zdravotní TV se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák si buduje pozitivní vztah k učení a vzdělávání, sleduje a hodnotí pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímá hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí);
- k řešení problémů
(žák volí prostředky a způsobu vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívá zkušeností a vědomostí nabytých dříve, spolupracuje při řešení problémů s jinými lidmi);
- komunikativní
(žák se aktivně účastní diskuzí, formuluje a obhájí své názory a postoje);
- personální a sociální
(žák reálně posuzuje své fyzické a duševní možnosti, odhaduje důsledky svého jednání a chování v různých situacích, stanovuje si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek, adekvátně reaguje na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímá radu i kritiku, ověřuje získané poznatky a kriticky zvažuje názory, má odpovědný vztah ke svému zdraví, pečuje o svůj fyzický i duševní rozvoj, je si vědom důsledků nezdravého životního stylu a závislostí, adaptuje se na měnící se životní a pracovní podmínky, pracuje v týmu a podílí se na realizaci společných pracovních a jiných činností, přijímá a odpovědně plní svěřené úkoly, podněcuje práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce, přispívá k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a předchází osobním konfliktům);
- občanské
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu, dodržuje zákony, respektuje práva a osobnost druhých lidí, jedná v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, uznává hodnotu života, uvědomuje si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci
(žák dodržuje základní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, osvojuje si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti, je vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže poskytnout první pomoc).

Aplikace průřezových témat:

- občan demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, zodpovědnosti a schopnost morálního úsudku);
- člověk a svět práce;

(žáci jsou vedeni k tomu, aby dokázali identifikovat a formulovat vlastní priority a odpovědně rozhodovat na základě vyhodnocení získaných informací).

Mezipředmětové vztahy:

Při hodinách tělesné výchovy se rozvíjí vzájemná komunikace mezi žáky. Kolektivní hry, sportovní hry a různé sportovní pobyty podporují komunikaci, zlepšují vzájemnou toleranci, což vede k lepším vztahům ve třídě a k rozvíjení přátelské atmosféry.

Předmět Tělesná výchova a Zdravotní TV souvisí s následujícími:

- výchova ke zdraví;
- somatologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

TĚLESNÁ VÝCHOVA A ZDRAVOTNÍ TV – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – volí správnou výstroj a výzbroj; – dodržuje hygienické a bezpečnostní předpisy; – posoudí rizika a možná nebezpečí dané pohybové činnosti; – zachází adekvátně s náčiním; – předchází úrazu; – poskytne první pomoc při sportovních i jiných úrazech;	Bezpečnost a hygiena – význam pohybu pro zdraví – teoretické poznatky – odborné názvosloví, komunikace, výstroj, výzbroj, údržba – zásady bezpečnosti, používání nářadí a prevence úrazu	2
– posoudí kvalitu pohybové činnosti, označí příčiny nedostatku a uplatní konkrétní osvojované postupy vedoucí k potřebné změně; – využívá různé techniky a taktiky k dosažení cíle – start, dlouhý běh, skok do dálky, hod;	Atletika – běžecká technika – běžecké starty (60,100m) – skoky do dálky – sprinty – vytrvalostní běh – hod granátem a kriketovým míčem	16
– interpretuje základní pravidla herní činnosti a používá je ve hře; – respektuje výroky rozhodčího, hraje fair-play, rozlišuje nesporné jednání; – participuje na týmových herních činnostech družstva; – zapojuje se do pořádání turnajů a soutěží, umí akci zpracovat a připravit a v průběhu zapsat v dokumentaci a vyhodnotit; – komunikuje při pohybových činnostech, dodržuje smluvené signály, používá odbornou terminologii; – uplatňuje zásady bezpečnosti – rozvíjí tělesnou kondici a svalovou sílu;	Sportovní hry – přehazovaná, vybíjená – basketbal – florbal – volejbal – doplňkové sportovní hry – základy sestavování a vedení sestav, her, cvičení, soutěží	18
– provádí osvojované pohybové dovednosti	Bruslení	8

na úrovni individuálních předpokladů, jede vpřed, vzad, překládá, zastaví;	– základy bruslení na ledě nebo in-line	
– provádí osvojené dovednosti z oblasti posilování dle vlastních dispozic; – stanoví zásady zdravého posilování; – zvolí vhodná cvičení k posílení oslabených částí těla; – pohybuje se správným držením těla;	Posilování – správné držení těla – kalanetika – posilování na fitness strojích (zvýšení silových schopností jednotlivých částí těla)	10
– využívá vhodné soubory cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci; – uplatní naučené poznatky při vytváření jednoduchých cviků na míči; – sestaví jednoduché cviky na záda; – ovládá regenerační cvičení vzhledem k požadavkům budoucího povolání, uplatňuje způsoby relaxace; – připraví prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; – diskutuje a analyzuje a hodnotí pohybové činnosti;	Relaxační cvičení – cvičení na míči – vyrovnávací cviky na záda	6
– rozvíjí svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; – posoudí svoji fyzickou kondici;	Testování tělesné zdatnosti – motorické testy, měření výkonů	4
– zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a rozlišuje vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; – sestaví soubory zdravotně zaměřených cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci, navrhne kondiční program osobnostního rozvoje a vyhodnotí jej; – uplatňuje zásady sportovního tréninku; – vyhledává informace z oblasti zdraví a pohybu; – zhodnotí své pohybové možnosti.	Zdravotní tělesná výchova (dle doporučení lékaře) – speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení – pohybové aktivity, zejména gymnastická cvičení, pohybové hry, plavání – kontraindikované pohybové aktivity – zdroje informací	4

V průběhu výuky cvičení zdravotní tělesné výchovy.

TĚLESNÁ VÝCHOVA A ZDRAVOTNÍ TV – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – volí správnou výstroj a výzbroj; – dodržuje hygienické a bezpečnostní předpisy; – posoudí rizika a nebezpečí dané pohybové činnosti; – zachází s náčiním odpovídajícím způsobem; – předchází úrazu;	Bezpečnost a hygiena – význam pohybu pro zdraví – teoretické poznatky – zásady bezpečnosti, používání nářadí a prevence úrazu	2
– rozvíjí vytrvalostní schopnosti;	Atletika	10

– zlepšuje techniku a taktiku dlouhých běhů; – vyjmenuje tzv. „běžecskou abecedu“ a uplatňuje při běhu; – uplatňuje při vrhu koulí předepsanou techniku vrhu;	– běh 800 a 1500 m – běžecská abeceda – vrh koulí	
– definuje význam a přínos strečinku pro zdraví člověka; – ovládá strečinkové cviky a uplatňuje v praxi; – sestaví základní strečinkovou jednotku;	Strečink – teoretické poznatky – zásady strečinku – vliv strečinku na zdraví – základní cviky	10
– provádí osvojované pohybové dovednosti dle individuálních schopností a předpokladů – předvede kotoul vpřed, vzad, stojku, šplh; – dává záchranu; – sladí pohyb s hudbou; – vytvoří pohybovou sestavu;	Gymnastika – gymnastika s náčiním, na náradí, akrobacie, šplh – rytmická gymnastika – cvičení s hudebním a rytmickým doprovodem – pohybové činnosti – pohybové činnosti, kondiční programy, cvičení s hudebním a rytmickým doprovodem, tanec	10
– posoudí své dovednosti při bruslení; – zdokonaluje techniku bruslení na ledě; – popíše správnou techniku jízdy na in-line bruslích; – zastaví či změni směr jízdy dle svých osobních dovedností;	Bruslení – bruslení na ledu (jízda vpřed, vzad, překládání) – jízda na in-line bruslích (jízda vpřed, překládání, zastavení, změna směru jízdy)	10
– respektuje pravidla osvojovaných sportů, hraje fair-play; – rozhoduje, spolurozhoduje; – řeší jednotlivé herní situace; – respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí, spolupracuje ve prospěch týmu;	Pohybové a sportovní hry – florbal – badminton – basketbal – doplňkové sporty (stolní tenis, líný tenis, friesbee)	12
– předvádí základní úpolové hry; – spolupracuje při přípravě třídního nebo školního turnaje;	Úpoly – základní úpolové hry (silové hry) – pády – základní sebeobrana	8
– zhodnotí své pohybové možnosti a svůj osobní výkon;	Testování tělesné zdatnosti – motorické testy	4
– zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a rozlišuje vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; – zhodnotí své pohybové možnosti.	Zdravotní tělesná výchova (dle doporučení lékaře) – speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení – pohybové aktivity, zejména gymnastická cvičení, pohybové hry, plavání – kontraindikované pohybové aktivity	2

V průběhu výuky cvičení zdravotní tělesné výchovy.

TĚLESNÁ VÝCHOVA A ZDRAVOTNÍ TV – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – volí správnou výstroj a výzbroj; – dodržuje hygienické a bezpečnostní předpisy; – posoudí rizika a nebezpečí dané pohybové činnosti; – zachází adekvátně s náčiním; – předchází úrazu;	Bezpečnost a hygiena – význam pohybu pro zdraví – teoretické poznatky – zásady bezpečnosti, používání náradí a prevence úrazu	2
– zlepšuje techniku a taktiku jednotlivých disciplín; – změří a zapíše výkon;	Atletika – běžecké starty – štafetový běh – hod na cíl – trojskok	8
– používá vhodně jednotlivá náradí; – rozvíjí sílu a zvyšuje svoji kondici; – řídí se zásadami správného posilování; – rozpozná správně a chybně provedenou pohybovou aktivitu;	Posilování – zásady manipulace s náradím – zásady správného posilování	10
– uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; – rozvíjí techniku jednotlivých disciplín; – sladí více pohybů najednou dle svých osobních dispozic;	Gymnastika – skoky na trampolíně – kladina – poskoky, rovnovážné postoje – kruhy – cvičení se švihadlem – propojení jednotlivých cvičení, sestava	12
– rozvíjí a zlepšuje techniku jízdy na bruslích;	Bruslení – jízda vpřed, vzad, překládání	8
– rozliší jednání fair play od nesportovního chování; – osvojuje nové a upevňuje dříve osvojené pohybové dovednosti; – respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí, jedná na úrovni dané role;	Sportovní hry – přehazovaná, vybíjená – basketbal – florbal – volejbal – doplňkové sportovní hry	14
– pozitivně vnímá vodní prostředí; – částečně zvládá dva plavecké způsoby;	Plavání – ověření plavecké zdatnosti – adaptace na vodní prostředí – dva plavecké způsoby – určená vzdálenost plaveckým způsobem – dopomoc unavenému plavci, záchrana tonoucího	10
– analyzuje svůj dosažený výkon; – posuzuje svoji tělesnou kondici;	Testování tělesné zdatnosti – motorické testy	4
– zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a rozlišuje vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem	Zdravotní tělesná výchova (dle doporučení lékaře) – speciální korektivní cvičení podle druhu	

k poruše svého zdraví; – zhodnotí své pohybové možnosti.	oslabení – pohybové aktivity, zejména gymnastická cvičení, pohybové hry, plavání – kontraindikované pohybové aktivity	
---	---	--

V průběhu výuky cvičení zdravotní tělesné výchovy.

Předmět: TĚLESNÁ VÝCHOVA A ZDRAVOTNÍ TV – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – volí správnou výstroj a výzbroj; – dodržuje hygienické a bezpečnostní předpisy; – posoudit rizika a nebezpečí dané pohybové činnosti; – zachází adekvátně s náčiním; – předchází úrazu; – poskytne první pomoc při sportovních či jiných úrazech i v nestandardních podmínkách;	Bezpečnost a hygiena – význam pohybu pro zdraví – teoretické poznatky – zásady bezpečnosti, používání nářadí a prevence úrazu	2
– zlepšuje techniku a taktiku jednotlivých disciplín; – změří a zapíše výkon; – zpracuje naměřená data, vyhodnotí je a výsledky různou formou prezentuje;	Atletika – běžecké starty – štafetový běh – hod na cíl – trojskok	8
– umí používat jednotlivá nářadí; – rozvíjí sílu a zvyšuje svoji kondici; – zná zásady správného posilování a řídí se jimi; – pozná správně a chybně provedenou pohybovou aktivitu;	Posilování – zásady manipulace s nářadím – zásady správného posilování	8
– uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; – rozvíjí techniku jednotlivých disciplín; – sladí více pohybů najednou dle svých individuálních schopností;	Gymnastika – skoky na trampolíně – kladina – poskoky, rovnovážné postoje – kruhy – cvičení se švihadlem – propojení jednotlivých cvičení, sestava	12
– rozvíjí a zlepšuje techniku jízdy na bruslích;	Bruslení – jízda vpřed, vzad, překládání	8
– rozliší jednání fair play od nesportovního chování; – osvojuje nové a upevňuje dříve osvojené pohybové dovednosti;	Sportovní hry – přehazovaná, vybíjená – basketbal – florbal – volejbal – doplňkové sportovní hry	12
– pozitivně vnímá vodní prostředí; – částečně zvládá dva plavecké způsoby;	Plavání – ověření plavecké zdatnosti – adaptace na vodní prostředí – dva plavecké způsoby	8

– analyzuje svůj dosažený výkon; – posuzuje svoji tělesnou kondici;	Testování tělesné zdatnosti – motorické testy	2
– zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a rozlišuje vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; – zhodnotí své pohybové možnosti, ověří úroveň tělesné zdatnosti a svalové nerovnováhy.	Zdravotní tělesná výchova (dle doporučení lékaře) – speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení – pohybové aktivity, zejména gymnastická cvičení, pohybové hry, plavání – kontraindikované pohybové aktivity	

V průběhu výuky cvičení zdravotní tělesné výchovy.

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	MATEMATIKA
Celková hodinová dotace:	298
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obecným cílem matematického vzdělávání je schopnost využívat matematické vědomostí a dovedností v praktickém životě, při řešení běžných situací vyžadujících efektivní způsoby výpočtu. Využívat poznatky o geometrických útvech, aplikovat matematické poznatky a postupy v odborné složce vzdělávání. Studium matematiky vybavuje žáka schopností orientovat se v přírodních, technických a ekonomických jevech, vnímat souvislosti mezi nimi a řešit úlohy z praxe. Matematika se významně podílí na rozvoji intelektuálních schopností žáků, především v jejich logickém myšlení, vytváření úsudků a schopnosti abstrakce. Studium je rozděleno do čtyř ročníků.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- číst s porozuměním matematický text a užívat správně matematické terminologie a symboliku;
- porozumět obsahu potřebných matematických pojmů a vztahů mezi nimi, užít je při řešení úloh a problémů;
- používat běžné metody a algoritmické početní postupy využít pro optimální řešení;
- provádět v praktických úlohách jednoduché výpočty z paměti, náročnější za použití kalkulátoru;
- používat běžné rýsovací a jiné matematické pomůcky;
- rozvíjet prostorovou představivost;
- analyzovat zadanou úlohu, postihnout v ní matematický problém, vytvořit algebraický nebo geometrický model situace a úlohu vyřešit;
- provádět odhad a kontrolu správnosti výsledků;
- formulovat matematické myšlenky slovně a písemně;
- získávat informace z různých zdrojů (grafů, diagramů, tabulek, odborné literatury a internetu), třídít je, analyzovat, při řešení problému postupovat přehledně a systematicky
- vyjádřit vztah mezi dvěma nebo více proměnnými, správně jej interpretovat a prakticky použít, zachytit jej tabulkou, grafem, případně rovnicí.

V afektivní oblasti směřuje matematické vzdělávání k tomu, aby žáci získali:

- pozitivní postoj k matematice a zájem o ni a její aplikace;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci;
- vztah k matematice jako součásti kultury (připomínáním významných osobností a mezníků historie vědy).

Charakteristika učiva:

Z hlediska klíčových dovedností je kladen důraz na:

- dovednost analyzovat a řešit problém;
- vhodné a správné numerické zpracování úlohy;
- posílení pozitivních rysů osobnosti (pracovitost, přesnost, důslednost);
- chápání souvislostí a vzájemných vztahů mezi jednotlivými tematickými celky i návaznost na další vědní obory;
- rozvoj představivosti.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu matematika směřuje k tomu, aby žáci:

- zodpovědně přistupovali ke vzdělání;
- získané dovednosti využili k rozumnému a citlivému vztahu ke svému okolí.

Strategie výuky

V předmětu matematika učitel:

- využívá tradičních metod (výkladové hodiny) i moderních výukových metod (práce s PC);
- zohledňuje individuální vzdělávací potřeby žáků i jejich intelektuální úroveň;
- pro splnění výukových cílů a zvýšení motivace žáků k matematice střídá a kombinuje vyučovací metody:
 - výklad;
 - samostatná práce (individuální procvičování nových dovedností);
 - skupinové vyučování (řešení obtížnějších a časově náročných úloh);
 - tvorba projektů (např. finanční matematika – návrh na zhodnocení finanční částky);
 - shrnutí a opakování učiva po každém tematickém celku;
 - aktualizace učiva (finanční matematika – zjišťování aktuálních podmínek pro zákazníky bankovních ústavů);
 - práce s PC (grafické znázorňování průběhu funkce, geometrické útvary, řešení soustav rovnic);
 - hry (zařazení zajímavých a netypických úloh, rébusů);
 - žakovské soutěže;
 - diskuse (zhodnocení možností, přístupů, metod řešení, výsledků atd.);
 - simulace (praktické slovní úlohy s možností využití v praktickém životě);
 - podporuje aktivity mezipředmětového charakteru.

Hodnocení výsledků žáků:

Hodnocení žáků se řídí klasifikačním řádem školy. v 1. -3. ročníku musí žák absolvovat čtyři čtvrtletní písemné práce, ve 4. ročníku tři.

Při hodnocení v předmětu matematika klademe důraz zvláště na:

- správnost, přesnost, pečlivost při řešení matematických úloh;
- schopnost samostatného úsudku;
- schopnost výstižné formulace s využitím odborné terminologie.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: kombinace známkování, slovního hodnocení, využívání bodového systému, eventuálně procentuálního vyjádření, pozornost by měla být věnována sebehodnocení žáků.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Vyučovací předmět matematika se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- učení
(žák má pozitivní vztah k učení a vzdělávání, ovládá různé techniky učení, umí si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky, uplatňuje různé způsoby práce s textem, využívá ke svému učení různé informační zdroje včetně zkušeností svých i jiných lidí, zná možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání);
- k řešení problémů
(žák porozumí zadání úkolu nebo určí jádro problému, získá informace potřebné k řešení problému, navrhne způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodní jej, vyhodnotí a ověří správnost zvoleného postupu a dosažených výsledků, uplatňuje při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické) a myšlenkové operace, volí prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívá již dříve nabytých vědomostí a zkušeností, spolupracuje při řešení problémů s jinými lidmi);

- komunikativní
(žák se vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci, formuluje své myšlenky srozumitelně a souvisle);
- matematické
(žák správně používá a převádí běžné jednotky, používá pojmy kvantifikujícího charakteru, provádí reálný odhad výsledku řešení dané úlohy, nachází vztah mezi jevy předměty při řešení praktických úkolů, umí je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení, čte a vytváří různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.); aplikuje znalosti o základních tvarech předmětů a jejich vzájemné poloze v rovině a prostoru, efektivně aplikuje matematické postupy při řešení praktických úkolů v běžných situacích);
- vést správní agendy
(žák zpracovává podklady pro statistiky);
- jednat ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje
(žák se orientuje v činnostech bank, pojišťoven, stavebních spořitelen a penzijních fondů, dokáže efektivně hospodařit se svými finančními prostředky).

Aplikace průřezových témat:

- člověk a svět práce
- člověk a životní prostředí
(těmto tématům se budou žáci věnovat pouze okrajově, budou zpracovávat úkoly z běžného života, z finanční matematiky – úrokování, strádání, umořování dluhů, třídění surovin, znečištění životního prostředí).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět matematika souvisí s těmito předměty:

- základy přírodních věd (fyzika, chemie-převody jednotek, logaritmování – pH, vyjádření neznámé ze vzorce, procenta, poměr);
- informační a komunikační technologie (jiné soustavy než desítková);
- ekonomika (finanční matematika);
- matematický seminář.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

MATEMATIKA – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – provádí matematické operace v množině čísel přirozených, celých a reálných; – používá různé zápisy reálného čísla; – chápe význam absolutní hodnoty reálného čísla; – řeší praktické úlohy s použitím procentového počtu; používá goniometrické funkce a Pythagorovu větu při řešení pravoúhlého trojúhelníku;	Opakování a prohlubování učiva ZŠ – číselné obory – reálná čísla a jejich vlastnosti – absolutní hodnota reálného čísla – užití procentového počtu – vlastnosti pravoúhlého trojúhelníku, Pythagorova věta – goniometrické funkce v pravoúhlém trojúhelníku	20
– chápe pojem množina; – provádí množinové operace; – zapíše a znázorní interval, provádí	Teorie množin – základní množinové pojmy – intervaly jako číselné množiny	5

operace s intervaly (sjednocení a průnik);		
– provádí operace s mocninami a odmocninami; – kombinuje pravidla pro počítání s mocninami a odmocninami při řešení úloh; – provádí částečné odmocňování; – interpretuje zápis $a \cdot 10^n$ pro vyjádření velkých a malých čísel;	Mocniny a odmocniny – mocniny s přirozeným, celým a racionálním exponentem – odmocniny – zápis čísla ve tvaru $a \cdot 10^n$ – početní výkony s odmocninami	14
– provádí početní operace s mnohočleny; – používá algebraické vzorce; – upraví výraz na součin; – určí definiční obor výrazu; – vypočítá číselnou hodnotu výrazu; – vyjádří neznámou ze vzorce; – provádí operace s lomenými výrazy; – zjednodušuje výrazy, usměrní zlomek;	Algebraické výrazy – číselné výrazy a výrazy s proměnnými – počítání s mnohočleny – úpravy výrazů s využitím vzorců – lomené výrazy – výrazy obsahující mocniny a odmocniny	18
– řeší lineární rovnice a nerovnice s využitím ekvivalentních úprav a provádět zkoušku; – rozhodne o výběru vhodné metody při řešení soustav lineárních rovnic; – provede rozbor řešení lineárních rovnic, nerovnic a soustav lineárních rovnic; – využívá intervaly k zápisu výsledků nerovnice; – řeší početně i graficky soustavu dvou lineárních rovnic o dvou neznámých;	Lineární rovnice a nerovnice – řešení lineární rovnice – soustavy lineárních rovnic s více neznámými – slovní úlohy – řešení lineární nerovnice – soustavy lineárních nerovnic s jednou neznámou – řešení rovnice a nerovnice s neznámou ve jmenovateli	18
– popíše vlastnosti lineární funkce, sestrojí její graf v kartézské soustavě souřadnic; – vysvětlí pojem funkce, definiční obor a obor hodnot; – určuje definiční obor a obor hodnot; – rozlišuje jednotlivé typy funkcí;	Lineární funkce a její graf – pojem funkce – definiční obor a obor hodnot funkce – grafy funkcí (konstantní, lineární, přímá úměrnost, funkce s absolutními hodnotami) – vlastnosti funkcí	4
– rozliší úplnou a neúplnou kvadratickou rovnici a rozhodne o jejich řešení; – užívá vzorce pro diskriminant a kořeny úplné kvadratické rovnice; – rozhodne o počtu řešení na základě hodnoty diskriminantu; – využívá vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice; – převede kvadratický trojčlen na součin lineárních činitelů; – třídí úpravy rovnic na ekvivalentní a neekvivalentní; – využívá součinného tvaru k početnímu řešení kvadratické nerovnice; – třídí úpravy rovnic na ekvivalentní	Kvadratické rovnice a nerovnice – řešení neúplné a úplné kvadratické rovnice – rozklad kvadratického trojčlenu – vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice – iracionální rovnice – kvadratické nerovnice a jejich početní a grafické řešení – slovní úlohy	11

- a neekvivalentní; – převádí jednoduché reálné situace do matematických struktur, pracuje s matematickým modelem a výsledek vyhodnotí vzhledem k realitě;		
– určí definiční obor a obor hodnot; – popíše vlastnosti funkce; – určí průsečíky s osami a vnímá význam vrcholu paraboly; – načrtne graf v kartézské soustavě.	Kvadratická funkce a její graf – pojem funkce – vlastnosti funkce, graf	4
	Písemné práce a jejich opravy	8

MATEMATIKA – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozumí pojmu funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce; – zná základní vlastnosti lineárních a kvadratických funkcí; – rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, načrtne jejich graf a určí jejich vlastnosti; – rozhodne, zda je funkce rostoucí, klesající, sudá, lichá, omezená, prostá, monotónní, určí extrémy; – vysvětlí pojem inverzní funkce; – určí k dané prosté funkci inverzní funkci, načrtne graf; – užívá vlastnosti nepřímé úměrnosti; – určí průsečíky grafu funkce se souřadnými osami; – určí exponenciální a logaritmickou funkci jako funkce navzájem inverzní, stanoví jejich definiční obor a obor hodnot, monotónnost, načrtne graf; – používá pravidla pro počítání s logaritmy – řeší exponenciální a logaritmické rovnice;	Další elementární funkce – základní vlastnosti funkcí – lineární a kvadratické funkce – nepřímá úměrnost – inverzní funkce – exponenciální a logaritmická funkce, logaritmus – exponenciální a logaritmická rovnice	20
– znázorní orientovaný úhel na jednotkové kružnici, určí základní velikost úhlu; – vyjádří velikost úhlu ve stupňové a obloukové míře; – definuje goniometrické funkce obecného úhlu; – načrtne grafy jednotlivých funkcí a určí jejich vlastnosti; – užívá vztahy mezi goniometrickými funkcemi k úpravám výrazů; – řeší jednodušší typy goniometrických rovnic;	Goniometrie a trigonometrie – velikost úhlu v obloukové míře – orientovaný úhel a jeho velikost – funkce sinus, kosinus, tangens a kotangens obecného úhlu, vlastnosti a grafy – vztahy mezi goniometrickými funkcemi, – goniometrické rovnice – sinová a kosinová věta – trigonometrie obecného trojúhelníku – užití v praxi	14

– řeší obecný trojúhelník užitím sinové a kosinové věty; – řeší praktické úlohy užitím trigonometrie pravoúhlého i obecného trojúhelníku;		
– používá základní geometrické pojmy; – řeší praktické úlohy s výpočty obvodů a obsahů rovinných útvarů; – chápe pojem trojúhelník, n-úhelník, kružnice, kruh a jeho části; – využívá vlastností shodných a podobných zobrazení; – sestrojí osu úsečky a úhlu; – sestrojí kružnici opsanou a vepsanou trojúhelníku; – užívá středový a obvodový úhel, Thaletovu kružnici; – používá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách;	Planimetrie – základní pojmy – polohové a metrické vztahy v rovině – shodnost a podobnost trojúhelníků – Euklidovy věty a Pythagorova věta – geometrické útvary v rovině – shodná a podobná zobrazení – množiny bodů dané vlastnosti – konstrukční úlohy	15
– užívá pojmy bod, přímka, rovina a jejich části; – určí vzájemnou polohu bodů, přímek a rovin v prostoru; – rozhodne o kolmosti a rovnoběžnosti útvarů v prostoru; – zobrazí jednoduchá tělesa ve volném rovnoběžném promítání; – určuje povrch a objem těles (krychle, kvádr, hranol, válec, jehlan, kužel, koule a její části).	Stereometrie – základní polohové a metrické vlastnosti v prostoru – povrch a objem těles	15
Písemné práce a jejich opravy		4

MATEMATIKA – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – určí vzdálenost bodů v rovině; – zná definici vektoru a jeho zobrazení; – provádí operace s vektory (součet a rozdíl vektorů, násobek vektoru reálným číslem, skalární součin vektorů, velikost vektoru); – užívá různá analytická vyjádření přímky (obecné, parametrické, směrnicové, úsekové); – určí vzájemnou polohu přímek, odchylku; – určí vzdálenost bodu od přímky;	Analytická geometrie lineárních útvarů v rovině – soustava souřadnic v rovině – vzdálenost bodů, střed úsečky – vektor a jeho velikost – operace s vektory, skalární součin a úhel vektorů – rovnice přímky v rovině – vzájemná poloha přímek, odchylka přímek	34
– počítá s faktoriály; – užívá vztahy pro výpočet variací, permutací a kombinací bez opakování;	Kombinatorika – variace, permutace a kombinace bez opakování	30

– rozpozná jednotlivé kombinatorické skupiny pro řešení reálných situací; – počítá s faktoriály a kombinačními čísly; – využívá vlastnosti kombinačních čísel;	– faktoriál – kombinatorická pravidla – vlastnosti kombinačních čísel	
Písemné práce a jejich opravy		4

MATEMATIKA – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – charakterizuje náhodný pokus a náhodný jev, popíše jejich vlastnosti; – vysvětlí pojem jistý, nemožný a opačný jev; – určí četnost a pravděpodobnost náhodného jevu; – řeší pravděpodobnost sjednocení a průniku dvou nezávislých jevů; – vysvětlí pojem statistický soubor, jednotka, znak; – sestaví a využívá tabulku rozdělení četností; – určí aritmetický průměr, modus, medián, percentil, rozptyl, směrodatnou odchylku; – čte, vyhodnotí a sestaví tabulky, diagramy a grafy se statistickými údaji.	Pravděpodobnost a statistika – náhodný pokus a náhodný jev – pravděpodobnost náhodného jevu, nezávislost jevů – pravděpodobnost sjednocení a průniku dvou náhodných jevů – pravděpodobnost opačného jevu – základy statistiky – charakteristiky polohy a variability	15
– vysvětlí pojem posloupnost; – určí posloupnost výčtem prvků, vzorcem pro n-tý člen, rekurentně, graficky; – určí vlastnosti posloupnosti; – rozliší aritmetickou a geometrickou posloupnost; – používá vzorce pro dané posloupnosti; – využije získané vědomosti ve výpočtech z praxe; – orientuje se v základních pojmech finanční matematiky a využívá je k řešení praktických úloh;	Posloupnosti – pojem posloupnosti, její určení a vlastnosti – aritmetická posloupnost – geometrická posloupnost – užití posloupností ve slovních úlohách – finanční matematika	30
– aplikuje veškeré poznatky k řešení příkladů.	Souhrnné opakování	11
Písemné práce a jejich opravy		4

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE
Celková hodinová dotace:	128
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem předmětu informační a komunikační technologie je naučit žáky efektivně pracovat s informacemi a používat prostředky informačních a komunikačních technologií.

Předmět vede žáky k utváření a rozvíjení jejich informační a počítačové gramotnosti (k rozvoji logického, kritického a tvůrčího myšlení, k nabytí praktických dovedností s prostředky informačních a komunikačních technologií a získání zkušeností při samostatné, týmové a projektové činnosti) pro potřeby studia, tak i pro osobní, občanský a profesní život.

Charakteristika učiva:

Učivo navazuje na vědomosti a dovednosti získané v základním vzdělání, které doplní a prohloubí. Žáci získají další vědomosti o výpočetní technice a jejího použití pro získání nadhledu, správného výběru a užití výpočetní techniky a programového vybavení počítače pro řešení konkrétních praktických úkolů. v praktické části žáci budou pracovat s příslušným programovým vybavením tak, aby byli schopni řešit úkony vztahující se nejen k oboru vzdělání, ale i v prostředí, kde je možné použít nebo se vyžaduje zpracování informací pomocí výpočetní techniky.

Směrování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu informační a komunikační technologie směřuje k tomu, aby žáci:

- získali důvěru ve vlastní schopnosti při práci s informačními a komunikačními technologiemi
- dbali na své zdraví při práci s počítačem;
- efektivně využili potenciálu informační a komunikační technologie;
- získali potřebu dále se vzdělávat a využívat nové technologie a aplikace
- správně zacházeli (použití, likvidace) s výpočetní technikou vůči životnímu prostředí;
- neporušovali autorská práva a jednali morálně tak, aby nepoškodili jiné osoby a subjekty.

Strategie výuky:

V předmětu informační a komunikační technologie učitel:

- využívá informační a komunikační technologie, rozvíjí u žáků počítačovou gramotnost;
- srovná, rozšiřuje a prohlubuje znalosti žáků;
- vyučuje v počítačových učebnách (každý žák samostatně pracuje u počítače);
- užívá vyučovacích metod (např.: používá výklad, vysvětluje, předvádí, pracuje s obrazem, pracuje s odborným textem, podává instrukce, diskutuje s žáky nad problémovými situacemi, vyučuje za pomoci prostředků informačních a komunikačních technologií, vede žáky k vyslovení svých názorů, jejich obhajobě, diskuzi, apod.);
- vede žáky k vyslovení svých názorů, jejich obhajobě, diskuzi;
- užívá diagnostické a motivační metody.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu Informační a komunikační technologie klademe důraz zvláště na:

- teoretické znalosti,
- praktické dovednosti.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení, písemné zkoušení, praktické úkoly.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět informační a komunikační technologie se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák uplatňuje různé způsoby práce s textem, efektivně vyhledává a zpracovává informace, využívá ke svému učení různé informační zdroje včetně zkušeností svých i jiných lidí);
- komunikativní
(žák upravuje písemnosti do formální podoby, elektronicky komunikuje);
- personální a sociální
(žák zpracovává praktické úkoly a projekty samostatně i v týmu);
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
(žák pracuje s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií, pracuje s běžným základním a aplikačním programovým vybavením, používá nové aplikace, komunikuje elektronickou poštou a využívá další prostředky online a offline komunikace, získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet, pracuje s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií, posuzuje rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupuje k získaným informacím, je mediálně gramotný).

Aplikace průřezových témat:

- informační a komunikační technologie (žáci plně využívají potenciálu výpočetní techniky pro zpracování praktických úkolů z oblasti administrativy, grafiky, tvorby a provozu internetových stránek, pracují v souladu s právními předpisy, elektronicky komunikují).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět informační a komunikační technologie úzce souvisí s těmito předměty:

- písemná a elektronická komunikace;
- matematika.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vytváří, upravuje a uchovává strukturované textové dokumenty (ovládá typografická pravidla, formátování, práce se šablonami, styly, objekty, hromadnou korespondenci, tvoří tabulky, grafy, makra); – vytváří jednoduché multimediální dokumenty (tedy dokumenty, v nichž je spojena textová, zvuková a obrazová složka informace) v některém vhodném formátu (např. dokument textového procesoru, dokument vytvořený specializovaným SW pro tvorbu prezentací atp.); – zná základní typy grafických formátů, volí odpovídající programové vybavení pro práci	Práce se standardním aplikačním programovým vybavením: Textový procesor – princip, nejrozšířenější software – typografická pravidla – pracovní prostředí a ovládání programu – práce s textem – základní formátování (např.: znaky, odstavce, tabulátory, hypertextové odkazy, vzhled a okraje dokumentu, a další) – předtisková úprava (např.: nastavení vzhledu, okrajů a další) a tisk – ukládání dokumentů v různých formátech	22

s nimi a na základní úrovni grafiku tvoří a upravuje; – používá běžné základní a aplikační programové vybavení (aplikace dodávané s operačním systémem); – pracuje s dalšími aplikacemi používanými v příslušné profesní oblasti*;	– pokročilé formátování dokumentů (např.: dělení slov, pravopis a automatické opravy, sloupce, styly, osnovy, oddíly a další) – vkládání a úprava grafiky (např.: obrázky, ohraničení a stínování, automatická kresba, diagramy) – tabulky a grafy – rozšiřující techniky (např.: záhlaví, zápatí, iniciály, poznámky pod čarou, rejstříky a obsah, šablony, hromadná korespondence, makra a další) Software pro tvorbu prezentací – princip, filosofie a nejrozšířenější software – zásady prezentování a tvorby prezentace – prostředí prezentačního programu – principy tvorby prezentace (např.: práce se snímky, přechodové efekty, rozložení obsahu, práce s textem a obrázky) – předtisková úprava (např.: nastavení vzhledu, okrajů a další) a tisk – ukládání prezentací v různých formátech a předvedení prezentace – vkládání a animace objektů (např.: texty, obrázky, tabulky, grafy, diagramy a další) – multimédia v prezentaci – interaktivní prezentace Grafika – základní pojmy (např.: rastrová a vektorová grafika, formáty, komprese) – základy práce v sw nástrojích (např.: malování rastrových obrázků, práce s fotografiemi, skládání vektorových kreseb, tvorba obrázků pro web) Další aplikační programové vybavení – multimédia (např.: základní pojmy, zvukový záznam, videozáznam, digitální video, zpracování videa, potřebné technické a programové vybavení) – další aplikační programové vybavení (odučeno v rámci mezipředmětových vztahů)	18 10 4
– volí vhodné informační zdroje k vyhledávání požadovaných informací a odpovídající techniky (metody, způsoby) k jejich získávání; – získává a využívá informace z otevřených	Informační zdroje, celosvětová počítačová síť Internet – informace, práce s informacemi – informační zdroje – Internet	14

zdrojů, zejména pak z celosvětové sítě Internet, ovládá jejich vyhledávání, včetně použití filtrování; – orientuje se v získaných informacích, třídí je, analyzuje, vyhodnocuje, provádí jejich výběr a dále je zpracovává; – zaznamenává a uchovává textové, grafické i numerické informace způsobem umožňujícím jejich rychlé vyhledání a využití; – uvědomuje si nutnost posouzení validity informačních zdrojů a použití informací relevantních pro potřeby řešení konkrétního problému; – správně interpretuje získané informace a výsledky jejich zpracování následně prezentuje vhodným způsobem s ohledem na jejich další uživatele; – rozumí běžným i odborným graficky ztvárněným informacím (schémata, grafy apod.). – vytváří jednoduché multimediální dokumenty (tedy dokumenty, v nichž je spojena textová, zvuková a obrazová složka informace) v některém vhodném formátu (např.: HTML);	– tvorba www stránek	
--	--	--

INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – chápe specifika práce v síti (včetně rizik), využívá jejich možností a pracuje s jejími prostředky; – komunikuje elektronickou poštou, ovládá i zaslání přílohy, či naopak její přijetí a následné otevření; – využívá nástroje pro organizování a plánování (specializované SW nástroje, případně jako další funkce sofistikovaného poštovního klienta); – ovládá další běžné prostředky online a offline komunikace a výměny dat;	Práce v lokální síti, elektronická komunikace, komunikační a přenosové možnosti Internetu – počítačová síť, server, pracovní stanice – připojení k síti a její nastavení – specifika práce v síti, sdílení dokumentů a prostředků – e-mail, organizace času a plánování, chat, messenger, videokonference, telefonie, FTP	4
– ovládá běžné práce s tabulkovým procesorem (editace, matematické operace, vestavěné a vlastní funkce, vyhledávání, filtrování, třídění, tvorba grafu, databáze, kontingenční tabulky a grafy, příprava pro tisk, tisk); – používá běžné základní a aplikační	Práce se standardním aplikačním programovým vybavením: Tabulkový procesor – princip, nejrozšířenější programy – pracovní prostředí a ovládání programu	24

programové vybavení (pracuje zejména s aplikacemi tvořícími tzv. kancelářský SW jako celkem); – ovládá základní práce v databázovém procesoru (editace, vyhledávání, filtrování, třídění, relace, tvorba sestav, příprava pro tisk, tisk);	– základní pojmy (např.: sešit, list, sloupec, řádek, buňka, adresa buňky, a další) – ukládání sešitů v různých formátech – vkládání dat a komentářů (např.: import dat z externího zdroje) – práce s listy, sloupci, řádky, buňkami – formátování dat a buněk, podmíněné formátování a automatický formát – tvorba a úprava grafů – předtisková úprava (např.: nastavení vzhledu, okrajů, záhlaví a zápatí a další) a tisk – vzorce a práce s nimi (absolutní a relativní adresování) – funkce (např.: matematické, statistické, vyhledávací, databázové, logické a další) – řazení a filtrování dat – kontingenční tabulka a graf – vkládání a úprava grafiky (např.: obrázky, automatická kresba, smartart) – formuláře a interaktivní prvky Základy tvorby maker a jejich použití Spolupráce částí balíku kancelářského software (např.: sdílení a výměna dat, import a export dat) Databáze – základní pojmy, principy a struktura – nejrozšířenější programy – pracovní prostředí a ovládání programu – tvorba databází (např.: tabulky, dotazy, primární klíč, relace, formuláře, sestavy a jejich předtisková úprava a tisk)	2 2 8
– používá počítač a jeho periferie (obsluhuje je, detekuje chyby, vyměňuje spotřební materiál); – je si vědom možností a výhod, ale i rizik (zabezpečení dat před zneužitím, ochrana dat před zničením, porušování autorských práv) a omezení (zejména technických a technologických) spojených s používáním výpočetní techniky; – aplikuje výše uvedené – zejména aktivně využívá prostředky zabezpečení dat před zneužitím a ochrany dat před zničením; – pracuje s prostředky správy operačního systému, na základní úrovni konfiguruje operační systém, nastavuje jeho uživatelské	Práce s počítačem, operační systém, soubory, adresářová struktura, souhrnné cíle: – hardware, software, osobní počítač, principy fungování, části, periferie – základní a aplikační programové vybavení – operační systém, jeho nastavení – data, soubor, složka, souborový manažer – komprese dat – prostředky zabezpečení dat před zneužitím a ochrany dat před zničením – ochrana autorských práv – algoritmizace – návod, manuál	20

prostředí; – orientuje se v běžném systému – chápe strukturu dat a možnosti jejich uložení, rozumí a orientuje se v systému adresářů, ovládá základní práce se soubory (vyhledávání, kopírování, přesun, mazání), odlišuje a rozpoznává základní typy souborů a pracuje s nimi; – ovládá principy algoritmizace úloh a sestavuje algoritmy řešení konkrétních úloh (dekompozice úlohy na jednotlivé elementárnější činnosti za použití přiměřené míry abstrakce); – využívá nápovědy a manuálu pro práci se základním a aplikačním programovým vybavením i běžným hardware; – má vytvořeny předpoklady učit se používat nové aplikace, zejména za pomoci manuálu a nápovědy, rozpoznává a využívá analogií ve funkcích a ve způsobu ovládání různých aplikací; – vybírá a používá vhodné programové vybavení pro řešení běžných konkrétních úkolů;		
---	--	--

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	PSYCHOLOGIE
Celková hodinová dotace:	162
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Vyučovací předmět Psychologie vychází ze vzdělávací oblasti Sociální vztahy a komunikace v oboru vzdělání 75-41-M/01 Sociální činnost. Cílem předmětu je významně formovat personální a komunikativně sociální kompetence žáků, učit je rozumět psychickému prožívání a chování klientů sociálních služeb, aplikovat vhodné přístupy při práci s klienty a kontaktu s jejich příbuznými, využívat získané dovednosti i v běžném životě. Předmět Psychologie učí žáky odolnosti při práci ve stresu a vstřícnosti vůči klientům. Důraz je kladen na rozvoj dovedností sociální a řečové komunikace. Tím se rozvíjí i dovednost sebereflexe a autoregulace, tolerance, etnické, náboženské a jiné snášenlivosti a bezpředsudkového přístupu k lidem.

Charakteristika učiva:

Učební osnova je zpracována pro vyučování v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně ve druhém ročníku, dvou vyučovacích hodin týdně ve třetím ročníku a dvou vyučovacích hodin týdně ve čtvrtém ročníku. V rámci tohoto vzdělávání je možno uskutečnit exkurze, například do různých psychologických nebo psychiatrických institucí, je možno uskutečnit besedu s lékaři a zaměstnanci léčeben, domů pro seniory, dětských domovů, nutričními terapeuty, dětskými lékaři, navštívit psychiatrické ambulance apod. V průběhu výuky jsou zařazeny hry s psychologickým obsahem.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu Psychologie směřuje k tomu, aby žáci:

- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah k vlastním osobnostem;
- vážili si psychického zdraví jako jedné z prvořadých hodnot potřebné ke kvalitnímu prožívání života;
- cílevědomě chránili a rozpoznali, co ohrožuje tělesné a duševní zdraví;
- chápali vlivy sociálního prostředí působící na zdraví člověka;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali poznatky v odborném vzdělávání, praxi i osobním životě;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog.

Strategie výuky:

V předmětu Psychologie učitel:

- využívá tradiční metody výuky (výklad);
- zdůrazňuje komunikativní aspekty učení (diskuse, týmová práce);
- využívá při výuce různé informační zdroje;
- používá počítačovou techniku (počítač, dataprojektor, interaktivní tabuli);
- dbá, aby žák pochopil probrané učivo ve vzájemných souvislostech;
- využívá výuková videa;
- zařazuje do výuky praktické cvičení, psychologické hry, prezentace učitelů i žáků;
- zařazuje do výuky besedy k tematickým celkům;
- opakuje učivo po každém tematickém celku.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu Psychologie se klade důraz zvláště na:

- samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky;
- hloubku porozumění poznatkům a schopnost aplikovat je při řešení problémů;
- schopnost výstižné formulace s využitím odborné terminologie.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení, písemné zkoušení (orientační testy, opakovací testy po probrání a zopakování tematického celku), prezentace na zadané učivo nebo problém.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili, vzhledem k úrovni odpovídající jejich schopnostem a vzdělávacím předpokladům následující klíčové a odborné kompetence.

Vyučovací předmět Psychologie se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky, reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace, být čtenářsky gramotný;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj.), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně vlastních zkušeností;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn. že absolventi by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. různé varianty řešení, zdůvodnit správnost zvoleného postupu, ověřit a vyhodnotit dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmová spolupráce).

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni se vyjadřovat v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;

- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů i projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace (např. porozumět běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě);
- chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění, být motivováni k prohlubování svých jazykových dovedností v celoživotním učení.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn. že absolventi by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovovat si zájmové i pracovní orientace, cíle a priority podle osobních schopností a životních podmínek;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a na způsob jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn. že absolventi by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých.

Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni optimálně využívat svých osobnostních a odborných předpokladů pro úspěšné uplatnění ve světě práce, pro budování a rozvoj své profesní kariéry a s tím související potřebu celoživotního učení, tzn. že absolventi by měli:

- mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání;
- uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraveni přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám;
- mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru, cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze;
- mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět reálné možnosti srovnávat se svými představami a předpoklady;
- umět získávat a vyhodnocovat informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, využívat poradenských a zprostředkovatelských služeb jak z oblasti světa práce, tak vzdělávání;
- vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, prezentovat svůj odborný potenciál a své profesní cíle;
- znát obecná práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků;

- rozumět podstatě a principům podnikání, mít představu o právních, ekonomických, administrativních, osobnostních a etických aspektech soukromého podnikání, dokázat vyhledávat a posuzovat podnikatelské příležitosti v souladu s realitou tržního prostředí, svými předpoklady a dalšími možnostmi.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi pracovali s osobním počítačem a jeho základním a aplikačním programovým vybavením, ale i s dalšími prostředky ICT a využívali adekvátní zdroje informací a efektivně pracovali s informacemi, tzn. že absolventi by měli:

- pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
- komunikovat elektronickou poštou a využívat další prostředky online a offline komunikace;
- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím internetu;
- pracovat s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií;
- uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotní.

Odborné kompetence

- Provádět krizovou intervenci a základní sociální poradenství, podílet se pod odborným vedením na sociálních depistázích a sociální prevenci;
- znát požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti;
- mít vytvořeny předpoklady pro sebereflexi, sebehodnocení i dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a stresem;
- rozvíjet ve skupině klientů pozitivní sociální vztahy;
- využívat ve své práci odpovídajícím způsobem empatické, asertivní a autentické komunikace.

Aplikace průřezových témat:

- Občan v demokratické společnosti
(žáci dovedou jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení, vážit si lidského života);
- Člověk a životní prostředí
(žáci pochopí postavení člověka v přírodě a vlivy prostředí na život, osvojí si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- Informační a komunikační technologie
(žáci vyhledají, kriticky vyhodnotí a zpracují informace, ke své práci využívají internet).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět Psychologie souvisí s těmito předměty:

- somatologie;
- sociální péče;
- osobnostní výchova,
- občanská nauka,
- pedagogika;
- výchovné a volnočasové činnosti;
- dramatická výchova;
- výchova ke zdraví.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
PSYCHOLOGIE – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - vymezí psychologii jako vědní obor a její přínos pro sociální činnost i osobní život; - zná dějiny psychologie a významné osobnosti; - definuje předmět psychologie, vysvětlí obecnou charakteristiku lidské psychiky a její funkce; - rozliší jednotlivé psychologické směry; - má přehled o základních psychologických metodách, umí je využívat v praxi;	Psychologie v sociální činnosti - psychologie jako věda - vznik psychologie, její historický vývoj a význam pro osobní život i práci - předmět psychologie – psychika - disciplíny psychologie a jejich členění - významné osobnosti a jejich přínos pro psychologii - základní metody psychologie a jejich využití	10
- klasifikuje psychologické jevy, procesy a stavy, chování a prožívání; - používá vybrané jednoduché techniky pro rozvoj a posilování psychických procesů a stavů; - objasní na příkladech poruchy psychických procesů a stavů; - vysvětlí, jak probíhá proces poznávání, rozliší druhy pozornosti; - objasní pojmy spánek a snění, vysvětlí jednotlivé fáze spánku; - popíše senzorické procesy a vlastnosti vnímání; - objasní specifika rozvíjení kognitivních procesů a proces učení v jednotlivých etapách ontogeneze a ve vztahu k práci s klienty; - analyzuje jednotlivé učební postupy, vysvětlí proces zapomínání; - formuluje druhy představ a fantazie; - charakterizuje druhy a typy paměti, její vývoj, možnosti posilování paměti; - objasní podstatu myšlení a řeči a myšlenkového řešení problému; - vysvětlí motivační proces; - rozliší základní druhy citů.	Obecná psychologie - chování a prožívání - psychické procesy a stavy - vědomí, nevědomí, pozornost - spánek a snění - senzorické procesy a vnímání - učení, paměť, zapomínání - představitost a fantazie - myšlení a řeč, myšlenkové operace, řešení problémů - motivace, motiv, druhy motivů - emotivita - emoce, afekty, nálady, citové vztahy	24

PSYCHOLOGIE – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák:	Psychologie osobnosti	17

– charakterizuje předmět psychologie osobnosti; – charakterizuje strukturu osobnosti, činitele jejího utváření a chování, jednotlivé etapy vývoje osobnosti a životního cyklu člověka; uvede některá specifika osobnosti klientů soc. služeb; – vysvětlí psychosomatickou jednotu lidského organismu; – charakterizuje na příkladech tyto pojmy: vloh, schopnosti, nadání, talent, genialita, IQ, dovednosti, vědomosti, návyky, kreativita, vlastnosti a rysy osobnosti; – vysvětlí význam vlivu sebepoznání a sebehodnocení na rozvoj osobnosti; – chápe nutnost sebevzdělávání a proces seberealizace; – popíše postupy a způsoby zkoumání jedince z hlediska psychologie; – aplikuje osvojené vybrané techniky a postupy poznávání osobnosti, zpracuje rámcovou charakteristiku;	– předmět psychologie osobnosti – temperament, teorie temperamentu, tělesná konstrukce – vloh, schopnosti a jejich členění – nadání, talent, genialita, IQ – dovednosti, vědomosti, návyky – kreativita, vlastnosti a rysy osobnosti – sebepoznání a sebehodnocení, sebevzdělávání, seberealizace – způsoby zkoumání osobnosti – rámcová charakteristika	
– charakterizuje činitele ovlivňující utváření a chování jedince; – objasní jednotlivé vývojové koncepce významných autorů; – vysvětlí jednotlivé etapy vývoje osobnosti a životního cyklu člověka, uvede některá specifika osobnosti klientů soc. služeb; – objasní specifika rozvíjení kognitivních procesů a proces učení v jednotlivých etapách ontogeneze a ve vztahu k práci s klienty; – charakterizuje potřeby člověka v jednotlivých vývojových stádiích a životních situacích;	Vývojová psychologie – faktory ovlivňující psychický vývoj jedince – vybrané vývojové koncepce – periodizace psychického vývoje osobnosti člověka se zaměřením na specifika klientů sociální péče – potřeby jedince v jednotlivých fázích vývoje – prenatální období – novorozenec, kojeneček, batole – vstup dítěte do školy, mladší školní věk – pubescence, adolescence – dospělost, stárnutí, stáří, smrt – proměna potřeb jedince v závislosti na vývojových stádiích života	17
– charakterizuje vnímání člověka člověkem; – vysvětlí postupy při utváření úsudků a dojmů o jiných lidech; – vysvětlí problematiku začleňování jedince do společnosti; – objasní proces socializace osobnosti, její faktory a mechanismy; – zhodnotí vztahy ve skupině, se kterou pracuje, zvolí prostředky pro rozvoj sociálních vztahů a skupinové dynamiky;	Sociální psychologie – sociální percepce, formování dojmu – socializace, vliv rodiny a prostředí – člověk v sociální interakci, role, pozice, status – sociální komunikace, chování, normy, předsudky a stereotypy – zátěžové situace, agresivita, agrese, stres, konflikt – postoje, složky postojů – sociální skupiny, jejich členění	34

– vysvětlí vliv rodiny i širšího okolí (vrstevníků, společnosti atp.) na jedince; – uvědomuje si vliv sociálního prostředí na psychiku; – objasní normy, které je nutné využívat v rámci sociální komunikace a chování; – identifikuje chyby, předsudky a stereotypy v sociálním poznávání a posuzování osobnosti; – charakterizuje fungování psychiky člověka v tíživé sociální situaci; – popíše vznik a funkci postojů, posoudí možnosti výchovného působení na změnu postojů; – zhodnotí vztahy ve skupině, se kterou pracuje, zvolí prostředky pro rozvoj sociálních vztahů a skupinové dynamiky; – charakterizuje malou sociální skupinu, její znaky, strukturu a dynamiku; – s použitím sociometrie popíše vnitřní vztahy ve skupině a vytvoří sociogram; – objasní pojmy altruismus a prosociální chování.	– sociometrie, sociogram – altruismus, prosociální chování	
---	---	--

PSYCHOLOGIE – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – uvede některá specifika osobnosti klientů (senioři, děti, mládež, rodina, osoby se zdravotním postižením, osoby v krizi); – posoudí projevy chování klientů z hlediska možných příčin a možností změny; – využívá metod a forem komunikace při práci s rizikovým klientem; – zohledňuje při komunikaci multikulturní a sociální specifika klientů; – vymezí poruchy saturace potřeb; – identifikuje konfliktní situace, navrhuje možnosti jejich řešení a předcházení konfliktům, volí techniky posilující uvědomělou spolupráci a vzájemný respekt; – objasní důležitost naslouchání a umění naslouchat; – uplatňuje naučené modelové situace k řešení stresových a konfliktních situací; – poskytne možnosti řešení problému	Psychologie v sociální práci – osobnost klienta, jeho aktivace – psychologické aspekty v péči o klienta – psychologické problémy klientů, změny v chování	10

- v konkrétní životní situaci, krizi apod.; – analyzuje vybrané etické problémy týkající se pracovních činností a zkušeností; – užívá dovednosti potřebné pro sebepoznání, sebehodnocení, sebevýchovu a učení, pro zvládání náročných pracovních a životních situací a pro rozvoj vlastní osobnosti;		
– charakterizuje oblasti využití poznatků klinické psychologie, – objasní pojmy norma a normalita, nemoc a choroba; – používá naučené komunikační dovednosti (naslouchat, navázat kontakt, vést rozhovor) s ohledem na zdravotní stav klienta;	Klinická psychologie – předmět klinické psychologie – norma a normalita, odchylky od normy – nemoc a choroba	10
– popíše základní poruchy chování, se kterými se lze v psychologické praxi setkat; – objasní na příkladech poruchy psychických procesů a stavů; – charakterizuje psychické poruchy a choroby u dětí, dospělých i seniorů; – popíše nejčastější poruchy zdravotně postižených lidí a osob v krizi; – rozebere a diskutuje problematiku závislosti, týrání a zneužívání u klientů a jejich prevenci; je schopen navrhnout nutná opatření pro zlepšení situace; – na základě diagnostiky navrhuje plán a doporučuje postup k pozitivním změnám osobnosti; – dokáže zpracovat podklady pro charakteristiku jedince s vybranou poruchou;	Psychopatologie – osobnost a její poruchy, klasifikace poruch psychického vývoje jedince – poškození centrálního nervového systému – poruchy osobnosti (psychopatie) – závislosti, týrání a zneužívání klientů – hlavní zásady psychologické diagnostiky – vybrané postupy pro zlepšení psychického stavu jedince	20
– chápe zdraví jako prioritu a hlavní předpoklad pro aktivní život jedince; – vysvětlí podstatu zdravého životního stylu a vliv na zdraví osobnosti; – vysvětlí a doloží na příkladech, co se rozumí profesní kulturou a jak by se měla uplatňovat v sociálních službách; – objasní zásady duševní hygieny a uvede příklady relaxačních technik a metod; – objasní příznaky syndromu vyhoření a popíše účinné způsoby prevence vzniku syndromu.	Psychohygiena – zdraví, zdravý životní styl – duševní hygiena – zásady – syndrom vyhoření, prevence – relaxační techniky a metody	10
– vysvětlí význam a přínos psychotherapeutických aktivit;	Psychoterapie – jednotlivé druhy a zaměření psychoterapie	10

– aplikuje vybrané postupy pro praktické vyžití v péči o klienta.	– účinné faktory a používané metody k léčbě klienta	
---	---	--

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	OSOBNOSTNÍ VÝCHOVA
Celková hodinová dotace:	68
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Předmět Osobnostní výchova představuje sociálně – výchovné vzdělávání, které vede k chápání sociálních jevů a jejich souvislostí v každodenním životě, učí žáky klást si otázky o sociálních vztazích ve společnosti. Cílem předmětu je připravit žáky na výchovnou nepedagogickou činnost a přímou podporu schopností, dovedností a návyků klienta, které směřují k udržení jeho soběstačnosti a smysluplného vyplňování života nebo k prevenci sociálního vyloučení. Součástí je také etická, společenská a estetická výchova žáků zaměřená na vytváření návyků, postojů a osobnostních vlastností žádoucích pro práci v sociálních službách.

Charakteristika učiva:

Učební osnova je zpracována pro vyučování v rozsahu dvou vyučovacích hodin týdně v prvním ročníku. Skládá se ze sociálně výchovného vzdělávání a sociálně vztahově komunikativního vzdělávání. V rámci tohoto vzdělávání je možno uskutečnit exkurze například do domů pro seniory, domů dětí mládeže, škol, školek, dětských domovů apod.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu Osobnostní výchova směřuje k tomu, aby žáci:

- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah ke všem sociálním skupinám;
- osvojovali vybrané poznatky a dovednosti a naučili se je aplikovat při práci s klienty;
- rozvíjeli osobní vlastnosti, návyky, postoje potřebné pro práci se sociálními klienty;
- rozvíjeli dovednost sebereflexe, tolerance, etnické, náboženské i jiné snášenlivosti a bezpředsudkového přístupu k lidem;
- byli odolní při práci ve stresu a vstřícní vůči klientům;
- rozvíjeli dovednosti sociální a řečové komunikace;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali poznatky v odborném vzdělávání, praxi i osobním životě;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog.

Strategie výuky:

V předmětu Osobnostní výchova učitel:

- využívá tradiční metody výuky (výklad, vyprávění, čtení, přednáška, práce s textem, rozhovor, situační, inscenační a didaktické hry);
- zdůrazňuje komunikativní aspekty učení (diskuse, týmová práce, skupinová práce, práce ve dvojicích);
- využívá při výuce různé informační zdroje;
- používá počítačovou techniku (počítač, dataprojektor, interaktivní tabuli);
- dbá, aby žák pochopil probrané jevy, pojmy a zákony ve vzájemných souvislostech;
- využívá výuková videa;
- zařazuje do výuky hry s psychologickým obsahem, relaxační cvičení, prezentace;
- po každém tematickém celku následují praktická cvičení a probíhá opakování učiva.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu Osobnostní výchova se klade důraz zvláště na:

- samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky;
- hloubku porozumění poznatkům a schopnost aplikovat je při řešení problémů;
- prezentace žáků k zadanému tématu.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení, pozorování žáků - hodnocení přístupu k předmětu a zvládnutí praktických cvičení, písemné zkoušení (opakovací testy nebo seminární práce k zadanému úkolu po probrání a zopakování tematického celku).

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru Sociální činnost směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci v návaznosti na základní vzdělání vytvořili klíčové a odborné kompetence, které odpovídají jejich schopnostem a vzdělávacím předpokladům.

Vyučovací předmět Osobnostní výchova se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni se efektivně učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení);
- umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně vlastních zkušeností;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení;
- přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- dodržovat jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn. že absolventi by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;

- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědomi důsledků nezdravého životního stylu a závislosti;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům;
- nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

Odborné kompetence

- Přípravovat samostatně i v týmu plány a projekty výchovné práce pro různé skupiny klientů nebo jednotlivé osoby zaměřené na rozvíjení osobnosti;
- zohledňovat při přípravě a realizaci výchovně-vzdělávací činnosti individuální zvláštnosti a subjektivní potřeby klientů i objektivní podmínky, ve kterých bude činnost probíhat;
- rozvíjet ve skupině klientů pozitivní sociální vztahy;
- uplatňovat při práci s klienty (jednotlivcem nebo skupinou, dětmi nebo dospělými) vhodné pedagogické strategie a prostředky i základní metody sociální péče;
- využívat ve své práci odpovídajícím způsobem empatické, asertivní a autentické komunikace;
- sledovat a hodnotit pravidelně výsledky výchovně-vzdělávací činnosti své i celého zařízení;
- sledovat a využívali nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti.

Aplikace průřezových témat:

- Občan v demokratické společnosti
(žáci dovedou jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, mají vhodnou míru sebevědomí, odpovědnosti a schopnost morálního úsudku, jsou schopni odolávat myšlenkové manipulaci, dovedou se orientovat v mediálních vztazích, kriticky je hodnotit a optimálně využívat masová média pro své různé potřeby);
- Člověk a svět práce
(žáci pracují s informacemi, vyhledávají, vyhodnocují a využívají informace; ovládají verbální i neverbální komunikaci při důležitých jednáních, dovedou formulovat svá očekávání a své priority);
- Informační a komunikační technologie
(žáci vyhledávají, kriticky vyhodnotí a zpracují informace, ke své práci využívají internet).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět Osobnostní výchova souvisí s těmito předměty:

- pedagogika;
- psychologie;
- občanská nauka.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
OSOBNOSTNÍ VÝCHOVA – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - vymezí účel výuky osobnostní výchovy; - charakterizuje přínos předmětu pro osobní a pracovní život; - chápe důležitost rozvoje schopnosti poznávání u sebe i druhých lidí; - využívá při aktivizačních hrách odpovídajícím způsobem motivace; - používá vybrané jednoduché techniky pro efektivní učení a trénování paměti; - dokáže vyjádřit své životní priority; - vysvětlí význam úspěchu neúspěchu; - dokáže vytvořit přehled důležitých osobních vztahů v závislosti na vlastních zkušenostech; - užívá dovednosti potřebné pro sebepoznání, sebevýchovu, sebehodnocení a pro zvládání náročných situací; - dokáže vyjmenovat základní znaky psychohygieny; - používá prvky relaxace v běžném životě; - objasní zásady duševní hygieny a uvede příklady relaxačních technik a metod; - dovede posoudit psychické, estetické a sociální účinky tvořivých činností; - zdůvodní význam tvůrčích činností pro rozvoj osobnosti; - pracuje s různými zdroji informací;	Struktura osobnostní výchovy Rozvoj schopnosti poznávání - vnímání a vyjadřování svých pocitů - soustředěnost - smyslové vnímání a prožitky - rytmus v našem těle a v našem životě - kritické myšlení a čerpání informací z textu - metody snadného zapamatování, efektivní učení	10
	Sebepoznání a sebepojetí - moje osobnost - rychlost, intenzita a proměnlivost mého prožívání - moje potřeby, hodnoty a vzory, zájmy, zvyky a schopnosti - mapa mých důležitých vztahů - zdroje posilování sebevědomí, úspěch, neúspěch	10
	Seberegulace a sebeorganizace - emoce, myšlení, chování, odpuštění - agresivita - vůle, tréninkový deník	6
	Psychohygieny - nálada, obnova sil, uvolnění - pomoc druhým, pomoc sobě	4
	Kreativita - tvořivost, zákonitosti fungování tvořivých aktivit - kreativní postupy při řešení praktických situací	4
- používá základní komunikační dovednosti a techniky neverbální komunikace; - čte mimické výrazy, z postojů těla a vzdáleností mezi lidmi; - dokáže pochopit vzájemný vztah mezi komunikanty; - kontroluje sám sebe ve svých neverbálních projevech; - používá prvky asertivní komunikace v běžném životě a má nacvičené techniky pro zvládání krizových i běžných situací ve styku s klientem;	Poznávání lidí - podstatné informace ve vztazích mezi lidmi - získávání a předávání důležitých informací	4
	Mezilidské vztahy - dodržování pravidel chování ve společnosti, v rodině, ve třídě - slušné chování, pozdrav	4
	Komunikace, asertivita - osobní práva, oprávněné požadavky, zvládání kritiky a odmítání laskavosti - zpětná vazba v mezilidských vztazích	8

– vyvozuje rozdíly mezi asertivním, pasivním, agresivním a manipulativním jednáním; – používá zásady pro úspěšnou prezentaci vybraného tématu; – ovládá základní komunikační dovednosti neverbální komunikace a asertivity v různých komunikativních situacích; – uplatňuje zdravou soutěživost a smysl pro spravedlnost; – umí se vhodně zapojit do týmové práce; – chápe důležitost výzvy pro rozvoj osobnosti; – vymezí postup při řešení problémových situací; – používá pravidla slušného chování a vystupování; – umí se chovat ve společnosti, ovládá pravidla podání ruky; – uplatňuje principy a normy kulturního chování a vyjadřování; – pracuje se svým žebříčkem hodnot.	– odmítání manipulace – poutavost a úspěch prezentace, zvládání trémy Kooperace a kompetice – soutěživost, vítězství a prohra – smysl pro fair play – propojení soutěživosti a spolupráce Řešení problémů a rozhodovací dovednosti – výzva a její role v učení – touha po objevování nového, dobrodružství – řešení problémových situací Hodnoty, postoje, praktická etika – moje vlastní hodnoty, hodnoty ve společnosti – péče o sebe a druhé, péče o své věci – můj vztah ke zvířatům, k přírodě	6 6 6
---	--	----------------------------

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	SOMATOLOGIE
Celková hodinová dotace:	68
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Vyučovací předmět somatologie vychází ze vzdělávací oblasti Přírodovědné vzdělávání pro obor vzdělání 75-41-M/01 Sociální činnost. Cílem je především naučit žáky využívat poznatků o lidském těle v profesním i občanském životě a porozumět postavení člověka v přírodě. Mezi výsledky vzdělávání tohoto předmětu patří i význam zdraví pro život člověka.

Charakteristika učiva:

Učební osnova je zpracována pro vyučování v rozsahu 2 vyučovacích hodin týdně v prvním ročníku. Náplní tohoto předmětu je především biologie člověka – stavba a funkce orgánů, okrajově se dotýká fylogeneze člověka a genetiky. V rámci tohoto vzdělávání je možno uskutečnit exkurze, například do různých lékařských institucí, uskutečnit besedu s lékaři, nutričními terapeuty, fyzioterapeuty, navštívit lázně Luhačovice – rehabilitační a léčebné části apod.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu somatologie směřuje k tomu, aby žáci:

- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah k vlastnímu tělu;
- pochopili funkci orgánových soustav člověka;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali přírodovědné poznatky v odborném vzdělávání, praxi i osobním životě;
- vyhodnotili vliv stravovacích návyků z hlediska vlivu na zdraví člověka;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog.

Strategie výuky:

V předmětu somatologie učitel:

- využívá tradiční metody výuky (výklad);
- zdůrazňuje komunikativní aspekty učení (diskuse, týmová práce);
- využívá při výuce různé informační zdroje;
- používá počítačovou techniku (počítač, dataprojektor, interaktivní tabuli);
- dbá, aby žák pochopil probrané učivo ve vzájemných souvislostech;
- využívá výuková videa;
- zařazuje do výuky práci s atlasem lidského těla, hry, prezentace učitelů i žáků;
- zařazuje do výuky besedy k tematickým celkům;
- opakuje učivo po každém tematickém celku.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu somatologie klademe důraz zvláště na:

- samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky;
- hloubku porozumění poznatkům a schopnost aplikovat je při řešení problémů;
- schopnost výstižné formulace s využitím odborné terminologie orgánové soustavy;
- prezentace žáků k zadanému tématu.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení, písemné zkoušení (orientační testy, opakovací testy po probrání a zopakování tematického celku).

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili, v návaznosti na základní vzdělávání a na úrovni odpovídající jejich schopnostem a vzdělávacím předpokladům, následující klíčové a odborné kompetence.

Vyučovací předmět somatologie se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotní;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj.), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn. že absolventi by měli:

- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn. že absolventi by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;

- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědomi důsledků nezdravého životního stylu a závislosti;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn. že absolventi by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- uznávat tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;
- podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a mít k nim vytvořen pozitivní vztah.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci dovedou jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení, váží si lidského života);
- člověk a životní prostředí
(žáci pochopí postavení člověka v přírodě a vlivy prostředí na jeho život, osvojí si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- informační a komunikační technologie
(žáci vyhledávají, kriticky vyhodnotí a zpracovávají informace, ke své práci využívají internet).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět somatologie souvisí s těmito předměty:

- výchova ke zdraví;
- základy přírodních věd;
- péče o dítě;
- péče o seniory.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

SOMATOLOGIE – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – popíše průběh evoluce člověka; – charakterizuje významné lidské znaky jako výsledky procesu hominizace a sapientace;	Fylogeneze člověka – fylogenetický vývoj člověka – lidské rasy	5

– popíše a vysvětlí rozdíly mezi rasami; – vysvětlí pojem rasová nesnášenlivost, xenofobie, rasismus;		
– pojmenuje tkáně, uvádí jejich umístění a funkci v těle člověka;	Tkáně – tkáně v lidském těle – histologie tkání orgánů člověka	4
– aktivně pracuje s pojmy anatomie, fyziologie a chápe podstatu funkce lidského těla; – popíše stavbu lidské kosti, proces osifikace a kloubní spojení kostí; – popíše stavbu svalu a funkci svalů v pohybové soustavě; – rozlišuje stavbu a funkci svalů hlavy, horní a dolní končetiny, svaly ruky, nohy, zad a břišní svaly; – popíše stavbu dýchací soustavy; – vysvětlí význam příjmu kyslíku pro organismus člověka; – vyvozuje funkci a podstatu fungování oběhové soustavy; – popíše činnost malého a velkého krevního oběhu; – chápe cévní systém; – pracuje s pojmem artérie a popíše stavbu stěn cév; – popíše stavbu a funkci srdce; – popíše stavbu a funkci trávicí soustavy; – rozliší a popíše stavbu a funkci jednotlivých úseků trávicí soustavy; – popíše základní princip přeměny bílkovin, tuků a sacharidů a jejich vstřebávání; – vysvětlí funkci vylučovací soustavy a popíše základní stavební jednotku nefron; – popíše skladbu ledviny proces tvorby odpadních látek; – chápe stavbu kůže a její funkce při termoregulaci; – popíše stavbu nervové soustavy a činnost neuronu; – popíše stavbu mozku; – popíše stavbu a funkci jednotlivých smyslových orgánů – oka, ucha; – popíše stavbu a funkci pohlavní soustavy muže a ženy; – vysvětlí funkci pohlavních hormonů muže a ženy; – popíše proces oplození, těhotenství; – vysvětlí funkci pohlavních hormonů	Orgánové soustavy – anatomie, fyziologie – soustava kosterní – soustava svalová – dýchací soustava – soustava oběhová – soustava trávicí – metabolismus – přeměna látková – soustava vylučovací – kůže – nervový systém – smyslové orgány – soustava pohlavní – endokrinní systém – rozmnožování, růst a vývoj	51

v těhotenství; – popíše proces menstruačního cyklu a ovulace; – popíše funkci hormonů a vyjmenuje žlázy s vnitřní sekrecí a jejich uložení v těle; – uplatňuje ve svém jednání základní znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku.		
– správně používá základní genetické pojmy; – popíše stavbu a vysvětlí funkci nukleových kyselin; – popíše realizaci genetické informace; – vysvětlí dědičnost znaků pohlavně vázaných a pohlavně ovlivněných a uvede příklady; – vysvětlí dědičnost a proměnlivost organismů; – vysvětlí rozdíl mezi genotypovou a fenotypovou proměnlivostí organismů; – rozdělí mutace podle různých hledisek, uvede nejzávažnější mutagenní činitele a důsledky jejich působení; – uvede příklady dědičných chorob a jejich důsledky u potomstva, zdůvodní význam prenatální genetické diagnostiky; – řeší jednoduché aplikační úlohy z genetiky člověka.	Genetika člověka – základní genetické pojmy – molekulární základy dědičnosti, biosyntéza nukleových kyselin a bílkovin – cytologické základy dědičnosti, Mendelovy zákony (genetické příklady) – gonozomální dědičnost – genetika člověka, genetické poradenství – proměnlivost organismů – sestavení vlastního rodokmenu	8

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	VÝCHOVA KE ZDRAVÍ
Celková hodinová dotace:	132
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Vyučovací předmět výchova ke zdraví vychází ze vzdělávací oblasti Vzdělávání pro zdraví v oboru vzdělání 75-41-M/01 Sociální činnost. Cílem je především naučit žáky využívat poznatků o lidském těle v profesním i občanském životě a porozumět vlivu nemoci na život člověka. Dalším cílem je seznámit žáky s oblastí prevence zdraví a nemoci s oborem hygieny a epidemiologie. Mezi výsledky vzdělávání tohoto předmětu patří i výcvik poskytnutí první pomoci.

Charakteristika učiva:

Učební osnova je zpracována pro vyučování v rozsahu 2 vyučovacích hodin v týdnu ve druhém ročníku, 1 vyučovací hodiny týdně ve třetím ročníku a 1 vyučovací hodiny týdně ve čtvrtém ročníku. V rámci tohoto vzdělávání je možno uskutečnit exkurze, například do různých lékařských institucí, uskutečnit besedu s lékaři a zaměstnanci rychlé záchranné služby, nutričními terapeuti, s dětským lékařem, navštívit krajskou hygienickou stanici apod.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu výchova ke zdraví směřuje k tomu, aby žáci:

- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah k vlastnímu tělu;
- si vážili zdraví jako jedné z prvořadých hodnot potřebné ke kvalitnímu prožívání života;
- cílevědomě chránili a rozpoznali, co ohrožuje tělesné a duševní zdraví;
- chápali vlivy životního prostředí působícího na zdraví člověka;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali poznatky v odborném vzdělávání, praxi i osobním životě;
- vyhodnotili vliv hygienických návyků z hlediska vlivu na zdraví člověka;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog.

Strategie výuky:

V předmětu výchova ke zdraví učitel:

- využívá tradiční metody výuky (výklad);
- zdůrazňuje komunikativní aspekty učení (diskuse, týmová práce);
- využívá při výuce různé informační zdroje;
- používá počítačovou techniku (počítač, dataprojektor, interaktivní tabuli);
- dbá, aby žák pochopil probrané učivo ve vzájemných souvislostech;
- využívá výuková videa;
- zařazuje do výuky praktické cvičení první pomoci, prezentace učitelů i žáků;
- zařazuje do výuky besedy k tematickým celkům;
- opakuje učivo po každém tematickém celku.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu výchova ke zdraví klademe důraz zvláště na:

- samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky;

- hloubku porozumění poznatkům a schopnost aplikovat je při řešení problémů;
- schopnost výstižné formulace s využitím odborné terminologie;
- prezentace žáků k zadanému tématu.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení, písemné zkoušení (orientační testy, opakovací testy po probrání a zopakování tematického celku).

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili, v návaznosti na základní vzdělávání a na úrovni odpovídající jejich schopnostem a vzdělávacím předpokladům, následující klíčové a odborné kompetence.

Vyučovací předmět výchova ke zdraví se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotní;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj.), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn. že absolventi by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn. že absolventi by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědomi důsledků nezdravého životního stylu a závislosti;
- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat, být připraveni řešit své sociální i ekonomické záležitosti, být finančně gramotní;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaújatě zvažovat návrhy druhých.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn. že absolventi by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních.

Odborné kompetence

- znali a dodržovali základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- osvojili si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeji apod.), rozpoznali možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a byli schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- znali systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, uměli uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci dovedou jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení, váží si lidského života);
- člověk a životní prostředí
(žáci pochopí postavení člověka v přírodě a vlivy prostředí na jeho život, osvojili si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- informační a komunikační technologie
(žáci vyhledávají, kriticky vyhodnotí a zpracovávají informace, ke své práci využívají internet).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět výchova ke zdraví souvisí s těmito předměty:

- somatologie;
- tělesná výchova;
- základy přírodních věd;
- sociální péče;
- péče o dítě;
- péče o seniory.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
VÝCHOVA KE ZDRAVÍ – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vysvětlí pojem zdraví, nemoc; – popíše činitele ovlivňující zdraví, životní prostředí, životní styl, pohybové aktivity; – rozebere sociální aspekty zdraví a nemoci, uvede příklady nemocí se sociálním dopadem; – charakterizuje skupiny nemocí jejich průběh a podstatu; – vysvětlí psychosomatickou jednotu lidského organismu; – chápe problematiku euthanasie; – chápe pojem bolest a dokáže vysvětlit vznik a fyziologii bolesti; – dovede při práci s klienty uplatňovat zásady zdravého životního stylu podle jejich možností; – zdůvodní význam zdravého životního stylu; – dodržuje ve svém životě stravovací návyky a uplatňuje získané poznatky při práci s klientem; – popíše duševní zdraví vliv fyzického a psychického zatížení na lidský organismus;	Péče o fyzické a duševní zdraví – pojem zdraví a nemoc – aspekty duševního a fyzického zdraví – nemoc – průběh, příčina a podstata onemocnění – somatické a psychosomatické nemoci – euthanasie, bolest, nemoc a psychika – umírání, smrt – zdravý životní styl	10
– charakterizuje drogovou problematiku; – popíše rizikové faktory poškozující zdraví; – dokáže rozdělit drogy podle účinku a vlivu na lidský organismus; – objasní důsledky sociálně patologických závislostí na život jednotlivce, rodiny a společnosti a vysvětlí, jak aktivně chránit svoje zdraví;	Závislosti – historie drog – drogová problematika – rozdělení a účinky návykových látek – poškozování zdraví v období dospívání a dospělosti – příčiny užívání drog – činitelé zvyšující riziko užívání návykových látek – prevence drogové závislosti	20
– vysvětlí podstatu AIDS; – chápe podstatu onemocnění a vliv nemoci na obyvatelstvo; – vytvoří projekt pro prevenci AIDS;	Rizikové sexuální chování – výchova k odpovědnému přístupu k sexu – AIDS, HIV	10
– pracuje se základními informacemi k první pomoci; – dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat;	Základy první pomoci a resuscitace – zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí – požární prevence	28

– prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným, umí poskytnout první pomoc; – umí poskytnout první pomoc při bezvědomí a šoku; – umí poskytnout první pomoc při stavu dušnosti a zástavě dechu; – umí poskytnout první pomoc při křečovém stavu; – umí poskytnout první pomoc při krvácení; – dovede poskytnout první pomoc při omrzlinách, podchlazení, popáleninách a přehřátí; – umí poskytnout první pomoc při zlomeninách a poraněních kostí; – umí poskytnout první pomoc při poranění škodlivými látkami; – umí poskytnout první pomoc při poškození organismu chemickou látkou – škodlivinou; – vysvětlí důležitost prevence úrazů; – dodržuje ustanovení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence, – objasní povinnosti poskytovatelů sociálních služeb v oblasti prevence úrazů, – doloží příklady bezpečnostních rizik a nejčastější příčiny úrazů na pracovišti i v domácnosti.	– mimořádné události (živelné pohromy, havárie, krizové situace) – základní úkoly ochrany obyvatelstva (varování, evakuace) – poranění při hromadném zasažení obyvatelstva – úrazy a náhlé zdravotní příhody – BOZP, prevence úrazů – stavy bezprostředně ohrožující život – bezvědomí, šok – stavy dušnosti, zástava dechu – křečové stavy – krvácení – omrzliny, podchlazení, popáleniny, přehřátí – zlomeniny a poranění kostí – poranění škodlivými látkami – chemické látky - škodliviny	
---	--	--

VÝCHOVA KE ZDRAVÍ – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – popíše základní pojmy hygieny, historii hygieny a její osobnosti; – vysvětlí pojem epidemiologie a popíše historie a rozdělení oborů; – chápe význam hygieny a epidemiologie v prevenci nemocí; – objasní hygienické požadavky týkající se sociálních služeb a povinností poskytovatelů sociálních služeb v oblasti infekčních onemocnění;	Základy hygieny a epidemiologie – hygiena – hygiena v prostředí sociálních zařízení, – hygienické předpisy – epidemiologie	6
– vysvětlí průběh bakteriální infekce a vyjmenuje bakteriální onemocnění; – popíše průběh virového onemocnění a vyjmenuje příklady;	Infekce – bakteriální infekce – virová onemocnění – výskyt chorob	15

– chápe rozdíl mezi výskytem nemoci sporadický, endemický, epidemický, pandemický;	– prevence infekčních onemocnění	
– rozebere a diskutuje problematiku závislosti, týrání a zneužívání u klientů a jejich prevenci; – navrhuje nutná opatření pro zlepšení situace v rodině s CAN;	Sociálně patologické jevy spojené s prostředím rodiny – rodina jako zdroj vzniku patologických jevů CAN	13

VÝCHOVA KE ZDRAVÍ – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – popíše rozdělení hygienických oborů; – chápe rizikové faktory poškozující zdraví; – orientuje se v zásadách zdravé výživy a v jejich alternativních směrech; – vysvětlí podstatu komunální a všeobecné hygieny; – dovede posoudit vliv pracovních podmínek a povolání na své zdraví v dlouhodobé perspektivě a ví, jak by mohl kompenzovat jejich nežádoucí důsledky; – chápe důležitost dodržování hygienických předpisů u dětí a dorostu;	Obory hygieny – hygiena výživy – hygiena všeobecná a komunální – hygiena práce – hygiena dětí a dorostu – prevence úrazů a nemocí	30

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	SOCIÁLNÍ POLITIKA
Celková hodinová dotace:	102
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Předmět sociální politika seznamuje žáky s postavením sociální politiky v systému politiky státu. Ukazuje její významnou roli jako jednoho z nástrojů sociálního smíru ve společnosti. Poskytuje přehled o nejdůležitějších směrech a součástech sociální politiky. Vytváří nosný základ pro další předměty, které se do větší hloubky zabývají sociálními problémy. Seznamuje žáka s odbornou terminologií. Integruje oblast sociálně výchovná činnost (rodina, rodinná výchova, pomoc rodině, systém vzdělávání v ČR, klienti se zdravotním postižením) a oblast Společenskovední (Dějiny studovaného oboru, vztah k EU) Absolventi mají prohloubenou přípravu zejména pro vedení sociální evidence občanů, pro připravování podkladů pro navazující organizace a instituce a pro rozhodování v oblasti sociálních dávek podle příslušných předpisů. Mají znalosti správního práva, ekonomiky a financování sociální sféry, základní dovednosti řízení sociálních služeb, znalosti činnosti sociálních referátů, orientují se v sociální problematice regionu. Výuka je rozložena do prvního a druhého ročníku s celkovou hodinovou dotací 2 hodiny týdně.

Charakteristika učiva:

Předmět se skládá z následujících oblastí, které se vzájemně prolínají a rozvíjejí:

- obsluhu kancelářské a výpočetní techniky;
- dovednost samostatné i týmové práce a spolupráce v oblasti sociální péče;
- vedení evidence sociálně potřebných občanů;
- zpracování podkladů pro navazující instituce a organizace;
- znalost technickoadministrativních a organizačních činností na úseku řízení sociálních služeb a sociálních zařízení a poskytování sociálních dávek;
- orientaci v právním řádu a v základních právních normách sociální péče;
- vytváření podkladů pro plány sociální pomoci;
- administrativní zpracování dílčích agend sociální péče;
- organizování sociálních služeb, hospodářské a správní řízení sociálních zařízení a organizací.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

- vystupování na veřejnosti a jednání s klienty;
- znalosti etiky sociálního pracovníka;
- schopnosti samostatné i týmové práce a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s pracovním zatížením a stresem;
- znalosti právních norem;
- dovednosti pracovat s právními normami;
- dovednosti zpracovávat a vést příslušnou dokumentaci, pracovat s různými zdroji informací a při práci využívat výpočetní a kancelářskou techniku;
- připravenost zajišťovat samostatně nebo v týmu pomoc klientům, organizovat a zajišťovat sociální služby a sociální pomoc.

Strategie výuky:

- jedná odpovědně, samostatně, aktivně ve prospěch klienta;
- jedná v souladu s morálními principy, přispívá k uplatňování nároků potřebných osob;

- vystupuje proti nesnášenlivosti, zaujatosti, diskriminaci;
- uvědomuje si potřebu práce s handicapovanými klienty a klienty, kteří potřebují pomoc ostatních;
- umí posuzovat reálně své fyzické i duševní možnosti a odhadovat důsledky svého jednání a chování;
- je kladen důraz na vstřícné vytváření mezilidských vztahů, předcházení osobních konfliktů a nepodléhání předsudkům a stereotypům ve vztahu k druhým;
- orientuje se v základních právních normách týkajících se sociální sféry;
- podporujeme adekvátní reakci na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí;
- chápe odpovědnost vztahu ke svému zdraví, jak pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědomi důsledků nezdravého životního stylu a závislostí;
- vede ke stanovování cílů a priorit podle osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
- účastní se aktivně diskusí, formuluje a obhájí své názory a postoje, respektuje názory druhých;
- vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- adaptuje se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je ovlivňuje;
- učit se přijímat radu i kritiku;
- spolupracuje s odborníky z různých oblastí.

Hodnocení výsledků žáků:

- žák je hodnocen průběžně v teoretických hodinách při ústním zkoušení a při písemných testech za dosaženou úroveň, písemné testy jsou cca desetiminutové a jsou prováděny 3 – 4x za pololetí, součástí hodnocení jsou rovněž zpracované referáty, krátké projekty a seminární práce, při hodnocení v předmětu sociální politika klademe důraz obzvláště na:
- schopnost aplikovat teoretické znalosti do praxe;
- schopnost pracovat s právními normami z oblasti sociální sféry;
- orientaci na současné možnosti poskytování sociální pomoci a sociálních služeb;
- schopnost formálně správného a odborného vyjadřování;
- na práci s právními normami v oblasti správního práva a práva sociálního zabezpečení;
- respektování morálky;
- individuální práci a aktivitu v hodině;
- získání potřebných znalostí a dovedností v oblasti sociálních aktivit.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět sociální politika se podílí především na rozvoji těchto kompetencí:

k učení

- vytvářet u žáků pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- seznamovat je s různými technikami učení;
- pomáhat jim vytvořit si vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem, zaměřovat se na studijní a analytické čtení;
- vést k efektivnímu vyhledávání a zpracovávání informací, ke čtenářské gramotnosti;
- využívat k učení různé informační zdroje;
- směřovat žáky ke sledování a hodnocení pokroku při dosahování cílů svého učení, k přijímání hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí.

komunikativní

- důsledně vést žáky ke vhodnému způsobu komunikace mezi spolužáky, učiteli, rodiči a ostatními dospělými ve škole i mimo ni;
- netolerovat hrubou a nevhodnou komunikaci mezi žáky;
- podporovat přátelské vztahy ve třídách i mezi nimi;
- vést žáky k souvislému, výstižnému a kultivovanému vyjadřování;
- učit žáky vyjádřit vhodnou formou své názory a následně je obhajovat;
- dbát na dodržování jazykové a stylistické normy i přesné odborné terminologie.

k řešení problémů

- vedeme žáky k poznání a pochopení problému, pomáháme jim najít vhodné způsoby jeho řešení;
- rozvíjíme možnosti získávat informace z různých zdrojů;
- podporujeme týmové řešení a spolupráci;
- nabízíme různé metody, prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit.

personální a sociální kompetence

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti a odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovování cílů a priorit podle osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
- učit se přijímat radu i kritiku;
- vést k ověřování získané poznatky, kritickému zvažování názorů, postojů a jednání jiných lidí;
- vést k finanční gramotnosti;
- podporovat práci v týmu;
- pomáhat přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly.

občanské kompetence a kulturní povědomí

- vést k odpovědnému, samostatnému a iniciativnímu jednání nejen ve vlastním, ale i ve veřejném zájmu;
- jednání v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování a jdeme tak žákům příkladem;
- zaměřovat se na podporu uvědomování si – v rámci plurality a multikulturního soužití, vlastní kulturní, národní a osobnostní identity a aktivní tolerantní přístup k identitě druhých;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě, rozvíjet povědomí o významu životního prostředí pro člověka a jednání v duchu udržitelného rozvoje.

odborné kompetence

- podílet se na zajišťování sociálních služeb;
- sleduje průběžně vývoj sociálního systému;
- diskutuje o přehledu sociální politiky v ČR;
- vyhledává nové trendy v oblasti sociálních služeb.

poskytovat přímou pomoc klientům sociálních služeb

- pomáhat vytvářet přehled o systému sociálních služeb, plánů činností nebo projektů;
- obhájí oprávněné zájmy klientů v různých sociálních oblastech;
- vést k uplatňování svých ekonomických znalostí a dovedností;
- ovládání administrativních a správních postupů souvisejících s poskytováním sociálních služeb, na vedení příslušné dokumentace a práci s právními i jinými zdroji odborných informací;
- respektování příslušné legislativy, práva a oprávněných zájmů klientů;
- provádět základní výchovnou nepedagogickou činnost podporující soběstačnost a sociální aktivizaci klientů a aktivní využívání volného času;
- příprava k samostatné práci i práci v týmu, ke kvalifikované a přiměřené komunikaci a s nadřízenými a dalšími spolupracovníky;
- seznamovat se s požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich právy a povinnostmi;
- vytvářet předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a stresem;
- motivovat k průběžnému sledování vývoje sociálního systému a nových trendů v sociální péči.

dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci

- chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. klientů);
- přispívá k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty a jednat v zájmu klienta;

- klást důraz na respektování osobnosti klienta při poskytování péče a na jeho práva, vyžadovat vhodnou komunikaci, taktní jednání a přiměřenou empatii;
- přispívat k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty a jednat v zájmu klienta.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti, a dovedli se angažovat nejen pro vlastní prospěch, ale i pro veřejný zájem);
- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k sociálně-komunikativnímu zaměření na rozvoj dovedností vyjadřovat a zdůvodňovat své názory, zprostředkovávat informace, obhajovat řešení problematiky životního prostředí a působit pozitivně na postoje druhých lidí);
- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k orientaci ve světě práce jako celku i v hospodářské struktuře regionu, k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientace v nich, vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce, snaha o vysvětlení základních aspektů pracovního poměru, práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů, k orientaci ve službách k zaměstnanosti);
- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání a uchovávání informací, k získávání informací z Internetu a uvědomění si rozdílné věrohodnosti různých zdrojů).

Mezipředmětové vztahy:

- právo;
- ekonomika;
- informační a komunikační technologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

SOCIÁLNÍ POLITIKA – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - charakterizuje úlohu sociální politiky a její cíle a principy; - posoudí vztah sociální politiky k LZPS; - objasní sociální politiku ČR ve vztahu v evropském kontextu; - vysvětlí funkci sociálního státu; - popíše význam a vývoj sociálního státu; - charakterizuje subjekty a objekty sociální politiky; - vysvětlí systém nástrojů sociální politiky; - vysvětlí důvody a cíle aktuálních sociálních opatření v ČR, posoudí jejich realizaci; - analyzuje dominantní sociální problémy; - posoudí na základě údajů sociální situaci v regionu a sociální politiku orgánů samosprávy;	Úloha sociální politiky ve společnosti - základní terminologie - sociální pomoc - sociální sdružení - principy sociální politiky ve vztahu k LZPS - vztah politiky ČR k EU - liberalismus, sociální prospěch a blahobyt - demokratický socialismus – zdůrazňuje rovnost - princip sociální spravedlnosti - Sociální stát – jeho vývoj - proměny sociálního státu - subjekty a objekty sociální politiky - nástroje a aktéři sociální politiky	15
- popíše systém sociální ochrany v ČR; - orientuje se v jednotlivých pilířích	Tři pilíře státní sociální politiky - státní sociální podpora,	14

- sociálního zabezpečení; - charakterizuje dávky sociálního zabezpečení v ČR;	- sociální pojištění, - sociální pomoc	
- charakterizuje cíle rodinné politiky; - objasní vliv sociální politiky na fungování rodiny; - popíše demografický vývoj rodiny a jeho vliv na společnost; - vysvětlí funkce rodiny; - poskytne základní informace o výchově k rodičovství; - orientuje se v systému rodinného poradenství; - diskutuje problémy současné rodiny;	Rodinná politika - cíle rodinné politiky - demografický vývoj v ČR - funkce rodiny - výchova k rodičovství - rodinné poradenství	15
- charakterizuje postavení starých občanů ve společnosti; - analyzuje dopad stárnutí populace na společnost; - popíše systém sociálního zabezpečení ve stáří; - ovládá strategie přípravy občanů na stáří;	Důchodová politika - postavení starých občanů ve společnosti - problematika stárnutí populace - vliv na důchodovou politiku a politiku zaměstnanosti - zabezpečení ve stáří - příprava na stáří	12
- analyzuje současný stav nezaměstnanosti v ČR a v regionu; - objasňuje důvody vedoucí k nezaměstnanosti; - popíše vliv nezaměstnanosti na člověka a společnost; - charakterizuje úlohu státu v zabezpečení nezaměstnaných; - vysvětlí principy aktivní politiky zaměstnanosti.	Politika zaměstnanosti - aspekty ovlivňující zaměstnanost v ČR a v regionu - vliv nezaměstnanosti na společnost - aktivní politika zaměstnanosti - úloha Úřadu práce	12

SOCIÁLNÍ POLITIKA – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - orientuje se v soustavě školního vzdělávání; - vysvětlí význam celoživotního vzdělávání; - charakterizuje význam vzdělávání sociálního pracovníka;	Vzdělávací politika – struktura vzdělávání - financování škol - volný přístup ke vzdělávání - celoživotní vzdělávání	10
- objasní systém bytové politiky; - charakterizuje nástroje bytové politiky; - orientuje se ve formách sociálního bydlení;	Politika bydlení - funkce bytové politiky - nástroje bytové politiky - sociální bydlení	5
- objasní systém sociálně právní ochrany dětí; - popíše systém ochrany dětí a mládeže; - charakterizuje způsoby ohrožení dětí a mládeže;	Sociální politika ve vztahu k vybraným skupinám občanů - sociálně právní ochrana dětí - ohrožené skupiny dětí a mládeže - náhradní rodinná péče	4

- objasní formy náhradní rodinné péče; - uvede formy sociální pomoci dětem a rodinám;	- jak pomáhá stát ohroženým dětem	
- charakterizuje jednotlivé druhy zdravotního postižení; - posoudí zařazení do stupně postižení v návaznosti na poskytované dávky; - orientuje se v systému dávek a služeb pomoci zdravotně postiženým; - navrhuje principy začlenění se zdravotně postižených do běžného života společnosti.	Zdravotně postižení občané - posouzení zdravotního stavu, typy zdravotního postižení - mimořádné možnosti a výhody pro zdravotně postižené podle stupně postižení - dávky pro osoby zdravotně postižené - začlenění těchto spoluobčanů do společnosti	15

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	SOCIÁLNÍ PÉČE
Celková hodinová dotace:	136
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem předmětu je zajistit žákům teoretické znalosti a praktické dovednosti týkající se poskytování péče různým skupinám klientů, s ohledem na jejich zdravotní stav, věk nebo jiné sociální znevýhodnění. Přípravuje žáky na práci s různými typy klientů, kteří vyžadují pomoc, a to jak s klienty v zařízeních sociálních služeb a také v domácím prostředí. Žák se naučí komunikovat s různými skupinami klientů, chápat jejich individuální potřeby i poskytnout vhodnou pomoc. Cílem je také u žáků vytvořit správné etické a společenské postoje a návyky žádoucí pro práci v sociálních službách.

Charakteristika učiva:

Žák získá během druhého až třetího ročníku studia předmětu dovednosti a znalosti týkající se systému sociální péče a jejích řízení, Seznámí se s různými formami péče o jednotlivé skupiny klientů ve vztahu k jejich sociální situaci a specifickým potřebám. Učivo je rozvrženo dle stoupající obtížnosti a vzájemné návaznosti, takže žák získává nejdříve znalosti za sociální terminologie. Na tyto základy navazují znalosti z péče o rodinu, péče o děti a mládež, péče o občany se zdravotním postižením a péče o další skupiny sociálně potřebných občanů. Ve výuce je nutné přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem sociální péče souvisí, především k předmětu sociální politika, sociální zabezpečení a právo.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu sociální péče směřuje k tomu, aby žáci:

- zodpovědně přistupovali ke vzdělání;
- formování aktivního a tvořivého postoje žáků k problémům a k hledání jejich různých řešení;
- aktivně naslouchali druhým a vedli konstruktivní dialog;
- přijímali odpovědnost za vlastní myšlení, rozhodování, jednání, chování a cítění;
- vytvářeli si odpovědný přístup k plnění povinností a k respektování stanovených pravidel.

Strategie výuky:

Výuka předmětu sociální péče je rozčleněna do dvouletého studia a klade důraz, aby žáci pochopili sepětí teorie a praxe, proto učitel:

- provede výklad, diskutuje a motivuje žáky k individuální práci;
- vytváří fiktivní příklady, tím vede žáky k aplikaci na konkrétním vyřešení příkladů;
- praktické využití má prohloubit odborná praxe v prvním, druhém a třetím ročníku.

Učivo je rozděleno do tematických celků. Velký význam je kladen na důkladné opakování učiva, shrnutí a zobecnění poznatků.

Hodnocení výsledků:

Předmět sociální péče klade důraz na rozvoj komunikativních schopností žáka, a proto by při hodnocení mělo být stěžejním ukazatelem ústní zkoušení a projev žáka v hodině. V písemném zkoušení hodnotí vyučující především žákovu samostatnost, schopnost pracovat a řešit dané situace.

Prínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět sociální péče se podílí na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák má mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání, uměl efektivně vyhledávat a zpracovávat informace, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky, s porozuměním poslouchat mluvené projevy, zná možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání);
- občanské kompetence a kulturní povědomí
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i v zájmu veřejném, dbá na dodržování zákonů a pravidel chování, respektuje práva a osobnost jiných lidí, vystupuje proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci, jedná v souladu s morálními principy, přistupuje s aktivní tolerancí k identitě druhých, uznává hodnotu života a spoluodpovědnost při zabezpečení ochrany života a zdraví ostatních, přispívá k uplatňování demokratických hodnot);
- komunikativní
(žák se vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentuje, vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování, při komunikaci s klientem akceptuje jeho individuální potřeby a schopnosti);
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
(žák umí pracovat s osobním počítačem a s dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií, získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet);
- k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám
(žák má přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru a povolání, umí vhodně komunikovat s budoucími zaměstnavateli, prezentuje svůj odborný potenciál a své profesní cíle);
- personální a sociální kompetence
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu, dodržuje zákony, respektuje práva a osobnost druhých lidí);
- komunikace s veřejností
(žák uplatňuje dovednosti ze sociální a řečové komunikace při ústním a písemném styku s občany a s institucemi);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci
(žák chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků, zná a dodržuje základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence, zná systém péče o zdraví a je vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže první pomoc poskytnout);
- podílet se na zajišťování sociálních služeb
(žák má přehled o systému sociálních služeb a zná podmínky jejich poskytování, provádí krizovou intervenci a základní sociální poradenství, respektuje příslušnou legislativu, práva a oprávněné zájmy klientů, zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti).

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, byli připraveni si klást základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení, dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení);
- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k tomu, aby pochopili souvislosti mezi různými jevy v prostředí, lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními problémy, samostatně a aktivně poznávali okolní prostředí, získávali informace v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů, pochopili vlastní odpovědnost za své jednání a snažili se aktivně podílet na řešení, osvojili si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k práci s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací k písemnému vyjadřování při úřední korespondenci, dále jsou vedeni k orientaci ve světě práce,

k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientace v nich, k vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce, snaha o vysvětlení základních aspektů pracovního poměru, práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů, naučit je pracovat s příslušnými právními předpisy

- informační a komunikační technologie;
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání, uchovávání i předávání informací, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali nejen v průběhu vzdělávání, ale i při výkonu povolání.

Mezipředmětové vztahy:

- sociální politika;
- sociální zabezpečení;
- výchova ke zdraví;
- právo.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

SOCIÁLNÍ PÉČE – 2. ročník[illegible]

– popíše stručný historický vývoj sociální péče;		
– vysvětlí funkce, strukturu a vývoj rodiny; – vysvětlí funkci výchovy a vzdělávání v osobním životě, ve společnosti a v sociální péči; – charakterizuje vývoj jedince z hlediska výchovy a vzdělání; – popíše rozdíly mezi jednotlivými typy dysfunkčních a neúplných rodin; – vysvětlí rozdíl mezi ohroženými, týranými a zneužívanými dětmi; – popíše způsoby pomoci ohroženým dětem; – objasní vliv ekonomiky a sociální politiky na fungování rodiny, uvede formy sociální pomoci rodině a dětem; – charakterizuje funkci rodiny a její kulturní variabilitu, porovná vývojové trendy rodiny ve světě; – objasní vliv rodiny na vývoj dítěte, diskutuje problémy současné rodiny; – vyhledá příslušná ustanovení v dané legislativě; – navrhne jednotlivé druhy prevence a aplikuje je na příkladech; – objasní vliv rodiny na vývoj dítěte;	Péče o rodinu – rodina, rodinná výchova – funkce rodiny – historický vývoj rodiny – přirozená struktura rodiny Rozdělení rodin podle funkčnosti – dysfunkční rodiny – neúplné rodiny – ohrožené, týrané a zneužívané děti – formy pomoci – prevence – výchova k zodpovědnému rodičovství	15
– rozliší druhy náhradní rodinné výchovy a vysvětlí rozdíly mezi nimi; – vyhledá příslušná ustanovení v zákoně o rodině; – popíše jednotlivé druhy ústavní péče;	Péče o děti žijící mimo vlastní rodinu – náhradní rodinná výchova – institucionální péče	8
– popíše jednotlivé druhy zdravotního postižení; – charakterizuje jejich zdravotní a sociální situaci; – objasní jejich potřeby, možnosti vzdělávání a integrace do společnosti; – vymezí základní formy pomoci rodině; – rozliší ústavní péči podle stupně a druhu zdravotního postižení; – uplatňuje při práci se zdravotně postiženými klienty metody a prostředky speciální pedagogiky;	Péče zdravotně postižené – základní pojmy – jednotlivé druhy zdravotního postižení dospělých a dětí – formy pomoci rodině – institucionální péče	10
– vysvětlí rizika kriminality dětí a mládeže; – uvede příklady prevence; – vysvětlí příčiny a důsledky; – vymezí organizace poskytující pomoc; – rozliší příčiny vzniku kriminality dospělých.	Kriminalita dětí a mládeže a dospělých – charakteristické znaky – prevence – příčiny a důsledky – organizace poskytující pomoc	14

SOCIÁLNÍ PÉČE – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – uvede příklady služeb poskytovaných v domácnosti; – vysvětlí, jaké podmínky musí být dodrženy; – uvede příklady, která pečovatelská služba může být poskytnuta;	Péče o staré občany Služby pro staré občany – druhy služeb – podmínky poskytování služeb – pečovatelská služba	10
– popíše rozdíly mezi jednotlivými typy zařízení; – uvede, jaké jsou poskytované služby v jednotlivých zařízeních; – vysvětlí jaké činnosti a proč vykonává sociální pracovníci v těchto zařízeních;	Ústavní péče – typy zařízení – organizační režim – poskytované služby – činnosti sociálního pracovníka v těchto zařízeních	12
– popíše jednotlivé druhy nezaměstnanosti a její příčiny; – popíše, jaké důsledky mohou nastat z důvodu nezaměstnanosti např. v rodině; – vysvětlí změny v chování a zdůvodní je;	Nezaměstnaní – druhy a příčiny nezaměstnanosti – důsledky nezaměstnanosti – chování v nezaměstnanosti	10
– popíše možné příčiny vzniku bezdomovectví; – uvede příklady na druhy bezdomovectví; – charakterizuje jednotlivá zařízení pomoci pro bezdomovce;	Péče o bezdomovce – příčiny – druhy – formy pomoci	10
– popíše prevenci závislostí, primární, sekundární a terciární; – uvede příklady;	Péče o závislé – prevence závislostí – zařízení pro občany trpící závislostí	10
– popíše vývoj streetworku ve světě a u nás; – uvede, na které cílové skupiny je zaměřen; – vysvětlí jakou formou práce a typem činnosti pomáhá těmto občanům;	Streetwork – historie – cílové skupiny – formy práce a typy činnosti	5
– vysvětlí příčiny a důsledky migrace; – popíše možnosti azylové pomoci;	Uprchlíci – cílové skupiny – legislativa – azylová pomoc	3
– vysvětlí příčiny vzniku násilí v rodině; – charakterizuje rozdíl mezi pachatelem a obětí; – analyzuje reakci společnosti a uvědomí si tuto problematiku;	Oběti násilí v rodině – pachatelé a oběti – reakce společnosti na násilí v rodině	3
– vysvětlí rozdíl mezi charitativní a humanitární činností; – uvede příklady; – popíše některé charitativní organizace.	Charitativní činnost – pojmy charitativní a humanitární činnost a péče – formy charitativní činnosti	5

	– typy charitativních subjektů	
--	--------------------------------	--

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ
Celková hodinová dotace:	162
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem předmětu je zajistit žákům teoretické znalosti a praktické dovednosti týkající se systému sociálního zabezpečení v ČR. Přípravuje žáky na práci s různými typy klientů, kteří vyžadují pomoc s vyřešením různých sociálních situací, jež je mohou potkat v průběhu celého života, a to jak s klienty v zařízeních sociálních služeb, tak i v domácím prostředí. Přispívá k jeho orientaci v určení způsobu poskytování jednotlivých dávek, pochopení principů, podle kterých je systém sociálního zabezpečení v ČR řízen a znalosti legislativního a finančního rámce systému sociálního zabezpečení. Cílem je naučit se samostatně pracovat s legislativou a s její pomocí být schopen posoudit sociální situaci jiných a flexibilně navrhnout řešení tohoto problému. Rozlišit typy dávek a služeb, které mohou zmírnit dopady sociálních událostí. Také u žáků vytvořit správné etické a společenské postoje a návyky žádoucí pro práci v sociálních službách.

Charakteristika učiva:

Žák získá během studia ve druhém, třetím a čtvrtém ročníku v předmětu dovednosti a znalosti týkající se systému sociálního zabezpečení a jeho řízení, seznámí se s jednotlivými pilíři poskytujícími sociální dávky nebo služby. Zvládnutím těchto témat je poté rozliší a aplikuje na jednotlivé skupiny klientů ve vztahu k jejich sociální situaci a specifickým potřebám. Učivo je rozvrženo dle stoupající obtížnosti a vzájemné návaznosti, takže žák získává nejdříve znalosti ze sociální terminologie. Na tyto základy navazují znalosti z legislativy týkající se jednotlivých pilířů sociálního zabezpečení. Předmět sociálního zabezpečení tematicky navazuje na učivo předmětu sociální politika a sociální péče.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu sociálního zabezpečení směřuje k tomu, aby žáci:

- zodpovědně přistupovali ke vzdělání;
- formovali aktivní a tvořivý postoj k problémům a k hledání jejich různých řešení;
- aktivně naslouchali druhým a vedli konstruktivní dialog;
- přijímali odpovědnost za vlastní myšlení, rozhodování, jednání, chování a cítění;
- vytvářeli si odpovědný přístup k plnění povinností a k respektování stanovených pravidel.

Strategie výuky:

Výuka předmětu sociálního zabezpečení klade důraz na to, aby žáci pochopili sepětí teorie a praxe, proto učitel:

- provede základní výklad a motivuje žáky k individuální práci, a to např. s využitím internetu, a k vyhledávání souvisejících odkazů;
- vytváří fiktivní příklady, tím vede žáky k aplikaci matematických postupů při řešení sociálních případů;
- Praktické využití má prohloubit odborná praxe. Učivo je rozděleno do jednotlivých tematických celků, které na sebe navazují a vzájemně se prolínají. Velký význam je kladen na praktické příklady, které jsou zařazeny od třetího ročníku. Na příkladech je probrané teoretické učivo prakticky procvičováno. Součástí výuky jsou i odborné exkurze.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu sociálního zabezpečení je kladen důraz zvláště na:

- osvojení a ovládnutí učiva,

- rozvoj komunikativních schopností žáka,
- práci s příslušnou legislativou a informacemi a s prostředky informačních a komunikačních technologií,
- hloubku porozumění učivu a schopnost aplikovat získané poznatky v praxi,
- aktivitu a samostatnost, schopnost pracovat a řešit dané situace i za použití matematických postupů,
- metody výuky: výklad, vysvětlení, skupinová diskuse, procvičování, praktické upevňování dovedností, příklady.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět sociální zabezpečení se podílí na rozvoji těchto kompetencí:

- kompetence k učení
(žák má mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání, umí efektivně vyhledávat a zpracovávat informace, vytvořit si vhodný studijní režim a podmínky, s porozuměním poslouchat mluvené projevy, zná možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání);
- kompetence k řešení problémů
(žák porozumí zadanému úkolu a navrhne způsob řešení, ověří a vyhodnotí správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky, uplatňuje při řešení problémů různé metody myšlení např. logické, matematické, spolupracuje při řešení problémů s jinými lidmi);
- komunikativní kompetence
(žák se vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných, formuluje své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně, vhodně se prezentuje);
- personální a sociální kompetence
(žák se adaptuje na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je připraven řešit sociální a ekonomické záležitosti, je finančně gramotný, přijímá a odpovědně plní svěřené úkoly);
- občanské kompetence a kulturní povědomí
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i v zájmu veřejném, dbá na dodržování zákonů a pravidel chování, respektuje práva a osobnost jiných lidí);
- kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám
(žák má odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti i ke vzdělání a je připraven přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám, má přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru);
- matematické kompetence
(žák efektivně aplikuje matematické postupy při řešení různých praktických úkolů);
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
(žák pracuje s osobním počítačem a s dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií, vč. základního a aplikačního programového vybavení, získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet);
- podílet se na zajišťování sociálních služeb
(žák ovládá administrativní a správní postupy při poskytování sociálních služeb, vede příslušnou dokumentaci a pracuje s odbornými informacemi, respektuje příslušnou legislativu, práva a oprávněné zájmy klientů, zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti, sleduje průběžně vývoj sociálního systému a nové trendy v sociální oblasti);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci
(žák chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků, zná systém péče o zdraví a je vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže první pomoc poskytnout).

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnosti morálního úsudku, byli připraveni si klást základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení, dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení);

- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k práci s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací k písemnému vyjadřování při úřední korespondenci, dále jsou vedeni k orientaci ve světě práce, k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientaci v nich, k vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce, pracují s příslušnými právními předpisy);
- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání, uchovávání i předávání informací, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali nejen v průběhu vzdělávání, ale i při výkonu povolání).

Mezipředmětové vztahy:

- sociální politika;
- sociální péče;
- praxe;
- právo;
- ekonomika;
- informační a komunikační technologie;
- písemná a elektronická komunikace.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák:	Koncepce sociálního zabezpečení	13
– vysvětlí základní pojmy, funkce a principy sociálního zabezpečení; – vyjmenuje účastníky sociálního zabezpečení a jejich základní povinnosti; – charakterizuje jednotlivé orgány sociálního zabezpečení, vysvětlí jejich působnost, práva a povinnosti; – uvede právní předpisy související se sociálním zabezpečením; – vysvětlí rozdíl mezi státní správou a samosprávou; – uvede rozdíly mezi působností státní správy a samosprávou; – vysvětlí administrativní postupy při vyřizování žádostí o poskytování dávek sociálního zabezpečení; – objasní funkci zákona na ochranu soukromých dat; – vyhledá na internetu softwarové programy týkající se sociálního zabezpečení a pracuje s nimi; – komunikuje ústně i písemně s institucemi a klienty;	– vymezení základních pojmů – funkce a principy sociálního zabezpečení – účastníci sociálního zabezpečení – orgány sociálního zabezpečení – právní předpisy	
	Organizace a řízení sociálního zabezpečení	21
	– působnost státní správy a samosprávy – řízení sociálního zabezpečení – administrativní agenda – ochrana informací – softwarové programy – komunikace s institucemi a klienty	

SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vysvětlí základní pojmy; – charakterizuje životní a existenční minimum; – vysvětlí na čem je založena konstrukce životního a existenčního minima; – vyhledá na internetu částky životního minima pro jednotlivé osoby a společně posuzované osoby a vypočítá výši životního minima pro jednotlivce i pro osoby žijící ve společné domácnosti;	Životní a existenční minimum – vymezení základních pojmů – legislativní vymezení životního a existenčního minima – konstrukce životního a existenčního minima – částky životního a existenčního minima – výpočet životního minima pro jednotlivce a pro rodinu	12
– vysvětlí základní pojmy; – charakterizuje zákon o pomoci v hmotné nouzi; – uvede jednotlivé dávky a způsoby financování; – vyjmenuje jednotlivé orgány a formy pomoci v hmotné nouzi;	Sociální pomoc a hmotná nouze – vymezení základních pojmů – právní úprava – způsoby financování sociální pomoci – kategorizace dávek sociální pomoci a hmotné nouze – stanovení formy pomoci a výše příspěvku (dávky) – orgány pomoci v hmotné nouzi	15
– vysvětlí základní pojmy; – charakterizuje zákon o nemocenském pojištění a o důchodovém pojištění; – vyjmenuje funkce a principy soc. pojištění; – charakterizuje jednotlivé druhy sociálního pojištění; – vysvětlí systém odvodu pojistného; – uvede podmínky, které je nutné splnit při nároku na dávky nemocenského pojištění; – charakterizuje jednotlivé dávky nemocenského pojištění; – vypočítá jednotlivé dávky nemocenského pojištění; – popíše jednotlivé druhy důchodů a vysvětlí vznik nároku na tyto důchody; – vypočítá výši některých důchodů.	Sociální pojištění – vymezení základních pojmů – právní úprava – funkce a principy sociálního pojištění – druhy sociálního pojištění – odvod pojistného – podmínky nároku na dávky nemocenského pojištění – konstrukce a výpočet dávek nemocenského pojištění a náhrady mzdy – důchodové pojištění – druhy důchodů a nárok na ně – výpočet některých důchodů	41

SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vysvětlí základní pojmy; – charakterizuje zákon o státní sociální	Dávky státní sociální podpory – vymezení základních pojmů – právní úprava	46

podpoře; – popíše způsob financování; – vyjmenuje jednotlivé druhy dávek a uvede, kdo má nárok na tyto dávky; – vysvětlí rozdíl mezi dávkou testovanou a netestovanou; – vypočítá jednotlivé druhy dávek; – vysvětlí základní pojmy; – charakterizuje zákon o veřejném zdravotním pojištění; – vyjmenuje práva a povinnosti plátců pojistného a pojištěnců; – vysvětlí a na příkladech uvede způsob úhrady pojistného.	– způsob financování státní sociální podpory – druhy dávek a nárok na ně – výpočet dávek testovaných a netestovaných Zdravotní pojištění – vymezení základních pojmů – právní úprava – plátcí pojistného na zdravotní pojištění – práva a povinnosti plátců a pojištěnců – úhrada pojistného	14
--	--	-----------

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	PEČOVATELSTVÍ A OSOBNÍ ASISTENCE
Celková hodinová dotace:	132
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem předmětu je zajistit žákům teoretické znalosti a praktické dovednosti týkající se poskytování péče různým skupinám klientů, s ohledem na jejich zdravotní stav, věk nebo jiné sociální znevýhodnění. Přípravuje žáky na práci s různými typy klientů, kteří vyžadují pomoc, a to jak s klienty v zařízeních sociálních služeb, tak v domácím prostředí. Dále se naučí základy péče o nemocné, základy péče o domácnost. Naučí se chápat jejich individuální potřeby a poskytnout vhodnou pomoc. Cílem je také u žáků vytvořit správné etické a společenské postoje a návyky žádoucí pro práci v sociálních službách.

Charakteristika učiva:

Žák získá v prvním až čtvrtém ročníku studia předmětu dovednosti a znalosti týkající se systému pečovatelské služby a jejího řízení. Seznámí se s různými formami péče o jednotlivé skupiny klientů ve vztahu k jejich sociální situaci a specifickým potřebám. Učivo je rozvrženo dle stoupající obtížnosti a vzájemné návaznosti. Ve výuce je nutné přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem pečovatelské služby souvisí, především k předmětu sociální péče, psychologie a somatologie.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu pečovatelské služby a osobní asistence směřuje k tomu, aby žáci:

- zodpovědně přistupovali ke vzdělání;
- ovládali bezpečně techniky a postupy potřebné pro poskytování osobní péče klientům;
- uměli vhodným způsobem komunikovat s klienty;
- aktivně a tvořivě formovali postoje k problémům a hledali jejich řešení;
- aktivně naslouchali druhým a vedli konstruktivní dialog;
- přijímali odpovědnost za vlastní myšlení, rozhodování, jednání, chování a cítění;
- vytvářeli odpovědný přístup k plnění povinností a k respektování stanovených pravidel.

Strategie výuky:

Výuka předmětu pečovatelské služby a osobní asistence je začleněna od prvního do čtvrtého ročníku studia a klade důraz, aby žáci pochopili sepětí teorie a praxe, proto učitel:

- při vyučování používá v maximální míře konkrétních příkladů (zejména z odborného výcviku v reálném prostředí), exkurzí a besed s pracovníky v dané oblasti (např. se sociálními pracovníky, pečovatelkami, pracovníky různých sociálních zařízení, občanských sdružení a center pomoci), nácviku technik obsluhy a pomoci klientovi včetně komunikace s klienty;

Praktické využití má prohloubit odbornou praxi.

Učivo je rozdělené do tematických celků. Velký význam je kladen na důkladné opakování učiva, shrnutí a zobecnění poznatků.

Hodnocení výsledků žáků:

Předmět pečovatelské služby a osobní asistence klade důraz na rozvoj komunikativních schopností a praktických dovedností žáka, a proto by při hodnocení mělo být stěžejním ukazatelem zkoušení praktických dovedností žáka. V písemném a ústním zkoušení hodnotí vyučující především žákovu samostatnost, schopnost pracovat a řešit dané situace.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět pečovatelství a osobní asistence se podílí na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák má mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání, uměl efektivně vyhledávat a zpracovávat informace, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky, s porozuměním poslouchat mluvené projevy, zná možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání);
- občanské kompetence a kulturní povědomí
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i v zájmu veřejném, dbá na dodržování zákonů a pravidel chování, respektuje práva a osobnost jiných lidí, vystupuje proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci, jedná v souladu s morálními principy, přistupuje s aktivní tolerancí k identitě druhých, uznává hodnotu života a spoluodpovědnost při zabezpečení ochrany života a zdraví ostatních, přispívá k uplatňování demokratických hodnot);
- komunikativní
(žák se vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentuje, vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování, při komunikaci s klientem akceptuje jeho individuální potřeby a schopnosti);
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
(žák umí pracovat s osobním počítačem a s dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií, získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet);
- k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám
(žák má přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru a povolání, umí vhodně komunikovat s budoucími zaměstnavateli, prezentuje svůj odborný potenciál a své profesní cíle);
- personální a sociální kompetence
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu, dodržuje zákony, respektuje práva a osobnost druhých lidí);
- komunikace s veřejností
(žák uplatňuje dovednosti ze sociální a řečové komunikace při ústním a písemném styku s občany a s institucemi);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci
(žák chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků, zná a dodržuje základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence, zná systém péče o zdraví a je vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže první pomoc poskytnout);
- podílet se na zajišťování sociálních služeb
(žák má přehled o systému sociálních služeb a zná podmínky jejich poskytování, provádí krizovou intervenci a základní sociální poradenství, respektuje příslušnou legislativu, práva a oprávněné zájmy klientů, zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti);
- poskytovat přímou pomoc klientům sociálních služeb
(žák je schopen pomáhat mobilním i imobilním klientům v rezidentském i domácím prostředí při zajišťování základních životních potřeb a zvládání běžných úkonů nebo při udržování kontaktu se společenským prostředím, zajišťovat nebo pomáhat klientům při zajišťování chodu domácnosti včetně nákupů a běžných služeb, pomáhat rodinám v péči o dítě nebo dospělou osobu se zdravotním postižením, používat vhodné pomůcky, přístroje a zařízení, správně je ošetřovat, sledovat pravidelně změny u klienta a konzultovat je s nadřízeným nebo s odborníky, popř. poskytnout první pomoc, přispívali k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty, jednali v zájmu klienta).

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, byli připraveni si klást základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení, dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení);

- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k tomu, aby pochopili souvislosti mezi různými jevy v prostředí, lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními problémy, samostatně a aktivně poznávali okolní prostředí, získávali informace v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů, pochopili vlastní odpovědnost za své jednání a snažili se aktivně podílet na řešení, osvojili si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k práci s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací k písemnému vyjadřování při úřední korespondenci, dále jsou vedeni k orientaci ve světě práce, k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientace v nich, k vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce, snaha o vysvětlení základních aspektů pracovního poměru, práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů, naučit je pracovat s příslušnými právními předpisy;
- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání, uchovávání i předávání informací, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali nejen v průběhu vzdělávání, ale i při výkonu povolání.

Mezipředmětové vztahy:

- sociální péče;
- výchova ke zdraví;
- somatologie;
- osobnostní výchova.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

PEČOVATELSTVÍ A OSOBNÍ ASISTENCE – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – uvede povinnosti pracovníka i poskytovatele sociálních služeb v případě úrazu klienta nebo pracovníka; – používá vhodné pracovní a kompenzační pomůcky, přístroje a zařízení v souladu s předpisy a pracovními postupy; – dodržuje v kontaktu s klientem etiketu a profesní etiku; – dbá na čistotu, úpravnost a bezpečnost životního prostředí klientů, – doporučí vhodné prostředky pro zvýšení bezpečnosti;	Pečovatelská činnost – charakteristika pečovatelské činnosti – osobnost a práce pečovatele – spolupráce s dalšími pracovníky – právní a etický rámec práce pečovatele – práva klientů – pracovněprávní problematika BOZP včetně rizik souvisejících s výkonem povolání – bezpečnost a ochrana zdraví klientů i pracovníků sociálních služeb – bezpečnost používání pomůcek a technických zařízení	12
– používá vhodné kompenzační pomůcky při péči o klienta chodícího i nechodícího; – osvojil si zásady péče o klienta na lůžku; – dodržuje zásady bezpečnosti při poskytování osobní péče klientům; – používá vhodné pracovní a kompenzační pomůcky a technická zařízení, ošetřuje je a dezinfikuje; – uplatňuje při poskytování péče a pomoci	Osobní péče o klienta – práva pacientů, klientů – osobní péče o mobilního a imobilního klienta (dítě i dospělého) a jeho aktivizace – hygienická péče – prevence dekubitů – prevence vzniku proleženin a opruzenin, jejich ošetřování	22

klientům znalosti z biologie člověka.	
---------------------------------------	--

V průběhu výuky praktická cvičení v pečovatelsví a osobní asistenci.

PEČOVATELSTVÍ A OSOBNÍ ASISTENCE – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - používá vhodné kompenzační pomůcky při péči o klienta chodícího i nechodícího; - dodržuje zásady bezpečnosti při poskytování osobní péče klientům; - používá vhodné pracovní a kompenzační pomůcky a technická zařízení;	Osobní péče o klienta pomoc při oblékání a svlékání	6
- aplikuje postupy přímé péče o osobu klienta, pomoc při osobní hygieně a při zajišťování stravy; - úkony provádí bezpečně, spolehlivě a zručně, s taktem a ohleduplností.	Ošetřovatelská péče - podávání stravy a nápojů - pomoc při jídle - krmení - výživové potřeby klientů	28

V průběhu výuky praktická cvičení v pečovatelsví a osobní asistenci.

PEČOVATELSTVÍ A OSOBNÍ ASISTENCE – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - uplatňuje v praktických cvičeních získané poznatky; - charakterizuje jednotlivé fáze životního cyklu člověka; - porovná současné přístupy v sociální péči ve vybraných evropských zemích a v ČR, na příkladech doloží jejich naplňování;	Opakování učiva předchozího ročníku - praktická cvičení úkonů při péči o klienta - současné trendy v sociální péči u nás a v některých evropských zemích	4
identifikuje změny zdravotního stavu a chování klienta v průběhu poskytované péče;	Posuzování zdravotního stavu Sledování fyziologických funkcí - sledování teploty, tepu, tlaku - sledování celkového vzhledu klienta, změn v jeho životním režimu a návycích, zájmu o okolí	14
provádí s klientem podle pokynů nácvik soběstačnosti (nácvik úkonů spojených s péčí o vlastní osobu, prostorové orientace a pohybu, používání kompenzačních pomůcek a zařízení atp.);	Pohybová aktivizace - pomoc při chůzi, - používání pomůcek	2
- osvojil si zásady péče o klienta na lůžku; - dodržuje zásady bezpečnosti při poskytování osobní péče klientům.	Péče o klienta na lůžku - lůžko - jeho vybavení a doplňky, - úprava lůžka; - výměna ložního prádla s ležícím klientem	14

	– bezpečné pracovní postupy při poskytování osobní péče klientům	
--	--	--

V průběhu výuky praktická cvičení v pečovatelsví a osobní asistenci.

PEČOVATELSTVÍ A OSOBNÍ ASISTENCE – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – osvojil si zásady péče o klienta na lůžku; – dodržuje zásady bezpečnosti při poskytování osobní péče klientům;	Péče o klienta na lůžku – polohování a posazování klienta na lůžku – péče o hygienu nepohyblivého klienta	6
– osvojil si zásady a postupy poskytování sociálních služeb v domácím prostředí; – uplatňuje efektivní organizaci práce, vede příslušnou dokumentaci;	Pečovatelská činnost u klientů v domácím prostředí, osobní asistence – specifika péče v domácím prostředí, druhy (příklady) služeb poskytovaných klientům v domácím prostředí – komplexní péče o domácnost klienta – polohování – organizace práce a písemná dokumentace	20
– uplatňuje při práci s klientem porozumění projevům osobnosti klienta a sociálním aspektům lidské psychiky; – hovoří s klientem, motivuje ho k aktivitě, vysvětluje mu prováděné postupy a činnosti, oceňuje jeho pokroky; – zprostředkovává klientovi informace a kontakt se společenským a přírodním prostředím.	Komunikace s klientem – navázání kontaktu, oslovení klientů – uplatňování pravidel společenského chování a etických principů v práci pečovatele; nácvik sociálně komunikativních dovedností – specifika komunikace se starými lidmi a s osobami se zdravotním postižením (zvl. s osobami neslyšícími, hluchoněnými, nevidomými, s mentálním postižením)	4

V průběhu výuky praktická cvičení v pečovatelsví a osobní asistenci.

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	PEDAGOGIKA A SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKA
Celková hodinová dotace:	196
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem předmětu Pedagogika je připravit žáky na výchovně vzdělávací činnost a přímou podporu schopností, dovedností a návyků klienta, které směřují k udržení jeho soběstačnosti a smysluplného vyplňování života. Žáci si osvojí vybrané poznatky z pedagogiky i různé výchovné a zájmové činnosti, budou schopni je aplikovat v práci s jednotlivcem i skupinou. Žáci se naučí projektovat výchovnou a volnočasovou činnost klientů a hodnotit její výsledky. Žáci budou schopni zohledňovat při přípravě a realizaci výchovně vzdělávací činnosti individuální zvláštnosti a subjektivní potřeby klientů i objektivní podmínky, ve kterých budou činnosti probíhat. Předmět Pedagogika formuje rovněž chování k druhým lidem, upevňuje etické principy a pozornost věnuje také rozvoji osobnostních vlastností, návyků a postojů žáků potřebných pro výchovnou činnost.

Charakteristika učiva:

Žák se orientuje v teoretických základech pedagogiky, ovládá základní terminologii pedagogických oborů. Popíše vzdělávací soustavu v ČR, rozumí pojmu celoživotní učení, vymezí základní disciplíny speciální pedagogiky. Je schopen uplatňovat při práci se zdravotně postiženými klienty vhodné výchovně vzdělávací strategie. Charakterizuje strukturu činností dítěte v předškolním a školním věku a zdůvodní důležitost hry a herních činností v těchto vývojových obdobích. Objasní zvláštnosti učení dospělých včetně seniorů. Charakterizuje funkce volného času a zájmových činností pro děti i dospělé, připravuje sám nebo týmově aktivizační volnočasové programy pro různé skupiny klientů. Využívá základní metody pedagogické diagnostiky, pracuje s odbornou pedagogickou literaturou i s jinými zdroji informací.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu speciální pedagogika směřuje k tomu, aby žáci:

- zodpovědně přistupovali ke vzdělání;
- formovali aktivně a tvořivě postoje k problémům a hledali jejich řešení;
- aktivně naslouchali druhým a vedli konstruktivní dialog;
- přijímali odpovědnost za vlastní myšlení, rozhodování, jednání, chování a cítění;
- vytvářeli si odpovědný přístup k plnění povinností a k respektování stanovených pravidel.

Strategie výuky:

Učivo je rozděleno v jednotlivých tematických celcích do čtyř ročníků. V prvním a druhém ročníku se předmět vyučuje jednu hodinu za týden, ve třetím a čtvrtém ročníku dvě hodiny týdně. Dosažení výsledků vzdělávání vyžaduje často problémové podání témat, dostatečný prostor pro řízenou diskusi, využití aktivizačních metod a praktických činností žáků. Nedílnou součástí výuky je práce se zdroji informací (odborná literatura, internet, denní tisk, média). V rámci uplatňování moderních metod ve výuce se využívají multimediální výukové programy a prezentace zpracované na CD-R, DVD, internetu apod. Žákům jsou informace zprostředkovány nejen klasickými výukovými metodami, ale především pomocí interaktivních tabulí, dataprojektorů, osobních počítačů, tabletů a jiných technologií. Žáci mají možnost samostatně zpracovat a prezentovat úkoly pomocí softwarových programů.

Na vzdělávání mohou navazovat tematické exkurze do školských, sociálních a volnočasových zařízení.

Využívají se tyto metody a formy výuky:

- metody motivační – příklady z praxe, pochvaly, simulace a řešení konfliktů a jiných situací běžného života z pohledu psychologie, demonstrace, situační hry;
- metody fixační – opakování učiva ústní i písemné, domácí práce, diskuse;
- metody expoziční – případové studie, vyprávění (např. příklady z praxe), vysvětlování (odborná terminologie, základní pojmy), referáty, práce s odborným textem (odborná literatura a časopisy), počítačové prezentace;
- formy výuky – hromadné vyučování (frontální – výklad, opakování), skupinové (řešení případů, hry), individuální (referáty, prezentace).

Hodnocení výsledků žáků:

Žák je hodnocen průběžně v hodinách při ústním i písemném zkoušení za dosaženou úroveň znalostí, za schopnost aplikovat teoretické znalosti na konkrétních příkladech, za řešení konkrétních situačních problémů, za schopnost kultivovaného, formálně i odborně správného vyjadřování. Žák musí umět diskutovat o problému, vhodně argumentovat a svůj názor obhajovat. Hodnocena je také aktivita při výuce a orientace v současném dění.

Součástí každého tematického celku je souhrnné písemné prověření znalostí. Hodnotí se také schopnost práce s konkrétními informacemi – vyhledávání informačních zdrojů, jejich samostatné zpracování a prezentace.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

- kompetence komunikativní
(žák se účastní aktivně diskuzí, formuluje a obhajuje své názory a postoje, učí se umění naslouchat, vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování, své získané poznatky dokumentuje v písemné podobě);
- kompetence personální a sociální
(žák se učí posuzovat své fyzické i duševní schopnosti a nést důsledky svého jednání a chování, stanovuje si cíle a priority dle svých možností, životních podmínek, schopností zájmové a pracovní orientace);
- občanské kompetence a kulturní povědomí
(žák se učí jednat odpovědně a samostatně ve vlastním zájmu i v zájmu společnosti, v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, zná hodnotu života, uvědomuje si odpovědnost za vlastní život i zdraví a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních);
- kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám
(žák by měl mít odpovědnost k vlastní budoucnosti, reálnou představu o pracovních, platových i jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na své pracovníky, aby využíval získaných poznatků pro rozvoj své profesní kariéry a budoucího života).

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, byli připraveni si klást základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení, dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení);
- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k tomu, aby pochopili souvislosti mezi různými jevy v prostředí, lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními problémy, samostatně a aktivně poznávali okolní prostředí, získávali informace v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů, pochopili vlastní odpovědnost za své jednání a snažili se aktivně podílet na řešení, osvojili si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);

- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k práci s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací, dále jsou vedeni k orientaci ve světě práce, k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientace v nich, k vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce práce);
- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání, uchovávání i předávání informací, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali nejen v průběhu vzdělávání, ale i při výkonu povolání).

Mezipředmětové vztahy:

- občanská nauka;
- výchova ke zdraví;
- psychologie;
- dramatická výchova;
- somatologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

PEDAGOGIKA A SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKA – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – definuje pedagogiku; – charakterizuje vývoj jedince z hlediska výchovy a vzdělávání; – objasní vznik a význam pedagogiky; – užívá správně pedagogickou terminologii, je schopen vysvětlit základní pojmy; – zná náplň základních oborů pedagogiky; – objasní přínos pedagogiky a jejich disciplín pro sociálně výchovnou činnost; – charakterizuje v historickém vývoji roli pedagoga;	Výchova a vzdělávání – pedagogika jako vědní obor – historický vývoj (J. A. Komenský) – základní terminologie, pedagogika, pedagog – disciplíny pedagogiky a jejich členění – metody pedagogiky a jejich využití	14
– dovede aplikovat obecné pedagogické zásady a výchovné metody při individuální i skupinové práci s klienty; – chápe význam jednotlivých forem výchovy a vzdělávání, umí rozlišit jejich specifika vzhledem k věku; – využívá odpovídajícím způsobem motivace; – analyzuje běžné pedagogické aktivity a zná jejich základní složky a postupy; – zná základní pedagogickou dokumentaci a způsob jejího vedení; – pracuje s odbornou pedagogickou literaturou i s jinými zdroji informací.	Obecná pedagogika – výchova, její formy (školní, mimoškolní, rodinná, sebevýchova a sebevzdělávání) – formy vzdělávání v jednotlivých obdobích života (organizační formy vzdělávání - předškolní, základní, střední a terciální vzdělávání, vzdělávání dospělých) – pedagogické zásady, jejich význam a konkrétní způsoby realizace v praxi – pedagogická dokumentace – profesní požadavky na pedagoga – práce s odbornou literaturou, zdroje pedagogických informací	20

PEDAGOGIKA A SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKA – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – charakterizuje strukturu činností dítěte v předškolním a školním věku; – vysvětlí význam a důležitost předškolního a školního vzdělávání; – umí samostatně zajistit péči o dítě do tří let věku v denním režimu; – umí použít vhodné metody vzhledem k cílům a specifickým potřebám skupiny a jednotlivců;	Pedagogika předškolního a školního věku – předškolní vzdělávání, jeho specifika a instituce – obsah, formy a základní metody předškolního vzdělávání – školní vzdělávání, jeho specifika a instituce – obsah, formy a základní metody školního vzdělávání	17
– popíše systém vzdělávání v ČR, uvede možnosti získání stupně vzdělání a kvalifikace; – charakterizuje vybrané pedagogické směry ve vzdělávání a posoudí jejich využití ve své práci; – orientuje se v základních právních normách týkajících se vzdělávání v ČR, správně používá základní právní pojmy uplatňované ve školství; – orientuje se ve vzdělávací politice ČR v evropském kontextu i z hlediska svého budoucího uplatnění; – popíše vzdělávací soustavu ČR jako výsledek dlouhodobého historického vývoje.	Proměny vzdělávacího kontextu – Školská soustava – výchovně vzdělávací systém ČR a EU – Školský zákon, legislativa - Zákon o pedagogických pracovnících, RVP, ŠVP, Organizační řád, Pracovní řád, Školní řád, Klasifikační řád, Minimální preventivní program – Hodnocení škol - ČŠI, autoevaluace	17

PEDAGOGIKA A SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKA – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – charakterizuje evropský koncept celoživotního učení a dokumentuje na příkladech jeho naplňování v ČR; – charakterizuje význam, cíle a prostředky multikulturní výchovy; – pracuje s odbornou pedagogickou literaturou i s jinými zdroji informací;	Koncept evropského celoživotního vzdělávání – celoživotní vzdělávání a jeho význam – druhy celoživotního učení a jeho rozvoj – trh práce – kariérové poradenství – tvorba projektů – vzdělávací programy – odborná pedagogická literatura	25
– vysvětlí funkci výchovy a vzdělávání v osobním životě, ve společnosti a v sociální péči; – objasní zvláštnosti učení dospělých včetně	Andragogika – postavení andragogiky v systému pedagogických věd – nové směry v andragogice	15

seniorů a pedagogické zásady práce s nimi; – diskutuje a argumentuje význam a trendy v aktivizaci seniorů;		
– charakterizuje vybrané alternativní pedagogické směry, zdůvodní jejich význam a posoudí jejich využití ve své práci; – vysvětlí pojetí výchovy a vzdělávání v rámci evropského školství – charakterizuje vývoj jedince z hlediska výchovy a vzdělávání.	Alternativní pedagogické směry – pedagogický systém Marie Montessori – Waldorfská pedagogika – Jenský plán – Freinetovská pedagogika – obraz nové výchovy v evropském školství	28

PEDAGOGIKA A SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKA – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vymezí obor z historického hlediska; – rozliší vadu, poruchu, postižení, handicap; – vymezí základní disciplíny speciální pedagogiky; – správně používá vybrané pojmy speciální pedagogiky; – využívá základní metody pedagogické diagnostiky; – je schopen uplatňovat při práci se zdravotně postiženými klienty metody a prostředky speciální pedagogiky; – pracuje s odbornou pedagogickou literaturou i s jinými zdroji informací;	Vybrané kapitoly ze speciální a sociální pedagogiky – předmět, obsah a cíle speciální pedagogiky – edukace a rozvoj osob se specifickými vzdělávacími potřebami – současné trendy speciální pedagogiky – předmět, obsah a cíle sociální pedagogiky – výchova, socializace a prostředí – aktuální témata sociální pedagogiky – osobnosti sociální pedagogiky v ČR – práce s odbornou literaturou, zdroje pedagogických informací	12
– vymezí jednotlivé poruchy hybnosti; – poukáže na specifika života lidí s tělesným postižením; – objasní metody práce s danou skupinou populace;	Disciplíny speciální pedagogiky Somatopedie – tělesný handicap, poruchy hybnosti – základní metody práce s danou skupinou populace	8
– zdůrazní význam zrakového vnímání; – klasifikuje zrakové postižení; – objasní metody práce s danou skupinou populace;	Oftalmopedie – význam zraku, anatomie – zrakové defekty – základní metody práce s danou skupinou populace	8
– zdůrazní význam sluchového vnímání; – specifikuje jednotlivé vady sluchu; – rozliší specifika života lidí s různým sluchovým handicapem; – vyjmenuje základní kompenzační pomůcky;	Surdopedie – vliv sluchu na rozvoj jedince, prevence – sluchové vady – základní metody práce s danou skupinou populace	8
– zdůvodní význam řeči; – vyjmenuje jednotlivé poruchy řeči; – orientuje se ve výchovné péči o jedince s poruchami komunikace;	Logopedie – význam řeči v životě člověka, prevence – poruchy řeči	8

	– základní metody práce s danou skupinou populace	
– popíše vliv životních podmínek na chování jedince; – rozliší jednotlivé poruchy chování; – vyjmenuje metody práce s danou skupinou;	Etopedie – podmínky optimálního rozvoje jedince – poruchy chování – základní metody práce s danou skupinou populace	8
– rozliší jednotlivé poruchy; – orientuje se v metodách práce s danou skupinou populace; – zdůrazní nutnost výchovné péče o dané jedince.	Specifické poruchy učení – typy specifických poruch učení – základní metody práce s danou skupinou populace	8

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	PÉČE O DÍTĚ
Celková hodinová dotace:	68
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obecným cílem předmětu péče o dítě pro obor vzdělání 75-41-M/01 Sociální činnost je poskytnout žákům základní teoretické znalosti v oblasti těhotenství, porodu a péče o dítě do tří let. Naučit je chápat těhotenství jako důležitý základ budoucího zdravého jedince, poskytnout stručný přehled o průběhu těhotenství, porodu, vývoji dítěte, o nemocech, výživě, péči o dítě vyžadující zvláštní péči a kolektivních zařízeních pro děti do 3 let věku.

Charakteristika učiva:

Předmět se svým zaměřením a obsahem se řadí mezi předměty odborné. Učební osnova je zpracována pro vyučování v rozsahu 2 vyučovacích hodin týdně ve druhém ročníku. Učivo je rozděleno do následujících tematických celků:

Příprava na rodičovství, těhotenství a porod
 Vývoj dítěte
 Výživa a hygiena dítěte
 Nemoci a prevence úrazů
 Dítě vyžadující zvláštní péči
 Individuální a kolektivní výchova dětí do tří let věku

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu péče o dítě směřuje k tomu, aby žáci:

- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah k dětem;
- získali ucelený pohled na problémy spojené s přípravou na rodičovství, s antikoncepcí;
- seznámili se s průběhem těhotenství a porodu;
- osvojili si poznatky o psychomotorickém vývoji dítěte, o běžných dětských nemocech, o nutnosti plnohodnotné a pestré stravy dítěte a hygieny dítěte;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace z různých zdrojů

Strategie výuky:

V předmětu péče o dítě učitel:

- využívá tradiční metody výuky (výklad);
- zdůrazňuje komunikativní aspekty učení (diskuse, týmová práce);
- využívá při výuce různé informační zdroje;
- používá počítačovou techniku (počítač, dataprojektor, interaktivní tabuli);
- dbá, aby žák pochopil probrané učivo ve vzájemných souvislostech;
- využívá výuková videa;
- zařazuje do výuky práci s atlasem lidského těla, hry, prezentace učitelů i žáků;
- zařazuje do výuky besedy k tematickým celkům;
- opakuje učivo po každém tematickém celku.

Hodnocení výsledků žáků:

Žák je hodnocen průběžně při ústním zkoušení za dosaženou úroveň znalostí, za aktivitu a odborné vyjadřování při diskuzi. Hodnocení doplňují různě náročná písemná prověření i samostatné zpracování a prezentace zadaných úkolů. Důraz je kladen na samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili, v návaznosti na základní vzdělávání a na úrovni odpovídající jejich schopnostem a vzdělávacím předpokladům, následující klíčové a odborné kompetence.

Vyučovací předmět péče o dítě se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotní;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj.), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn. že absolventi by měli:

- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.);
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn. že absolventi by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědomi důsledků nezdravého životního stylu a závislosti;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn. že absolventi by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- uznávat tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;
- podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a mít k nim vytvořen pozitivní vztah.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci dovedou jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení, vážit si lidského zdraví a života);
- člověk a životní prostředí
(žáci pochopí postavení člověka v přírodě a vlivy prostředí na jeho život, osvojí si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- informační a komunikační technologie
(žáci vyhledávají, kriticky vyhodnotí a zpracují informace, ke své práci využívají internet).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět péče o dítě souvisí s těmito předměty:

- výchova ke zdraví;
- základy přírodních věd;
- pečovatelsství;
- somatologie;
- sociální péče;
- pedagogika a speciální pedagogika;
- psychologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
PÉČE O DÍTĚ – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozumí pojmu plánované a neplánované rodičovství; – vyjmenuje základní druhy antikoncepce; – popíše období těhotenství, ontogenetický vývoj jedince; – zná vhodné a nevhodné aktivity v těhotenství, stravování, možná vyšetření u gynekologa; – vysvětlí termín umělé přerušení těhotenství; – charakterizuje jednotlivé doby porodní; – objasní komplikace u porodu;	Příprava na rodičovství, těhotenství, prenatální období a porod – příprava na rodičovství – antikoncepce, umělé přerušení těhotenství – těhotenství a péče o těhotnou, příprava na porod – prenatální vývoj – porod, doby porodní, komplikace u porodu	15
– popíše tělesný a duševní vývoj novorozence, kojence a batolete; – zdůvodní, co je bezpečné a co nebezpečné pro dítě; – rozumí potřebám novorozence, kojence a batolete – strava (sestaví jídelníček), denní režim dítěte, vhodné a nevhodné aktivity apod.; – orientuje se ve vhodných dětských hrách; – popíše hygienické návyky;	Vývoj dítěte – novorozenec – kojenec – batole	20
– zdůvodní význam kojení a důležitost kojení pro správný vývoj; – orientuje se v základních zásadách výživy dítěte; – popíše základní poruchy výživy typické pro dítě; – postará se o novorozence (přebalování, koupání, hygiena, denní režim, vhodné a nevhodné činnosti); – vyjmenuje základní druhy očkování;	Výživa a hygiena dětí do 3 let věku – kojení – základní složky potravy, vitamíny, minerály, význam tekutin – poruchy výživy – hygiena, správné návyky	15
– popíše příznaky nejčastějších dětských onemocnění; – poskytne první pomoc při úrazech a pečuje o nemocné dítě; – popíše, jak se chovat v nemocnici s nemocným dítětem;	Nemoci a prevence úrazů – nemocné dítě – první pomoc	6
– zná potřeby dítěte vyžadujícího zvláštní péči; – dokáže pečovat o dítě vyžadující zvláštní péči;	Dítě vyžadující zvláštní péči – nadané dítě – retardované dítě – autistické dítě – koktající dítě	6

	– dítě s poruchou zraku, sluchu – tělesně postižené dítě	
– zná nejčastější dětské nemoci; – orientuje se v kolektivních zařízeních pro dítě do tří let (státní a soukromé); – zná režim kolektivních zařízení; – osvojil si dovednosti a návyky potřebné pro péči o dítě do tří let věku.	Individuální a kolektivní výchova dětí do tří let věku – kolektivní zařízení pro děti do tří let věku – individuální péče o dítě do tří let věku	6

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	PÉČE O SENIORY
Celková hodinová dotace:	34
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obecným cílem vyučovacího předmětu péče o seniory v oboru vzdělání 75-41-M/01 Sociální činnost je zprostředkovat žákům základní teoretické znalosti v oblasti stárnutí a stáří, chápat stárnutí jako nezvratný biologický proces. Předmět poskytne stručný přehled o změnách ve stáří, základních nemocech i činitelích ovlivňujících pozitivně i negativně soběstačnost a aktivitu starého člověka a tím přispěje k pochopení stárnoucí populace.

Charakteristika učiva:

Předmět se svým zaměřením a obsahem se řadí mezi předměty odborné. Učební osnova je zpracována pro vyučování v rozsahu 1 vyučovací hodiny v týdnu ve třetím ročníku. Učivo je rozděleno do následujících tematických celků:

Stárnutí a stáří
 Výživa ve stáří
 Senioři a rodina
 Potřeby seniorů
 Komunikace se seniory
 Formy péče o seniory
 Péče o seniory s vybraným onemocněním

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu péče o seniory směřuje k tomu, aby žáci:

- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah ke starým lidem a respektovali jejich potřeby;
- seznámili se se změnami v životě stárnoucího člověka a možnostmi smysluplného trávení času;
- získali ucelený pohled na problémy spojené se stářím člověka;
- osvojili si poznatky o nejběžnějších onemocněních seniorů a o nutnosti vhodné a pestré stravy;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace z různých zdrojů;

Strategie výuky:

V předmětu péče o seniory učitel:

- využívá tradiční metody výuky (výklad);
- zdůrazňuje komunikativní aspekty učení (diskuse, týmová práce);
- využívá při výuce různé informační zdroje;
- používá počítačovou techniku (počítač, dataprojektor, interaktivní tabuli);
- dbá, aby žák pochopil probrané učivo ve vzájemných souvislostech;
- využívá výuková videa;
- zařazuje do výuky praktické cvičení první pomoci, prezentace učitelů i žáků;
- zařazuje do výuky besedy k tematickým celkům;

Hodnocení výsledků žáků:

Žák je hodnocen průběžně při ústním zkoušení za dosaženou úroveň znalostí, za aktivitu a odborné vyjadřování při diskuzi. Hodnocení doplňují různě náročná písemná prověření i samostatné zpracování a prezentaci zadaných úkolů. Důraz je kladen na samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili, v návaznosti na základní vzdělávání a na úrovni odpovídající jejich schopnostem a vzdělávacím předpokladům, následující klíčové a odborné kompetence.

Vyučovací předmět péče o seniory se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvl. studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotní;
- s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov aj.), pořizovat si poznámky;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn. že absolventi by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmové řešení).

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni vyjadřovat se v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje;
- učit se naslouchat druhým;
- vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat;
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně;
- vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn. že absolventi by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědomi důsledků nezdravého životního stylu a závislosti;
- adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat, být připraveni řešit své sociální i ekonomické záležitosti, být finančně gramotní;
- pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly;
- podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn. že absolventi by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie;
- uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;
- zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě;
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních;
- uznávat tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu;

Odborné kompetence

- zajišťovali samostatně péči o seniory v denním režimu;
- znali a dodržovali základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- osvojili si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeji apod.), rozpoznali možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a byli schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- znali systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, uměli uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci dovedou jednat s lidmi, hledat kompromisní řešení, váží si lidského života);
- člověk a životní prostředí
(žáci pochopí postavení člověka v přírodě a vlivy prostředí na jeho život, osvojili si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- člověk a svět práce
(žáci si uvědomují zodpovědnost za vlastní život a jsou motivováni k aktivnímu pracovnímu životu, naučí se vyhledávat a posuzovat informace vztahující se ke svému oboru a verbálně se prezentovat a formulovat své priority při jednání s potencionálním zaměstnavatelem);
- informační a komunikační technologie
(žáci vyhledají, kriticky vyhodnotí a zpracují informace, ke své práci využívají internet).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět péče o seniory souvisí s těmito předměty:

- výchova ke zdraví;
- základy přírodních věd;
- pečovatelství;
- somatologie;
- sociální péče;
- psychologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

PÉČE O SENIORY – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – charakterizuje jednotlivé fáze života seniora; – popíše charakteristické příznaky stárnutí a práva starého člověka; – orientuje se v typech nevhodného zacházení se starými lidmi; – popíše možnosti pomoci týraným starým lidem; – rozebere sociální aspekty zdraví a nemoci, uvede příklady nemocí se sociálním dopadem;	Stárnutí a stáří – teorie stárnutí a periodizace stáří – adaptace a příprava na stáří – vývojové, zdravotní a sociální změny v životě člověka – denní rytmus ve stáří – práva seniora – nemoci typické pro danou věkovou skupinu – úrazy seniorů – rizikové faktory, komplikace – umírání a smrt	13
– charakterizuje překážky v komunikaci; – objasní termíny devalvace, evalvace v komunikaci;	Komunikace se seniory – překážky a problémy v komunikaci – fyzická a psychická aktivizace	3
– orientuje se v základních zásadách výživy seniorů; – popíše základní poruchy výživy typické pro starého člověka;	Výživa ve stáří – základní složky potravy, vitamíny, minerály, význam tekutin – poruchy výživy, dietní režim	6
– popíše fáze vývoje rodiny;	Senioři a rodina	3

– vysvětlí vícegenerační soužití; – diskutuje o důvodech špatného zacházení se seniory; – popíše možnosti pomoci týraným starým lidem;	– fáze životního cyklu rodiny, vícegenerační soužití – spolupráce rodiny – týrání a zanedbávání seniorů – osamělý senior	
– vysvětlí termín potřeba a popíše hierarchii potřeb seniorů; – na konkrétních příkladech objasní rozdíly potřeb seniora a člověka v produktivním věku;	Potřeby seniorů – hierarchie potřeb seniorů – potřeby seniorů	3
– předloží chronologický vývoj péče o seniory; – charakterizuje výhody a nevýhody rodinné a institucionální péče o seniory;	Formy péče o seniory – historický pohled na péči o seniory – formy péče o seniory	4
– popíše péči o seniory s problémy, které mohou zhoršovat kvalitu jejich života.	Péče o seniory s vybraným onemocněním – specifická onemocnění seniorů (Alzheimerova choroba, Parkinsonova nemoc, atd.)	2

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	PRÁVO
Celková hodinová dotace:	94
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Předmět právo má poskytnout žákům obecný přehled o právním systému a právním řádu České republiky a naučit je pracovat s právními prameny. Žák by měl umět prakticky řešit právní problémy a situace, reagovat na vývoj právních norem a orientovat se v něm.

Vzhledem ke značnému pohybu v našem právním řádu je důležité vést žáky ke schopnosti pracovat s právními prameny, transformovat je do příkladů z praxe. Tato schopnost předpokládá vedení žáka k práci s tiskem a využití počítačových programů včetně ASPI (autorizovaný systém právních informací). Výchovným záměrem je vést žáky k pochopení úlohy státu a významu práva v demokratické společnosti. Předmět právo klade důraz nejen na rozvoj logického myšlení žáků, ale především na prohloubení komunikativních schopností žáka, který při výuce předmětu získává dovednost pracovat s právními termíny, přesně a správně formulovat své myšlenky a na tomto základě rozvíjí své komunikativní schopnosti

Charakteristika učiva:

Žák získá během svého studia předmětu dovednosti pracovat s právními prameny a operovat s právními pojmy. Učivo je rozvrženo dle stoupající obtížnosti a vzájemné návaznosti, takže žák získává nejdříve znalosti z právní terminologie. Na tyto základy navazují znalosti z práva rodinného a trestního. v ostatních oblastech práva jsou žáci s jejich problematikou seznamováni pouze okrajově. Ve výuce je nutné přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem právo souvisejí.

Strategie výuky:

Výuka předmětu právo je rozčleněna do dvouletého studia a klade důraz, aby žáci pochopili sepětí teorie a praxe, proto učitel:

- provede základní výklad a motivuje žáky k individuální práci pomocí internetu a vyhledávání právních předpisů;
- vytváří fiktivní právní příklady, tím vede žáky k aplikaci konkrétních právních norem a vyřešení příkladů;
- předkládá žákům vzory právních písemností a žáci je použijí při tvorbě písemností týkajících se vybraných právních odvětví;
- připravuje pro žáky v rámci výuky předmětu besedy s právníky, soudci a pracovníky orgánů státní správy a samosprávy, zajišťuje účast na soudním jednání, tím vede žáky k uvědomění si sepětí probíraného teoretického učiva s praktickým využitím;
- připravuje žáky na odbornou praxi, v níž žáci mají osvědčit své znalosti, schopnosti a dovednosti.

Hodnocení výsledků žáků:

Předmět právo klade důraz na rozvoj komunikativních schopností žáka, a proto by při hodnocení mělo být stěžejním ukazatelem ústní zkoušení. Toto zkoušení, které by mělo být minimálně jednou u každého právního odvětví, by mělo doplňovat testové a písemné zkoušení. V písemném zkoušení hodnotí vyučující především žakovu samostatnost, schopnost pracovat s právními prameny a věcnou správnost řešení problémového úkolu.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení, písemné zkoušení, praktické cvičení

Popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět právo se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák má mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání, efektivně vyhledává a zpracovává informace, zná možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání);
- komunikativní
(žák zpracovává jednoduché texty na běžná i odborná témata a různé pracovní materiály, snaží se dodržovat jazykové i stylistické normy a používá odbornou terminologii);
- občanské kompetence a kulturní povědomí
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i v zájmu veřejném, dbá na dodržování zákonů a pravidel chování, respektuje práva a osobnost jiných lidí, vystupuje proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci, jedná v souladu s morálními principy, přispívá k uplatňování demokratických hodnot);
- k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám
(žák má přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru a povolání, vhodně komunikuje s budoucími zaměstnavateli, osvojí si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro rozvíjení vlastních podnikatelských aktivit);
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
(žák pracuje s osobním počítačem a s dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií);
- vést správní agendy
(žák se orientuje v našem právním systému a právním řádu, porozumí základním právním pojmům, pracuje se zdroji právních informací, zpracovává věcně, jazykově a formálně správně jednoduché právní písemnosti a podklady, pracuje s počítačovými programy, dodržuje zákonnost ve veřejné správě);
- komunikace s veřejností
(žák uplatňuje dovednosti ze sociální a řečové komunikace při ústním a písemném styku s občany a s institucemi);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci
(žák dodržuje příslušné právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany, hygienické předpisy a zásady).

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti, a dovedli se angažovat nejen pro vlastní prospěch, ale i pro veřejný zájem);
- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k sociálně-komunikativnímu zaměření na rozvoj dovedností vyjadřovat a zdůvodňovat své názory, zprostředkovávat informace, obhajovat řešení problematiky životního prostředí a působit pozitivně na postoje druhých lidí);
- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k orientaci ve světě práce jako celku i v hospodářské struktuře regionu, k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientace v nich, vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce, snaha o vysvětlení základních aspektů pracovního poměru, práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů, k orientaci ve službách k zaměstnanosti);
- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání a uchovávání informací, k získávání informací z Internetu a uvědomění si rozdílné věrohodnosti různých zdrojů).

Mezipředmětové vztahy:

- sociální zabezpečení;
- ekonomika;

- sociální politika;
- informační a komunikační technologie;
- osobnostní výchova.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
PRÁVO – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vysvětlí pojem právo, právní stát, právní řád; – uvede příklady právní ochrany a právních vztahů;	Základy práva – právo a spravedlnost – právní stát. Právní řád – právní ochrana občanů. – právní vztahy	8
– popíše soustavu soudů v ČR a činnost policie; – vysvětlí, kdy je člověk způsobilý k právním úkonům a má trestní odpovědnost; – popíše, jaké závazky vyplývají z běžných smluv, a na příkladu ukáže možné důsledky vyplývající z neznalosti smlouvy; – dovede hájit své spotřebitelské zájmy, např. podáním reklamace;	Soustava soudů v ČR, vlastnictví- právo v oblasti duševního vlastnictví, smlouvy, odpovědnost za škodu	12
– popíše práva a povinnosti mezi dětmi a rodiči, mezi manželi; – popíše, kde může o této oblasti hledat informace nebo získat pomoc při řešení svých problémů.	Rodinné právo	14

PRÁVO – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozumí základnímu členění Ústavy; – pracuje se zákonem; – diskutuje nad konkrétními případy, popřípadě vlastními zkušenostmi v oblasti: Správního práva;	Správní řízení – správní řízení a správní řád. – vedení řízení	15
– charakterizuje oblast trestního práva, vyhledá příslušné normy; – objasní postupy vhodného jednání, stane-li se obětí nebo svědkem jednání, jako je šikana, lichva, korupce, násilí, vydírání;	Trestní právo – charakteristika trestního práva, trestní odpovědnost. – tresty a ochranná opatření, orgány činné v trestním řízení	20
– vysvětlí důvody kriminality páchané na dětech či mladistvých;	Kriminalita – kriminalita páchaná na dětech a mladistvých	10

– popíše činnost notářů, advokátů a soudců.	Notáři, advokáti a soudci – funkce notářů, advokátů a soudců	15
---	--	----

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	EKONOMIKA
Celková hodinová dotace:	98
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem tohoto předmětu je rozvíjet ekonomické myšlení žáků a umožnit jim pochopit mechanismus fungování tržní ekonomiky, porozumět podstatě podnikatelské činnosti a principu hospodaření podniku. Předmět seznamuje žáky se základními ekonomickými vztahy a ekonomickým prostředím. Vede k rozvíjení schopností ekonomicky myslet a hospodárně a efektivně jednat.

Charakteristika učiva:

Žáci si osvojují vědomosti a dovednosti potřebné pro zpracování ekonomických informací a efektivní hospodaření s prostředky. Předmět zahrnuje základní ekonomické znalosti z oblasti trhu, marketingu, managementu, podnikání, mezd, hospodaření s majetkem, daní a národního hospodářství.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu ekonomika směřuje k tomu, aby žáci byli schopni:

- osvojit si vědomosti a dovednosti, které vytvářejí základ ekonomického vzdělání;
- vyhodnocovat dosažené výsledky a stanovit si reálné cíle;
- poznávat svět a lépe mu rozumět;
- efektivně pracovat s informacemi, tj. umět je získat a kriticky vyhodnotit;
- orientovat se v masových médiích a mít schopnost logického úsudku;
- dodržovat zákony, respektovat právo;
- při řešení problémů spolupracovat s jinými lidmi;
- efektivně aplikovat matematické znalosti při řešení ekonomických příkladů;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení;
- samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy;
- respektovat morálku, svobodu, odpovědnost;
- chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu jeho udržitelného rozvoje.

Strategie výuky:

- metody motivační – příklady z praxe, demonstrace, pochvaly
- metody fixační – opakování učiva ústní, písemné, nácvik dovedností, domácí práce, rozhovor, diskuse
- metody expoziční
- metody práce s odborným textem

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu ekonomika klademe důraz zvláště na:

- aktivitu;
- samostatnost;
- schopnost pracovat ve skupině.

Žáci při ústním projevu:

- správně formulují z hlediska odborného;

- mluví souvisle, srozumitelně a jazykově správně;
- znají souvislosti s ostatními probíranými tematickými celky;
- jsou schopni navázat i na ostatní odborné předměty.

Žáci při písemném projevu:

- pracují správně, přesně a pečlivě z hlediska odborného;
- dbají na jazykovou stránku;
- pracují samostatně i týmově.

Ostatní hodnocení:

- vypracovávají a přednášejí referáty na dané téma;
- pracují s internetem.

Formy výuky:

- hromadné vyučování – vyučování frontální, vyučování skupinové

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět ekonomika se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- **Kompetence k učení**
Žák získává pozitivní vztah k učení a vzdělávání, ovládá různé techniky učení, umí si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky, uplatňuje různé způsoby práce, efektivně vyhledává a zpracovává informace, s porozuměním poslouchá mluvené projevy, využívá různé informační zdroje a zkušenosti jiných lidí, sleduje a hodnotí pokrok při dosahování cílů, přijímá hodnocení výsledků od jiných, zná možnosti svého dalšího vzdělávání ve svém oboru.
- **Kompetence k řešení problémů**
Žák porozumí zadání úkolu, získá potřebné informace k řešení problému, navrhne řešení, zdůvodní jej, vyhodnotí a ověří si správnost výsledku. Při řešení uplatňuje různé metody myšlení, spolupracuje při řešení problémů s jinými lidmi.
- **Komunikativní kompetence**
Žák se vyjadřuje přiměřeně k účelu jednání, aktivně se účastní diskusí, formuluje své názory a postoje, zaznamenává podstatné myšlenky, vyjadřuje se a vystupuje kulturně, zpracovává odborná témata, používá odbornou terminologii.
- **Personální a sociální kompetence**
Žák reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování, přijímá kritiku, ověřuje si získané poznatky, je finančně gramotný, adaptuje se na změny, dokáže pracovat v týmu a podněcovat jiné vlastními návrhy.
- **Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám**
Žák získá přehled o možnostech uplatnění ve svém oboru, má reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru, vyhodnocuje informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, rozumí podstatě a principům podnikání, bude mít odpovědný přístup k vlastní profesní budoucnosti.
- **Matematické kompetence**
Žák při ekonomických výpočtech správně převádí běžné jednotky, používá pojmy kvantifikujícího charakteru, nachází vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, čte a vytváří různé formy grafického znázornění, efektivně aplikuje matematické postupy při řešení různých praktických úkolů, dokáže reálně odhadnout výsledek.
- **Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi**
Žák pracuje s osobním počítačem s běžným základním a aplikačním programovým vybavením, informace získává z různých zdrojů a zároveň s nimi pracuje, uvědomuje si rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů.
- **Kompetence usilovat o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb**

Žák chápe kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku; dodržuje stanovené normy (standards) a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným na pracovišti; dbá na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb.

- Kompetence jednat ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje
Žák zná význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení; zvažuje při plánování a posuzování určité činnosti možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady; efektivně hospodaří s finančními prostředky; nakládá s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

Aplikace průřezových témat:

- Občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení, orientovat se v masových médiích, odolávat myšlenkové manipulaci);
- Člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k tomu, aby poznávali svět a lépe mu rozuměli, efektivně pracovali s informacemi, tj. uměli je získávat a kriticky vyhodnocovat, naučili se vyhledávat a posuzovat informace, orientovat se v nich a vytvářet si o nich základní představu);
- Člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k tomu, aby si uvědomovali zodpovědnost za vlastní životy, význam vzdělání pro život, byli motivováni k aktivnímu pracovnímu životu a úspěšné kariéře, písemně i verbálně se prezentovali při jednání s potenciálními zaměstnavateli, formulovali svá očekávání a své priority, ovládali verbální komunikaci při důležitých jednáních, odpovědně se rozhodovali na základě vyhodnocení získaných informací, byli schopni pracovat s informacemi, vyhledávat, vyhodnocovat a využívat informace, ovládat verbální komunikaci při důležitých jednáních, odpovědně se rozhodovat na základě vyhodnocení získaných informací, identifikovat vlastní priority);
- Informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k tomu, aby používali základní a aplikační programové vybavení počítače, a to nejen pro účely uplatnění se v praxi, ale i pro potřeby dalšího vzdělávání, pracovali s informacemi a komunikačními prostředky).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět souvisí s následujícími:

- právo;
- informační a komunikační technologie;
- písemná elektronická komunikace;
- sociální politika;
- sociální zabezpečení.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

EKONOMIKA – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – používá a aplikuje základní ekonomické pojmy; – posoudí vliv ceny na nabídku a poptávku; – na grafu popíše rovnováhu trhu a tržní	Podstata fungování tržní ekonomiky – potřeby, statky, služby, životní úroveň – výroba, výrobní faktory, hospodářský proces – trh, tržní subjekty, nabídka, poptávka,	10

mechanismus; – stanoví cenu jako součet nákladů, zisku a DPH a vysvětlí, jak se cena liší podle různých okolností;	zboží, cena	
– posoudí vhodné formy podnikání pro obor; – vytvoří podnikatelský záměr a zakladatelský rozpočet; – orientuje se v právních formách podnikání a ve způsobech ukončení podnikání; – na příkladu popíše základní povinnosti podnikatele vůči státu;	Podnikání – podnikání, právní normy – podnikatelský záměr – podnikání podle obchodního zákoníku	15
– rozlišuje jednotlivé druhy majetku; – orientuje se v účetní evidenci majetku; – rozliší jednotlivé druhy nákladů a výnosů; – řeší jednoduché výpočty výsledku hospodaření; – řeší jednoduché kalkulace ceny; – vysvětlí a vzájemně porovná druhy odpovědnosti za škody ze strany zaměstnance a zaměstnavatele;	Podnik, majetek podniku a hospodaření podniku – struktura majetku, dlouhodobý majetek, oběžný majetek – náklady, výnosy, hospodářský výsledek – druhy škod a možnosti předcházení škodám, odpovědnost zaměstnance a odpovědnost zaměstnavatele	16
– rozlišuje jednotlivé druhy zásob; – sestaví plán zásobování; – na příkladu ukáže použití nástrojů marketingu v oboru; – orientuje se v opotřebení majetku a vypočítává odpisy; – charakterizuje části procesu řízení a jejich funkci;	Hlavní činnosti organizace – zásobování – investiční majetek – opotřebení majetku – marketing – management	15
– vysvětlí význam ukazatelů vývoje ve vztahu k oboru; – objasní příčiny a druhy nezaměstnanosti; – vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na finanční situaci obyvatel a na příkladu ukáže jak se bránit jejím nepříznivým důsledkům; – srovná úlohu velkých a malých podniků v ekonomice státu; – na příkladech vysvětlí příjmy a výdaje státního rozpočtu.	Národní hospodářství – struktura národního hospodářství – činitelé ovlivňující úroveň národního hospodářství – hrubý domácí produkt – nezaměstnanost – inflace – platební bilance – státní rozpočet	12

EKONOMIKA – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: orientuje se v zákonné úpravě mezd a provádí mzdové výpočty, zákonné odvody;	Mzdy, zákonné odvody - mzdová soustava, složky mzdy, mzdové předpisy - daně z příjmů	12

– vypočte sociální a zdravotní pojištění;	– systém sociálního a zdravotního zabezpečení	
– orientuje se v soustavě daní, v registraci k daním; – rozliší princip přímých a nepřímých daní; – charakterizuje finanční trh a jeho jednotlivé subjekty; – charakterizuje peníze a jednotlivé cenné papíry; – používá nejběžnější platební nástroje, smění peníze podle kursovního lístku; – orientuje se v produktech pojišťovacího trhu, vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby; – vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb.	Daňová soustava a finanční trh – přímé a nepřímé daně – daňová evidence – peníze, platební styk v národní a zahraniční měně, finanční trh, cenné papíry – úroková míra	18

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost PÍSEMNÁ A ELEKTRONICKÁ
Název vyučovacího předmětu:	KOMUNIKACE
Celková hodinová dotace:	136
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem předmětu písemná a elektronická komunikace je získat dovednost psát desetiprstovou hmatovou metodou, osvojit si vědomosti o obsahové náplni a stylizaci obchodních dopisů a dalších odborných písemností, věcně, jazykově a formálně správně vyhotovovat písemnosti na počítači v normalizované úpravě, případně s využitím šablon dopisních předtisků, komunikovat prostřednictvím elektronické pošty a efektivně pracovat s informacemi. Znalosti a dovednosti získané v tomto předmětu jsou předpokladem pro další práci žáků.

Charakteristika učiva:

Učivo se skládá z těchto hlavních částí, které se vzájemně prolínají a rozvíjejí:

- psaní na klávesnici desetiprstovou hmatovou metodou;
- úprava a zpracování tabulek a textu;
- normalizovaná úprava písemností a elektronická komunikace;
- zvyšování a upevňování přesnosti a rychlosti psaní;
- písemnosti v hospodářském styku;
- úřední a právní písemnosti v sociální oblasti.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu písemná a elektronická komunikace směřuje k tomu, aby žáci:

- zodpovědně přistupovali ke vzdělání,
- osvojili si učební postupy efektivního studia,
- zvýšili celkovou úroveň svých odborných znalostí a uměli je použít v praxi,
- chápali výhody znalosti písemné a elektronické komunikace pro životní i pracovní uplatnění,
- dosáhli odborné způsobilosti potřebné pro práci s informačními a komunikačními technologiemi,
- učili se systémovému přístupu a zohledňování vlastních schopností a produktivity práce při interakci ve skupinách.

Strategie výuky:

V předmětu písemná a elektronická komunikace učitel:

- předkládá žákům materiály, které je podněcují ke komunikaci,
- organizuje týmovou práci, tím vede žáky ke spolupráci,
- zapojuje žáky do školních, meziškolních soutěží, příp. celostátních a mezinárodních internetových soutěží v grafických předmětech, tím vede žáky k vyšším výkonům, ke zdravé soutěživosti a k hlubšímu zájmu o písemnou a elektronickou komunikaci,
- připravuje žáky k vykonání státní zkoušky z kancelářského psaní na klávesnici,
- pozitivně podněcuje pracovní aktivitu žáků,
- předkládá žákům praktické příklady a tím zvyšuje jejich motivaci, koordinuje jejich vlastní zpracování, čímž vede žáky k samostatnosti a zodpovědnosti,
- zdůrazňuje chápání informačních a komunikačních technologií jako účinného nástroje při hledání

informací a jejich dalšího zpracování,

- využívá informační a komunikační technologie a tím rozvíjí u žáků počítačovou gramotnost.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu písemná a elektronická komunikace klademe důraz zvláště na:

- zvládnutí klávesnice počítače desetiprstovou hmatovou metodou ve výukovém programu,
- přesnost a rychlost psaní na klávesnici počítače,
- osvojení a ovládnutí učiva,
- stylistickou formu při vyhotovování dopisů a jiných písemností – na věcnou správnost, jednoznačnost, přehlednost, srozumitelnost a jazykovou správnost,
- formální úpravu písemností a přesné psaní bez překlepů,
- práci s informacemi a s prostředky informačních a komunikačních technologií,
- schopnost aplikovat získané znalosti a dovednosti z jiných předmětů, zejména při praktických úkolech,
- aktivitu a samostatnost při řešení úkolů,
- schopnost spolupráce s ostatními žáky.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení, písemné zkoušení (praktické i teoretické, testy rychlosti, klasifikační program, čtvrtletní písemné práce), samostatná práce, týmová práce.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět písemná a elektronická komunikace se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- kompetence k učení (žák si vytváří pozitivní vztah k učení a vzdělávání, uplatňuje různé způsoby práce s textem, efektivně vyhledává a zpracovává informace, sleduje a hodnotí pokrok při dosahování cílů svého učení a přijímá hodnocení svých výsledků od jiných lidí);
- kompetence k řešení problému (žák porozumí zadání úkolu, získává informace k řešení problému a navrhuje způsob řešení, volí vhodné prostředky a způsoby pro splnění aktivit a k tomu využívá zkušeností a vědomostí nabytých dříve, při řešení spolupracuje s jinými lidmi);
- komunikativní kompetence (žák se v mluvených i psaných projevech vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci, zpracovává administrativní písemnosti i pracovní dokumenty, dodržuje jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii);
- personální a sociální kompetence (žák reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání, přijímá radu i kritiku, pracuje v týmu a podílí se na realizaci společných činností, přijímá a odpovědně plní svěřené úkoly);
- kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám (žák má odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, je připraven přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám, získává a vyhodnocuje informace o vzdělávacích příležitostech);
- matematické kompetence (žák graficky znázorňuje různé informace v podobě tabulek);
- kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi (žák pracuje s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií, s běžným základním a aplikačním programovým vybavením, komunikuje elektronickou poštou, získává informace z otevřených zdrojů, zejména s využitím Internetu);
- podílet se na zajišťování sociálních služeb (žák vede příslušnou dokumentaci a pracuje s právními i jinými zdroji odborných informací, pracuje samostatně i v týmu a písemně komunikuje kvalifikovaně a odpovídajícím způsobem se svými nadřízenými a dalšími spolupracovníky);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci (žák si osvojuje zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami).

Aplikace průřezových témat:

- člověk a svět práce (žáci jsou vedeni k tomu, aby vyhledávali a posuzovali informace o vzdělávací

- nabídce; písemně se prezentovali při různých jednáních; pracovali s příslušnými právními předpisy);
- informační a komunikační technologie (žáci jsou vedeni k tomu, aby používali základní a aplikační programové vybavení počítače, a to nejen pro účely uplatnění se v praxi, ale i pro potřeby dalšího vzdělávání; vyhledávali informace na Internetu, digitálně zpracovávali, uchovávali a předávali získané informace; efektivně využívali prostředky informačních a komunikačních technologií).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět písemná a elektronická komunikace úzce souvisí s těmito předměty:

- informační a komunikační technologie;
- český jazyk a literatura;
- právo;
- ekonomika.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

PÍSEMNÁ A ELEKTRONICKÁ KOMUNIKACE – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – seznámí se s výukovým programem, např. ZAV; – přihlásí se do sítě a do programu; – volí individuální postup; – prokáže znalost psaní malých a velkých písmen, diakritických a interpunkčních znamének, číslic a značek; – absolvuje dle výukového programu např. testy rychlosti, cvičné opisy, klasifikační programy a čtvrtletní písemné práce; – vypočítá z opisu čisté úhozy za minutu a procento chyb; – rychle a přesně ovládá klávesnici počítače desetiprstovou hmatovou metodou; – zvyšuje a upevňuje přesnost a rychlost psaní; – opisuje cizojazyčná slova a souvislé texty.	Základy psaní na klávesnici ve výukovém programu, např. ZAV – nácvik psaní malých a velkých písmen, diakritických a interpunkčních znamének, číslic a značek – výpočet čistých úhozů a procenta chyb – zvyšování a upevňování přesnosti a rychlosti psaní – procvičování cizojazyčných slovíček a souvislých textů	68

PÍSEMNÁ A ELEKTRONICKÁ KOMUNIKACE – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vyznačuje opravy a úpravy korekturními znaménky; – zpracuje text v textovém editoru s využitím zvýraznění a formátování; – sestavuje a vyhotovuje tabulky a písemnosti na počítači; – pracuje podle norem pro vyhotovování	Zpracování písemností a elektronická komunikace – korekturní znaménka – zpracování a úprava textu v textovém editoru – zpracování tabulek v tabulkovém procesoru – pravidla normalizované úpravy	50

dopisů a dalších písemností; – komunikuje elektronickou poštou; – samostatně a správně stylizuje a vyhotovuje na počítači písemnosti v hospodářském styku, např. nabídku, objednávku, dodací list, fakturu, upomínku, reklamaci, pobídku; – zpracovává na počítači věcně, jazykově a formálně správně odborné písemnosti, např. žádosti, stížnosti, plnou moc, dlužní úpis, žaloby, odvolání; – získává a využívá informace z otevřených zdrojů, zejména z Internetu; – absolvuje testy rychlosti; – zvyšuje a upevňuje přesnost a rychlost psaní.	písemností – pravidla stylizace dopisů a dokumentů – elektronická komunikace, např. e-mail Hospodářské písemnosti – písemnosti při nákupu a prodeji zboží a služeb – písemnosti při realizaci dodávky – písemnosti při porušování hospodářských smluv Úřední písemnosti v sociální oblasti – dopisy občanů právnickým osobám – písemnosti právního charakteru Zvyšování a upevňování přesnosti a rychlosti psaní* – zvyšování a upevňování přesnosti a rychlosti psaní – příprava na státní zkoušku z kancelářského psaní na klávesnici	10 8
--	---	--------------------

* Pozn.: Zvyšování a upevňování přesnosti a rychlosti psaní je zařazováno průběžně každý měsíc.

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	MUZIKOTERAPIE
Celková hodinová dotace:	34
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obsah předmětu muzikoterapie klienta vychází ze vzdělávacího obsahu vzdělávací oblasti aktivizace a terapie a sociální vztahy a komunikace.

V muzikoterapii si žáci osvojí dovednosti z oblasti terapií prostřednictvím hudby včetně pěvecké a rytmické činnosti, seznámí se s dějinami hudby. Cílem je získat znalosti, jak správně provádět muzikoterapii a správně vybrat hudbu, hudební činnosti a vhodnou komunikaci pro práci s klienty v oblasti sociální péče.

Charakteristika učiva:

V oblasti muzikoterapie žáci uplatňují v rámci muzikoterapeutických cvičení individuální hlasový potenciál ve skupinovém zpěvu, své instrumentální dovednosti při souborové hře a doprovodu zpěvního projevu, dále uplatňují pohybové dovednosti při tanci a pohybovém doprovodu do hudby. Sestavují muzikoterapeutické cvičení a lekce se zaměřením na cílové skupiny (děti, žáci, dospělí a senioři), které pak realizují v kolektivu.

Výuka vede žáky prostřednictvím vokálních, instrumentálních, hudebně-pohybových, hudebně-dramatických, hudebně-výtvarných, poslechových a relaxačních terapeutických činností k tvořivému vymýšlení či výběru vhodných her, činností a námětů pro jednotlivé aktivity pro práci s klienty. Žáci mají přehled o dějinách hudby k vhodnému výběru hudebního doprovodu pro vybrané muzikoterapeutické aktivity a cílové skupiny klientů.

Výuka probíhá v učebně vybavené audiovizuální technikou – hudební přehrávač, počítač s projektorem, tablety, hudební nástroje (bicí – úderné nástroje, melodické nástroje), zpěvníky a učebnice muzikoterapie.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu muzikoterapie směřuje k tomu, aby žáci:

- získali přehled o kulturním dění;
- přistupovali s tolerancí k zájmu druhých lidí;
- cílevědomě chránili a rozpoznali, co ohrožuje tělesné a duševní zdraví;
- chápali vlivy sociálního prostředí působící na zdraví člověka;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali poznatky v odborném vzdělávání do praxe i osobního života;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog.

Strategie výuky:

Doporučené formy práce:

V muzikoterapii

- používá autodidaktické metody směřující k samostatnosti žáků, rozvíjí různé techniky samostatného učení, vede žáky k objektivnímu hodnocení svých výsledků;
- používá metody týmové práce, diskuse, brainstorming, (sociálně komunikativní aspekty);
- motivuje (stimulačními metodami, prezentací, projektovými metodami) k hlubšímu zájmu o hudbu, muzikoterapie a k celoživotnímu vzdělávání.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu muzikoterapie klienta klademe důraz zvláště na:

- schopnost samostatně výstižně a kreativně vypracovat úkol nebo projekt k muzikoterapeutickým aktivitám;
- dovednost zadaný úkol nebo projekt prezentovat, realizovat.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: pozorování žáků a hodnocení přístupu k předmětu, písemné zkoušení.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Vyučovací předmět se podílí zejména na rozvoji těchto klíčových kompetencí:

K učení, žák:

- ovládá různé techniky vyhledávání vhodných aktivit pro klienty, využívá svoje zkušenosti i zkušenosti jiných lidí;
- zná možnosti svého dalšího vzdělávání, uvědomuje si důležitost nových poznatků;
- má pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- efektivně vyhledává a zpracovává informace;
- využívá ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí.

K řešení problémů, žák:

- rozumí zadanému úkolu, je schopen získat informace nutné k řešení problému, navrhnout různé způsoby při sestavování výchovného programu, navrhuje různé varianty podle konkrétní skupiny klientů a podle jejich individuálních schopností a možností. Pro jednotlivé aktivity volí vhodné metody aktivizace klientů;
- uplatňuje při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volí prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívá zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracuje při řešení problémů s jinými lidmi, je schopen pracovat v týmu a hodnotit výsledky výtvarné činnosti hlediska kvality, funkčnosti a estetičnosti.

Komunikativní, žák:

- reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímá radu i kritiku.

Personální a sociální, žák:

- pracuje v týmu a podílí se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- podněcuje práci v týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažuje návrhy druhých;
- přispívá k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhá předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým;
- uvědomuje si sám sebe jako svobodného jedince v tvořivém přístupu k světu.

Občanské a kulturní povědomí, žák:

- žák si uvědomuje vlastní identitu a kulturu a je schopen přistupovat tolerantně k identitě druhých;
- žák jedná v souladu s morálními principy, dodržuje zásady slušného chování.

Vyučovací předmět muzikoterapie se podílí zejména na rozvoji těchto odborných kompetencí:

- provádět základní výchovnou nepedagogickou činnost podporující soběstačnost a sociální aktivizaci klientů a aktivní využívání volného času
- žák připravuje samostatně i v týmu plány a projekty pro různé skupiny klientů nebo jednotlivce zaměřené na vyplňování volného času;

- žák sleduje a využívá nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti;
- žák využívá ve své práci odpovídajícím způsobem empatické, asertivní a autentické komunikace.

Aplikace průřezových témat

- občan v demokratické společnosti
žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, dovedli jednat s lidmi a diskutovat o citlivých otázkách, hledali kompromisní řešení.
- člověk a životní prostředí
žáci jsou vedeni k aktivnímu poznávání okolního prostředí, získávání informací v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů.
- člověk a svět práce
žáci jsou vedeni k tomu, aby si uvědomili zodpovědnost za vlastní život, význam vzdělání a celoživotního učení pro život.
- informační a komunikační technologie
žáci jsou vedeni k získávání informací a nápadů z Internetu.

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět souvisí s následujícími:

- informační a komunikační technologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

MUZIKOTERAPIE – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vysvětlí a doloží na příkladech možnosti a formy terapie uplatnitelné v sociální činnosti (hudebně-rytmické terapie); – zdůvodní význam umění a vlastních tvůrčích činností pro rozvoj osobnosti; – zprostředkovává klientům kontakt s hudebním uměním, volí umělecké formy a díla s ohledem na osobnost klientů; – aplikuje hudební, pěvecké a hudebně pohybové dovednosti a návyky a využívá je při práci s klienty, volí hudební činnosti adekvátně klientům; – vytváří si zásobu činností a námětů pro jednotlivé aktivity, využívá je při práci s klienty; – pracuje s různými zdroji informací; – dodržuje zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při jednotlivých činnostech a při práci s didaktickou a multimediální technikou; – orientuje se v dějinách hudby a zprostředkuje klientům informace o jednotlivých hudebních obdobích;	Základy hudební nauky – noty, notová osnova, notový zápis, pomlky, rytmus, metrum, dvoudobý a třídobý metrický puls, takt 2/4, 3/4 a 4/4; – tónová soustava, oktáva, stupnice, intervaly, akordy, durový a mollový tónorod, akordické značky; – hudební názvosloví, dynamika, tempo, výrazy a značky vyskytující se v písních a nástrojových skladbách;	6
	Muzikoterapie – terapie, pedagogika a jejich hranice – historie muzikoterapie – muzikoterapie ve speciální pedagogice – prostor a vybavení pro muzikoterapii – oblečení a obuv pro muzikoterapii – příprava a vedení lekce muzikoterapie	4
	Hudební a hudebně pohybové terapeutické činnosti a metody jejich aplikace pro: – klienty předškolního věku (např.: hry s rytmem, s nástroji, se zpěvem,	4

	hudebně-pohybové činnosti, poslechové činnosti, zpěv písní) - klienty školního věku (např.: hry s rytmem, s nástroji, se zpěvem, hudebně-pohybové činnosti, hudebně-dramatické činnosti, hudebně-výtvarné činnosti poslechové činnosti, zpěv písní)	6
	Dějiny hudby - hudba pravěku a starověku - hudba středověká - renesanční, barokní - hudba doby klasicismu - hudba doby romantismu - hudba 20. století - populární hudba	6
	Hudební a hudebně pohybové terapeutické činnosti a metody jejich aplikace pro: - dospělé klienty (např.: hudebně-pohybové činnosti, hudebně-dramatické činnosti, hudebně-výtvarné činnosti poslechové činnosti, zpěv písní)	4
	- klienty důchodového věku (např.: hudebně-pohybové činnosti, hudebně-dramatické činnosti, hudebně-výtvarné činnosti poslechové činnosti, zpěv písní)	4

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	VÝTVARNÁ VÝCHOVA
Celková hodinová dotace:	68
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obsah předmětu vychází ze vzdělávacího obsahu vzdělávací oblasti aktivizace a terapie a sociální vztahy a komunikace. V předmětu výtvarná výchova je žák veden k uvědomělému užívání vizuálně obrazných prostředků při sociálně výchovné činnosti a jako součásti terapie. Učivo směřuje k tomu, aby žák byl schopen ve vyšším ročníku samostatně projektovat sociálně výchovnou činnost a uplatnit ji v praxi.

Charakteristika učiva:

Vzdělávací obsah výtvarné výchovy je realizován prostřednictvím tvůrčích činností, v jejich očekávaných výstupech se propojují hlediska tvorby, recepce a interpretace. Vzdělávací obsah tématu výtvarná výchova umožňuje žákovi využít výtvarných technik v praxi při výchovné činnosti a jako součást terapie – hry, arteterapie aj.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu směřuje k tomu, aby žáci:

- uplatňovali ve svém životním stylu estetická kritéria;
- získali přehled o kulturním dění;
- chápali význam umění pro člověka;
- přistupovali s tolerancí k estetickému cítění, vkusu a zájmu druhých lidí;
- podporovali hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a měli k nim vytvořen pozitivní vztah;
- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah k vlastnímu osobnosti;
- chápali vlivy sociálního prostředí působící na zdraví člověka;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali poznatky v odborném vzdělávání do praxe i osobního života;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání.

Strategie výuky:

Doporučené formy práce ve výtvarné výchově:

- samostatná a skupinová práce v exteriéru a interiéru;
- návštěvy galérií a výstav, besedy s umělci;
- vlastní samostatné výtvarné projevy, kreace, referáty;
- projekty, exkurze.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu klademe důraz zvláště na:

- samostatnost a dovednost výstižně a kreativně zpracovat zadaný úkol;
- schopnost samostatně vypracovat projekt k volnočasovým aktivitám.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: pozorování žáků a hodnocení přístupu k předmětu.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Vyučovací předmět se podílí zejména na rozvoji těchto klíčových kompetencí:

K učení, žák:

- ovládá různé techniky vyhledávání vhodných aktivit pro klienty, využívá svoje zkušenosti i zkušenosti jiných lidí;
- zná možnosti svého dalšího vzdělávání, uvědomuje si důležitost nových poznatků;
- má pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- efektivně vyhledává a zpracovává informace;
- využívá ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí.

K řešení problémů, žák:

- rozumí zadanému úkolu, je schopen získat informace nutné k řešení problému, navrhnout různé způsoby při sestavování výchovného programu, navrhuje různé varianty podle konkrétní skupiny klientů a podle jejich individuálních schopností a možností. Pro jednotlivé aktivity volí vhodné výtvarné techniky a metody aktivizace klientů;
- uplatňuje při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volí prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívá zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracuje při řešení problémů s jinými lidmi, je schopen pracovat v týmu a hodnotit výsledky výtvarné činnosti hlediska kvality, funkčnosti a estetičnosti.

Komunikativní, žák:

- přistupuje k pochopení výtvarného umění jako prostředku komunikace v rozvoji výtvarné činnosti;
- reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímá radu i kritiku.

Personální a sociální, žák:

- pracuje v týmu a podílí se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- podněcuje práci v týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažuje návrhy druhých;
- přispívá k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhá předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým;
- uvědomuje si sám sebe jako svobodného jedince v tvořivém přístupu k světu.

Občanské a kulturní povědomí, žák:

- žák si uvědomuje vlastní identitu a kulturu a je schopen přistupovat tolerantně k identitě druhých;
- žák jedná v souladu s morálními principy, dodržuje zásady slušného chování;
- žák podporuje hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a má k nim pozitivní vztah, zaměřuje se na ochranu kulturních a historických památek.

Vyučovací předmět výtvarná výchova se podílí zejména na rozvoji těchto odborných kompetencí:

- provádět základní výchovnou nepedagogickou činnost podporující soběstačnost a sociální aktivizaci klientů a aktivní využívání volného času
- žák připravuje samostatně i v týmu plány a projekty pro různé skupiny klientů nebo jednotlivce zaměřené na vyplňování volného času;
- žák sleduje a využívá nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti;
- žák využívá ve své práci odpovídajícím způsobem empatické, asertivní a autentické komunikace.
- jednat ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje
- žák nakládá s materiály a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

Aplikace průřezových témat

- občan v demokratické společnosti (žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, dovedli jednat s lidmi a diskutovat o citlivých otázkách, hledali kompromisní řešení).
- člověk a životní prostředí (žáci jsou vedeni k aktivnímu poznávání okolního prostředí, získávání informací v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů).
- člověk a svět práce
 - žáci jsou vedeni k tomu, aby si uvědomili zodpovědnost za vlastní život, význam vzdělání a celoživotního učení pro život.
 - informační a komunikační technologie (žáci jsou vedeni k získávání informací a nápadů z Internetu).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět souvisí s následujícími:

- český jazyk a literatura;
- osobnostní výchova;
- výchova ke zdraví;
- informační a komunikační technologie;
- dějepis;
- dramatická výchova.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

VÝTVARNÁ VÝCHOVA – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – porovnává různé znakové systémy (hudba, literatura, drama a vizuální umění); – přistupuje s tolerancí k estetickému cítění, vkusu a zájmu druhých lidí; – zdůvodní význam umění a vlastních tvůrčích činností pro rozvoj osobnosti; – zprostředkovává klientům kontakt s uměním (slovesným, výtvarným, hudebním, filmovým aj.), volí umělecké formy a díla s ohledem na osobnost klientů; – osvojí si postupy a prostředky podporující fyzické a motorické schopnosti klienta; – vytvořil si zásobník (portfolio) her, činností a námětů pro jednotlivé aktivity, využívá jej při práci s klienty; – pracuje s různými zdroji informací; – dodržuje zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při jednotlivých činnostech a při práci s didaktickou a multimediální technikou; – pracuje se škálou výtvarných technik, materiálů a forem, volí formy a techniky výtvarných činností adekvátně klientům.	Úvod do výtvarné výchovy – základní terminologie (základní umělecké techniky a postupy); arteterapie, projektová výuka – výtvarné, dramatické, pracovní aj. činnosti; metody jejich aplikace pro různé skupiny klientů – praktické činnosti	6
	Starověk – umění starověku (znaky, představitelé, díla) – egyptské umění (kombinovaná technika, kresba)	7
	Středověk – umění středověku (znaky, představitelé, díla)	
	Renesance – umění renesance (znaky, představitelé, díla) – studie lidského těla (kresba) – fázování pohybu	7

	Baroko - barokní umění doma i ve světě – barokní malba	6
	Romantismus - umění romantismu - vyjádření malbou - inspirace povídkami E. A. Poa	7
	Realismus - umění realismu (znaky, představitelé) - umělecké techniky a jejich srovnání (papír, textil, přírodniny apod. – prostorové vyjádření)	7
	Impresionismus, kubismus, surrealismus - moderní umělecké směry - dojmy, prchavé okamžiky – volná tvorba - kubistické zátiší – kresba, kombinovaná technika	7
	- Apollinaire – kaligramy - netradiční techniky; experimenty s materiály	7
	Umění 20. století - současné tendence ve výtvarném umění - masová kultura; design; - reklama, dekorativní návrhy	7
	Činnosti a náměty pro práci s klientem - návštěva galerie	7

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	DRAMATICKÁ VÝCHOVA
Celková hodinová dotace:	34
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Předmět Dramatická výchova vychází z rámcového vzdělávacího programu ze vzdělávací oblasti Sociálně-výchovná činnost v oboru vzdělání 75-41-M/01 Sociální činnost.

Dramatická výchova je systém sociálně-uměleckého učení založený na využití základních principů a postupů dramatu se zřetelem ke kreativně-uměleckým a pedagogickým (výchovným a formativním) požadavkům. Nabízí příležitost aktivně se účastnit prostřednictvím hry a zážitku setkávání lidí, kteří jednáním v situaci sdělují své názory a postoje. Vytváří prostor pro osobnostní růst, pro řešení situací a problémů ve vztahovém světě pro sebereflexi a vnímání druhých. Dramatická výchova otevírá novou oblast práce s dětmi i dospělými na principech dramatiky, ale též pedagogický styl založený na diskusi a volbě, komunikaci a kooperaci, na tvořivém myšlení a konání.

Cílem je formování citlivé, stabilní a tvořivé osobnosti, která je schopna vnímat a řešit praktické životní situace. Dále pak rozvíjet a kultivovat vyjadřovací a výrazové prostředky, zdokonalovat komunikační dovednosti, tříbit postoje, hodnotovou orientaci a zušlechťovat mezilidské vztahy, rozvíjet schopnost tvořivého myšlení a jednání, kultivovat umělecké myšlení a citění, podporovat a rozvíjet umělecký talent. Specifickým cílem je aplikace nabytých poznatků, dovedností a zkušeností při práci s dětmi či dospělými klienty ve vytváření volnočasových aktivit, zájmových a preventivních programů.

Charakteristika učiva:

Dramatická výchova je vyučována jako samostatný předmět jednu hodinu týdně ve 3. ročníku v kontinuitě s předměty Tělesná výchova a Výtvarná výchova s návazností na příbuzné obory z oblasti Estetického Český jazyk a literaturu, Pedagogiku a Psychologii. Výuka je zaměřena na oblast osobnostně rozvojovou, sociálně rozvojovou a umělecky (divadelně, esteticky) rozvojovou, tyto oblasti se vzájemně prolínají a doplňují. Dramatická výchova disponuje specifickými prostředky, jež dotvářejí a podporují její zaměření na osobnost a její vztahy ke světu, ke společnosti a společenstvím, na komunikaci, na etické otázky a hodnotovou orientaci. V učivu je bohatě zastoupen systém průpravných her a cvičení a techniky zaměřené na rozvoj konkrétních dovedností a schopností tak, aby žákům posloužily nejen v osobnostním rozvoji, ale aby je mohli uplatnit při práci s dětmi či dospělými klienty, nedílnou součástí předmětu je tudíž oblast metodiky. Žáci jsou vedeni k vytváření zásobníku her, cvičení, dramatických technik a postupů. Vedle improvizace, pantomimy a hře v roli, je pozornost věnována dramatizaci a dramatickým projektům. Předmět je svým charakterem teoreticko-praktický, převažují sebezkušenostní a zážitkové aktivity. Učivo vhodně doplňují návštěvy divadelních představení, následné rozborů inscenací a diskuse o nich, dále referáty a kulturní aktuality.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu Dramatická výchova směřuje k tomu, aby žáci:

- zvládali prvky a postupy dramatického umění a s jejich pomocí vyjadřovali své pocity, myšlenky názory a postoje,
- obohacovali a rozvíjeli výrazové prostředky sloužící k sociální komunikaci
- vnímali skutečnost kolem sebe v její hloubce a složitosti a orientovali se v ní,
- jasně a zřetelně formulovali své myšlenky a prezentovali své názory,
- uvědomovali si mravní dilemata, uměli se v nich samostatně a odpovědně rozhodovat,

- respektovali druhé lidi a jejich názory, naslouchali jim a oceňovali jejich přínos, uměli se na ně spolehnout v případě potřeby,
- soucítili s druhými lidmi a uměli jim nabídnout pomoc,
- podrobovali své názory i názory druhých kritice, a tím získávali otevřenost, měnili postoje a vyvíjeli se,
- vedli a kultivovali svěřené osoby, dokázali pro ně připravit hodnotný program, volnočasovou aktivitu, měnili a třídili jejich postoje a hodnotovou orientaci, podporovali a rozvíjeli jejich talent,
- spolupracovali s druhými na společném díle, uměli dovést toto dílo až do konce a byli schopni za ně nést odpovědnost,
- uvědomovali si uměleckou hodnotu dramatických děl, porozumět jejich nadčasové pravdivosti,
- pojímali dramatické umění jako výpověď o době a jejích hodnotách,
- chápali přínos dramatického umění pro člověka,
- podporovali hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury,
- správně formulovali a vyjadřovali své názory a postoje při hodnocení dramatických děl,
- měli přehled o kulturním dění v místě, kde žijí, a sledovali kulturní dění ve světě,
- uvědomili si vliv prostředků masové komunikace na utváření kultury a životního stylu člověka a byli schopni kriticky k nim přistupovat a chránit se proti snadné manipulaci.

Strategie výuky:

Ve výuce jsou zastoupeny jak klasické metody výuky, tak metody moderní a vzhledem k charakteru předmětu jsou preferovány prožitkové výukové strategie:

- vytvoření bezpečného prostoru,
- samostatná a skupinová (týmová) práce,
- podpora pomocí rozboru dramatických děl,
- diskuse nad námětem a formou provedení dramatického díla,
- žáci jsou vedeni k poznání prostřednictvím vnímání uměleckého díla, formováním názorů a postojů,
- získávání vědomostí a dovedností probíhá zejména sebezkušenostními aktivitami, frontální výuka je jen jednou z používaných organizačních forem spolu s individualizovanými a diferencovanými formami,
- podpora výuky pomocí didaktické techniky.

Hodnocení výsledků žáků:

Vzhledem k charakteru předmětu je hodnocen žákův aktivní přístup, jeho kreativita, invence, pohotovost, flexibilita, osobní nasazení. Získané znalosti jsou hodnoceny prostřednictvím písemných prací, průběžně je hodnocen vznikající zásobník her, cvičení a technik. Posuzuje se též schopnost zaujmout vlastní stanovisko a schopnost diskuze o dramatickém díle na základě získaných poznatků.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Kompetence absolventa

Vzdělávání v oboru směřuje v souladu s cíli středního odborného vzdělávání k tomu, aby si žáci vytvořili, vzhledem k úrovni odpovídající jejich schopnostem a vzdělávacím předpokladům následující klíčové a odborné kompetence.

Vyučovací předmět Dramatická výchova se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

Kompetence k učení

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni efektivně se učit, vyhodnocovat dosažené výsledky, reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání, tzn. že absolventi by měli:

- mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky;
- umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace;

- s porozuměním poslouchat výklad;
- využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně vlastních zkušeností;
- sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí;
- znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání.

Kompetence k řešení problémů

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy, tzn. že absolventi by měli:

- porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. různé varianty řešení, zdůvodnit správnost zvoleného postupu, ověřit a vyhodnotit dosažené výsledky;
- uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace;
- volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi (týmová spolupráce).

Komunikativní kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni se vyjadřovat v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích, tzn. že absolventi by měli:

- vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování,
- formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně,
- umět obhajovat a prezentovat své názory a postoje,
- účastnit se diskusí a umět vysvětlit své řešení problému,
- dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii.

Personální a sociální kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů, tzn. že absolventi by měli:

- posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- stanovovat si zájmové i pracovní orientace, cíle a priority podle osobních schopností a životních podmínek;
- reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a na způsob jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku;
- ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí;
- přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem a podporovali hodnoty národní, evropské i světové kultury, tzn. že absolventi by měli:

- jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu,
- respektovat práva a osobnost druhých lidí, vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci,
- jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie,

- uvědomovat si vlastní kulturní, národní a osobní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých,
- uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních,
- ctít tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu,
- podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a mít k nim vytvořen pozitivní vztah.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi pracovali s osobním počítačem a jeho základním a aplikačním programovým vybavením, ale i s dalšími prostředky ICT a využívali adekvátní zdroje informací a efektivně pracovali s informacemi, tzn. že absolventi by měli:

- pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
- komunikovat elektronickou poštou a využívat další prostředky online a offline komunikace;
- získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím internetu;
- pracovat s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií;
- uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotní.

Odborné kompetence

Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi tvořivě prakticky řešili problémy, připravovali a realizovali výchovně vzdělávací a zájmové činnosti pro děti a dospělé, aplikovali vědomosti a zkušenosti z oblasti dramatické kultury, dbali na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci a jednali ekonomicky, tzn. že absolventi by měli:

- být schopni analyzovat komunikační a jiné problémy a navrhnout, jak tyto problémy řešit a předcházet jim,
- zvolit adekvátní postup řešení či prevence problému prostřednictvím dramatických technik a her,
- umět pomocí osvojených dramatických technik aplikovat jednotlivé stupně budování důvěry a spolupráce ve skupině,
- vytvářet bezpečné a důvěryhodné prostředí podporující výchovně vzdělávací práci,
- podněcovat zájem dětí a dospělých o dramatické umění, motivovat je, aktivizovat a rozvíjet jejich nadání,
- prostřednictvím her, dramatických technik a dramatického umění měnit postoje svěřených osob, prohlubovat jejich morální a etické cítění a smýšlení, kultivovat jejich názory, postoje a hodnotovou orientaci,
- pracovat na dramatických projektech, od zážitkových a volnočasových programů po realizaci amatérského divadelního představení,
- používat vzdělávací a výchovné strategie v souladu se stanovenými cíli a podmínkami pedagogické práce,
- kriticky hodnotit současnou dramatickou tvorbu, umět posoudit kvalitu divadelního představení,
- být schopen přistupovat s porozuměním k estetickému cítění, vkusu a zájmu druhých lidí a citlivě je ovlivňovat a kultivovat,
- chápat bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví, osvojit si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti,
- rozpoznat možnosti nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví,
- nakládat s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

Aplikace průřezových témat:

Učivo předmětu se podílí na aplikaci těchto průřezových témat:

Občan v demokratické společnosti

- chápat význam dramatického umění, uplatňovat ve svém životním stylu mravní principy a etické postoje,
- vnímat dramatické umění jako specifickou výpověď o skutečnosti, době a jejích hodnotách,
- být připraven si klást základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení,
- mít vhodnou míru sebevědomí, odpovědnosti a schopnosti morálního úsudku,
- umět jednat s lidmi, diskutovat, prezentovat své názory a nápady, hledat optimální řešení,
- být schopen odolávat myšlenkové manipulaci,
- vážit si materiálních a duchovních hodnot, dobrého životního prostředí a snažit se je chránit a zachovat pro budoucí generace.

Člověk a životní prostředí

- samostatně a aktivně poznávat okolní prostředí, zajímat se o kulturní dění v místě svého bydliště, získávat informace v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů,
- dokázat esteticky a citově vnímat své okolí a přírodní prostředí,
- osvojit si základní principy šetrného a odpovědného přístupu k životnímu prostředí.

Informační a komunikační technologie

- vyhledat, kriticky vyhodnotit a zpracovat informace, ke své práci využívat internet).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět Dramatická výchova souvisí s těmito předměty:

- český jazyk a literatura;
- tělesná výchova;
- výtvarná výchova;
- pedagogika;
- psychologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

Dramatická výchova – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozlišuje dramatickou výchovu jako metodu, styl práce a vyučovací předmět; – zná cíle dramatické výchovy; – dokáže objasnit odlišnosti a styčné body s příbuznými obory; – charakterizuje její základní oblasti; – vede klienty k uplatňování zásad zdravého životního stylu podle jejich možností a k návykům bezpečného chování;	Vymezení pojmu dramatická výchova - cíle dramatické výchovy - vztah k příbuzným oborům - obsah a oblasti dramatické výchovy	2
– kultivuje svůj mluvený a pohybový projev, dodržuje základy hlasové hygieny a správného držení těla; – výrazně vypráví, čte a recituje, je schopen improvizace, pracuje s hlasem;	Základní předpoklady dramatického jednání: Psychosomatické dovednosti – dech, hlas, mluva, jazykolamy, pohyb – verbální i neverbální komunikace prostřednictvím her	6

– je schopen propojovat somatické dovednosti při slovním i mimoslovním vyjadřování; – rozvíjí rytmické cítění, využívá rytmu a dynamiky v pohybu a řeči;		
– je schopen jednat v improvizacích a etudách s vědomím celkového tvaru a jeho proporcí; – je schopen produkovat, třídit a vybírat nápady pro hru z hlediska jejich funkčnosti i originality; – cíleně využívá reálnou, zástupnou a imaginární rekvizitu;	Fenomén hry – improvizace – hra v roli – techniky dramatické práce – hra s předmětem, loutkou	6
– je schopen nabídnout vlastní námět či téma a zdůvodnit jeho volbu; – dokáže pojmenovat hlavní a vedlejší témata zpracovávané předlohy; – zkoumá motivy lidského jednání a uvědomuje si příčiny vzniku konfliktu; – využívá možnosti hry a dramatu pro aktivizaci klientů;	Proces dramatické tvorby – námět, téma, postava, situace, konflikt – příběh – kompozice	10
– je schopen pod vedením učitele pracovat na náročněji tvarované etudě, která vychází z převzatého nebo vlastního námětu a je založena na dramatické situaci; – pod vedením učitele se aktivně podílí na tvorbě scénáře pro inscenaci; – dokáže pracovat s jednoduchou scénografií, podílí se na výrobě scény a kostýmů; – dokáže využívat zvukové a hudební prostředky k divadelnímu vyjádření – využívá masových médií pro aktivizaci a vzdělávání klientů, podporuje jejich mediální a počítačovou gramotnost; – pracuje s různými zdroji informací.	Proces inscenační tvorby – herecká práce – scénografie – zvuk a scénická hudba	10

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	ZNAKOVÝ JAZYK
Celková hodinová dotace:	68
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obsah předmětu vychází ze vzdělávacího obsahu vzdělávací oblasti aktivizace a terapie a sociální vztahy a komunikace. Předmět znakový jazyk vychází ze vzdělávací oblasti sociální vztahy a komunikace. Cílem předmětu je významně formovat personální a komunikativně sociální kompetence žáků v oblasti komunikace ve znakovém jazyce. Důraz je kladen na rozvoj dovednosti sociální a řečové komunikace.

Charakteristika učiva:

Výuka znakového jazyka spočívá v získání schopnosti rozumět psychickému prožívání a chování klientů, kteří jsou neslyšící. A aplikaci vhodných přístupů při práci s klienty, zároveň tyto dovednosti využívat i v běžném životě. Rozvíjí se dovednost sebereflexe a autoregulace, tolerance a bezpředsudkového přístupu k lidem.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferenci:

Výuka předmětu směřuje k tomu, aby žáci:

- získali přehled o kulturním dění;
- přistupovali s tolerancí k zájmu druhých lidí;
- podporovali hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a měli k nim vytvořen pozitivní vztah;
- uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na utváření kultury;
- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah k vlastní osobnosti;
- vážili si psychického zdraví jako jedné z prvořadých hodnot potřebné ke kvalitnímu prožívání života;
- cílevědomě chránili a rozpoznali, co ohrožuje tělesné a duševní zdraví;
- chápali vlivy sociálního prostředí působící na zdraví člověka;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali poznatky v odborném vzdělávání do praxe i osobního života;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- diskutovali a vedli dialog.

Strategie výuky:

Doporučené formy práce v předmětu znakový jazyk:

- využívá tradiční metody výuky (výklad);
- zdůrazňuje komunikativní aspekty učení (diskuse, týmová práce);
- využívá při výuce různé informační zdroje;
- používá počítačovou techniku (počítač, dataprojektor, interaktivní tabuli);
- dbá, aby žák pochopil probrané učivo ve vzájemných souvislostech;
- využívá výuková videa;
- opakuje učivo po každém tematickém celku.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu klademe důraz zvláště na:

- samostatnost a dovednost výstižně zpracovat zadaný úkol;

- splnění komunikačního záměru;
- plynulost a jistotu vyjadřování;
- samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky;
- hloubku porozumění poznatkům a schopnost aplikovat je při řešení problémů;
- schopnost výstižné formulace s využitím znakového jazyka.

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: ústní zkoušení ve znakovém jazyce, písemné zkoušení.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Vyučovací předmět znakový jazyk se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák si buduje pozitivní vztah k učení a vzdělávání, ovládá různé techniky učení, vyhledává informace, využívá různé informační zdroje, pořizuje poznámky, je schopen sebehodnocení);
- k řešení problémů
(žák navrhuje různé způsoby řešení problému, volí vhodné prostředky, spolupracuje s druhými);
- komunikativní
(žák se vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci, formuluje své myšlenky jasně a souvisle, účastní se aktivně diskuzí, formuluje své názory a postoje, dosáhne jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v prostředí neslyšících, je motivován k prohlubování svých jazykových dovedností v celoživotním učení);
- personální a sociální
(žák reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování, přijímá kritiku, pracuje v týmu, podává vlastní návrhy k řešení úkolů, pro splnění jednotlivých aktivit využívá zkušeností a vědomostí nabytých dříve);
- občanské
(žák zná zásady společenského chování v prostředí neslyšících);
- k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám
(žák získává a vyhodnocuje informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, uvědomuje si význam celoživotního učení);
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
(žák pracuje s PC, komunikuje elektronickou poštou, získává informace z Internetu a pracuje s nimi);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci
(žák si osvojí bezpečné a neohrožující zásady a návyky při prováděné činnosti).

Aplikace průřezových témat

- občan v demokratické společnosti (žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, dovedli jednat s lidmi a diskutovat o citlivých otázkách, hledali kompromisní řešení).
- člověk a životní prostředí (žáci jsou vedeni k aktivnímu poznávání okolního prostředí, získávání informací v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů).
- člověk a svět práce
 - žáci jsou vedeni k tomu, aby si uvědomili zodpovědnost za vlastní život, význam vzdělání a celoživotního učení pro život.
 - informační a komunikační technologie (žáci jsou vedeni k získávání informací a nápadů z Internetu).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět souvisí s následujícími:

- český jazyk a literatura;
- osobnostní výchova;
- výchova ke zdraví;
- informační a komunikační technologie.

Pojetí vyučovacího předmětu:
ZNAKOVÝ JAZYK – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – charakterizuje znakový jazyk; – popíše kulturu neslyšících; – představí se svým jménem ve znakovém jazyce; – uplatňuje zásady komunikace se smyslově handicapovanými; – uplatňuje při práci s klientem porozumění projevům osobnosti klienta; – využívá odpovídajícím způsobem motivace;	Úvod do předmětu znakový jazyk – znakový jazyk, kultura neslyšících, svět neslyšících – představení, seznámení se svým jménem	2
– konverzuje ve znakovém jazyce na téma rodina, domácí zvířata; – odpovídá na otázky ve znakovém jazyce na téma rodina, domácí zvířata; – tvoří otázky na téma rodina, muž, žena, domácí zvířata; – maluje kořeny svých rodin; – vypráví o svých rodinách, vzájemně poznává jiné rodiny; – otevřeně sděluje vlastní pocity, zkušenosti;	Rodina – základní znaky (muž, žena), vlastnosti, – základní čísla 1-10, opakování, konverzace, otázky – rozšíření vlastností, základní znaky (rodina), opakování, konverzace, otázky – slovesa, domácí zvířata, konverzace, otázky – cvičení, otázky, porozumění neslyšících, opakování – malování - kořeny našich rodin, vyprávění o našich rodinách, vzájemně poznávání našich rodin – otevření vlastních pocitů, zkušeností	8
– konverzuje na téma barvy, znaky barev, tvary, materiály; – používá v konverzaci slovesa; – procvičuje při konverzaci aktivně ruce; – vyjadřuje se v konverzaci v číslovkách;	Barvy, tvary, materiály – základní znaky (barvy), slovesa, konverzace, spojení s tematikou (rodina), opakování – procvičování ruky, rozšíření sloves, procvičování sloves, konverzace – čísla 11-20, 30-100, procvičování + hry čísel, materiály, věci – procvičování tvarů 2D + 3D, prostorů – popis věci, prostorů, materiálů, vlastnosti – cvičení, otázky, porozumění neslyšících – otázky, porozumění neslyšících, opakování, cvičení tvarů – malování tvarů, věcí, procvičování, opakování, poznávání vizuálních prostorů	8
– konverzuje pomocí sloves; – používá v mluvě osobní zájmena; – konverzuje ve dvojicích nebo trojicích;	Opakování – rodina a barvy, tvary, materiály Slovesa – základní znaky - slovesa – slovesa	10

– odpovídá na otázky a otázky tvoří; – popíše hodiny; – vypráví svůj denní režim;	– procvičování osobních zájmen – vlastnosti, konverzace ve dvojici nebo ve trojici, opakování, otázky – hodiny (ráno, dopoledne, poledne, odpoledne, večer) – procvičování a opakování hodin – vyprávění denní režim, otázky, konverzace – cvičení, otázky, porozumění neslyšících	
– ovládá ve znakovém jazyce základní znaky kalendáře, datum, týden, měsíc, rok; – ve znakovém jazyce popíše roční období a české svátky; – vypráví o ročních obdobích a českých svátcích; – konverzuje na téma svátky a narozeniny; – popíše svátky a narozeniny ve své rodině;	Kalendář – základní znaky kalendáře – datum, týden, měsíc, rok (konverzace, opakování, otázky) – roční období, české svátky (vyprávění, otázky, konverzace) – slovesa, vlastnosti (vyprávění, opakování) – cvičení, otázky, porozumění neslyšících, opakování, otázky – poznávání našich narozenin a svátků – svátky a narozeniny v naší rodině, otázky	10
– popíše mapu České republiky; – konverzuje na téma doprava a dopravní situace; – popíše cestu ve znakovém jazyce; – ve znakovém jazyce popíše křižovatku;	Opakování – slovesa, kalendář Města, doprava, křižovatka – základní znaky - mapa České republiky, kompas (opakování, konverzace) – doprava (otázky, konverzace, vyprávění, popis) – procvičování popis cesty, minuty (vyprávění, otázky) – křižovatka (procvičování vizuálních prostorů, dopravy, klasifikátory) – cvičení křižovatky (malování ve dvojici) – vlastnosti, opakování, hry, domácí úkol (vyprávění) – otázky, porozumění neslyšících, opakování, otázky – cvičení: křižovatka, malování	12
– charakterizuje ve znakovém jazyce vlastnosti;	Vlastnosti – rozšířené znaky - vlastnosti – opakování vlastností – vyprávění, konverzace – otázky, porozumění neslyšících, opakování, otázky	5
– používá v konverzaci číslovky; – charakterizuje časové údaje a čísla městské hromadné dopravy; – aktivně procvičuje znakový jazyk ve dvojicích nebo trojicích;	Číslovky – procvičování různých typů čísel – opakování, poznávání rozdílů různých čísel – cvičení: číslovky, časové údaje, čísla městské hromadné dopravy – cvičení ve dvojici nebo trojici - čísla	5

	Opakování - města, doprava, křižovatka, vlastnosti a číselky	
- charakterizuje kulturu neslyšících a slyšících, uvede rozdíly; - vypráví o ples neslyšících.	Kultura neslyšících - poznávání rozdílů kultury neslyšících a slyšících, rozebírání jiných kultur - vyprávění ples neslyšících, občerstvení - otázky, porozumění neslyšících, opakování, otázky Test	8

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	VÝCHOVNÉ A VOLNOČASOVÉ ČINNOSTI
Celková hodinová dotace:	60
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obsah předmětu Výchovné a volnočasové činnosti vychází z obsahu vzdělávací oblasti aktivizace a terapie a sociální vztahy a komunikace. Cílem je rozvíjet u žáků komunikativní dovednosti pro jejich budoucí práci s klienty v oblasti sociální péče, uplatňovat tvořivost a schopnost využití tvořivosti při práci s klientem. Specifickým cílem je získané poznatky, dovednosti a zkušenosti využít při práci s dětmi či dospělými klienty v rámci vytváření volnočasových aktivit, zájmových a preventivních programů.

Charakteristika učiva:

Vzdělávací obsah je realizován prostřednictvím činností, v jejichž očekávaných výstupech se propojují znalosti z předchozích ročníků, které směřovaly k vedení výchovných a volnočasových činností klienta. Žáci jsou vedeni k vytváření zásobníku her, cvičení, uměleckých technik a postupů.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu Výchovné a volnočasové činnosti směřuje k tomu, aby žáci:

- uplatňovali ve svém životním stylu estetická kritéria;
- přistupovali s tolerancí k estetickému cítění, vkusu a zájmu druhých lidí;
- rozvíjeli a budovali pozitivní vztah k vlastní osobnosti;
- vážili si psychického zdraví jako jedné z prvořadých hodnot potřebné ke kvalitnímu prožívání života;
- cílevědomě chránili a rozpoznali, co ohrožuje tělesné a duševní zdraví;
- chápali vlivy sociálního prostředí působící na zdraví člověka;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- aplikovali poznatky v odborném vzdělávání do praxe i osobního života;
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání;
- správně formulovali a vyjadřovali své názory a postoje při hodnocení dramatických děl;
- měli přehled o kulturním dění v místě, kde žijí, a sledovali kulturní dění ve světě;
- uvědomili si vliv prostředků masové komunikace na utváření kultury a životního stylu člověka a byli schopni kriticky k nim přistupovat a chránit se proti snadné manipulaci;
- diskutovali a vedli dialog.

Strategie výuky:

Doporučené formy práce:

- samostatná a skupinová práce v exteriéru a interiéru založená na prožitku;
- techniky samostatného učení, vede žáky k objektivnímu hodnocení svých výsledků;
- metody týmové práce, diskuse, brainstorming;
- motivace (stimulačními metodami, prezentací, projektovými metodami);
- podpora zájmu o umění a formování názorů a postojů;
- podpora celoživotního vzdělávání;
- získávání vědomostí a dovedností na základě sebezkušenostních aktivit.

Hodnocení výsledků žáků:

Při hodnocení v předmětu Výchovné a volnočasové činnosti klademe důraz zvláště na samostatnost a dovednost výstižně a kreativně zpracovat zadaný úkol. Hodnocen je aktivní přístup studenta, jeho kreativita, invence, pohotovost, flexibilita i osobní nasazení. Získané znalosti jsou hodnoceny prostřednictvím písemných prací, průběžně je hodnocen vznikající zásobník her, cvičení a technik. Posuzuje se též schopnost zaujmout vlastní stanovisko a schopnost diskuse.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět Výchovné a volnočasové činnosti se podílí zejména na rozvoji těchto klíčových kompetencí:

Kompetence k učení

Žák:

- ovládá různé techniky vyhledávání vhodných aktivit pro klienty;
- zná možnosti svého dalšího vzdělávání, uvědomuje si důležitost nových poznatků;
- má pozitivní vztah k učení a vzdělávání;
- efektivně vyhledává a zpracovává informace;
- využívá ke svému učení různé informační zdroje, včetně zkušeností svých i jiných lidí.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- rozumí zadanému úkolu, je schopen získat informace nutné k řešení problému, navrhnout různé způsoby sestavování výchovného programu, navrhuje různé varianty podle konkrétní skupiny klientů a podle jejich individuálních schopností a možností. Pro jednotlivé aktivity volí vhodné techniky a metody aktivizace klientů;
- uplatňuje při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace;
- volí prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívá zkušeností a vědomostí nabytých dříve;
- spolupracuje při řešení problémů s jinými lidmi, je schopen pracovat v týmu a hodnotit výsledky své činnosti z hlediska kvality, funkčnosti a estetičnosti.

Komunikativní kompetence

Žák:

- chápe umění jako prostředek komunikace;
- vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- formuluje své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- umí obhajovat a prezentovat své názory a postoje;
- účastní se diskusí a umí vysvětlit své řešení problému;
- reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímá radu i kritiku.

Personální a sociální kompetence

Žák:

- pracuje v týmu a podílí se na realizaci společných pracovních a jiných činností;
- posuzuje reálně své fyzické a duševní možnosti, odhaduje důsledky svého jednání a chování v různých situacích;
- podněcuje práci v týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažuje návrhy druhých;

- přispívá k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhá předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým;
- uvědomuje si sám sebe jako svobodného jedince v tvořivém přístupu k světu.

Občanské kompetence a kulturní povědomí

Žák:

- žák si uvědomuje vlastní identitu a kulturu a je schopen přistupovat tolerantně k identitě druhých;
- jedná odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu;
- žák jedná v souladu s morálními principy, dodržuje zásady slušného chování;
- žák podporuje hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a má k nim pozitivní vztah, zaměřuje se na ochranu kulturních a historických památek.

Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi

Žák:

- je schopný pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
- komunikuje elektronickou poštou a využívá další prostředky online a offline komunikace;
- využívá k práci různá média (tištěné, elektronické, audiovizuální);
- uvědomuje si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupuje k získaným informacím.

Odborné kompetence

Žák:

- vytváří bezpečné a důvěryhodné prostředí podporující výchovně vzdělávací práci;
- podněcuje zájem dětí a dospělých o umění, motivuje je, aktivizuje a rozvíjí jejich nadání;
- prostřednictvím her a umění ovlivňuje postoje svěřených osob, prohlubuje jejich morální a etické cítění a smýšlení, kultivuje jejich názory, postoje a hodnotovou orientaci;
- používá vzdělávací a výchovné strategie v souladu se stanovenými cíli a podmínkami pedagogické práce;
- chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví, osvojuje si zásady a návyky bezpečné a zdravě neohrožující pracovní činnosti.

Aplikace průřezových témat:

Občan v demokratické společnosti

Žák:

- chápe význam umění, uplatňuje ve svém životním stylu mravní principy a etické postoje;
- má vhodnou míru sebevědomí, odpovědnosti a schopnosti morálního úsudku;
- umí jednat s lidmi, diskutovat, prezentovat své názory a nápady, hledat optimální řešení;
- je schopen odolávat myšlenkové manipulaci,
- váží si materiálních a duchovních hodnot, dobrého životního prostředí a snaží se je chránit a zachovat pro budoucí generace.

Člověk a životní prostředí

Žák:

- samostatně a aktivně poznává okolní prostředí, zajímá se o kulturní dění v místě svého bydliště;
- dokáže esteticky a citově vnímat své okolí a přírodní prostředí,
- osvojuje si základní principy šetrného a odpovědného přístupu k životnímu prostředí.

Informační a komunikační technologie

Žák:

- vyhledává, získává, zpracovává a kriticky vyhodnocuje informace.

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět souvisí s následujícími:

- osobnostní výchova;
- psychologie;
- pedagogika a speciální pedagogika;
- sociální péče;
- výtvarná výchova;
- hudební výchova;
- dramatická výchova.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

VÝCHOVNÉ A VOLNOČASOVÉ ČINNOSTI – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vysvětlí a doloží na příkladech možnosti a formy terapie uplatnitelné v sociální činnosti (ergoterapie, arteterapie, hudebněrytmické terapie, zooterapie); – objasní přínos pedagogiky a jejích disciplín pro sociálně výchovnou činnost; – osvojil si postupy a prostředky podporující fyzické a motorické schopnosti klienta; – vede klienty k uplatňování zásad zdravého životního stylu podle jejich možností a k návykům bezpečného chování; – vysvětlí ontogenezi estetickoemocionálního citění a vnímání a prostředky jejich rozvoje; – zdůvodní význam umění a vlastních tvůrčích činností pro rozvoj osobnosti; – zprostředkovává klientům kontakt s uměním (slovesným, výtvarným, hudebním, filmovým aj.), volí umělecké formy a díla s ohledem na osobnost klientů; – vytvoří metodiku konkrétní aktivity; – prezentuje podle vlastního metodického postupu sociální a pracovní aktivizaci klientů s různými handicap; – využívá masových médií pro aktivizaci a vzdělávání klientů, podporuje jejich mediální a počítačovou gramotnost; – vytvořil si zásobník (portfolio) her,	Aktivizační a volnočasové činnosti – výtvarné, hudební, dramatické pohybové a hudebně pohybové, pracovní aj. činnosti a metody jejich aplikace pro různé skupiny klientů v rámci pedagogiky volného času – projektování sociálně – výchovné činnosti Vytvoření metodiky aktivit – stanovit cíl, organizační formu, materiální pomůcky, časový plán	5

činností a námětů pro jednotlivé aktivity, využívá je při práci s klienty; – pracuje s různými zdroji informací; – dodržuje zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při jednotlivých činnostech a při práci s didaktickou a multimediální technikou;		
– volí hudební, pěvecké a hudebně pohybové činnosti adekvátně klientům; – vytváří si zásobu činností a námětů pro jednotlivé aktivity, využívá je při práci s klienty;	Praktické výstupy žáků - metodika hudebních a hudebně pohybových aktivit pro: – intaktní klienty do 3 let – klienty předškolního věku – smyslově, tělesně a mentálně postižené – seniory – ostatní klienti sociální práce Pracovní postupy: – představení projektu – skupinové hodnocení projektu – realizace aktivit ve třídě, nebo v zařízeních sociální péče, školách, školkách apod. – vyhodnocení projektu – náprava chyb	18
– volí nejrozličnější formy a techniky výtvarných činností adekvátně klientům; – vytváří si zásobu činností a námětů pro jednotlivé aktivity, využívá je při práci s klienty;	Praktické výstupy žáků - metodika různých výtvarných technik pro: – intaktní klienty do 3 let – klienty předškolního věku – smyslově, tělesně a mentálně postižené, – seniory – ostatní klienti sociální práce Pracovní postupy: – představení projektu – skupinové hodnocení projektu – realizace aktivit ve třídě, nebo v zařízeních sociální péče, školách, školkách apod. – vyhodnocení projektu – náprava chyb	18
– využívá možnosti hry a dramatu pro aktivizaci klientů; – vytváří si zásobu činností a námětů pro jednotlivé aktivity, využívá je při práci s klienty.	Praktické výstupy žáků - metodika rozvoje dramatické a inscenační tvorby pro: – intaktní klienty do 3 let – klienty předškolního věku – smyslově, tělesně a mentálně postižené – seniory – ostatní klienti sociální práce Pracovní postupy: – představení projektu	19

	– skupinové hodnocení projektu – realizace aktivit ve třídě, nebo v zařízeních sociální péče, školách, školkách apod. – vyhodnocení projektu – náprava chyb	
--	---	--

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	METODIKA SOCIÁLNÍ PRÁCE
Celková hodinová dotace:	60
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem předmětu je zajistit žákům teoretické znalosti odborných postupů týkajících se poskytování péče různým skupinám klientů s ohledem na jejich sociální znevýhodnění. Připravuje žáky na práci s různými typy klientů na úrovni individuální, skupinové a komunitní práce, kteří vyžadují pomoc. Žák se naučí komunikovat s různými skupinami klientů, chápat jejich individuální potřeby i poskytnout vhodnou pomoc. Cílem je také u žáků vytvořit správné etické a společenské postoje a návyky žádoucí pro práci v sociálních službách.

Charakteristika učiva:

Žák získá během studia předmětu dovednosti a znalosti týkající se systému sociální práce a jejích řízení. Seznámí se s různými formami práce s jednotlivými skupinami klientů ve vztahu k jejich sociální situaci a specifickým potřebám. Učivo je rozvrženo dle stoupající obtížnosti a vzájemné návaznosti, takže žák získává nejdříve znalosti ze sociální terminologie. Ve výuce je nutné přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem metodika sociální práce souvisí, především k předmětu sociální péče, sociální politika, sociální zabezpečení a právo.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu metodika sociální práce směřuje k tomu, aby žáci:

- zodpovědně přistupovali ke vzdělání;
- formování aktivního a tvořivého postoje žáků k problémům a k hledání jejich různých řešení;
- aktivně naslouchali druhým a vedli konstruktivní dialog;
- přijímali odpovědnost za vlastní myšlení, rozhodování, jednání, chování a citění;
- vytvářeli si odpovědný přístup k plnění povinností a k respektování stanovených pravidel.

Strategie výuky:

Výuka předmětu metodika sociální práce je zařazena do čtvrtého ročníku studia a klade důraz, aby žáci pochopili sepětí teorie a praxe, proto učitel:

- provede základní výklad a motivuje žáky k individuální práci pomocí internetu a vyhledávání souvisejících informací;
- vytváří fiktivní příklady, tím vede žáky k aplikaci na konkrétním vyřešení příkladů;
- praktické využití má prohloubit odborná praxe v prvním, druhém a třetím ročníku.

Učivo je rozděleno do tematických celků. Velký význam je kladen na důkladné opakování učiva, shrnutí a zobecnění poznatků.

Hodnocení výsledků:

Předmět metodika sociální práce klade důraz na rozvoj komunikativních schopností žáka, a proto by při hodnocení mělo být stěžejním ukazatelem ústní zkoušení. V písemném zkoušení hodnotí vyučující především žákovu samostatnost, schopnost pracovat a řešit dané situace.

Prínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Vyučovací předmět metodika sociální práce se podílí na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák má mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání, uměl efektivně vyhledávat a zpracovávat informace, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky, s porozuměním poslouchat mluvené projevy, zná možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání);
- občanské kompetence a kulturní povědomí
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i v zájmu veřejném, dbá na dodržování zákonů a pravidel chování, respektuje práva a osobnost jiných lidí, vystupuje proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci, jedná v souladu s morálními principy, přistupuje s aktivní tolerancí k identitě druhých, uznává hodnotu života a spoluodpovědnost při zabezpečení ochrany života a zdraví ostatních, přispívá k uplatňování demokratických hodnot);
- komunikativní
(žák se vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentuje, vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování, při komunikaci s klientem akceptuje jeho individuální potřeby a schopnosti);
- využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi
(žák umí pracovat s osobním počítačem a s dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií, získává informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet);
- k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám
(žák má přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru a povolání, umí vhodně komunikovat s budoucími zaměstnavateli, prezentuje svůj odborný potenciál a své profesní cíle);
- personální a sociální kompetence
(žák jedná odpovědně, samostatně a iniciativně ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu, dodržuje zákony, respektuje práva a osobnost druhých lidí);
- komunikace s veřejností
(žák uplatňuje dovednosti ze sociální a řečové komunikace při ústním a písemném styku s občany a s institucemi);
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci
(žák chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků, zná a dodržuje základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence, zná systém péče o zdraví a je vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže první pomoc poskytnout);
- podílet se na zajišťování sociálních služeb
(žák má přehled o systému sociálních služeb a zná podmínky jejich poskytování, provádí krizovou intervenci a základní sociální poradenství, respektuje příslušnou legislativu, práva a oprávněné zájmy klientů, zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti).

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, byli připraveni si klást základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení, dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení);
- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k tomu, aby pochopili souvislosti mezi různými jevy v prostředí, lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními problémy, samostatně a aktivně poznávali okolní prostředí, získávali informace v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů, pochopili vlastní odpovědnost za své jednání a snažili se aktivně podílet na řešení, osvojili si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k práci s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací k písemnému vyjadřování při úřední korespondenci, dále jsou vedeni k orientaci ve světě práce,

k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientace v nich, k vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce, snaha o vysvětlení základních aspektů pracovního poměru, práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů, naučit je pracovat s příslušnými právními předpisy

- informační a komunikační technologie;
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání, uchovávání i předávání informací, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali nejen v průběhu vzdělávání, ale i při výkonu povolání.

Mezipředmětové vztahy:

- sociální politika;
- sociální péče;
- sociální zabezpečení;
- ekonomika;
- informační a komunikační technologie;
- výchova ke zdraví;
- právo.

METODIKA SOCIÁLNÍ PRÁCE – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - vysvětlí pojem metody sociální práce; - popíše cíle i úrovně sociální práce;	Metody sociální práce - definice - cíle - úrovně sociální práce	4
- vysvětlí a doloží na příkladech, co se rozumí profesní kulturou a jak by se měla uplatňovat v sociálních službách; - charakterizuje požadavky na profesní chování pracovníků sociálních služeb; - analyzuje a diskutuje vybrané etické problémy týkající se pracovních činností a zkušeností; - charakterizuje základní kategorie pracovníků v sociálních službách, zhodnotí požadavky na pracovníky na pozici odpovídající absolventům tohoto oboru vzdělávání; - charakterizuje supervizi;	Společenská a profesní kultura v sociálních službách - etický kodex sociálních pracovníků - pracovníci v sociálních službách - kvalita v sociálních službách - supervize	7
- charakterizuje fáze procesu případové sociální práce; - objasní důležitost naslouchání a umění naslouchat; - identifikuje významy neverbálních signálů a dokáže kontrolovat svůj neverbální projev; - používá základní komunikační dovednosti (naslouchat, navázat kontakt, vést rozhovor), základní techniky neverbální komunikace a asertivity v různých komunikativních situacích;	Případová práce - případová práce jako proces - sociální interakce a komunikace - sociální poradenství - vedení poradenského rozhovoru - krize – pojem, průběh - krizová intervence - mediace – cíle, principy, proces	20

– uplatňuje zásady komunikace se smyslově i tělesně handicapovanými; – využívá zásady a postupy vyjednávání; – zohledňuje při komunikaci multikulturní a sociální specifika klientů; – uplatňuje principy a normy kulturního chování a vyjadřování; – popíše dva typy sociálního poradenství; – rozliší typy pomoci druhým; – charakterizuje poradenský proces; – vysvětlí pojmy svépomoc, vzájemná pomoc, krize; – vysvětlí principy krizové intervence; – popíše oblasti krizové intervence; – definuje mediaci, popíše její cíle a principy; – určí cíle a postupy jednotlivých fází procesu mediace;		
– charakterizuje skupinu jako prostředek i kontext služby, skupinovou sociální práci, její význam; – popíše cíle, dynamiku skupiny; – uvede příklady svépomocných a podpůrných skupin; – vysvětlí pojem streetwork, popíše cíle streetworku;	Práce se skupinou – cílové skupiny sociální práce – skupinová psychoterapie – streetwork	14
– definuje komunitu a komunitní práci; – charakterizuje vyváženě žijící komunitu; – popíše současný stav komunitní práce v ČR a v zahraničí; – objasní fáze procesu komunitní práce;	Komunitní práce – pojem, charakteristika komunity – současná komunitní práce v ČR a zahraničí – proces komunitní práce	8
– uvede principy a zásady analýzy těchto sociálních služeb; – uvede příklady projektů v sociální oblasti se zaměřením na konkrétní region;	Analýza sociálních služeb – analýza sociálních služeb kraje, obce a regionu – projekty v sociální oblasti	3
– popíše diferencovaný přístup k možnostem a potřebám managementu; – vysvětlí podmínky poskytování sociálních služeb klientům a vztahy mezi poskytovateli soc. služeb a klienty (uživateli); – popíše organizační strukturu a pracovní režim zařízení, které poznal v průběhu praktického vyučování, zhodnotí fungování zařízení z hlediska kvality poskytovaných služeb a dodržování práv jeho rezidentů; – ovládá správní a administrativní postupy týkající se jeho činnosti.	Řízení sociální práce – management v sociální práci – management sociálních služeb	4

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	PRAXE
Celková hodinová dotace:	306
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Cílem předmětu praxe je zvýšení praktických kompetencí žáků a vytvoření uceleného přehledu o specifických činnostech v oblasti sociální práce. Praxí si žáci rozšiřují své odborné kompetence pro úspěšné uplatnění v zaměstnání nebo při dalším vzdělávání.

Praxe se organizuje v souladu s platnými právními předpisy v prvním až třetím ročníku v týdenním rozsahu tří hodin.

Předmět praxe je v prvním ročníku vykonáván částečně v blocích a částečně formou odborných přednášek a exkurzí s dotací 3 hodiny týdně. Ve školním prostředí žáci aplikují získané vědomosti do praktických příkladů. Procvičují dovednosti v odborné učebně. Ve druhém a třetím ročníku je praxe vykonávána přímo v zařízeních sociálních služeb s dotací 3 hodiny týdně. Žáci jsou vedeni k tomu, aby pochopili význam vztahu mezi sociálním pracovníkem a klientem, a aby si osvojili praktické činnosti potřebné pro výkon povolání pracovníka v sociálních službách.

Charakteristika učiva:

Žák získá během prvního až třetího ročníku studia předmětu dovednosti a znalosti týkající se systému sociální péče, pečovatelsví a jejich řízení. Seznámí se s různými formami péče o jednotlivé skupiny klientů ve vztahu k jejich sociální situaci a specifickým potřebám. Učivo je rozvrženo dle stoupající obtížnosti a vzájemné návaznosti. Na tyto základy navazují znalosti z péče o rodinu, péče o děti a mládež, péče o staré občany, péče o občany se zdravotním postižením a péče o další skupiny sociálně potřebných občanů. Ve výuce je nutné přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem praxe souvisí, především k předmětu pečovatelsví, sociální péče, psychologie, somatologie, sociální zabezpečení a sociální politika. Od druhého ročníku pak aplikuje získané dovednosti a vědomosti v terénu v konkrétních zařízeních podle cílové skupiny klientů.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Praxe směřuje k tomu, aby žáci:

- propojili teorii s praxí;
- vhodně prezentovali sebe i školu;
- vystupovali v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- jednali odpovědně a samostatně;
- plnili zadané úkoly a činnosti zodpovědně a správně;
- zpracovávali nové informace;
- prezentovali výsledky své práce na veřejnosti.

Strategie výuky:

Výuka předmětu praxe je začleněna do prvního až třetího ročníku studia a klade důraz, aby žáci pochopili sepětí teorie a praxe, proto učitel:

- provede výklad, diskutuje a motivuje žáky k individuální práci;
- vytváří fiktivní příklady, tím vede žáky k aplikaci na konkrétním vyřešení příkladů;
- při vyučování používá v maximální míře i konkrétních příkladů (zejména z odborného výcviku v reálném prostředí), exkurzí a besed s pracovníky v dané oblasti (např. se sociálními pracovníky,

pečovatelkami, pracovníky různých sociálních zařízení, občanských sdružení a center pomoci), nácviku technik obsluhy a pomoci klientovi včetně komunikace s klienty.

Praktické využití má prohloubit souvislá odborná praxe a praxe v terénu v jednotlivých zařízeních.

Učivo je rozdělené do tematických celků. Velký význam je kladen na důkladné opakování učiva, shrnutí a zobecnění poznatků.

Hodnocení výsledků:

Předmět praxe klade důraz na rozvoj komunikativních schopností a praktických dovedností žáka, a proto by při hodnocení mělo být stěžejním ukazatelem zkoušení praktických dovedností žáka. V písemném a ústním zkoušení hodnotí vyučující především žákovu samostatnost, schopnost pracovat a řešit dané situace.

Při hodnocení v předmětu praxe klademe důraz zvláště na:

- samostatnost úsudku a dovednost výstižně formulovat myšlenky;
- hloubku porozumění poznatkům a schopnost aplikovat je při řešení problémů;
- schopnost výstižné formulace s využitím odborné terminologie;
- přípravu a realizaci volnočasových aktivit;
- činnosti vykonávané od druhého ročníku přímo v terénu v jednotlivých zařízeních;
- prezentace žáků k zadanému tématu.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Praxe rozvíjí u žáků zejména tyto kompetence:

- k řešení problémů;
- komunikativní;
- personální a sociální;
- občanské;
- využívat prostředky ICT;
- aplikovat poznatky z oblasti sociální politiky a sociální činnosti;
- provádět typické činnosti v oblasti sociální práce a péče;
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci;
- usilovat o nejvyšší kvalitu své práce.

Absolvent:

- uplatňuje při práci s klienty (jednotlivcem nebo skupinou, dětmi nebo dospělými) vhodné pedagogické strategie a prostředky i základní metody sociální péče;
- sleduje a hodnotí pravidelně výsledky výchovně-vzdělávací činnosti své i celého zařízení;
- sleduje a využívá nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti;
- dbá na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci;
- chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. klientů, zákazníků, návštěvníků) i jako součást řízení jakosti a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu jakosti podle příslušných norem;
- zná a dodržuje základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- osvojuje si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeje apod.), rozpoznají možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a jsou schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- zná systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, umí uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- je vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže první pomoc sám poskytnout;
- usiluje o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb;

- chápe kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku;
- dodržuje stanovené normy (standards) a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným na pracovišti;
- dbá na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb, zohledňuje požadavky klienta (zákazníka, občana);
- jedná ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje;
- zná význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení;
- zvažuje při plánování a posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě) možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady;
- efektivně hospodaří s finančními prostředky;
- nakládá s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, byli připraveni si klást základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení, dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení);
- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k tomu, aby pochopili souvislosti mezi různými jevy v prostředí, lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními problémy, samostatně a aktivně poznávali okolní prostředí, získávali informace v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů, pochopili vlastní odpovědnost za své jednání a snažili se aktivně podílet na řešení, osvojili si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);
- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k práci s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informacím k písemnému vyjadřování při úřední korespondenci, dále jsou vedeni k orientaci ve světě práce, k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientace v nich, k vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce, snaha o vysvětlení základních aspektů pracovního poměru, práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů, naučit je pracovat s příslušnými právními předpisy);
- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání, uchovávání i předávání informací, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali nejen v průběhu vzdělávání, ale i při výkonu povolání.

Mezipředmětové vztahy:

- sociální politika;
- sociální zabezpečení;
- sociální péče;
- pečovatelská a osobní asistence;
- muzikoterapie
- výchova ke zdraví;
- somatologie;
- psychologie;
- právo;
- osobnostní výchova;
- výtvarná výchova;
- dramatická výchova.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
PRAXE – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – má přehled o systému sociálních služeb a zná podmínky jejich poskytování;	Funkce a mezipředmětové vztahy předmětu sociální péče – Předmět sociální péče, mezipředmětové vztahy	17
– sleduje průběžně vývoj sociálního systému a nové trendy v sociální péči a službách;	Formy a druhy sociálních služeb – Základní činnosti u sociálních služeb	15
– je připraven pracovat samostatně i v týmu, komunikovat kvalifikovaně a odpovídajícím způsobem se svými nadřízenými a dalšími spolupracovníky; – zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti; – používá vhodné pomůcky, přístroje a zařízení, správně je ošetřuje;	Sociální pracovník – Kvalifikace pracovníka v sociálních službách a sociálního pracovníka – Přímá obslužná péče – Základní výchovná nepedagogická činnost – Pečovatelská činnost	15
– respektuje při poskytování péče osobnost klienta a jeho práva, vhodně s ním komunikuje, jedná taktně, s péčí a přiměřenou empatií; – přispívá k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty, jedná v zájmu klienta; – rozvíjí ve skupině klientů pozitivní sociální vztahy;	Etika sociální práce – Etické problémy v pomáhajících profesích – Vztah pracovníka v pomáhajících profesích a klienta	15
– dokáže sledovat pravidelně změny u klienta a konzultovat je s nadřízeným nebo s odborníky;	Supervize – Individuální supervize – Skupinová supervize – Funkce supervize – Cíle supervize	15
– má vytvořeny předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a stresem;	Syndrom vyhoření – burn-out – Fáze syndromu vyhoření – Příznaky – Terapie syndromu vyhoření	15
– respektuje příslušnou legislativu, práva a oprávněné zájmy klientů;	Zákon o sociálních službách	10

V průběhu každého tematického celku žáci absolvují exkurse v jednotlivých zařízeních sociálních služeb. Žáci pro tyto navštívené zařízení a jejich klienty připraví a realizují aktivizační činnosti.

PRAXE – 2. a 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - identifikuje potřeby klienta - osvojí si základní úkony zajišťující základní potřeby klientů - uvědomí si význam individuálního přístupu ke klientovi - využívá poznatků z oblasti komunikace - dokáže nacvičovat s klientem jednoduché denní činnosti - provádí s klientem nácvik soběstačnosti - používá vhodné kompenzační pomůcky - uvědomí si význam etických aspektů sociální práce - dodržuje v kontaktu s klientem profesní etiku - aplikuje znalosti odborných i všeobecných předmětů - realizuje v praxi metodiku volnočasových aktivit - podílí se na vedení příslušné dokumentace	Klienti se zdravotním postižením - Přímá péče o osoby v ambulantních nebo pobytových zařízeních sociálních služeb - Nácvik jednoduchých denních činností - Podpora soběstačnosti - Vytváření základních sociálních a společenských kontaktů - Pečovatelská činnost v domácnosti osoby - Provádění volnočasových aktivit zaměřených na rozvíjení osobnosti - Poskytování pomoci při vytváření sociálních a společenských kontaktů a psychické aktivizaci	Viz poznámka pod tabulkou
- identifikuje potřeby klienta - osvojí si základní úkony zajišťující základní potřeby klientů - uvědomí si význam individuálního přístupu ke klientovi - umí zhodnotit soběstačnost v běžných denních činnostech a základních potřebách - využívá poznatků z oblasti komunikace - provádí s klientem nácvik soběstačnosti - dodržuje v kontaktu s klientem profesní etiku - aplikuje znalosti odborných i všeobecných předmětů - plánuje využití volného času, zvolí vhodný způsob volnočasové aktivity u jednotlivých skupin klientů - realizuje v praxi metodiku volnočasových aktivit - podílí se na vedení příslušné dokumentace	Klienti – dospělí a senioři - Přímá péče o osoby v ambulantních nebo pobytových zařízeních sociálních služeb - Nácvik jednoduchých denních činností - Podpora soběstačnosti - Vytváření základních sociálních a společenských kontaktů - Pečovatelská činnost v domácnosti osoby - Provádění volnočasových aktivit zaměřených na rozvíjení osobnosti - Poskytování pomoci při vytváření sociálních a společenských kontaktů a při psychické aktivizaci	Viz poznámka pod tabulkou
- identifikuje potřeby dítěte - osvojí si základní úkony zajišťující základní potřeby dětí - osvojí si dovednosti potřebné pro péči o dítě do tří let věku - aplikuje postupy přímé péče o dítě - uvědomí si význam individuálního	Klienti dětského věku a mládež - Přímá péče o děti v ambulantních nebo pobytových zařízeních sociálních služeb - Základní výchovná činnost – metodika výchovného zaměstnání - Působení na vytváření a rozvíjení návyků	Viz poznámka pod tabulkou

- přístupu – využívá poznatků z oblasti komunikace – dodržuje v kontaktu s klientem profesní etiku – aplikuje znalosti odborných i všeobecných předmětů – realizuje v praxi metodiku volnočasových aktivit – podílí se na vedení příslušné dokumentace	– Provádění volnočasových aktivit zaměřených na rozvíjení osobnosti, zájmů, znalostí a tvořivých schopností formou výtvarné, hudební a pohybové výchovy – Zabezpečování zájmové a kulturní činnosti – Provádění osobní asistence	
– identifikuje potřeby rodin s dětmi – osvojí si základní úkony zajišťující základní potřeby rodičů a jejich dětí – osvojí si dovednosti potřebné pro péči o dítě do tří let věku – aplikuje postupy přímé péče o dítě – zvládne pomáhat rodinám v péči o dítě – uvědomí si význam individuálního přístupu – využívá poznatků z oblasti komunikace – dodržuje v kontaktu s klienty profesní etiku – aplikuje znalosti odborných i všeobecných předmětů – realizuje v praxi metodiku volnočasových aktivit – podílí se na vedení příslušné dokumentace	Klienti – rodiny s dětmi – Přímá péče o děti v ambulantních nebo pobytových zařízeních sociálních služeb – Základní výchovná činnost – metodika výchovného zaměstnání – Působení na vytváření a rozvíjení návyků – Provádění volnočasových aktivit zaměřených na rozvíjení osobnosti, zájmů, znalostí a tvořivých schopností formou výtvarné, hudební a pohybové výchovy – Zabezpečování zájmové a kulturní činnosti – Provádění osobní asistence	Viz poznámka pod tabulkou

Žáci vykonávají praxi v jednotlivých zařízeních sociálních služeb.

Poznámka k počtu hodin: Počet hodin je dle aktuálního rozpisu praxe jednotlivých sociálních zařízení.

Celkem 102 hod. v každém ročníku.

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	KONVERZACE V CIZÍM JAZYCE
Celková hodinová dotace:	60
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Žáci navazují na studium cizího jazyka na střední škole v uplynulých třech letech. Opakují, upevňují, ale především rozšiřují své znalosti v cizím jazyce.

Hlavním cílem výuky je zdokonalení v ústním projevu žáků, zdokonalení poslechových dovedností, porozumění gramatiky anglického jazyka a čtení anglických textů, schopnost písemného vyjádření a reprodukce přečteného nebo vyslechnutého textu.

Charakteristika učiva:

Náplň učiva je zaměřena na všechny řečové dovednosti jazyka: receptivní (poslech a čtení), produktivní (písemný projev a ústní projev) a interaktivní (ústní interakce). Ke zvládnutí těchto dovedností je potřeba osvojení si jazykových prostředků, mezi které patří výslovnost, slovní zásoba a její tvoření, gramatika, grafická podoba jazyka a pravopis, jazykové reálie související s osvojovanými jazykovými prostředky. Dále rozšíření a prohloubení znalostí v tematické oblasti.

Tematické okruhy: osobní charakteristika, rodina, domov a bydlení, každodenní život, vzdělávání, volný čas a zábava, mezilidské vztahy, cestování a doprava, zdraví a hygiena, stravování, nakupování, práce a povolání, služby, společnost, zeměpis a příroda.

Komunikační situace: každodenní a snadno předvídatelné situace. Např. při interakci s cizincem, při cestování do zahraničí nebo během pobytu v zahraničí (ubytování, nakupování, jednání s úřady apod.), témata a situace týkající se oblasti osobní (rodina, přátelé, bydlení apod.), osobnostní (koníčky, zájmy apod.), veřejné (doprava, služby, společenské události apod.), vzdělávací (výuka, akce pořádané školou apod.), pracovní (brigády, plány do budoucna, běžné profese apod.) a jazykové obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu anglický jazyk směřuje k tomu, aby žáci:

- osvojili si učební postupy efektivního studia cizích jazyků;
- zvýšili celkovou úroveň svého vyjadřování a chování, rozšířili si svůj kulturní obzor;
- chápali výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění;
- dosáhli jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí.

Strategie výuky:

Výuka probíhá v rozsahu 2 vyučovacích hodin týdně v posledním roce čtyřletého studia.

Výuka může probíhat podle učebnice, kterou si vyučující semináře sám zvolí, nebo podle materiálů, které si vyučující sám připraví a poskytne alespoň jednu kopii žákům. Vyučující doplňuje výuku materiály z různých doplňkových učebnic a časopisů. Ve výuce používá moderní technologie a vede žáky k samostatné činnosti. Dále jsou k výuce využívány audio nahrávky, DVD-přehrávače, multimediální výukové programy, interaktivní metody výuky a další doplňkové učebnice a cizojazyčné časopisy. Pro rozvoj samostatnosti vyučující motivuje žáky k využívání studijní slovníků, písniček, filmů, beletrie, odborné literatury, časopisů, internetu, atd.

Vyučující dává prostor autodidaktickým metodám (samostatné učení žáků) a sociálně komunikativním aspektům učení (didaktické slovní metody). Žáci jsou motivováni ke konverzaci s vyučujícím a

se spolužáky (diskuse ve dvojicích nebo vícečlenných skupinách) prostřednictvím krátkých rozhovorů, popisu obrázků a situací, vyjádření názorů a pocitů atd.

Hodnocení výsledků žáků:

Hodnocení výsledků žáků probíhá soustavně v průběhu školního roku. Vyučující může žáky hodnotit na základě písemných testů, ústního projevu, aktivity a spolupráce žáka během vyučovací hodiny a za celé období.

U písemné formy testování (čtení, poslech a písemný projev) žáci získávají za správně zodpovězené otázky body. Za nesprávnou nebo neuvedenou odpověď se body neodečítají. U písemného projevu se hodnotí, zda pisatel sdělil to, co sdělit měl a zda dosáhl komunikačního záměru, který je specifikovaný v zadání písemné práce. Hodnotí se celkové vyjádření obsahu, organizace textu (formální a obsahová koherence), použité jazykové prostředky (slovní zásoba, mluvnice). Každá část je ohodnocena zvlášť a poté se sčítají body. Hodnocení písemného projevu se řídí závaznými kritérii hodnocení a doporučeními v metodických pokynech. Testy jsou voleny v souladu s probraným a procvičeným učivem.

Ústní projev je posuzován dle úrovně žáka a komunikačního záměru, tj. zda žák sdělil to, co sdělit měl. V rámci ústního projevu se hodnotí, zda žák sdělil obsah zadání, jaké jazykové prostředky použil, jaké dosáhl jazykové přesnosti, zda jeho projev byl koherentní jak po formální tak i po obsahové stránce a taktéž se hodnotí zvuková stránka jazyka (srozumitelnost, výslovnost, intonace, atd.).

Hodnocení však není jen součástí samotného testování po probrání daného učiva, ale je především náplní vyučujícího během každé vyučující hodiny. Vyučující hodnotí ústní i písemný projev v rámci výuky, to znamená, že poskytuje žákům zpětnou vazbu pouhým ústním hodnocením a motivováním, které je nezbytnou součástí při vzdělávání v cizím jazyce. Učitel se nezaměřuje pouze na správnost projevu, ale také na jeho plynulost a praktičnost. Není vždy nutné žáky opravovat za gramatické a jiné chyby, ale podporovat je v koncentraci na obsah sdělení a vyjádření myšlenky. Záměrem je upevnit sebevědomí žáků a motivovat je ke spontánní komunikaci ve výuce a následně i v samotném životě.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Nedílnou součástí vzdělávání je rozvoj klíčových kompetencí žáků v rámci jednotlivých předmětů. Na efektivním rozvoji těchto kompetencí se podílí i studium cizího jazyka. Během semináře v cizím jazyce žáci rozvíjí a uplatňují kompetence k učení, k řešení problémů, komunikativní kompetence, personální a sociální kompetence, občanské kompetence a kulturní povědomí a kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi.

V rámci každodenní výuky cizího jazyka se žáci setkávají s různými technikami učení, učí se uplatňovat různé způsoby práce s textem, efektivně vyhledávat a zpracovávat informace, učí se porozumět mluveným projevům v cizím jazyce, využívat k učení různé informační zdroje. Snaží se správně porozumět úkolu, určit jádro problému, spolupracovat při řešení jednotlivých úkolů a problémů. Rozvíjí vyjadřování a komunikaci v různých situacích, v projevech psaných a mluvených, učí se formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, účastnit se aktivně diskusí, obhajovat své názory a postoje, zpracovávat administrativně písemnosti, pracovní dokumenty a souvislé texty, dodržovat jazykové a stylistické normy a odbornou terminologii, snaží se dosáhnout určité jazykové způsobilosti potřebné pro běžný život a pracovní uplatnění. Jsou vedeni k práci v týmu a podílí se na realizaci společných pracovních úkolů, podněcují své vlastní návrhy a tolerují návrhy druhých. Uvědomují si vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, učí se toleranci identity druhých, zajímají se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě, učí se chápat význam životního prostředí pro člověka.

Aplikace průřezových témat:

Součástí rámcového vzdělávacího programu jsou čtyři průřezová témata, která mají společenský význam a prolínají tedy do výuky cizího jazyka:

- Občan v demokratické společnosti
Vzhledem k tomu, že žáci vyrůstají v demokratické společnosti, jsou vedeni k tomu, aby si uvědomovali a následně uplatňovali své hodnoty, postoje a preference v této společnosti. Uvědomují si morální

hodnoty a hodnoty svobody, odpovědnosti, tolerance a solidarity. V rámci cizího jazyka se učí chápat a rozvíjet svou osobnost, učí se porozumět své společnosti na základě historických faktů, její kultury, náboženství, politického systému, masových médií. Do výuky cizího jazyka jsou tato témata zahrnuta v podobě různých textů, dokumentární videí a poslechů. Žáci se učí nejen chápat a dále prezentovat svoji demokratickou společnost, ale také mají možnost porovnání s jinými státy, především s těmi, ve kterých je vyučovaný jazyk mateřským jazykem.

– člověk a životní prostředí

V rámci tematických okruhů a komunikačních situacích jsou žáci seznámeni s postavením člověka v přírodě, s vlivy prostředí na jeho zdraví a život, s různými způsoby ochrany přírody a s globálními problémy. Na základě různých aktivit dokážou číst, mluvit a psát o životním prostředí v jejich bydlišti, státě a ve světě a jsou schopni vyjádřit základní postupy, které vedou k ochraně životního prostředí a tím i člověka v něm žijící.

– člověk a svět práce

Náplní studia cizího jazyka je i seznámení žáků s jednotlivými pracovními obory, které mohou lidé vykonávat a tím i s povinnostmi, které s těmito pracemi souvisí. Učí se psát v cizím jazyce žádosti o práci, životopis a jiné dokumenty spojené s pracovní tematikou a simulují různé pracovní pohovory. Probíhají diskuse, ve kterých žáci mají možnost vyjádřit své plány a přání týkající se jejich budoucího povolání.

– informační a komunikační technologie

V dnešní době jsou informační a komunikační technologie již nedílnou součástí všeobecné výuky a výjimkou není ani výuka cizího jazyka. Základní učební pomůcky jsou tak rozšířeny o moderní technologie a náplň učiva je žákům prezentována v podobě výukových programů zpracovaných na CD-ROMech, DVD a internetu. Tato forma výuky je zprostředkována pomocí dataprojektorů, osobních počítačů, interaktivních tabulí a jiných technologií. Žáci jsou vedeni k samostatnému zpracování projektů, které mohou prezentovat za využití softwarových programů (např. Powerpoint).

Mezipředmětové vztahy:

- cizí jazyk;
- informační a komunikační technologie;
- písemná a elektronická komunikace.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

KONVERZACE V CIZÍM JAZYCE – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; – dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; – rozumí hlavním údajům telefonátu na pohotovost; – rozliší jednotlivé mluvčí podle obsahu jejich promluvy; – pochopí obsah složitějšího vzkazu napsaného heslovitě; – rozliší a pojmenuje pocity mluvčích; – rozliší souhlasné a nesouhlasné	Řečové dovednosti – receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických a dialogických projevů – receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného – produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky – produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod.	20

stanovisko mluvčího; – rozumí obsahu sdělení rodilého mluvčího ve spisovné řeči na témata, se kterými se může setkat běžně ve společenském, profesním nebo akademickém životě; – porozumí většině rozhlasového nebo jinak vysílaného či nahraného materiálu ve spisovném jazyce a rozpozná náladu a tón mluvčího; – pochopí hlavní myšlenku propozičně i jazykově složitější promluvy; – rozumí hlášení a vzkazům; – postihne rychle obsah a důležitost novinových zpráv, článků a hlášení; – čte samostatně technikou a rychlostí čtení, která odpovídá různým textům a účelům; – komentuje témata, která jsou mu blízká, jasně vyjádří svůj názor; – vytváří vlastní hypotézy; – vyhledá a spolehlivě předá podrobné informace; – jasně vysvětlí nebo nastíní problém; – vytvoří systematicky uspořádaný popis a prezentaci; – vytvoří srozumitelný souvislý text; – vede plynulý a účinný rozhovor; – v diskusi rozvede a podpoří svůj názor; – iniciuje rozhovor;	– jednoduchý překlad – interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností – interakce ústní – interakce písemná	
– používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru; – pochopí hlavní body formálního dopisu; – nahradí neformální výrazy v dopise formálními; – seřadí děj vyprávění do správného časového pořadí; – napíše zážitek cesty v logicky uspořádaném textu; – vyjádří svá přání do budoucna;	Jazykové prostředky Gramatika: – gramatické časy – trpný rod – vztažné věty – tzv. 1. a 2. kondicionál – vyjádření přání a preferencí – nepřímá řeč, otázka a žádost Psaní: – písemná žádost o informace – formální styl – neformální dopis – formální dopis – CV, – motivační dopis Výslovnost: – přízvuk – intonace Slovní zásoba a její tvoření: – rozvíjení slovní zásoby	20

	– britská a americká angličtina	
– simuluje rozhovor v různých typech obchodů; – zná a mluví o službách v běžném životě občana; – mluví o sobě, rodině, přátelích, životě, vztazích; – vypráví; – dokáže mluvit o faktech, lidech a jejich životech související s jeho oborem;	Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – kultura – technika v moderním světě – služby – osobní charakteristika – rodina – domov bydlení – každodenní život – vzdělání – volný čas a zábava – mezilidské vztahy, charita – cestování a doprava – zdraví a hygiena – stravování – nakupování – práce a povolání – společnost – zeměpis a příroda	10
– prokazuje faktické znalosti o geografických, demografických, politických a kulturních faktorech anglicky mluvících zemí.	Poznatky o zemích – základní poznatky o své zemi, kraji, městech, známých lidech, historii – základní poznatky o USA, Velké Británii, Kanadě, Austrálii	10

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	MATEMATICKÝ SEMINÁŘ
Celková hodinová dotace:	60
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Matematické vzdělávání slouží k tomu, aby žáci dokázali využít matematické postupy a metody k řešení praktických úloh. Mají umět najít tu nejefektivnější a nejrychlejší cestu k pojmenování, analýze a řešení zadaného problému. Měli by zvládnout matematizovat reálné situace, diskutovat o vstupních parametrech, navrhnout metodu řešení a spolu s výsledkem zhodnotit podmínky řešitelnosti. Žáci jsou směřováni k tomu, aby byli schopni pracovat s tabulkami, grafy, diagramy i textem. Úlohy by si měli umět převést do matematické podoby a za pomoci kalkulačů, matematických tabulek, výpočetní techniky, rýsovacích pomůcek nebo odborné literatury je dokázali vyřešit.

Charakteristika učiva:

Matematický seminář je součástí přírodovědného vzdělávání a podporuje další předměty využívající logického myšlení k dosažení cíle. Učivo předmětu je rozděleno do několika okruhů, které na sebe postupně navazují a rozvíjí již získané matematické schopnosti a dovednosti v rámci předchozího studia matematiky. Předmět se vyučuje pouze ve čtvrtém ročníku nejen jako příprava k maturitní zkoušce, ale také jako předmět propojující další předměty přírodovědného a technického charakteru související s budoucím vysokoškolským studiem. Slouží k posílení matematické průpravy z pohledu zkvalitnění výuky a možnosti řešení složitějších úloh a jejich aplikace do reálných situací.

Začíná se pojmem číslo, na něž navazuje učivo o množinách, výrocích a výrazech. Postupně jsou řešeny situace z hlediska rovnic a nerovnic, využívá se pojem funkce, posloupnosti, geometrie v rovině, řeší se úlohy z kombinatoriky, pravděpodobnosti a statistiky, dále se rozvíjí prostorové vidění ve stereometrii.

Rozvržení učiva do ročníků: 4. ročník: 2 hodiny týdně.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- číst s porozuměním matematický text a užívat správně matematické terminologie a symboliku;
- porozumět obsahu potřebných matematických pojmů a vztahů mezi nimi, užít je při řešení úloh a problémů;
- používat běžné metody a algoritmické početní postupy využít pro optimální řešení;
- provádět v praktických úlohách jednoduché výpočty z paměti, náročnější za použití kalkulačů;
- používat běžné rýsovací a jiné matematické pomůcky;
- rozvíjet prostorovou představivost;
- analyzovat zadanou úlohu, postihnout v ní matematický problém, vytvořit algebraický nebo geometrický model situace a úlohu vyřešit;
- provádět odhad a kontrolu správnosti výsledků;
- formulovat matematické myšlenky slovně a písemně;
- získávat informace z různých zdrojů (grafů, diagramů, tabulek, odborné literatury a internetu), třídít je, analyzovat, při řešení problému postupovat přehledně a systematicky
- vyjádřit vztah mezi dvěma nebo více proměnnými, správně jej interpretovat a prakticky použít, zachytit jej tabulkou, grafem, případně rovnicí.

V afektivní oblasti směřuje matematické vzdělávání k tomu, aby žáci získali:

- pozitivní postoj k matematice a zájem o ni a její aplikace;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci;
- vztah k matematice jako součásti kultury (připomínáním významných osobností a mezníků historie vědy).

Strategie výuky

Při výuce je kladen důraz na logické myšlení a co nejefektivnější způsob řešení zadaného úkolu. Žáci mají zvládnout matematizovat reálnou situaci, popsat podmínky, najít vhodnou metodu řešení a samostatně nebo ve skupinkách dosáhnout co nejrychleji správného výsledku. Mají se naučit obhajovat svůj zvolený postup před jinými možnostmi, vysvětlit ho, dokázat ho zapsat a případně zakreslit. Výuka spočívá v řešení co největšího počtu úloh s danou problematikou. Předchází jí domácí samostudium zadaného okruhu z hlediska teorie, pokračuje vlastním řešením ve škole a je završena domácím procvičováním. Žáci mohou využívat výpočetní techniku, kalkulátory, rýsovací pomůcky, tabulky a jinou odbornou literaturu, sbírky úloh a různé příručky vydávané vysokými školami za účelem zkvalitnění přípravy na přijímací zkoušky. Všichni žáci mají možnost zúročit své schopnosti při řešení náročnějších úloh, které se prolínají různými okruhy matematiky.

Hodnocení výsledků žáků:

Hodnocení žáků se provádí v souladu s klasifikačním řádem školy a probíhá v různých formách. Kromě ústního zkoušení je samozřejmostí písemné testování samostatných okruhů, na něž navazuje testování většího počtu spolu souvisejících okruhů. V celém průběhu výuky se hodnotí zejména úroveň osvojení schopností a dovedností, které měli žáci při výuce získat. Je brán zřetel na průběžnou aktivitu, domácí přípravu i dílčí výsledky testů. Je hodnocen nejen písemný, ale také ústní projev a schopnost obhajoby zvolené metody a výsledku řešení. Žáci se mohou navíc zúčastnit různých soutěží a olympiád, testů k budoucí maturitě nebo přijímacím zkouškám.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Mezi klíčové kompetence, které tento předmět rozvíjí, patří především přesné a správné vyjadřování, logické myšlení a odvozování, schopnost aplikace získaných dovedností při řešení náročnějších úloh nebo úloh z praktického života. Žáci jsou vedeni k zodpovědnosti za dosažený výsledek, k přesnosti, důslednosti, efektivnosti a rychlosti řešení na základě pečlivosti. Jsou motivováni nejen k samostatnosti myšlení, ale i k potřebě spolupráce a koordinace.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
Žáci jsou motivováni k aktivitě, ke schopnosti logické úvahy, k diskusím nad problémem a k uvědomění si vlastní zodpovědnosti za dosažené výsledky. Žáci jsou vedeni ke spolupráci a vzájemné toleranci i k zásadám slušného chování.
- člověk a životní prostředí
Žáci jsou motivováni k odpovědnosti za svá rozhodnutí na základě vhodně zvolených úloh z praxe.
- člověk a svět práce
Vzhledem k budoucímu dalšímu vzdělávání nebo při volbě povolání jsou žáci vedeni k samostatnosti při rozhodování, k důslednosti, pečlivosti, vytrvalosti a zodpovědnosti při překonávání překážek. Jsou motivováni ke spolupráci s ostatními lidmi i k obhajobě svých vlastních názorů.
- informační a komunikační technologie
Matematické vzdělávání podporuje takové kompetence, které souvisí s přesným a konkrétním vyjadřováním. Tomu napomáhá využití komunikačních technologií, které jsou nejen zdrojem informací, ale i prostředkem k další prezentaci.

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět spolupracuje s dalšími předměty, s jejichž náplní souvisí:

- matematika;
- základy přírodních věd;
- informační a komunikační technologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

MATEMATICKÝ SEMINÁŘ – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – provádí aritmetické operace v číselných oborech; – určuje největší společný dělitel a nejmenší společný násobek; – řeší praktické úlohy na procenta a užitím trojčlenky; – určuje absolutní hodnotu reálného čísla – provádí operace s mocninami s celočíselným i racionálním exponentem; – vyjadřuje komplexní číslo v algebraickém i goniometrickém tvaru	Číselné obory, výroky – přirozená čísla – celá čísla – racionální čísla – reálná čísla – komplexní čísla	3
– určuje hodnotu výrazu a nulový bod výrazu; – provádí početní operace s mnohočleny, lomenými výrazy a s výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny; – stanovuje definiční obory lomených výrazů;	Algebraické výrazy – mnohočleny – lomené výrazy – mocniny a odmocniny	8
– stanovuje definiční obor rovnice; – řeší rovnice lineární, kvadratické; – vyjadřuje neznámou ze vzorce; – řeší soustavy dvou a tří lineárních rovnic o dvou a třech neznámých; – užívá rovnice při řešení slovních úloh; – řeší lineární i kvadratické nerovnice;	Rovnice a nerovnice – lineární rovnice a jejich soustavy – rovnice s neznámou ve jmenovateli – kvadratické rovnice – rovnice s neznámou pod odmocninou – lineární a kvadratické nerovnice a jejich soustavy	10
– užívá pojmy: definiční obor, obor hodnot, hodnota funkce v bodě; – určuje funkci a sestavuje graf; – určuje pojem a vlastnosti přímé a nepřímé úměrnosti; – definuje goniometrické funkce v pravoúhlém trojúhelníku; – řeší rovnice goniometrické, exponenciální a logaritmické; – řeší reálné problémy pomocí funkcí;	Funkce – lineární funkce, nepřímá úměrnost – kvadratické funkce – mocninné funkce – lineárně lomené funkce – exponenciální a logaritmické funkce, rovnice a nerovnice – goniometrické funkce, rovnice a nerovnice	9
– určuje posloupnost vzorcem pro n-tý člen;	Posloupnosti a řady, finanční matematika	4

– určuje posloupnost aritmetickou i geometrickou, chápe význam difference a kvocientu; – využívá poznatků o posloupnostech při řešení problémů v reálných situacích; – řeší úlohy finanční matematiky;	– aritmetická posloupnost – geometrická posloupnost – limita posloupnosti a nekonečná geometrická řada – využití posloupností, finanční matematika	
– užívá planimetrické pojmy; – při řešení úloh využívá poznatky vět o shodnosti a podobnosti trojúhelníků; – řeší praktické úlohy s využitím trigonometrie pravoúhlého trojúhelníku a obecného trojúhelníku; – užívá poznatky o čtyřúhelníku a mnohoúhelníku; – aplikuje poznatky o kružnicích a kruzích v úlohách početní geometrie; – určuje shodná zobrazení (souměrnosti, posunutí, otočení) a užívá jejich vlastnosti;	Planimetrie – trojúhelníky, mnohoúhelníky – kružnice, kruh – geometrická zobrazení	8
– charakterizuje jednotlivá tělesa a počítá jejich objem a povrch; – využívá poznatků o tělesech v praktických úlohách;	Stereometrie – polohové a metrické vlastnosti útvarů v prostoru – tělesa	8
– určuje vzdálenost dvou bodů, střed úsečky – užívá pojem vektor a jeho umístění, souřadnice a velikost vektoru; – provádí operace s vektory; – užívá parametrické vyjádření přímky, obecnou rovnici přímky a směrnicový tvar rovnice přímky v rovině; – aplikuje v úlohách polohové a metrické vztahy bodů a přímek;	Analytická geometrie – souřadnice bodu a vektoru v rovině – přímka v rovině	5
– rozpozná kombinatorické skupiny (variace, permutace, kombinace bez opakování), určuje jejich počty a užívá v reálných situacích; – užívá pojmy z pravděpodobnosti a počítá pravděpodobnost náhodného jevu; – vyhledává a vyhodnocuje statistická data v grafech a tabulkách; – určuje četnosti hodnoty znaku a počítá charakteristiky polohy a variability.	Kombinatorika, pravděpodobnost a statistika – variace a permutace – kombinace – pravděpodobnost – statistika	5

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	NĚMECKÝ JAZYK II.
Celková hodinová dotace:	264
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Obsah předmětu cizí jazyk vychází ze vzdělávací oblasti rámcového vzdělávacího programu vzdělávání a komunikace v cizím jazyce.

Žáci si osvojí následující úroveň komunikativních jazykových kompetencí: žáci ve skupině pokročilých, tj. navazujících na znalosti získané v základním vzdělávání (NEJ pokročilí), dosáhnou úroveň B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro cizí jazyky (SERR), žáci ve skupině začátečníků (NEJ začátečníci) dosáhnou dle SERR úroveň A2.

Cílem předmětu je dorozumět se v každodenních situacích, rozvíjet komunikační strategie, tedy schopnosti vyřešit danou situaci na základě informací, znalostí a dovedností na určité jazykové úrovni, mít dostatečnou slovní zásobu, rozšiřovat vědomosti týkající se německy mluvících zemí, obohatit žáky o poznatky zvyklostí a přístupů každodenního života lidí cílového jazyka.

Charakteristika učiva:

Předmět se skládá z následujících oblastí, jež se vzájemně prolínají a rozvíjejí:

- receptivní dovednosti (poslech, čtení);
- produktivní (písemný a ústní projev);
- komunikativní dovednosti;
- práce s textem;
- multikulturní vzdělávání.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu německý jazyk směřuje k tomu, aby žáci:

- dosáhli jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí;
- formovali vztah k jiným národům, kulturám, společnostem;
- si uvědomovali výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění;
- byli vedeni k toleranci odlišných národů.

Strategie výuky:

V předmětu německý jazyk učitel:

- používá autodidaktické metody směřující k samostatnosti žáků, rozvíjí různé techniky samostatného učení, vede žáky k objektivnímu hodnocení svých výsledků;
- používá dialogické metody, metody týmové práce, kooperace, diskuse, brainstorming, brainwriting (sociálně komunikativní aspekty);
- využívá ICT výukových programů;
- využívá situační a inscenační metody, tím vede žáky k vyslovení svých názorů, k diskuzi;
- rozvíjí myšlenkové procesy (dedukce, indukce);
- motivuje (stimulačními metodami, prezentací, projektovými metodami) k hlubšímu studiu jazyka a celoživotnímu vzdělávání.

Hodnocení výsledků žáků

Při hodnocení klademe důraz zvláště na:

- znalost slovní zásoby;
- komunikativní dovednosti, pohotovost a plynulost vyjadřování;
- gramatickou správnost při vyjadřování;
- správnou výslovnost;
- aktivitu a soustavnou přípravu na vyučování;
- dovednost aplikovat jazykové znalosti v praxi;
- informativní část hodnocení - známkování, slovní hodnocení, příp. bodový systém;
- hodnocení formou známek podle stupnice 1-5, (konkrétnější definice dosažené úrovně a dovedností vychází z vnitřního řádu školy).

Formy zjišťování úrovně zvládnutí učiva: mluvní cvičení, písemné zkoušení, testy, slohové práce, poslechová cvičení, práce s textem.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí

Vyučovací předmět německý jazyk se podílí zejména na rozvoji těchto kompetencí:

- k učení
(žák si buduje pozitivní vztah k učení a vzdělávání, ovládá různé techniky učení se, uplatňuje různé způsoby práce s textem, poslouchá mluvené projevy, využívá informační zdroje, sleduje pokrok při dosahování cílů, zná možnosti svého dalšího vzdělávání);
- komunikativní
(žák se vyjadřuje přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentuje, formuluje své myšlenky jasně a srozumitelně, v písemné podobě přehledně a jazykově správně, účastní se diskuzí, formuluje a obhájí své názory a postoje, zpracovává administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata; dodržovat jazykové a stylistické normy zaznamenává písemně podstatné myšlenky z textů a mluvených projevů; vyjadřuje se a vystupuje v souladu se zásadami kultury projevu a chování, dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí; dosáhne jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění, chápe výhody znalosti cizích jazyků);
- personální a sociální
(žák se efektivně učí a pracuje, využívá ke svému učení zkušenosti jiných lidí; sebekriticky vyhodnocuje dosažené výsledky a pokrok; stanovuje si cíle a priority; dále se vzdělává; přijímá a odpovědně plní úkoly; pracuje v týmu; nepodléhá předsudkům a stereotypům v přístupu k jiným lidem a kulturám);
- k pracovnímu uplatnění
(žák získává a vyhodnocuje informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, použije základní písemné dovednosti při žádosti o práci, uvědomuje si význam celoživotního učení);
- k využívání prostředků informačních a komunikačních technologií a k práci s informacemi
(žák pracuje s PC, komunikuje elektronickou poštou, získává informace z Internetu a pracuje s nimi).

Aplikace průřezových témat

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby se orientovali v masmédiích, využívali je a hodnotili, jednali s lidmi, diskutovali, měli pozitivní vztah k materiálním a duchovním hodnotám a snažili se o jejich ochranu, tolerantní přístup k tradicím a společenským zvyklostem sociokulturního prostředí daných zemí);

- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k tomu, aby poznávali svět a učili se mu rozumět, orientovali se v problematice ochrany životního prostředí, jednali ekologicky);
- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k tomu, aby si uvědomili zodpovědnost za vlastní život, význam vzdělání a celoživotního učení pro život, se vhodně písemně i verbálně prezentovali při jednání s potenciálními zaměstnavateli, formulovali svá očekávání a své priority);
- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k tomu, aby používali internet pro vyhledávání informací z různých oblastí života v zemích dané jazykové oblasti, využívat on-line učebnic a testů), využívat on-line učebnic a testů).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět úzce souvisí s následujícími:

- český jazyk a literatura;
- občanská nauka;
- zeměpis;
- písemná a elektronická komunikace;
- informační a komunikační technologie.

NĚMECKÝ JAZYK - CIZÍ JAZYK II – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – představí sebe i jiné a seznámí se; – užívá základní komunikační fráze a komunikační strategie; – napíše krátký dopis;	Allgemeinthemen (Všeobecná témata) – Erste Kontakte (První kontakty)	6
– objedná a zaplatí v kavárně;	– Im Café (V kavárně)	8
– ptá se na předměty, ptá se na nejasnosti;	– Im Sprachkurs (V jazykovém kurzu)	8
– hovoří o městech a pamětihodnostech, zemích a jazycích; – udá zeměpisnou polohu;	– Städte – Länder – Sprachen (Města – země - jazyky)	10
– popíše byt, hovoří o lidech a věcech;	– Wohnen (Bydlení)	11
– popíše denní program; – sjedná si termín a domluví si akci; – omluví se za zpoždění;	– Tagesprogramm (Denní program)	12
– vypráví, jak se lidé dostanou do zaměstnání; – zeptá se na cestu v budově.	– Orientierung (Orientace)	13

Řečové dovednosti

- receptivní řečová dovednost sluchová – poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů
- receptivní řečová dovednost zraková – čtení a práce s textem
- produktivní řečová dovednost ústní – mluvení zaměřené situačně i tematicky
- produktivní řečová dovednost písemná – dopis, jednoduchý popis apod.
- interaktivní řečové dovednosti – střídání receptivních a produktivních činností
- interakce ústní
- interakce písemná

Jazykové prostředky

- výslovnost (zvukové prostředky jazyka)
- slovní zásoba a její tvoření
- gramatika (tvarosloví a větná skladba)
- grafická podoba jazyka a pravopis
- časování sloves v přítomném čase
- časování slovesa sein v přítomném čase
- vykání
- základní číslovky
- určitý a neurčitý člen podstatných jmen
- zápor kein
- množné číslo některých podstatných jmen
- jednoduchý minulý čas – préteritum
- přivlastňovací zájmena
- 1., 3. a 4. pád podstatných jmen
- tázací věty
- časové údaje
- časování sloves s odlučitelnými předponami
- préteritum sloves sein, haben

NĚMECKÝ JAZYK - CIZÍ JAZYK II – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - zeptá se na povolání; - vede rozhovor o práci; - popíše činnosti v zaměstnání; - vypráví o cestě do zaměstnání;	Allgemeinthemen (Všeobecná témata) - Arbeit und Beruf (Práce a povolání)	14
- orientuje se ve městě podle informačních cedulí; - zeptá se na cestu, používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní komunikaci; - popíše písemně cestu, používá opisné prostředky; - hovoří o použití dopravních	- In der Stadt, Wegbeschreibung (Ve městě, popis cesty)	12

prostředků v cizím městě; – vysvětlí cizinci cestu;		
– rezervuje písemně ubytování, – sjedná zájezd v cestovní kanceláři; vede rozhovor na letišti, na recepci, řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace; – koupí jízdenku, vyřeší běžnou denní situaci v cizojazyčném prostředí; – žádá o informace; – vypráví o tom, co dělal o prázdninách či dovolené;	– Reisen und Sehenswürdigkeiten (Cestování a pamětihodnosti)	12
– nakupuje: ptá se na zboží a říká, co si přeje, domluví se v běžných situacích; – zeptá se na cenu a odpoví;	– Einkäufe (Nákupy)	10
– hovoří o oblíbeném oblečení, módě, vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti;	– Kleidung und Mode (Oblečení a móda)	10
– popíše u lékaře, jaké má potíže, dá doporučení, návod; – vyjádří, jak se cítí.	– Beim Arzt (U lékaře)	10

Řečové dovednosti

- receptivní řečová dovednost sluchová – poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů
- receptivní řečová dovednost zraková – čtení a práce s textem
- produktivní řečová dovednost ústní – mluvení zaměřené situačně i tematicky
- produktivní řečová dovednost písemná – dopis – písemná rezervace ubytování, jednoduchý popis apod.
- interaktivní řečové dovednosti – střídání receptivních a produktivních činností
- interakce ústní
- interakce písemná

Jazykové prostředky

- výslovnost (zvukové prostředky jazyka)
- slovní zásoba a její tvoření
- gramatika (tvarosloví a větná skladba)
- grafická podoba jazyka a pravopis
- řadové číslovky
- předložky se 3. a 4. pádem
- osobní zájmena v 1. 3. a 4. pádě
- způsobová slovesa a větný rámec
- 4. pád členu určitého, neurčitého, záporného zájmena kein a přivlastňovacích zájmen
- předložky se 4. pádem
- způsobové sloveso wollen
- perfektum pravidelných a nepravidelných sloves

- tázací zájmena
- skloňování tázacího zájmena welcher v jednotném i množném čísle
- stupňování příslovčí
- ukazovací zájmeno dieser
- skloňování přídavných jmen po členu určitém a neurčitém
- rozkazovací způsob sloves

NĚMECKÝ JAZYK - CIZÍ JAZYK II – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - hovoří o jazycích; - uvádí důvody, proč se lidé učí cizí jazyky; - mluví o vlastní biografii, o učení se cizím jazykům, sdělí svůj názor na nutnost znalosti cizích jazyků;	Allgemeinthemen (Všeobecná témata) - Sprachen, Biographien (Jazyky, životopisy)	7
- hovoří o rodině a rodinných slavnostech; - popisuje fotky a osoby na nich; - popřeje někomu, pozve někoho písemně; dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby	- Familie (Rodina)	6
- srovnává školský systém u nás a v jiných zemích; - hovoří o důležitosti vzdělávání;	- Schulwesen (Školství)	4
- popisuje realie; - porovnává realie německy mluvících zemí s realiami naší země;	- Deutschsprachige Länder (Německy mluvící země)	7
- mluví o cestě; - vyjádří domněnku; - čte jízdní řády; - plánuje a rezervuje cestu, ověří si a sdělí získané informace písemně; - vyjádří odpor, možnosti;	- Reisen (Cestování)	6
- mluví o koníčcích a zájmech, uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; - reaguje pozitivně či negativně na sdělení, vyjádří údiv, zapojí se do hovoru bez přípravy;	- Freizeit (Volný čas)	6
- mluví o médiích; - srovnává seriózní tisk s bulvárem, píše výpisky, zapisuje důležité informace z	- Medien (Média)	10

textu, přeformuluje sdělení a zprostředkuje informace dalším lidem, píše krátká osobní sdělení; – přeloží reklamní spot z novin, časopisu nebo Internetu, vymyslí reklamní spot do masmédií, experimentuje;		
– vypráví, co rád dělá ve volném čase; – čte jídelní lístek, objedná něco v restauraci, řeší každodenní situaci; – mluví o seznámení a o kontaktech;	– Ausgehen (Jít ven)	7
– přeloží základní pojmy v obchodním jednání se slovníkem; – čte inzerát s žádostí o zaměstnání a odepíše; – vede přijímací pohovor, komunikuje s jistou mírou sebedůvěry;	Fachthemen (Odborná témata) – Handelsbeziehungen (Obchodní vztahy) – jazykové funkce: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.	5
– používá při telefonním styku základní obraty - omluva, sjednání termínu, přesun, objednávka, reakce, vyměňuje si informace, požádá o upřesnění sdělené informace, zaznamenává vzkaz volajících;	– Telefonieren (Telefonování)	5
– používá základní obraty z účetnictví.	– Buchführung (Účetnictví)	5

Řečové dovednosti

- receptivní řečová dovednost sluchová – poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů
- receptivní řečová dovednost zraková – čtení a práce s textem
- produktivní řečová dovednost ústní – mluvení zaměřené situačně i tematicky
- produktivní řečová dovednost písemná – dopis, pozvánka, sdělení apod.
- interaktivní řečové dovednosti – střídání receptivních a produktivních činností
- interakce ústní
- interakce písemná

Jazykové prostředky

- výslovnost (zvukové prostředky jazyka)
- slovní zásoba a její tvoření
- gramatika (tvarosloví a větná skladba)
- grafická podoba jazyka a pravopis
- vedlejší věty s weil
- srovnání wie a als
- 3. stupeň přídavných jmen a příslovčí
- stupňování nepravidelných přídavných jmen a příslovčí

- přivlastňovací zájmena v 1. a 4. pádě
- vedlejší věty s daß
- vyjádření protikladů
- modální slovesa
- časování zvrtných sloves
- časování příslovce: zuerst, dann, danach
- neurčitá zájmena
- nepřímé otázky
- skloňování přídavných jmen bez členu v 1. až 4. pádě

NĚMECKÝ JAZYK - CIZÍ JAZYK II – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – vysvětlí zkratky používané v inzerátech, najde vhodný inzerát pro konkrétní situaci – srovnává život na venkově a ve městě – popíše důvody přestěhování	Allgemeinthemen (Všeobecná témata) – Stadt und Land (Město a venkov)	5
– vyhledá a vytvoří kulturní program, exkurzi – provede po městě se stručným sdělením k historii a kultuře	– Kulturleben (Kulturní život)	4
– mluví o zeměpisné poloze, o hospodářství, kultuře v naší zemi – prokazuje faktické znalosti realit	– Die Tschechische Republik (Česká republika)	4
– vyhledá na Internetu inzeráty pro požadovanou profesi, odhaduje význam neznámých výrazů – napíše životopis a žádost o místo – hovoří o svém vzdělání – reaguje na otázky při konkursu, při pohovoru klade vhodné otázky a reaguje na otázky tazatele	– Arbeit (Práce)	11
– popíše svátky a slavnosti ve své zemi a srovná s německy mluvícími zeměmi	– Feste feiern (Slavení svátků)	6
– zhodnotí technické vynálezy, které používá – mluví o kladech a záporech – vyhledá pojmy k ochraně životního prostředí a reaguje na otázky – vyhledá z novin, časopisu nebo Internetu článek o problémech životního prostředí, uplatňuje různé	– Erfindungen (Vynálezy)	10

techniky čtení textu, sdělí obsah článku, zapojí se do odborné debaty, diskutuje o článku		
- přeloží se slovníkem pojmy ohledně těla, zdravotních omezení - vyjádří přání	- Der menschliche Körper , - Gesunde Lebensweise (Lidské tělo, zdravý způsob života)	5
přeloží základní pojmy v oblasti daní a pojištění	Fachthemen (Odborná témata) Steuer und Versicherung (Daně a pojištění)	5
uzavírá smlouvu – projednává platební podmínky, ceny, slevy, daně, používá odbornou slovní zásobu	Vertragsabschluß (Uzavření smlouvy)	5
žádá o bankovní úvěr, vyplní formulář, čte dokumenty z bankovníctví, přeloží pojmy z bankovníctví a peněžních institutů, vyhledá fakta z oboru	Bankwesen und Geldinstitute (Bankovníctví a peněžní ústavy)	5

Řečové dovednosti

- receptivní řečová dovednost sluchová – poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů
- receptivní řečová dovednost zraková – čtení a práce s textem
- produktivní řečová dovednost ústní – mluvení zaměřené situačně i tematicky
- produktivní řečová dovednost písemná – životopis, písemné sestavení kulturního programu, uzavření smlouvy apod.
- interaktivní řečové dovednosti – střídání receptivních a produktivních činností
- interakce ústní
- interakce písemná

Jazykové prostředky

- výslovnost (zvukové prostředky jazyka)
- slovní zásoba a její tvoření
- gramatika (tvarosloví a větná skladba)
- grafická podoba jazyka a pravopis
- osobní zájmena v 1. až 4. pádě
- vedlejší věty vztažné, vztažná zájmena v 1. až 4. pádě
- préterita a perfekta pravidelná a nepravidelná
- budoucí čas
- trpný rod

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	RUSKÝ JAZYK II.
Celková hodinová dotace:	264
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Ruský jazyk je vyučovací předmět, který si žák vybere z nabízených volitelných cizích jazyků. Jeho postupné osvojování pomáhá snižovat jazykové bariéry a přispívá ke zvýšení mobility žáka jak v jeho osobním životě, tak i v dalším studiu a v budoucím pracovním uplatnění. Umožňuje žákovi poznávat odlišnosti ve způsobu života lidí jiných zemí i jejich kulturní tradice. Prohlubuje žákovo vědomí závažnosti vzájemného mezinárodního porozumění a tolerance.

Cílem výuky je probuzení zájmu žáka o efektivní studium tohoto cizího jazyka a o vytvoření pozitivního vztahu k němu. Žáci se učí komunikovat rusky v různých situacích života, v projevech mluvených i psaných, na všeobecná i odborná témata a volit adekvátní komunikační strategie i jazykové prostředky. Výuka je zaměřena na praktické dovednosti a nácvik přirozených reakcí v běžných situacích každodenního života.

Charakteristika učiva:

Získávání praktických dovedností žáka je zaměřeno na pět základních oblastí cizího jazyka:

Poslech – rozhovor – samostatný ústní projev – čtení – psaní.

Všechny oblasti učiva jsou určeny stanovenými požadavky na vzdělávání ve výuce cizího jazyka a směřují k dosažení minimální úrovně A2 Společného evropského referenčního rámce pro jazyky.

Pojetí výuky:

Ruský jazyk jako další cizí jazyk se vyučuje ve všech čtyřech ročnících po dvou hodinách za týden. Výuka je zaměřena k praktickým komunikačním činnostem. Náročnost a rozsah učiva použitého jako prostředku k dosažení těchto dovedností volí vyučující s ohledem na schopnosti a možnosti žáka. Vyučující vhodně využívá odlišnosti žáků v různých činnostech. Podporuje další rozvíjení komunikačních dovedností žáků navazováním kontaktů s rusky mluvícími osobami (prostřednictvím internetu a osobními kontakty). Výuka probíhá ve spojených třídách, jsou využívány učebnice pro střední školy, jejichž součástí jsou pracovní sešity i zvukové nahrávky. Všichni žáci začínají na úrovni začátečníků.

Hodnocení výsledků žáků:

Žáci jsou hodnoceni objektivně podle hloubky porozumění probíraného učiva a podle schopnosti zvládnout stanovené cíle výuky, aby hodnocení mělo motivační charakter. Výchozím dokumentem je klasifikační řád uvedený ve školním řádu. Důraz je kladen na aktivitu v hodinách a zájem o probírané jevy. Při pololetní klasifikaci se vychází z celkového přístupu žáka k vyučovacímu procesu a k plnění studijních povinností.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Předmět napomáhá rozvíjet následující kompetence:

Kompetence k řešení problémů

- Podporovat samostatnost, tvořivost a logické myšlení
- Akceptovat různé přijatelné způsoby řešení problému
- Zařazovat týmovou spolupráci

Kompetence komunikativní

- Dávat důraz na kulturní úroveň komunikace
- Přípravovat žáky na komunikaci v cizím jazyce s jinými lidmi v různých situacích
- Komunikovat v cizím jazyce v projevech mluvených i psaných

- Volit vhodné jazykové prostředky
- Získávat informace o světě, zvláště o zemích studovaného jazyka, a získané poznatky včetně odborných ze svého oboru využívat ke komunikaci

Kompetence sociální a personální

- Získávat informace o zemích studovaného jazyka
- Využívat získané poznatky ke komunikaci
- Pracovat s informacemi v ruštině (internet, slovníky, příručky...)
- Využívat informační zdroje k prohlubování svých všeobecných vědomostí a dovedností

Kompetence občanské

- Chápat a respektovat tradice, zvyky a odlišné sociální i kulturní hodnoty jiných národů popř. jazykových oblastí, ve vztahu k představitelům jiných kultur se projevovat v souladu se zásadami demokracie
- Projevovat sebeúctu a úctu k druhým lidem

Kompetence pracovní

- Při výuce vytvářet tvořivé pracovní prostředí, účelně měnit pracovní způsoby a podmínky
- Na konkrétních příkladech poukázat na lepší možnosti uplatnění při zvládnutí vyučovaného cizího jazyka
- Využívat vybrané metody a postupy efektivního studia ruštiny ke studiu dalších jazyků, příp. k dalšímu vzdělávání; využívat vědomosti a dovednosti získané ve výuce mateřského jazyka při studiu jazyků

Aplikace průřezových témat:

Občan v demokratické společnosti

V ruském jazyce se žáci učí nejen chápat, ale i rozvíjet svoji osobnost na základě uplatňování morálních hodnot. Do výuky jsou zařazena témata v podobě textů, poslechů a filmů tak, aby se žáci seznámili se zajímavostmi života v rusky mluvících zemích. Vzhledem k poznávání odlišných kulturních tradic se žáci učí toleranci a solidaritě. Uvědomují si principy svobody a demokracie ve svém životě. Žáci efektivně pracují s cizojazyčným textem včetně odborného, učí se jej zpracovat a využívat jako zdroje poznání i jako prostředku ke zkvalitňování svých jazykových znalostí a dovedností;

Člověk a životní prostředí

Žáci se učí mluvit, číst i psát o svém nejbližším okolí, o životním prostředí u nás a ve světě. Chápu problematiku vlivu životního prostředí na zdraví jedince, a proto si uvědomují nutnost ochrany životního prostředí i svého zdraví. Prostřednictvím tematických okruhů se dovídají o přírodním bohatství v rusky mluvících zemích, a tak si upevňují svůj vztah k přírodě.

Člověk a svět práce

Žáci se v ruském jazyce seznámí s profesemi a různými obory lidské činnosti. Ujasňují si své představy o budoucím povolání. Učí se diskutovat o problémech ze světa práce, o platech, o možnostech práce v zahraničí apod. Naučí se psát v ruštině životopis i žádost o práci. Na základě navozených situací a zvolených rolí si osvojí řečové dovednosti, které jsou zapotřebí při pracovních pohovorech a jednáních na úřadech.

Informační a komunikační technologie

V rámci uplatňování moderních metod ve výuce se využívají multimediální výukové programy a prezentace zpracované na CD-R, DVD, internetu apod. Žákům jsou informace zprostředkovány nejen klasickými výukovými metodami, ale především pomocí interaktivních tabulí, dataprojektorů, osobních počítačů, tabletů a jiných technologií. Žáci mají možnost samostatně zpracovat a prezentovat úkoly pomocí softwarových programů.

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět spolupracuje s těmito dalšími předměty:

- český jazyk a literatura;
- občanská nauka;
- dějepis;
- informační a komunikační technologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
RUSKÝ JAZYK II. – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozumí základním pokynům vyučujícího, který jednoduchým způsobem zadává pracovní úkoly; – v krátkém textu vyhledá žádané informace; – postihne ve slyšeném textu specifické informace; – ptá se na základní údaje, na každodenní život a na podobnou otázku odpovídá; – představí sám sebe a mezi sebou své kamarády; – jednoduchým způsobem se omluví, zeptá se na význam slova nebo výrazu, kterému nerozumí, a domluví se; – pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; – vyplní jednoduchý formulář s osobními údaji;	1. Řečové dovednosti – receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických a dialogických projevů – receptivní řečová dovednost zraková = čtení azbuky a práce s textem včetně odborného – produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky – produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací apod. – jednoduchý překlad – interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností – interakce ústní – interakce písemná (návčik azbuky)	20
– seznámí se s azbukou (tiskací a psací), procvičuje psaní jednotlivých písmen; – vyslovuje srozumitelně co nejbližše přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; – osvojí si různé techniky čtení textu; – osvojí si pravopis probírané slovní zásoby;	2. Jazykové prostředky – grafická podoba jazyka a pravopis - návčik azbuky – výslovnost (zvukové prostředky jazyka) – slovní zásoba a její tvoření – gramatika (přítomný čas slovesa быть, vyjádření: já mám, ty máš, mám rád, máš rád, přivlastňovací zájmena, číslovky 0 - 20, koncovky podstatných jmen, slovesa жить, говорить, писать)	20
– umí pozdravit, rozloučit se a představit; – umí se seznámit, představit někoho jiného; – ústně i písemně popíše svou rodinu a domov; – informuje o sobě a jiných, o národnosti; – zná názvy školních předmětů; – simuluje rozhovor o škole a rozvrhu hodin; – správně užívá základního učiva z tvarosloví a ze skladby;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – osobní údaje, pozdravy, seznámení – obraty při zahájení, vedení a ukončení rozhovoru, tzn. oslovení, pozdravy při setkání a loučení, představování sebe a druhých, vykání – rodina, dům a domov, domácí zvířata – profese, zaměstnání – názvy jednotlivých členů rodiny (příbuzenské vztahy) – vybrané státy, jejich obyvatelé a jazyky – dny v týdnu, školní předměty, rozvrh hodin – vzdělávání, každodenní život	20

– prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických a kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti, včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; – uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí;	4. Poznatky o zemích – sousední země, národnosti – vzdělávací systém v Rusku a ČR – vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí – informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	8
---	--	---

RUSKÝ JAZYK II. – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozumí jednoduchému souvislému projevům vyučujícího pronášeným v normálním hovorovém tempu v rozsahu vybraných témat; – vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; – vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; – porozumí hlavním bodům čteného textu; – požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; – tvoří smysluplná slovní spojení, používá vhodně zdvořilostní fráze, uspořádá slova do složitějších vět v logickém sledu; – vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; – zaznamená vzkazy volajících;	1. Řečové dovednosti – receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických a dialogických projevů – receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného – produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky – produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací apod. – jednoduchý překlad – interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností – interakce ústní – interakce písemná (zdokonalování se ve čtení a psaní azbuky)	20
– sdělí hlavní myšlenky (informace) z vyslechnutého nebo přečteného textu; – písemně odpovídá na dotazy k vyslechnutému nebo přečtenému textu; – komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života, a vlastních zálib; – čte s porozuměním jednoduché neznámé texty; – uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce;	2. Jazykové prostředky – grafická podoba jazyka a pravopis - procvičování azbuky – výslovnost (zvukové prostředky jazyka) – slovní zásoba a její tvoření – gramatika (číslovky 30 – 1000, zájmena он, она, minulý čas, řadové číslovky, slovesa купить, пойти, поехать, spojení číslovek s podstatnými jmény, zájmena)	20

– zdokonaluje výslovnost; – osvojí si nové lexikální jednotky; – osvojí si pravopis probírané slovní zásoby; – správně užívá probírané učivo z tvarosloví a ze skladby; – používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – roční období, měsíce, počasí – blahopřání ke svátku, k narozeninám – nakupování, oblečení, obchody, zboží – jídlo, nápoje, stravování, služby	20
– prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; – uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí;	4. Poznátky o zemích – Государственный универмаг – Петроград – vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí – informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	8

RUSKÝ JAZYK II. – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; – rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; – čte s porozuměním věcné i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu; – přeloží text a používá slovníky i elektronické; – sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; – vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorách; – zapojí se do hovoru bez přípravy; – ověří si i sdělí získané informace písemně; – dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	1. Řečové dovednosti – receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických a dialogických projevů – receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného – produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky – produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací apod. – jednoduchý překlad – interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností – interakce ústní – interakce písemná (zdokonalování se ve čtení a psaní azbuky)	20
– čte s porozuměním populárně odborné texty i přiměřeně náročné úryvky z textu uměleckého; – zdokonaluje výslovnost; – používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek;	2. Jazykové prostředky – grafická podoba jazyka a pravopis - procvičování azbuky – výslovnost (zvukové prostředky jazyka) – slovní zásoba a její tvoření – gramatika (skloňování podstatných a přídavných jmen, časování, zvrtná částice ся, číst data, spojení podstatných jmen a předložek, rozkazovací způsob)	20

	včetně sloves zvratných)	
– osvojí nové lexikální jednotky; – správně užívá probírané učivo z tvarosloví a ze skladby, srovná děje přítomné, minulé a budoucí; – zdokonalí si pravopis probírané slovní zásoby s důrazem na odlišnosti mateřského jazyka; – řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace i jednoduché a frekventované situace týkající se pracovní činnosti;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – mezilidské vztahy, získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu... – povahové vlastnosti člověka a jeho vzhled – denní režim – svátky a trávení volného času, cestování – budovy ve městě, orientace – počasí, Česká republika	20
– prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; – uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí;	4. Poznátky o zemích – vybrané poznátky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí – informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice – přátelství mezi městy z různých zemí světa – ruské písně – památky Petrohradu	8

RUSKÝ JAZYK II. – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; – odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; – přednese připravenou prezentaci ze svého oboru a reaguje na jednoduché dotazy publika; – sdělí a zdůvodní svůj názor; – dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; – při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; – přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; – zapojí se do odborné debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; – zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text o událostech a	1. Řečové dovednosti – receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických a dialogických projevů – receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného – produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky – produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací apod. – jednoduchý překlad – interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností – interakce ústní – interakce písemná (zdokonalování se ve čtení a psaní azbuky)	18

- zážitcích a podobě popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; – vyjádří písemně svůj názor na text; – vyhledá, zformuluje a zaznamená informace nebo fakta týkající se studovaného oboru;		
– čte s porozuměním přiměřeně náročné, jednoduché populárně odborné texty s přiměřeným množstvím neznámých výrazů odhadnutelných z kontextu; – formuluje vlastní myšlenky ve formě vyprávění, dopisu apod. – používá vhodně základní odbornou slovní zásobu ze svého studijního oboru;	2. Jazykové prostředky – grafická podoba jazyka a pravopis – procvičování azbuky – výslovnost (zvukové prostředky jazyka) – slovní zásoba a její tvoření – gramatika (vyjádření nemáš, nesmíš pomocí konstrukce тебе нельзя+infinitiv, věty se spojkami если, так как, sloveso надеть, podstatná a přídavná jména)	18
– doplní si další znalosti o významové a stylistické stránce jazyka (antonyma, synonyma, mezinárodně užívaná slova); – zdokonalí si výslovnost; – osvojí si nové lexikální jednotky; – zdokonalí si pravopis probírané slovní zásoby s důrazem na odlišnosti mateřského jazyka; – vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života a k tématům z oblasti zaměření studijního oboru;	3. Tematické okruhy, komunikační situace a jazykové funkce – vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje... – zdravý životní styl, názvy nemocí a léků – péče o tělo a zdraví, sport – styl oblékání, móda a barvy – zájmy, volný čas, hudební nástroje – hudební, filmové a literární žánry	18
– prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti včetně vybraných poznatků studijního oboru, a to i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s realitami mateřské země; – uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	4. Poznatky o zemích – vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí – informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice	6

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název kurzu:	ADAPTAČNÍ KURZ
Celková hodinová dotace:	3 dny
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí kurzu:

Obecný cíl kurzu:

Přechod ze základní školy na školu střední je pro každého náročnou záležitostí a významným životním krokem.

Cílem vstupního adaptačního kurzu je ulehčit žákům novou životní situaci, pomoci jim při vytváření kolektivu, učit je spolupracovat a vytvářet v nich pocity sounáležitosti ke třídě i škole, vést ke vzájemnému poznávání a sebekpoznávání.

Charakteristika kurzu:

Kurz se skládá z následujících oblastí:

- rozvoj osobnosti (sebekpoznávání, osobnosti, zodpovědnost za svou budoucnost, své zdraví);
- vztahy uvnitř skupiny (tolerance, respekt a zodpovědnost); spolupráce v týmu (pomoc druhému, naslouchání, sebekprosazování); rozvoj komunikace;
- společenská a kulturní pravidla a jejich dodržování;
- základy zdravovědy;
- sociálně-patologické jevy, prevence.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Kurz směřuje k tomu, aby žáci:

- poznávali, přijímali a akceptovali sami sebe;
- respektovali jeden druhého;
- účinně spolupracovali ve skupině;
- vytvářeli hodnotné mezilidské vztahy;
- aktivně naslouchali druhým;
- ovládali a řídili své jednání a chování.

Strategie kurzu:

Při adaptačním kurzu je využito zážitkové pedagogiky. Všechny aktivity mají přispět k budování pozitivního sociálního klimatu v nově vzniklých třídách, k sebekpoznání žáků, aktivnímu nácviku sociálního učení (odmítání negativních jevů, zdravé sebekprosazování v kolektivu, ap.) v rámci kurzu probíhají přednášky týkající se např. drogové problematiky nebo zvládání školního stresu.

Zážitky a poznání získané během jediného kurzu se několikanásobně odrazí v následujících letech, kdy bude kolektiv společně sdílet jednu třídu.

Zpravidla se adaptačního kurzu zúčastňuje třídní učitel, výchovný poradce, školní metodik prevence a zdravotník.

Přínos kurzu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Adaptační kurz rozvíjí u žáků zejména tyto kompetence:

- k řešení problémů; komunikativní; personální a sociální; občanské;
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci.

Aplikace průřezových témat

- občan v demokratické společnosti;
- člověk a životní prostředí.

Mezipředmětové vztahy:

- tělesná výchova a zdravotní TV;
- výchova ke zdraví.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
ADAPTAČNÍ KURZ – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO
Žák: – komunikuje s druhými, spolupracuje se spolužáky při různých aktivitách, buduje svou pozici ve školním kolektivu; – stanoví společně s pracovní skupinkou základní pravidla třídy;	Seznamovací hry
– je seznámen se základními předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví a požární prevence;	BOZ
– formuluje základní práva a povinnosti dítěte;	Práva a povinnosti dítěte a žáka střední školy
– seznamuje se se základními předpisy týkající se chodu školy;	Školní řád, Vnitřní řád školy
– koriguje svůj pohybový režim dle osobních dispozic; – zapojuje se do soutěží a sportovních turnajů;	Turistické vycházky a sportovní hry
– prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným - provede na modelu umělé dýchání, srdeční masáž, stavění krvácení, znehybnění a fixaci končetiny.	První pomoc – úrazy a náhlé zdravotní příhody stavy bezprostředně ohrožující život

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název kurzu:	ZIMNÍ VÝCVIKOVÝ KURZ
Celková hodinová dotace:	1 týden
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí kurzu:

Obecný cíl kurzu:

Zimní výcvikový kurz – lyžařský vychází ze vzdělávací oblasti rámcového vzdělávacího programu vzdělávání pro zdraví.

Lyžařský výcvikový kurz je organizován formou týdenního pobytového zájezdu s příslušným výcvikovým a výchovným programem. Cílem kurzu je nácvik a zdokonalení pohybových dovedností na sjezdových a běžeckých lyžích.

Program výcviku je spojen s všestrannou výchovou žáků ve specifických přírodních podmínkách a v podmínkách žákovského kolektivu.

Charakteristika kurzu:

Kurz se skládá z následujících oblastí:

- sjezdové lyžování;
- běžecké lyžování;
- údržba vybavení;
- ekologická výchova;
- první pomoc.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Kurz směřuje k tomu, aby žáci:

- aktivně naslouchali;
- respektovali jeden druhého;
- účinně spolupracovali týmu;
- ovládali a řídili své jednání a chování;
- posuzovali své možnosti.

Strategie kurzu:

Při zimním lyžařském kurzu je výcvik veden v malých skupinách rozdělených podle individuálních dispozic a předpokladů jednotlivých žáků. v každém družstvu působí speciálně vyškolený pedagog – lyžařský instruktor, který pohybové činnosti předvádí, sleduje, hodnotí pokrok žáků, motivuje k dalšímu sebezdokonalování.

Přínos kurzu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Adaptační kurz rozvíjí u žáků zejména tyto kompetence:

- k řešení problémů;
- komunikativní;
- personální a sociální;
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci.

Aplikace průřezových témat

- občan v demokratické společnosti;
- člověk a životní prostředí.

Mezipředmětové vztahy:

- výchova ke zdraví;
- tělesná výchova a zdravotní TV;
- somatologie.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání
ZIMNÍ VÝCVIKOVÝ KURZ – LYŽAŘSKÝ – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO
Žák: – posoudí své schopnosti a možnosti při vykonávané pohybové činnosti; – provádí osvojované pohybové dovednosti na úrovni individuálních předpokladů - zatáčí, zastaví, sjíždí i přes terénní nerovnosti; – sleduje vlastní pokrok a usiluje o další sebezdokonalování; – udržuje a ošetřuje sportovní vybavení;	– základy sjezdového lyžování (zatáčení, zastavování, carvingový oblouk, sjíždění i přes terénní nerovnosti, jízda na vleku) – základy běžeckého lyžování – mazání lyží a jejich údržba
– uplatňuje účelné a bezpečné chování i v neznámém prostředí; – rozpozná hrozící nebezpečí a volí správný postup; – chová se odpovídajícím způsobem v horském prostředí a dodržuje zásady ekologické výchovy;	– zásady chování a bezpečného pohybu v horském prostředí
– prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě i jiným.	– první pomoc – zásady první pomoci při závažných a život ohrožujících poranění s důrazem na zimní sporty

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Obchodní akademie
Název kurzu:	LETNÍ VÝCVIKOVÝ KURZ
Celkový rozsah:	1 týden
Platnost:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí kurzu:

Obecný cíl kurzu:

Letní výcvikový kurz vychází ze vzdělávací oblasti rámcového vzdělávacího programu vzdělávání pro zdraví.

Kurz je organizován formou týdenního pobytového výjezdu. Cílem kurzu je naučit žáky vyhodnocovat krajní situace, motivovat k týmové práci, pracovat pod psychickým tlakem a zvyšovat jejich fyzickou i psychickou odolnost.

Program výcviku je spojen s všestrannou výchovou žáků ve specifických přírodních podmínkách a v podmínkách žakovského kolektivu.

Charakteristika kurzu:

Kurz se skládá z následujících oblastí:

- jednání a chování v krizových situacích a přežití;
- první pomoc.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Kurz směřuje k tomu, aby žáci:

- aktivně naslouchali;
- respektovali jeden druhého;
- účinně spolupracovali týmu;
- ovládali a řídili své jednání a chování;
- posuzovali své možnosti.

Strategie kurzu:

Výuka probíhá formou praktického výcviku, skupinové práce, diskuse. Žáci plní praktické úkoly a činnosti, které mohou v kritických situacích napomoci záchraně života, zdraví a minimalizaci škod.

Přínos kurzu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Kurz rozvíjí u žáků zejména tyto kompetence:

- k řešení problémů;
- komunikativní;
- personální a sociální;
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci.

Aplikace průřezových témat

- občan v demokratické společnosti;
- člověk a životní prostředí.

Mezipředmětové vztahy:

- výchova ke zdraví;
- tělesná výchova a zdravotní TV;
- somatologie.

Rozpis obsahu a výsledků vzdělávání
LETNÍ VÝCVIKOVÝ KURZ – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	OBSAH
Žák: – volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým podmínkám, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat; – uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; – zvládne orientaci v terénu za ztížených podmínek; – dokáže číst vodní terén; – zvládá základní pádlování na kormidle i háčku.	Vodní turistika na alpských řekách

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	ODBORNÁ PRAXE
Celková hodinová dotace:	4 týdny
Platnost učební osnovy:	Od 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

Pojetí odborné praxe:

Obecný cíl odborné praxe:

Cílem odborné praxe, je zvýšení praktických kompetencí žáků a vytvoření uceleného přehledu o všech úkonech v sociální činnosti. Žáci své znalosti aplikují přímo v prostředí sociálních institucí. V praxi si ověřují své teoretické poznatky získané při studiu a rozšiřují své odborné kompetence pro úspěšné uplatnění v zaměstnání nebo při dalším vzdělávání.

Odborná praxe se organizuje v rozsahu dvou týdnů v druhém až třetím ročníku.

Charakteristika učiva:

Žák získá během druhého až třetího ročníku studia předmětu dovednosti a znalosti týkající se systému sociální péče, pečovatelsví a jejich řízení. Seznámí se s různými formami péče o jednotlivé skupiny klientů ve vztahu k jejich sociální situaci a specifickým potřebám. Učivo je rozvrženo dle stoupající obtížnosti a vzájemné návaznosti. Na tyto základy navazují znalosti z péče o rodinu, péče o děti a mládež, péče o staré občany, péče o občany se zdravotním postižením a péče o další skupiny sociálně potřebných občanů. Ve výuce je nutné přihlížet k učivu jiných předmětů, které s předmětem praxe souvisí, především k předmětu pečovatelsví, sociální péče, psychologie, somatologie, sociální zabezpečení a sociální politika.

Směřování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Odborná praxe směřuje k tomu, aby žáci:

- propojili teorii s praxí;
- vhodně prezentovali sebe i školu;
- vystupovali v souladu se zásadami kultury projevu a chování;
- jednali odpovědně a samostatně;
- plnili zadané úkoly a činnosti zodpovědně a správně;
- zpracovávali nové informace;
- prezentovali výsledky své práce na veřejnosti.

Strategie výuky:

Výuka předmětu praxe je začleněna do druhého a třetího ročníku studia a klade důraz, aby žáci pochopili sepětí teorie a praxe, proto učitel:

- provede výklad, diskutuje a motivuje žáky k individuální práci;
- vytváří fiktivní příklady, tím vede žáky k aplikaci na konkrétním vyřešení příkladů;
- při vyučování používá v maximální míře i konkrétních příkladů (zejména z odborného výcviku v reálném prostředí), exkurzí a besed s pracovníky v dané oblasti (např. se sociálními pracovníky, pečovatelskými, pracovníky různých sociálních zařízení, občanských sdružení a center pomoci), nácviku technik obsluhy a pomoci klientovi včetně komunikace s klienty;

Praktické využití má prohloubit odborná souvislá praxe.

Učivo je rozdělené do tematických celků. Velký význam je kladen na důkladné opakování učiva, shrnutí a zobecnění poznatků.

Zabezpečení odborné praxe:

Každý žák si zajišťuje odbornou praxi sám po dohodě se zástupcem orgánů sociální správy. Vztahy mezi školou a organizací, v níž se koná odborná praxe, se zajišťují smluvně. Poskytovatel odborné praxe zajistí dnem nástupu žáka na praxi jeho seznámení s předpisy bezpečnosti a dalšími specifickými předpisy k zajištění bezpečné práce na příslušném pracovišti. V závěru odborné praxe žák obdrží od poskytovatele praxe hodnotící posudek. V návaznosti na provedenou odbornou praxi žák vypracuje písemnou zprávu o jejím průběhu, získaných zkušenostech včetně vlastního hodnocení v tzv. „Deníku odborné praxe“.

Ve škole je pro zabezpečení odborné praxe určen vedoucí pedagog.

Přínos odborné praxe k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Odborná praxe rozvíjí u žáků zejména tyto kompetence:

- k řešení problémů;
- komunikativní;
- personální a sociální;
- občanské;
- využívat prostředky IKT;
- aplikovat poznatky z oblasti sociální politiky a sociální činnosti;
- provádět typické činnosti v oblasti sociální práce a péče;
- dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci;
- usilovat o nejvyšší kvalitu své práce.

Absolvent:

- podílí se na zajišťování sociálních služeb;
- má přehled o systému sociálních služeb a zná podmínky jejich poskytování;
- spolupracuje při řízení rezidentských i komunitních sociálních služeb, při přípravě plánů činností nebo projektů; uplatňuje i své ekonomické znalosti a dovednosti;
- provádí krizovou intervenci a základní sociální poradenství, podíleli se pod odborným vedením na sociálních depistázích a sociální prevenci;
- ovládá administrativní a správní postupy související s poskytováním sociálních služeb, vede příslušnou dokumentaci a pracuje s právními i jinými zdroji odborných informací;
- respektuje příslušnou legislativu, práva a oprávněné zájmy klientů;
- je připraven pracovat samostatně i v týmu, komunikovat kvalifikovaně a odpovídajícím způsobem se svými nadřízenými a dalšími spolupracovníky;
- zná požadavky na pracovníky v sociálních službách, jejich práva a povinnosti;
- má vytvořeny předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a stresem;
- sleduje průběžně vývoj sociálního systému a nové trendy v sociální péči a službách;
- dokáže poskytovat přímou pomoc klientům sociálních služeb;
- zvládne pomáhat mobilním i imobilním klientům v rezidentském i domácím prostředí při zajišťování základních životních potřeb a zvládání běžných úkonů nebo při udržování kontaktu se společenským prostředím;
- dokáže zajistit nebo pomáhat klientům při zajišťování chodu domácnosti včetně nákupů a běžných služeb;
- zvládne pomáhat rodinám v péči o dítě nebo dospělou osobu se zdravotním postižením;
- umí zajistit samostatně péči o dítě do tří let věku v denním režimu;
- používá vhodné pomůcky, přístroje a zařízení, správně je ošetřuje;
- dokáže sledovat pravidelně změny u klienta a konzultovat je s nadřízeným nebo s odborníky;
- respektuje při poskytování péče osobnost klienta a jeho práva, vhodně s ním komunikuje, jedná taktně, s péčí a přiměřenou empatií;
- přispívá k vytváření bezpečného a příjemného prostředí pro klienty, jedná-li v zájmu klienta;

- provádí základní výchovnou nepedagogickou činnost podporující soběstačnost a sociální aktivizaci klientů a aktivní využívání volného času;
- dokáže realizovat činnosti potřebné pro vytváření a udržování soběstačnosti klienta, jeho fyzické i psychické kondice, společenských a pracovních návyků;
- připravuje samostatně i v týmu plány a projekty výchovné práce pro různé skupiny klientů nebo jednotlivé osoby zaměřené na rozvíjení osobnosti, sociální aktivizaci a vyplňování volného času;
- zohledňuje při přípravě a realizaci výchovně-vzdělávací činnosti individuální zvláštnosti a subjektivní potřeby klientů i objektivní podmínky, ve kterých bude činnost probíhat;
- rozvíjí ve skupině klientů pozitivní sociální vztahy;
- uplatňuje při práci s klienty (jednotlivcem nebo skupinou, dětmi nebo dospělými) vhodné pedagogické strategie a prostředky i základní metody sociální péče;
- využívá ve své práci odpovídajícím způsobem empatické, asertivní a autentické komunikace;
- sleduje a hodnotí pravidelně výsledky výchovně-vzdělávací činnosti své i celého zařízení;
- sleduje a využívá nové poznatky a přístupy v této oblasti sociální činnosti;
- dbá na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci;
- chápe bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví své i spolupracovníků (i dalších osob vyskytujících se na pracovištích, např. klientů, zákazníků, návštěvníků) i jako součást řízení jakosti a jednu z podmínek získání či udržení certifikátu jakosti podle příslušných norem;
- zná a dodržuje základní právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;
- osvojuje si zásady a návyky bezpečné a zdravé neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeje apod.), rozpoznají možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a jsou schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;
- zná systém péče o zdraví pracujících (včetně preventivní péče, umí uplatňovat nároky na ochranu zdraví v souvislosti s prací, nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce);
- je vybaven vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokáže první pomoc sám poskytnout;
- usiluje o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb;
- chápe kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku;
- dodržuje stanovené normy (standardy) a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným na pracovišti;
- dbá na zabezpečování parametrů (standardů) kvality procesů, výrobků nebo služeb, zohledňuje požadavky klienta (zákazníka, občana);
- jedná ekonomicky a v souladu se strategií udržitelného rozvoje;
- zná význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení;
- zvažuje při plánování a posuzování určité činnosti (v pracovním procesu i v běžném životě) možné náklady, výnosy a zisk, vliv na životní prostředí, sociální dopady;
- efektivně hospodáří s finančními prostředky;
- nakládá s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

Aplikace průřezových témat:

- občan v demokratické společnosti
(žáci jsou vedeni k tomu, aby měli vhodnou míru sebevědomí, sebeodpovědnosti a schopnost morálního úsudku, byli připraveni si klást základní existenční otázky a hledat na ně odpovědi a řešení, dovedli jednat s lidmi, diskutovat o citlivých nebo kontroverzních otázkách, hledat kompromisní řešení);
- člověk a životní prostředí
(žáci jsou vedeni k tomu, aby pochopili souvislosti mezi různými jevy v prostředí, lidskými aktivitami, mezi lokálními, regionálními a globálními problémy, samostatně a aktivně poznávali okolní prostředí, získávali informace v přímých kontaktech s prostředím a z různých informačních zdrojů, pochopili

vlastní odpovědnost za své jednání a snažili se aktivně podílet na řešení, osvojili si zásady zdravého životního stylu a vědomí odpovědnosti za své zdraví);

- člověk a svět práce
(žáci jsou vedeni k práci s informacemi, vyhledávání, vyhodnocování a využívání informací k písemnému vyjadřování při úřední korespondenci, dále jsou vedeni k orientaci ve světě práce, k vyhledávání a posuzování informací o profesních příležitostech a orientace v nich, k vyhledávání a posuzování informací o vzdělávací nabídce, snaha o vysvětlení základních aspektů pracovního poměru, práv a povinností zaměstnanců a zaměstnavatelů, naučit je pracovat s příslušnými právními předpisy;
- informační a komunikační technologie
(žáci jsou vedeni k vyhledávání, zpracovávání, uchovávání i předávání informací, aby byli schopni pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a efektivně je využívali nejen v průběhu vzdělávání, ale i při výkonu povolání.

Mezipředmětové vztahy:

- sociální politika;
- sociální zabezpečení;
- sociální péče;
- pečovatelsví a osobní asistence;
- muzikoterapie
- výchova ke zdraví;
- somatologie;
- psychologie;
- právo;
- osobnostní výchova;
- výtvarná výchova;
- dramatická výchova.

VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

Vlastní hodnocení naší školy chápeme jako zpětnou vazbu pro hodnocení činnosti celého pedagogického sboru i ostatních zaměstnanců. Hodnocení v sobě skrývá potenciál, který chceme využít ke zlepšování chodu školy, a to zvláště v oblasti týkající se výchovy a vzdělávání našich žáků.

Usilujeme o co nejobjektivnější pohled na naši školu, o zlepšení vztahů k žákům, rodičům, sociálním partnerům, a tím k postupnému naplňování strategických záměrů.

Celá evaluace je vždy anonymní.

Sebehodnocení školy vychází z těchto právních dokumentů:

- § 12 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů;
- § 8 a § 9 vyhlášky M3MT č. 15/2005 Sb.

Oblastmi vlastního hodnocení jsou:

- podmínky vzdělávání;
- průběh vzdělávání;
- podpora žáků a žáků, spolupráce s rodiči, vzájemné vztahy: škola - žáci - rodiče - další osoby;
- výsledky vzdělávání žáků a žáků;
- řízení školy, personální práce, vzdělávání pedagogických pracovníků;
- úroveň výsledků práce školy vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům.

Pravidla a termíny vlastního hodnocení školy dle výše zmíněného zákona:

- vlastní hodnocení se zpracovává alespoň jednou za dva roky;
- návrh struktury vlastního hodnocení školy projedná ředitel školy s pedagogickou Radou do konce září školního roku;
- vlastní hodnocení školy se projedná v pedagogické radě do konce října následujícího roku.

PERSONÁLNÍ A MATERIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Personální podmínky

Počet členů pedagogického sboru se pohybuje kolem 70 – 80 vyučujících.

Pedagogičtí pracovníci splňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti.

Všechny předměty budou vyučovány aprobovanými učiteli, kteří neustále procházejí systémem dalšího vzdělávání.

Vedení školy tvoří ředitel školy, který má dva zástupce pro teoretické vyučování a jednoho zástupce pro praktické vyučování. Nezastupitelnou funkci ve výchovně-vzdělávacím procesu zastávají výchovná poradkyně, školní metodik prevence a kariérový poradce.

Vedení školy zajistí soulad vzdělávacích a výchovných činností pedagogických pracovníků s cíli stanovenými zákonem a RVP příslušného oboru vzdělávání.

Materiální zabezpečení

Nabízené obory jsou vhodné i pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami a vzhledem k bezbariérovému přístupu studium na této škole upřednostňují i žáci s tělesným omezením.

Škola má pro uskutečnění navrhovaného vzdělávacího programu k dispozici klasické výukové učebny vybavené moderním nábytkem, prezentační technikou a dataprojektorem. Pro výuku cizích jazyků slouží plně vybavené jazykové laboratoře.

Žáci mají možnost využívat řadu specializovaných laboratorních pracovišť a učeben vybavených moderní výpočetní technikou.

Škola má i vlastní sportovní halu s posilovnou.

Centrum pro výuku hi–technologií

Za pomoci prostředků projektu ESF byla postavena unikátní budova Centra hi-technologií, jež je vybavena špičkovými technologiemi a prezentacemi hi-tech trendů.

Žáci zde mohou pracovat a seznámit se s:

- 3D projekcí - virtuální realitou;
- sběrnicovými systémy - inteligentní elektroinstalace budov;
- multifunkčním víceosým obráběcím centrem;
- prostorovým laserovým scannerem pro oblast metrologie.

Projekt Centra hi-technologií je koncipován jako jedinečné výukové a prezentační centrum zahrnující:

- propojení odborného vzdělávání na středních školách s výrobní praxí v podnicích a novými technologiemi ve výrobě;
- zavádění nových a netradičních způsobů a metod do výuky (interaktivní, projektové, audio-vizuální a virtuální učení);
- inovaci výukových oborů z oblasti strojírenství, elektro a ICT technologií.

Škola také využívá pro svou výuku nově vybavené Vzdělávací centrum Slovákých strojíren, a.s. Uherský Brod, vybavené špičkovou výukovou technikou, technologií a zařízením (metrologická laboratoř, mechatronika, EIB-sběrnicové systémy).

Pro žáky ze vzdálených míst má škola své ubytovací zařízení, které je umístěno v sídlištní části Uherského Brodu.

SPOLUPRÁCE SE SOCIÁLNÍMI PARTNERY

Sociální partneři doplňují teoretickou část výuky. Znalosti a dovednosti, které žáci získají v průběhu studia, jsou prohlubovány formou přednášek a aktivních činností v rámci sociálního partnerství.

Oficiálními sociálními partnery školy jsou:

Město Uherský Brod - zajišťování praxe žáků, spolupráce při tvorbě ŠVP.

DDM Uherský Brod - zajišťování praxe žáků, pomoc při organizaci Dne bez aut.

Úřad práce Uherské Hradiště - spolupráce při tvorbě ŠVP, organizace besed pro žáky 4. ročníků na téma jejich budoucího uplatnění.

Centrum pro zdravotně postižené Zlínského kraje - jednání o navázání nové spolupráce při vzdělávání zdravotně postižených spoluobčanů.

Speciální pedagogické centrum Zlín - spolupráce při vzdělávání integrovaných žáků.

Pedagogicko-psychologická poradna Zlín, pobočka Uherské Hradiště – pravidelné přednášky na téma sociálně patologické jevy.

Pedagogicko-psychologická poradna Zlín, pobočka Uherský Brod - konzultace v oblasti vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Pravidelné besedy se žáky.

OSSZ, pobočka Uherský Brod - zajišťování praxe žáků, spolupráce při tvorbě ŠVP Sociální činnost.

Denní krizové centrum pro lidi bez domova Uherský Brod - pomoc při organizaci sbírky ošacení pro klienty centra, organizace besed a exkurzí pro žáky oboru Sociální činnost.

TYFLOSERVIS - obecně prospěšná společnost Zlín (krajské ambulantní středisko sociální rehabilitace nevidomých a slabozrakých) - spolupráce na veřejné sbírce "Bílá pastelka".

Občanské sdružení Život dětem Praha - spolupráce na veřejné sbírce "Srdíčkový den" na podporu dětských nemocnic, nemocných a postižených dětí.

Domov pro seniory Buchlovice - zajišťování praxe žáků, spolupráce v oblasti výuky sociálních předmětů. Pořádání exkurzí a besed se žáky.

Nadace "Děti, sport a kultura" - spoluúčast při organizaci lyžařských zájezdů pro žáky.

V následujícím textu jsou uvedeny nejdůležitější znalosti, dovednosti a schopnosti, které naši sociální partneři očekávají u svých zaměstnanců.

Při tvorbě ŠVP se vycházelo z těchto požadovaných kritérií:

1. komunikační schopnosti

- zaměstnanec:
 - jasně a srozumitelně formuluje myšlenky;
 - používá odbornou terminologii a rozumí běžné odborné terminologii v cizím jazyce;
 - obhájí své názory;
 - kriticky hodnotí názory, postoje a jednání jiných lidí;
 - vhodně komunikuje se svým zaměstnavatelem i svými spolupracovníky.

2. používání výpočetní techniky

- zaměstnanec:
 - pracuje s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií;
 - pracuje s běžným základním a aplikačním programovým vybavením;
 - komunikuje elektronickou poštou a využívá dalších prostředků on-line a off-line komunikace.

3. vhodné chování a vystupování

- zaměstnanec:
 - dodržuje zákony, respektuje práva ostatních lidí, vystupuje proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci;
 - jedná v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování;
 - podporuje vytváření dobrých mezilidských vztahů, předchází osobním konfliktům, nevytváří si předsudky vůči druhým;
 - diskutuje, vhodně se prezentuje, dodržuje zásady kultury projevu a chování;
 - provádí sebehodnocení a přijímá vhodně kritiku svého vystupování a jednání.

4. schopnost nést zodpovědnost

- zaměstnanec:
 - uznává hodnoty a postoje demokratické společnosti;
 - jedná odpovědně, samostatně a iniciativně ve svém i veřejném zájmu;
 - je odpovědný k vlastní profesní budoucnosti a ochoten se celoživotně vzdělávat;
 - vyhodnocuje reálně své fyzické a duševní možnosti, odhaduje důsledky svého jednání a chování;
 - pracuje v týmu, přijímá a plní odpovědně zadané úkoly;
 - obohacuje práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce, nezaujatě posuzuje návrhy druhých.

5. ochota k učení

- zaměstnanec:
 - vzdělává se a využívá různé techniky učení;
 - přizpůsobuje se měnícím se životním a pracovním podmínkám a pozitivně je ovlivňuje;
 - je si vědom nutnosti prohlubování jazykových znalostí v rámci celoživotního vzdělávání.

6. porozumění pracovním instrukcím

- zaměstnanec:
 - odhaduje reálný výsledek řešení dané úlohy;
 - správně převádí a používá běžné jednotky a pojmy kvantifikujícího charakteru;
 - nachází vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, vymezí je, popíše a správně využije pro dané řešení.

7. správné zacházení s informacemi

- zaměstnanec:
 - získává potřebné informace včetně využití Internetu, efektivně vyhledává a analyzuje informace;

- posuzuje rozdílné věrohodnosti různých informačních zdrojů a kriticky přistupuje k získaným informacím;
- porozumí problému, zjišťuje informace k řešení problému, navrhuje a vyhodnocuje způsoby řešení, kontroluje dosažené výsledky;
- zaznamenává stručně a srozumitelně přednášky, diskuse, porady atd.;
- čte a vytváří tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.

Sociální partneři byli seznámeni s koncepcí a tvorbou ŠVP a svými připomínkami aktivně přispěli ke stanovení klíčových kompetencí pro daný obor.

Spolupráce s rodiči a jinými subjekty
--

- při škole je zřízena šestičlenná Školská rada;
- rodiče a zákonní zástupci žáků spolupracují s vedením školy prostřednictvím pravidelných třídních schůzek (obvykle jednou v každém pololetí), kde získávají informace a mohou ovlivnit dění ve škole;
- mimo tyto třídní schůzky je vedení školy k dispozici v konzultačních hodinách, ostatní pedagogové po individuální domluvě;
- rodiče mají přístup k důležitým informacím (např.: absence, hodnocení v předmětech aj.) v odkazu webových stránek školy;
- rodiče, zákonní zástupci i široká veřejnost jsou každoročně informováni o uplynulém školním roce ve Výroční zprávě školy.

PŘÍLOHY

Příloha č. 1

Klasifikace prospěchu a hodnocení výsledků vzdělávání

Klasifikace prospěchu žáků v teoretickém vyučování

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat, v uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby, v ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti, v kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky, v uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný, v logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky, v uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky,

v ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

Klasifikace prospěchu žáků v předmětu praxe

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje pozitivní vztah k práci a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získaných teoretických poznatků v praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně a tvořivě uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce, výsledky jeho práce jsou bez nedostatků. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Hospodárně využívá surovin, materiálu, energie.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje pozitivní vztah k práci a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získaných teoretických poznatků v praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Při hospodárném využívání surovin, materiálu a energie se dopouští malých chyb.

Stupeň 3 (dobrý)

Žákův vztah k práci a k praktickým činnostem je převážně pozitivní, s menšími výkyvy. Za pomoci učitele, popř. instruktora uplatňuje získané teoretické poznatky v praktické činnosti. v praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele, popř. instruktora. Výsledky práce mají nedostatky. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Na podněty učitele, popř. instruktora je schopen hospodárně využívat surovin, materiálu a energie.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez žádoucího vztahu k práci a k praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele, popř. instruktora. v praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Nehospodárně využívá suroviny, materiál a energie.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák pracuje bez žádoucího vztahu k práci a k praktickým činnostem. Ani pomocí učitele, popř. instruktora nedokáže uplatnit získané teoretické poznatky v praktické činnosti. v praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují ani dolní hranice požadovaných ukazatelů. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Nehospodárně využívá suroviny, materiál a energie.

Hodnocení výsledků vzdělávání

Prospěl s vyznamenáním

Žák prospěl s vyznamenáním, nemá-li v žádném předmětu prospěch horší než chvalitebný, průměrný prospěch horší než 1,50 a jeho chování je velmi dobré.

Prospěl

Žák prospěl, není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm nedostatečný.

Neprospěl

Žák neprospěl, má-li z některého vyučovacího předmětu prospěch nedostatečný.

Nehodnocen

Žák je nehodnocen, není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů na konci prvního pololetí.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a aktivně prosazuje ustanovení vnitřního řádu školy. Má kladný vztah ke kolektivu třídy a školy, přispívá k jeho upevňování a k utváření pracovních podmínek pro vyučování a pro výchovu mimo vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v podstatě v souladu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Dopustí se závažnějšího přestupku, nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 3 (méně uspokojivé)

Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům chování nebo vnitřního řádu školy; zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje činnost kolektivu nebo se dopouští poklesků v mravném chování.

Podmínky přijetí a kritéria přijímacího řízení pro 1. kolo

Struktura přijímacího řízení:

A) písemná přijímací zkouška formou SCIO testů

B) hodnocení výsledků vzdělávání ze ZŠ

V rámci přijímacího řízení se koná písemná přijímací zkouška formou SCIO testů. Souhrnný bodový výsledek těchto testů bude tvořit jednu polovinu hodnocení uchazečů. Druhou polovinu bodového zisku bude tvořit hodnocení výsledků vzdělávání ze ZŠ (II. pololetí 8. třídy nebo I. pololetí 9. třídy).

Žáci budou přijati v pořadí dle počtu dosažených bodů do výše kapacity stanovené pro přijímací řízení.

I. Hodnocení výsledků dosažených při SCIO testech.

Celkový maximální počet bodů, které je možno získat – 130.

SCIO test z českého jazyka max. 40 bodů

SCIO test z matematiky max. 30 bodů

SCIO test z obecných studijních předpokladů max. 60 bodů

II. Hodnocení výsledků vzdělávání ze ZŠ.

Celkový maximální počet bodů, které je možno získat – 130.

1. Počet bodů při prospěchu v II. pol. 8. třídy nebo v I. pol. 9. třídy ZŠ do průměru včetně:
(hodnotí se pololetí, ve kterém bylo dosaženo lepšího průměrného prospěchu)

do – 1,50 50 bodů

1,51 – 1,60 35 bodů

1,61 – 1,70 26 bodů

1,71 – 1,80 19 bodů

1,81 – 1,90 13 bodů

1,91 – 2,00 7 bodů

2. Počet bodů za známku z matematiky, jazyka českého a cizí jazyk

Matematika, jazyk český a cizí jazyk

známka 1 20 bodů za každý předmět

známka 2 10 bodů za každý předmět

3. Výstupní hodnocení uchazeče ze základního vzdělávání

V rozmezí 0 – 2 body budou hodnoceny následující oblasti z výstupního hodnocení žáka:

1. úroveň dosažených cílů základního vzdělávání

2. možnosti žáka a jeho nadání

3. předpoklady pro vzdělávání

4. chování žáka

5. významné další skutečnosti

Maximálně je možno získat 10 bodů.

4. Umístění ve školních kolech olympiád a soutěží

- vítěz školního kola 2 body

- účast v okresním kole 4 body

- 2. – 3. místo v okrese 6 bodů
- vítěz v okrese a účast v kraji 8 bodů
- 1. – 3. místo v kraji 10 bodů

III. Uchazeč nevyhověl podmínkám přijímacího řízení:

Jestliže byl hodnocen v II. pol. 8. třídy nebo I. pol. 9. třídy ZŠ známkou horší než dobrý.

IV. Stanovení pořadí žáků v přijímacím řízení a počet přijímaných žáků

Uchazeči budou seřazeni sestupně podle počtu dosažených bodů. Při stejném počtu bodů rozhodne lepší průměr v I. pololetí 9. třídy ZŠ. Pokud dojde k rovnosti i v tomto případě, rozhoduje II. pol. 8. třídy, případně I. pol. 8. třídy.

V rámci přijímacího řízení bude ředitelem školy přijato 29 žáků, kteří vyhověli stanoveným podmínkám. Pro odvolání bude ponecháno 1 místo.

PaedDr. Rostislav Šmíd, v. r.
ředitel SPŠOA

DODATEK Č.1

ZMĚNY PLATNÉ OD 1. 9. 2015 počínaje prvním ročníkem

K úpravě ŠVP dochází proto, že škola už nenabízí v rámci prvního cizího jazyka německý jazyk. Jako první cizí jazyk zůstává pouze anglický jazyk.

DODATEK Č. 2

ZMĚNY PLATNÉ OD 1. 9. 2016

K úpravě ŠVP dochází v souvislosti s novelou zákona č. 561/2006 Sb., školský zákon. Stěžejní pro úpravu ŠVP byla změna § 16 (16a, 16b) školského zákona, jehož účinnost je od 1. 9. 2016. Tato úprava je legislativním ukotvením tzv. společného vzdělávání a zahájení procesu nového způsobu podpory vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných.

Hlavní právní prameny:

Opatření ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se mění rámcové vzdělávací programy středního odborného vzdělávání

Zákon č. 561/2004 Sb., školský zákon

Vyhláška č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků mimořádně nadaných

5. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami se rozumí osoba, která k naplnění svých vzdělávacích možností, nebo k uplatnění či užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření. Jedná se o žáky s mentálním, tělesným, zrakovým a sluchovým postižením, se závažnými vadami řeči, se závažnými vývojovými poruchami učení a chování, se souběžným postižením více vadami a s autismem.

Pro vzdělávání těchto žáků škola zajišťuje potřebné materiálně-technické vybavení a personální zajištění. Škola má z hlediska vnitřního vybavení vytvořeny i podmínky pro kvalitní vzdělávání žáků pohybově handicapovaných.

Podpůrná opatření představují podporu pro práci pedagoga se žákem, kdy jeho vzdělávání v různé míře vyžaduje upravit průběh jeho vzdělávání. Cílem úprav je především vyrovnávat podmínky ke vzdělávání žáka, které mohou být ovlivněny mírnými problémy nebo závažnými obtížemi, které jsou způsobeny nepřipraveností žáka na školu, odlišnými životními podmínkami a kulturním prostředím. Patří sem také žáci s nepříznivým aktuálním zdravotním stavem, který může ovlivňovat vzdělávání žáků nebo zdravotní postižení žáka.

I. stupeň podpůrných opatření vždy navrhuje škola. Slouží ke kompenzaci mírných obtíží ve vzdělávání žáka (např. pomalejší tempo práce, drobné obtíže ve čtení, psaní, počítání, drobné obtíže v koncentraci pozornosti), u nichž je možné prostřednictvím mírných úprav v režimu školní výuky a domácí přípravy dosáhnout zlepšení.

Podpůrná opatření I. stupně nestačí k přiznání PUP k maturitní zkoušce.

Vzdělávání pro II. – V. stupeň podpůrných opatření navrhuje a metodicky provází v jeho naplňování školské poradenské zařízení (pedagogicko- psychologická poradna a speciálně pedagogické centrum). Výsledkem poradenské pomoci školského zařízení je závazný dokument pro úpravu vzdělávání žáka se speciálními vzdělávacími potřebami, na základě kterého škola pracuje s podpůrnými prostředky a žádá o finanční prostředky. Dokument je výsledkem poradenské

pomoci školského poradenského zařízení. V doporučení uvede závěry vyšetření a podpůrná opatření prvního až pátého stupně (ta jsou definována školským zákonem), která odpovídají zjištěným speciálním vzdělávacím potřebám a možnostem žáka.

Pravidla a průběh tvorby, realizace a vyhodnocení plánu pedagogické podpory (PLPP) a individuálního vzdělávacího plánu (IVP) žáka se speciálními vzdělávacími potřebami.

PLPP sestavuje třídní učitel nebo učitel konkrétního vyučovacího předmětu za pomoci výchovného poradce. PLPP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími, s cílem stanovení např. metod práce s žákem, způsobů kontroly osvojení znalostí a dovedností. Výchovný poradce stanoví termín přípravy PLPP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, školním psychologem, vedením školy i žákem samotným. S PLPP je seznámen žák, zákonný zástupce žáka a všichni vyučující. Obsahuje popis obtíží žáka, stanovení cílů podpory a způsobů vyhodnocování naplňování plánu. PLPP škola vyhodnocuje nejpozději po třech měsících od zahájení poskytování podpůrného opatření.

Pokud školské poradenské zařízení doporučí vzdělávání podle IVP, zákonný zástupce podá žádost o vzdělávání podle IVP. Ředitel školy žádost posoudí a v případě vyhovění žádosti zajistí zpracování IVP.

IVP sestavuje výchovný poradce ve spolupráci s třídním učitelem a učiteli jednotlivých vyučovacích předmětů. IVP má písemnou podobu. Výchovný poradce stanoví termín přípravy IVP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným. IVP zpracovává škola pro žáka od II. stupně podpůrných opatření, a to na základě doporučení školského poradenského zařízení (ŠPZ) a žádosti zletilého žáka nebo zákonného zástupce. IVP obsahuje mj. údaje o skladbě druhů a stupňů podpůrných opatření poskytovaných v kombinaci s tímto plánem. IVP vyhodnocuje ŠPZ dvakrát ročně.

Přijímací řízení a maturitní zkouška žáků se speciálními vzdělávacími potřebami probíhají podle doporučení pracovníků ŠPZ.

Podpůrná opatření, s jejichž pomocí škola zajišťuje vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami:

- úzká spolupráce se školskými poradenskými zařízeními (speciální pedagogická centra, pedagogicko- psychologická poradna), lékařem, psychologem, Úřadem práce, zřizovatelem školy atd.,
- individuální vzdělávací plán vycházející ze ŠVP a zpracovaný podle učebního plánu běžných tříd,
- individuální konzultace s vyučujícími nad míru stanoveného týdenního počtu hodin,
- zřízení pracovního místa asistent pedagoga,
- zohlednění druhu, stupně a míry postižení při přijímání ke vzdělávání a při hodnocení výsledků vzdělávání,
- úprava pracovního prostředí (vhodné osvětlení, nábytek),
- pomoc při zajišťování kompenzačních pomůcek,
- zvyšování odbornosti pedagogického sboru v oblasti speciální pedagogiky,
- zohlednění speciálních vzdělávacích potřeb při hodnocení výsledků vzdělávání,

- možnost zařazení předmětu zdravotní tělesná výchova (při dostatečném počtu žáků s diagnostikovanými zdravotními omezeními a oslabeními),
- pomoc při doučování,
- maximální zapojení těchto žáků do mimoškolních aktivit.

Významným aspektem při zajišťování vzdělávání je úzká spolupráce vedení školy, třídního učitele, výchovné poradkyně, vyučujících a rodičů.

K úspěšnému zvládnutí učiva škola těmto žákům rovněž umožňuje:

- přerušení studia,
- uvolnění z vyučování některého předmětu,
- posunutí uzavření klasifikace.

Spojené úsilí školy a všech zainteresovaných stran musí garantovat těmto žákům plnohodnotné středoškolské vzdělávání.

6. Vzdělávání žáků nadaných a mimořádně nadaných

Škola dlouhodobě podporuje a i nadále bude podporovat rozvoj nadaných a mimořádně nadaných žáků. Podmínky pro jejich rozvoj vytváří v souladu s novelou školského zákona č. 82/2015 Sb. a vyhláškou č.27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných.

Škola pro tyto žáky nezřizuje samostatné třídy; individuálně je integruje do běžných tříd, reálná je i možnost vyučování ve skupinách.

Za nadaného žáka se považuje především žák, který při adekvátní podpoře vykazuje ve srovnání s vrstevníky vysokou úroveň v jedné či více oblastech rozumových schopností, v pohybových, manuálních, uměleckých nebo sociálních dovednostech.

Za mimořádně nadaného žáka se považuje především žák, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých oblastech rozumových schopností, v pohybových, manuálních, uměleckých nebo sociálních dovednostech.

Zjišťování mimořádného nadání včetně vzdělávacích potřeb žáka provádí školské poradenské zařízení ve spolupráci s naší školou (kde se žák vzdělává).

Pravidla a průběh tvorby, realizace a vyhodnocení plánu pedagogické podpory (PLPP) a individuálního vzdělávacího plánu (IVP) mimořádně nadaného žáka

Škola využije pro podporu nadání a mimořádného nadání podpůrných opatření podle individuálních vzdělávacích potřeb žáků.

Zjišťování mimořádného nadání provádí školské poradenské zařízení na návrh učitele nebo rodičů. Pro tyto žáky bude vypracován plán pedagogické podpory (dále jen PLPP). PLPP vytvoří třídní učitel s metodickou podporou výchovného poradce. Plán bude vycházet z doporučení školského poradenského zařízení. Pokud školské poradenské zařízení doporučí vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu (dále jen IVP), zákonný zástupce podá žádost o vzdělávání podle IVP. Ředitel školy žádost posoudí a v případě vyhovění žádosti zajistí zpracování IVP.

Individuální vzdělávací plán mimořádně nadaného žáka sestavuje výchovný poradce ve spolupráci s třídním učitelem a učiteli vyučovacích předmětů, ve kterých se projevuje mimořádné nadání žáka a školským poradenským zařízením. IVP mimořádně nadaného žáka má písemnou podobu. Práce na sestavení IVP jsou zahájeny okamžitě po obdržení doporučení školského poradenského zařízení. IVP je sestaven nejpozději do jednoho měsíce od obdržení doporučení školského poradenského

zařízení. Součástí IVP je termín vyhodnocení naplňování IVP a může též obsahovat i termín průběžného hodnocení IVP, je-li to účelné. IVP může být zpracován i pro kratší období než je školní rok. IVP může být doplňován a upravován v průběhu školního roku.

Výchovný poradce zajistí písemný informovaný souhlas zákonného zástupce žáka, bez kterého nemůže být IVP prováděn. Výchovný poradce po podpisu IVP zákonným zástupcem žáka a získání písemného informovaného souhlasu zákonného zástupce žáka předá informace o zahájení poskytování podpůrných opatření podle IVP zástupci ředitele školy, který je zaznamená do školní matriky.

Formy studia, které škola nadaným a mimořádně nadaným žákům umožňuje:

- individuální vzdělávací plán,
- uvolnění z vyučování některého předmětu,
- posunutí uzavření klasifikace,
- individuální studium vybraného předmětu.

Naplnění vzdělávacích potřeb těchto žáků škola zabezpečuje několika způsoby:

- využíváním metod a forem výuky s preferencí individuálního přístupu,
- využíváním možnosti individuálních konzultací,
- využíváním mimovýukových aktivit – především účastí na odborných, sportovních soutěžích, olympiádách, SOČ,
- podílem na realizaci školních nebo vlastních projektů,
- diferenciací na skupiny v některých předmětech,
- samostudiem.

Pro zabezpečení výuky nadaných a mimořádně nadaných žáků je nezbytná spolupráce:

- se ZŠ, odkud žák přichází,
- s pedagogicko-psychologickou poradnou,
- s odbornými poradenskými centry,
- s rodiči žáka,
- vyučujících jednotlivých předmětů navzájem.

Ve výjimečných případech může mimořádně nadaný žák po složení komisionálních zkoušek postoupit do vyššího ročníku nebo absolvovat vybrané předměty ve vyšším ročníku.

DODATEK Č. 3

ZMĚNY PLATNÉ OD 1. 9. 2019 počínaje prvním, druhým a třetím ročníkem

UČEBNÍ PLÁN

Název školního vzdělávacího programu:

Kód a název oboru vzdělání:

Platnost ŠVP:

Délka a forma vzdělávání:

Sociální činnost

75-41-M/01 Sociální činnost

Od 1. 9. 2019 počínaje prvním, druhým a třetím roč.

4 roky denní formy vzdělávání

A) Všeobecně vzdělávací předměty		Zkratka	I.	II.	III.	IV.	Celkem
Český jazyk a literatura	CJL	4	3	4	5	16	
Cizí jazyk	CIJ	4	3	3	4	14	
Dějepis	DEJ	2	1	0	0	3	
Občanská nauka	OBN	1	1	1	0	3	
Základy přírodních věd	ZPV	2	2	0	0	4	
Tělesná výchova a zdravotní TV	TVZ	2	2	2	2	8	
Matematika	MA	3	2	2	2	9	
Informační a komunikační technologie	ICT	0	0	2	2	4	
B) Odborné předměty							
Psychologie	PSY	0	1	2	2	5	
Osobnostní výchova	OSV	2	0	0	0	2	
Somatologie	SOM	2	0	0	0	2	
Výchova ke zdraví	VKZ	0	2	1	1	4	
Sociální politika	SPO	2	1	0	0	3	
Sociální péče	SPE	0	2	2	0	4	
Sociální zabezpečení	SOZ	0	1	2	2	5	
Pečovatelství a osobní asistence	POA	1	1	1	1	4	
Pedagogika a speciální pedagogika	PES	1	1	2	2	6	
Péče o dítě	POD	0	2	0	0	2	
Péče o seniory	POS	0	0	1	0	1	
Právo	PRA	0	0	1	2	3	
Ekonomika	EKO	0	0	2	1	3	
Písemná a elektronická komunikace	PEK	2	2	0	0	4	
Muzikoterapie	MUZ	1	0	0	0	1	
Výtvarná výchova	VV	0	2	0	0	2	
Dramatická výchova	DV	0	0	1	0	1	
Znakový jazyk	ZNJ	0	0	2	0	2	
Výchovné a volnočasové činnosti	VVČ	0	0	0	2	2	
Metodika sociální práce	MSP	0	0	0	2	2	
Praxe	PX	3	3	3	0	9	
C) Povinně volitelné předměty							
Matematický seminář	MAS	0	0	0	2	2	
Konverzace v cizím jazyce	KCJ	0	0	0	2		
D) Nepovinně volitelné předměty							
Cizí jazyk II.	CIJ	2	2	2	2	8	
Celkem hodin:		32	32	34	32	130	
Počet týdenních vyučovacích hodin v ročníku:		32 - 35	32 - 35	32 - 35	32 - 35	128 – 140	
Počet týdnů vyučování v ročníku:		34	34	34	30		

PŘEHLED ROZPRACOVÁNÍ OBSAHU VZDĚLÁVÁNÍ V RVP DO ŠVP PLATNÝ OD 1. 9. 2019 POČÍNÁJE PRVNÍM, DRUHÝM A TŘETÍM ROČNÍKEM

RVP			ŠVP			
Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Minimální počet		Vyučovací předmět	Skutečný počet		Využití disponibil. hodin
	týdenní	celkový		týdenní	celkový	
Jazykové vzdělávání	15					
Český jazyk	5	160	Český jazyk a literatura	7	234	2
Cizí jazyky	10	320	Cizí jazyk	14	460	4
Společenskovědní vzdělávání	5	160	Občanská nauka	3	102	2
			Dějepis	3	102	1
			Právo	3	94	1
Přírodovědné vzdělávání	4	128	Základy přírodních věd	4	136	-
Matematické vzdělávání	8		Matematika	9	298	1
Estetické vzdělávání	5	160	Český jazyk a literatura	7	230	2
Vzdělávání pro zdraví	8	256	Tělesná výchova a zdravotní TV	8	264	-
Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích	4	128	Informační a komunikační technologie	4	128	2
			Písemná a elektronická komunikace	4	136	2
Ekonomické vzdělávání	3	96	Ekonomika	3	98	1
			Sociální zabezpečení	2	64	1
Řízení sociálních služeb	6	192	Sociální politika	3	102	-
			Sociální zabezpečení	3	98	1
			Sociální péče	1	34	-
Přímá péče a osobní asistence	10	320	Somatologie	2	68	-
			Pečovatelsví a osobní asistence	4	132	-
			Péče o dítě	1	34	1
			Péče o seniory	1	34	1
			Výchova ke zdraví	4	132	-
Sociálně výchovná činnost	20	640	Muzikoterapie	1	34	-
			Výtvarná výchova	2	68	-
			Dramatická výchova	1	34	1
			Znakový jazyk	2	68	-
			Osobnostní výchova	2	68	-
			Pedagogika a speciální pedagogika	6	196	2
			Sociální péče	2	68	-
			Péče o dítě	1	34	1
			Český jazyk a literatura	2	60	-
			Výchovné a volnočasové činnosti	2	60	2
Sociální vztahy a komunikace	8	256	Praxe	9	306	4
			Psychologie	5	162	-
			Sociální péče	1	34	-
Disponibilní hodiny	32	1024	Metodika sociální práce	2	60	-
			Volitelný seminář	2	60	2
Celkem	128	4096		130	4292	34
Kurzy	0 týdnů			3 týdny		

Poznámky k přehledu rozpracování obsahu vzdělání

K úpravě ŠVP došlo u předmětu Český jazyk a literatura, kde došlo k navýšení počtu hodin ve 3. a 4. ročníku.

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	ČESKÝ JAZYK A LITERATURA
Celková hodinová dotace:	524
Platnost učební osnovy:	od 1. 9. 2019 počínaje třetím ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Vzdělávací obsah předmětu český jazyk a literatura se realizuje ve dvou složkách: estetické vzdělávání a vzdělávání a komunikace v českém jazyce. Hlavním cílem estetického a jazykového vzdělávání je utvářet kladný vztah žáků k materiálním a duchovním hodnotám, dále rozvoj komunikačních kompetencí žáků, tedy užívání českého jazyka jako prostředku k dorozumívání a myšlení, k přijímání, kritickému hodnocení (ochrana proti snadné manipulaci a intoleranci), sdělování, výměně informací na základě jazykových a slohových znalostí. Dalším obecným cílem jazykového vzdělávání je rozvoj sociálních a odborných kompetencí žáků. Jazykové vzdělávání vychovává žáky ke sdělnému, kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich praktického, profesního a duchovního života. Estetické vzdělávání ovlivňuje utváření hodnotové orientace a postojů žáků, a to nejen v oblasti umělecké a kulturní, ale i v oblasti společenské a mezilidské.

Charakteristika učiva:

Estetické vzdělávání se skládá ze tří oblastí, které se vzájemně doplňují a podporují. Literatura a ostatní druhy umění přispívají k aktivnímu poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě. Práce s literárním textem vede žáky ke správné interpretaci a uplatňování znalostí z literární teorie a poetiky. V oblasti kultury mají žáci získat přehled o kulturním dění, kulturních institucích a dalších kulturních hodnotách. Vyučování předmětu směřuje k dovednosti a schopnosti mluvit a jednat s lidmi, kultivovaně se vyjadřovat, aplikovat získané poznatky, pracovat s textem a s informacemi. Žáci jsou vedeni i k esteticky tvořivým aktivitám.

Vzdělávání a komunikace v českém jazyce se soustřeďuje na tři oblasti, které se vzájemně prolínají, doplňují a podporují. Jazykové vzdělávání (jazyk a komunikační výchova) rozvíjí komunikační kompetenci žáků a učí je používat jazyka jako prostředku myšlení a dorozumívání. Směřuje k dovednosti a schopnosti žáků mluvit a jednat s lidmi, kultivovaně se ústně vyjadřovat, používat spisovného jazyka jako kodifikované společenské normy, aplikovat získané poznatky, pracovat s textem a s informacemi.

Jazykové vědomosti a dovednosti: žák chápe jazyk jako systém, chápe funkci spisovného jazyka. Zná základní jazykové pojmy a kategorie. Zná zdroje informací vztahující se k této problematice. Je veden k poznání, že zvládnutí mateřského jazyka je nezbytným předpokladem úspěšného studia cizích jazyků. Na ukázkách umí rozlišit spisovný jazyk a nespisovné útvary. Ovládá jazykový a stylistický rozbor textu, chápe text z hlediska pragmatického. Umí pracovat s jazykovými příručkami.

Komunikační a slohová výchova: chápe význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění. Je seznámen s technikou mluveného slova a s emocionální a emotivní stránkou mluveného slova. Chápe pojem jazyková a řečová kultura. Umí vysvětlit rozdíl mezi psaným a mluveným projevem, mezi monologem a dialogem. Samostatně stylizuje vybrané slohové útvary. Dovede samostatně ústně i písemně zpracovat útvar na dané i zvolené téma.

Práce s textem a získávání informací: zná základní útvary informačního charakteru, zdroje všeobecných informací, zásady kulturního čtení. Má přehled o denním tisku a tisku svých zájmů, o knihovnách a jejich službách. Dovede zjistit potřebné informace z dostupných zdrojů. Dovede pracovat s běžnými informačními příručkami a umí sobě i jiným poradit, kde běžné informace získat. Je schopen zaznamenat bibliografické údaje. Dovede použít knihovnických služeb. Dovede pracovat samostatně i v týmu.

Směrování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu směřuje k tomu, aby žáci:

- uměli vyjadřovat vlastní prožitky a názory při interpretaci uměleckých textů;
- formulovali své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- aktivně se účastnili diskuse a obhajovali své názory a zároveň se učili respektovat mínění druhých;
- aplikovali jazykové a slohové vědomosti do praxe i osobního života se zpětnou kritickou analýzou;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- řešili problémy společně, byli schopni přijímat hodnocení a kritiku ze strany ostatních a adekvátně na ni reagovat;
- uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na utváření veřejného mínění;
- dovedli pochopit a analyzovat zadání úkolu, stanovit pracovní postup, zvolit vhodnou metodu, dokázali vypracovat strukturovaný text, zvolit vhodný slohový postup a útvar (v podobě domácích úkolů, seminárních a maturitních písemných prací, zpráv z exkurzí, protokolů odborných předmětů);
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání.

Strategie výuky:

Doporučené formy práce:

- samostatná a skupinová práce;
- referáty, ústní cvičení, projektové úkoly, diskuse, čtení s porozuměním, čtení s předvídáním a otázkami, práce s texty různé povahy, práce s informačními technologiemi;
- používání výukových materiálů (učebnice, pracovní sešity, audiovizuální nahrávky apod.).

Zvolené metody a formy práce přesunují roli vyučujícího směrem k pozici konzultanta a poradce.

Pojetí výuky:

Výuka navazuje na vědomosti a dovednosti žáků ze základní školy a rozvíjí je vzhledem ke společenskému a profesnímu zaměření žáků. Cílem je tyto vědomosti prohloubit, rozšířit a posunout na vyšší kvalitativní a kvantitativní úroveň.

Estetické vzdělávání kromě četby, rozboru a interpretace uměleckých děl či jejich ukázek vede k celkovému přehledu o klíčových momentech v české a světové literární historii. Předpokládá se, že se žáci seznámí se základní tvorbou autora, byť formou ukázky, s jeho zařazením do literárněhistorického kontextu a jeho přínosem pro dobu, kdy tvořil. Žáci jsou vedeni ke komunikačním a k esteticky tvořivým aktivitám, zpracování projektových úkolů, dramatizaci a recitaci uměleckých textů, besedám a diskusím o knihách a filmových či divadelních představeních. Nedílnou součástí budou i literárněvědné a kulturní exkurze.

U jazykového vzdělávání se výuka zaměřuje na rozbor nedostatků ve vyjadřování jak žáků, tak i veřejnosti, dále se zaměří na problémové úkoly, situačně komunikační hry a soutěže, práci s vybranou vrstvou slovní zásoby. Dále také metody a formy výuky, které podporují týmovou (skupinovou) práci žáků: projektové učení, formy praktické práce s jazykovými projevy – mluvní cvičení (prezentace), čtení s porozuměním, čtení s předvídáním a otázkami, práce s texty různé povahy, práce s informačními technologiemi – možnosti rychlého získávání informací. Zvolené metody a formy práce přesunují roli vyučujícího směrem k pozici konzultanta a poradce.

Hodnocení výsledků žáků:

Průběžné hodnocení žáků s přihlédnutím k osobnímu pokroku při získávání znalostí a dovedností formou rozhovoru, testů (orientačních a standardizovaných), souboru úloh, dotazníků. Hodnoceny budou především praktické komunikační dovednosti, analýza a interpretace uměleckého textu a vlastní tvůrčí práce. Pozornost bude věnována sebehodnocení a kolektivnímu hodnocení při zpracování referátů, projektů atd. Způsob hodnocení bude spočívat v kombinaci známkování, slovního hodnocení a využití bodového či procentuálního vyjádření.

V problematice hodnocení je prioritou, aby si každý vyučující uvědomil předpoklad výrazného podmínění kompetencí osobnostními vlastnostmi, charakterovými rysy, sociálním zázemím a rozdílnou zralostí žáka.

Zcela nezbytná je nutnost strukturovaného (a komplexního) hodnocení s uvedenými kritérii v oblasti psaní

(sloh – zahrnuje slovní zásobu, osobní styl, formu, kontext a úpravu; jazykovou strukturu a interpunkci; plánování a koncept; pravopis a prezentaci), čtení (schopnost číst plyně a přesně; porozumění textu; schopnost získávat při čtení informace; smysl pro hodnocení literárních a neliterárních textů) a vyjadřování (výslovnost; hlasitost; příprava; soustředění na text; logická výstavba projevu; plynulost; postoj mluvčího), rozvoj schopnosti žáka vlastního sebehodnocení. Kritéria pro hodnocení jsou žákům veřejně přístupná, učí se je používat (např. hodnotí kladné a záporné stránky projevu spolužáka v průběhu mluvního cvičení).

V 1. -3. ročníku jsou stanoveny dvě písemné slohové práce podle výběru vyučujícího (obě školní nebo jedna domácí a druhá školní), ve 4. ročníku je stanovena jedna písemná slohová práce, dále písemné kontrolní činnosti – korektury textu nebo diktáty, jazykové rozbor, průběžně ústní zkoušení.

Dále jsou při klasifikaci ústního zkoušení zohledňována následující kritéria:

- věcná správnost, relevantnost informací a jejich rozsah,
- prezentace tvrzení, strategie argumentace,
- volba jazykových prostředků, srozumitelnost a strukturovanost projevu v dané komunikační situaci,
- jazyková správnost.

Poznámka: u žáků s LMD hodnocení a klasifikace podléhá opatřením a doporučením pedagogicko-psychologické poradny.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Klíčové kompetence:

Žáci jsou vedeni k vyjadřování vlastních prožitků a názorů při interpretaci uměleckých textů. Snaží se, aby své myšlenky formulovali srozumitelně a souvisle. Aktivně se účastní diskuse a obhajují své názory a zároveň se učí respektovat mínění druhých. Při zpracovávání různých témat pro referáty, ústní cvičení nebo projektové úkoly využívají prostředky informačních a komunikačních technologií. Při týmové práci reálně posuzují své možnosti, stanoví si cíle podle svých schopností a zájmů. Učí se řešit problémy společně, přijímat hodnocení a kritiku ze strany ostatních a adekvátně na ni reagovat.

Komunikativní kompetence jsou u žáků rozvíjeny zcela zásadním způsobem. Jsou těžištěm předmětu. Žák získává v průběhu čtyřletého cyklu nejenom teoretické poučení o jazykových vědomostech, komunikační a slohové výchově, o práci s textem (s různými druhy textu, zejména pak s odborným textem) a o získávání informací (otevřené zdroje – knihovny, internet), ale je kladen důraz na jejich systematické procvičování, praktickou aplikaci a zpětnou kritickou analýzu.

Kompetence personální – na základě práce v týmu dokáže spolupracovat, používá sady kritérií pro hodnocení práce, přijímá hodnocení.

Sociální kompetence – je schopen práce ve skupině, aktivně se podílí na řešení zadaného úkolu (práce s texty), navrhuje postupy řešení, vybírá optimální řešení.

Kompetence řešení běžných pracovních i mimopracovních problémů – dovede pochopit a analyzovat zadání úkolu, stanovit pracovní postup, zvolit vhodnou metodu, dokáže vypracovat strukturovaný text, zvolit vhodný slohový postup a útvar (v podobě domácích úkolů, seminárních a maturitních písemných prací, zpráv z exkurzí, protokolů odborných předmětů).

Kompetence využívání prostředků informačních a komunikačních technologií a efektivní práce s nimi a s informacemi – tento předmět rozvíjí dovednosti získat potřebné informace v široké škále otevřených zdrojů, kriticky zhodnotit a využít je pro dosažení výsledku v praktické odborné činnosti.

Kompetence k aplikaci matematických postupů – dokáže pochopit cíl úkolu z textového zadání (u slovních úloh), dokáže pracovat s mimojazykovými symboly a značkami, zná jejich význam a praktické využití.

Aplikace průřezových témat:

- Občan v demokratické společnosti

Při rozboru literárních ukávek je žák schopen rozpoznat demokratické principy společnosti, dokáže rozpoznat její porušování, odhalit totalitní systémy a jejich dopad na člověka. V mediální výchově si žák osvojuje některé základní poznatky o fungování a společenské roli současných médií a takto získává dovednost pro aktivní zapojení do mediální komunikace. Žák se učí analyzovat nabízená sdělení, posoudit jejich věrohodnost a vyhodnotit jejich komunikační záměr.

- Člověk a životní prostředí
V průběhu estetického vzdělávání je žák při rozboru literárních ukázek s tématy přírody veden k tomu, aby chápal význam zdravého životního prostředí, krásy přírody a nutnosti její ochrany.
- Člověk a svět práce
Žák je veden k samostatnému řešení úkolů tak, aby zvolil vhodné prostředky a způsoby a využíval zkušeností již dříve získaných. Rozvíjí komunikační schopnosti, které může uplatnit při veřejném vystupování nebo při týmové práci.
- Informační a komunikační technologie
V rámci vyučování je podle možností využívána moderní komunikační a informační technologie a žák je veden k jejímu aktivnímu používání, a to při zpracovávání nejrozličnějších témat (referátů, mluvních cvičení, projektové práci).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět souvisí s následujícími:

- občanská nauka;
- písemná a elektronická komunikace;
- informační a komunikační technologie;
- cizí jazyky;
- dramatická výchova;
- znakový jazyk;
- výtvarná výchova;
- dějepis.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozezná umělecký text od neuměleckého; – má základní představu o literárních druzích a žánrech; – vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl, orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – vyhledá kulturní podněty a informuje o nich; – zdůvodní význam umění pro osobnost člověka;	Literatura a ostatní druhy umění Umění jako specifická výpověď o skutečnosti, funkce literatury Aktivní poznávání různých druhů umění - našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (od starověku po preromantismus)	40
– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi;	Práce s literárním textem Základy literární vědy	18

– text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Literární druhy a žánry Četba a interpretace literárního textu, tvořivé činnosti Metody interpretace textu	
– charakterizuje specifika lidového umění.	Kultura Lidové umění a užitá tvorba	10
– rozumí základním pojmům lingvistiky a používá je; – rozliší spisovný jazyk a jeho varianty, nespisovné útvary; – má základní představu o rozdělení slovanských jazyků; – orientuje se v systému českých hlásek; – zná a chápe druhy zvukových prostředků a uplatní je ve vlastním jazykovém projevu; – ovládá výslovnost slov domácích, zdomácnělých a slov přejatých; – uplatní zásady mluveného projevu ve vlastních mluvních cvičeních; – rozpozná řečové vady;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Úvod do jazyka a slohu Základní pojmy jazykovědy a stylistiky Čeština a příbuzné jazyky Nauka o zvukové stránce jazyka Zvukové prostředky a ortoepické normy Systém českých hlásek Praktické využití poznatků	44
– rozumí základní terminologii oboru; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu; – ovládá psaní i, í/y, ý po souhláskách, v zakončení slova, plynoucí ze shody přísudku s podmětem, psaní písmena „ě“, předpon s-(se)/ z-(ze) a souhláskových skupin, psaní délky samohlásek, zkratk a značek, psaní slov přejatých; – rozumí základní terminologii oboru – chápe význam pojmenování, – rozpozná druhy pojmenování podle významu, podle stylistické platnosti; – chápe podstatu přenášení pojmenování a rozlišuje pojmenování přímé, nepřímé a obrazné, funkčně je používá při práci s textem; – orientuje se ve způsobu třídění a zpracování hesel v jazykových slovnících pro každodenní praxi; – vyhledá základní lexikální nedostatky v textu a nahradí je funkčním tvarem;	Nauka o grafické stránce jazyka Hlavní principy českého pravopisu, vybrané pravopisné jevy Nauka o slovní zásobě Pojmenování a jeho druhy, význam Stylové rozvrstvení a obohacování slovní zásoby Slovní zásoba – terminologie oboru Slovníky a práce s nimi Praktické využití učiva	
– rozumí základním pojmům stylistiky a používá je; – rozliší jazykové prostředky textové výstavby;	Komunikační a slohová výchova Stylistika – základní pojmy Slohoví činitelé objektivní a subjektivní Prostředkovací funkční styl	18

– má základní představu o slohotvorných činitelích, o kompozici textu, o slohových postupech a o základních slohových útvarech; – charakterizuje prostěsdělovací funkční styl a informační slohový postup; – zná útvary prostěsdělovacího stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; – chápe význam komunikace ve významu jazykového dorozumívání; – definuje druhy komunikace, určí varianty masové komunikace; – uvědomuje si nebezpečí masové komunikace, včetně manipulace; – rozpozná základní druhy a projevy neverbálního dorozumívání; – přednese krátký kultivovaný projev; – prezentuje vlastní práci s textem;	Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary (vyprávění, popis osoby, věci, osobní dopis) Praktická cvičení Literatura faktu Základy komunikace Neverbální dorozumívání Vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, projevy monologické, dialogické, neformální, formální, připravené, nepřipravené	
– zjistí potřebné informace z dostupných zdrojů, vybere si je a přistupuje k nim kriticky; – používá klíčová slova při vyhledávání informačních pramenů; – chápe význam knihoven, orientuje se v jejich základních službách; – zaznamená bibliografické údaje; – samostatně zpracuje informace.	Práce s textem a získávání informací Informatická výchova Knihovny a jejich služby Noviny, časopisy a jiná periodika, internet Druhy a žánry textu	6

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
– Žák: – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – vyhledá kulturní podněty a informuje o nich; – zdůvodní význam umění pro osobnost člověka; – časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; – orientuje se v základních dílech	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (romantismus, realismus, literatura přelomu 19. – 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	37

evropského a českého výtvarného umění;		
– vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; – vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	18
– orientuje se v nabídce kulturních institucí; – porovná typické znaky kultur hlavních národností na našem území; – popíše vhodné společenské chování v dané situaci.	Kultura Kulturní instituce v ČR a v regionu, kultura národností na našem území Společenská kultura - principy a normy kulturního chování, společenská výchova	13
– rozumí základní terminologii oboru; – znázorní stavbu slova a popíše ji; – ovládá způsoby tvoření slov a využívá je v mluveném i psaném projevu; – rozpozná v textu chybně utvořené slovo; – nahradí běžné cizí slovo českým ekvivalentem a naopak;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Nauka o tvoření slov Slovotvorná (a morfémová) stavba slova Tvoření slov (odvozování, skládání, zkracování), obohacování slovní zásoby Vývojové tendence v současné slovní zásobě Praktické využití učiva	18
– rozumí základní terminologii oboru; – provede členění slovního tvaru; – chápe třídění slov z hlediska tvaroslovného, obsahového a skladebného; – rozliší v textu slovní druhy a chápe jejich význam; – rozumí problematice mluvnických kategorií a dokáže je určit; – ovládá skloňování a časování; – je schopen využít poznatků tvarosloví při tvorbě textu i v rámci jeho hodnocení; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu;	Tvarosloví Slovní druhy Funkční a formální tvarosloví Praktická cvičení Hlavní principy českého pravopisu	
– charakterizuje administrativní funkční styl a jeho funkci; – získá základní orientaci v možnostech výběru jazykových prostředků administrativního stylu a chápe důležité zásady tvorby textů této povahy a využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary administrativního stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané	Komunikační a slohová výchova Stylistika – administrativní styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – úřední dopis, životopis, strukturovaný životopis, zápis z porady, pracovní hodnocení Praktická cvičení; grafická a formální úprava Stylistika – odborný styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – odborný popis, výklad, odborná úvaha Praktická cvičení	12

podobě; – získá základní orientaci ve výběru; – jazykových prostředků odborného stylu a chápe poznávací postupy, na nichž je objasňování odborné problematiky založeno, využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; – rozumí kompozičním postupům, využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary odborného stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; – ovládá techniku mluveného slova, klade otázky a vhodně formuluje odpovědi;	Komunikační situace, komunikační strategie	
– rozlišuje základní techniky čtení textu; – rozumí obsahu textu i jeho částí; – samostatně zpracovává informace.	Práce s textem a získávání informací Techniky a druhy čtení, orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost	4

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; – objasní promítnutí společenských událostí do tvorby autorů; – rozpozná etické a umělecké hodnoty literárního díla a literární brak; – uvádí příklady umělecké výpovědi o válkách a totalitních režimech; – na základě vlastních prožitků přiblíží oblíbeného autora a dílo; – vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl;	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (česká a světová literatura 1. poloviny 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	40

– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	23
– orientuje se v oblasti kultury bydlení a odívání; – má základní představu o funkci reklamy a jejím vlivu na člověka.	Kultura Kultura bydlení a odívání Funkce reklamy a propagačních prostředků a jejich vliv na životní styl	5
– rozumí základní terminologii oboru; – ovládá významové skladební vztahy; – definuje základní, rozvíjející a několikanásobné větné členy včetně způsobů jejich vyjádření; – rozliší významové poměry mezi několikanásobnými větnými členy; – provede rozbor jednočlenné, dvojčlenné věty; – provede rozbor souvětí (v klasické skladbě); – rozliší druhy souvětí a významové vztahy v něm; – ovládá problematiku českého slovosledu, chápe nepravidelnosti větné stavby a vyhledá je v mluveném i písemném jazykovém projevu a funkčně je nahradí; – orientuje se ve výstavbě textu, ovládá a uplatní základní principy jeho výstavby; – uplatní znalosti ze skladby ve svém logickém vyjadřování; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu; – chápe význam interpunkčních znamének v jazykovém projevu; – ovládá dílčí pravidla psaní čárky v souvětí a využívá je při tvorbě a hodnocení písemných jazykových projevů;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Nauka o větě a souvětí Skladební vztahy Větné členy Větná skladba, druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska, stavba a tvorba komunikátu Zvláštnosti ve větném členění, nedostatky a nepravidelnosti ve stavbě věty, pořádek slov Fraseologie Praktická cvičení, aplikace poznatků daného učiva Hlavní principy českého pravopisu Gramatické tvary a konstrukce a jejich sémantické funkce Interpunkce Čárka v souvětí	30
– charakterizuje publicistický funkční styl a jeho funkci; – analyzuje jazykové prostředky publicistického stylu a zná požadavky na jazykové postupy (automatizace a aktualizace), které využívá při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – rozumí kompozičním postupům publicistického stylu a využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu	Komunikační a slohová výchova Stylistika – publicistický styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary (novinový článek, reportáž, recenze, glosa, reklama) Praktická cvičení	20

- publicistických textů; - zná útvary publicistického stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; - posoudí výstavbu textu; - identifikuje případné nedostatky a posoudí textovou návaznost; - rozpozná útvary a funkční prostředky užívané v textu (obecná čeština a další interdialekty, dialekt, knižní a expresivní jazykové prostředky); - charakterizuje řečnický projev; - získá základní orientaci v možnostech výběru základních jazykových prostředků; - rozumí specifickým kompozičním postupům u nediskusních a diskusních útvarů, využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; - zná útvary řečnického stylu, definuje je, vytváří a funkčně používá;	Základy komunikace Komunikát a text Praktická cvičení Druhy řečnických projevů	
- rozumí obsahu textu i jeho částí; - doplní podle smyslu vynechanou část textu, odhadne pokračování předcházející část textu, jeho název; - rozliší předmluvu, doslov, nadpis a poznámku od vlastního textu; - uspořádá části textu podle textové návaznosti.	Práce s textem a získávání informací Členění textů Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost	18

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - orientuje se v základních dílech české a světové literatury; - hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; - časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; - objasní promítnutí společenských událostí do tvorby autorů; - uvádí příklady umělecké výpovědi o válkách a totalitních režimech;	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (česká a světová literatura 2. poloviny 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	35

– orientuje se ve specifikách divadelní a filmové tvorby; – na základě vlastních prožitků přibližuje oblíbeného autora a dílo;		
– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – uplatní znalosti z literární teorie; – je schopen v dílech rozpoznat touhu po kráse a spravedlnosti; – orientuje se v současné tvorbě; – rozpozná etické a umělecké hodnoty literárního díla; – na ukázce prokáže různé přístupy;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	17
– podílí se na ochraně kulturních hodnot; – zhodnotí výtvarnou úpravu vybraných knih; – pochopí význam umění pro člověka.	Kultura Ochrana kulturních hodnot Estetické a funkční normy při tvorbě a výrobě předmětů používaných v běžném životě - výtvarná úprava knih	5
	Souhrnná opakování literárních dovedností Komplexní literární interpretace Propojení nabytých poznatků při literárněvědném rozboru Využití poznatků literární historie	16
– rozliší spisovný jazyk, hovorový jazyk, nářečí a stylově příznakové jevy; – volí prostředky adekvátní komunikační situaci; – orientuje se v soustavě jazyků; – vysvětlí klíčové fáze vývoje jazyka od praslovanštiny; – má základní představu o podobě textů; – v jednotlivých etapách vývoje českého jazyka a rozliší je; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Národní jazyk a jeho útvary Jazyková kultura Postavení češtiny mezi ostatními evropskými jazyky Historický vývoj češtiny Vývojové tendence spisovné češtiny Hlavní principy českého pravopisu	19
– charakterizuje umělecký funkční styl a jeho funkci; – získá základní orientaci v možnostech výběru základních jazykových prostředků uměleckého stylu a chápe důležité zásady specifčnosti tvorby textů této povahy a využívá je při tvorbě a interpretaci mluveného i písemného projevu; – rozumí specifickým kompozičním postupům, zejména žánrové rozrůzněnosti, využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary uměleckého stylu, definuje je	Komunikační a slohová výchova Stylistika – umělecký styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – umělecký popis, umělecké vyprávění Úvaha Literatura faktu Praktická cvičení Grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů	24

a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě;		
– rozumí obsahu textu i jeho částí; – pořídí z odborného textu výpisky a výtah, pořídí poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; – vypracuje anotaci.	Práce s textem a získávání informací Získávání a zpracovávání informací z textu např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé; jejich třídění a hodnocení. Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby	17
	Souhrnná opakování jazykových a komunikačních dovedností	17

DODATEK Č. 4

ZMĚNY PLATNÉ OD 1. 9. 2019 počínaje čtvrtým ročníkem

UČEBNÍ PLÁN

Název školního vzdělávacího programu:

Kód a název oboru vzdělání:

Platnost ŠVP:

Délka a forma vzdělávání:

Sociální činnost

75-41-M/01 Sociální činnost

Od 1. 9. 2019 počínaje čtvrtým ročníkem

4 roky denní formy vzdělávání

A) Všeobecně vzdělávací předměty		Zkratka	I.	II.	III.	IV.	Celkem
Český jazyk a literatura	CJL	4	3	3	5	15	
Cizí jazyk	CIJ	4	3	3	4	14	
Dějepis	DEJ	2	1	0	0	3	
Občanská nauka	OBN	1	1	1	0	3	
Základy přírodních věd	ZPV	2	2	0	0	4	
Tělesná výchova a zdravotní TV	TVZ	2	2	2	2	8	
Matematika	MA	3	2	2	2	9	
Informační a komunikační technologie	ICT	0	0	2	2	4	
B) Odborné předměty							
Psychologie	PSY	0	1	2	2	5	
Osobnostní výchova	OSV	2	0	0	0	2	
Somatologie	SOM	2	0	0	0	2	
Výchova ke zdraví	VKZ	0	2	1	1	4	
Sociální politika	SPO	2	1	0	0	3	
Sociální péče	SPE	0	2	2	0	4	
Sociální zabezpečení	SOZ	0	1	2	2	5	
Pečovatelství a osobní asistence	POA	1	1	1	1	4	
Pedagogika a speciální pedagogika	PES	1	1	2	2	6	
Péče o dítě	POD	0	2	0	0	2	
Péče o seniory	POS	0	0	1	0	1	
Právo	PRA	0	0	1	2	3	
Ekonomika	EKO	0	0	2	1	3	
Písemná a elektronická komunikace	PEK	2	2	0	0	4	
Muzikoterapie	MUZ	1	0	0	0	1	
Výtvarná výchova	VV	0	2	0	0	2	
Dramatická výchova	DV	0	0	1	0	1	
Znakový jazyk	ZNJ	0	0	2	0	2	
Výchovné a volnočasové činnosti	VVČ	0	0	0	2	2	
Metodika sociální práce	MSP	0	0	0	2	2	
Praxe	PX	3	3	3	0	9	
C) Povinně volitelné předměty							
Matematický seminář	MAS	0	0	0	2	2	
Konverzace v cizím jazyce	KCJ	0	0	0	2		
D) Nepovinně volitelné předměty							
Cizí jazyk II.	CIJ	2	2	2	2	8	
Celkem hodin:		32	32	33	32	129	
Počet týdenních vyučovacích hodin v ročníku:		32 - 35	32 - 35	32 - 35	32 - 35	128 – 140	
Počet týdnů vyučování v ročníku:		34	34	34	30		

PŘEHLED ROZPRACOVÁNÍ OBSAHU VZDĚLÁVÁNÍ V RVP DO ŠVP PLATNÝ OD 1. 9. 2019 POČÍNÁJE ČTVRTÝM ROČNÍKEM

RVP			ŠVP			
Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	Minimální počet		Vyučovací předmět	Skutečný počet		Využití disponibil. hodin
	týdenní	celkový		týdenní	celkový	
Jazykové vzdělávání	15					
Český jazyk	5	160	Český jazyk a literatura	7	234	2
Cizí jazyky	10	320	Cizí jazyk	14	460	4
Společenskovědní vzdělávání	5	160	Občanská nauka	3	102	2
			Dějepis	3	102	1
			Právo	3	94	1
Přírodovědné vzdělávání	4	128	Základy přírodních věd	4	136	-
Matematické vzdělávání	8		Matematika	9	298	1
Estetické vzdělávání	5	160	Český jazyk a literatura	6	196	1
Vzdělávání pro zdraví	8	256	Tělesná výchova a zdravotní TV	8	264	-
Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích	4	128	Informační a komunikační technologie	4	128	2
			Písemná a elektronická komunikace	4	136	2
Ekonomické vzdělávání	3	96	Ekonomika	3	98	1
			Sociální zabezpečení	2	64	1
Řízení sociálních služeb	6	192	Sociální politika	3	102	-
			Sociální zabezpečení	3	98	1
			Sociální péče	1	34	-
Přímá péče a osobní asistence	10	320	Somatologie	2	68	-
			Pečovatelská a osobní asistence	4	132	-
			Péče o dítě	1	34	1
			Péče o seniory	1	34	1
			Výchova ke zdraví	4	132	-
Sociálně výchovná činnost	20	640	Muzikoterapie	1	34	-
			Výtvarná výchova	2	68	-
			Dramatická výchova	1	34	1
			Znakový jazyk	2	68	-
			Osobnostní výchova	2	68	-
			Pedagogika a speciální pedagogika	6	196	2
			Sociální péče	2	68	-
			Péče o dítě	1	34	1
			Český jazyk a literatura	2	60	-
			Výchovné a volnočasové činnosti	2	60	2
Sociální vztahy a komunikace	8	256	Praxe	9	306	4
			Psychologie	5	162	-
			Sociální péče	1	34	-
Disponibilní hodiny	32	1024	Metodika sociální práce	2	60	-
			Volitelný seminář	2	60	2
Celkem	128	4096		129	4258	33
Kurzy	0 týdnů			3 týdny		

Poznámky k přehledu rozpracování obsahu vzdělání

K úpravě ŠVP došlo u předmětu Český jazyk a literatura, kde došlo k navýšení počtu hodin ve 4. ročníku.

Název školy:	Střední průmyslová škola a Obchodní akademie Uherský Brod
Název školního vzdělávacího programu:	Sociální činnost
Název vyučovacího předmětu:	ČESKÝ JAZYK A LITERATURA
Celková hodinová dotace:	490
Platnost učební osnovy:	od 1. 9. 2019 počínaje čtvrtým ročníkem

Pojetí vyučovacího předmětu:

Obecný cíl vyučovacího předmětu:

Vzdělávací obsah předmětu český jazyk a literatura se realizuje ve dvou složkách: estetické vzdělávání a vzdělávání a komunikace v českém jazyce. Hlavním cílem estetického a jazykového vzdělávání je utvářet kladný vztah žáků k materiálním a duchovním hodnotám, dále rozvoj komunikačních kompetencí žáků, tedy užívání českého jazyka jako prostředku k dorozumívání a myšlení, k přijímání, kritickému hodnocení (ochrana proti snadné manipulaci a intoleranci), sdělování, výměně informací na základě jazykových a slohových znalostí. Dalším obecným cílem jazykového vzdělávání je rozvoj sociálních a odborných kompetencí žáků. Jazykové vzdělávání vychovává žáky ke sdělnému, kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich praktického, profesního a duchovního života. Estetické vzdělávání ovlivňuje utváření hodnotové orientace a postojů žáků, a to nejen v oblasti umělecké a kulturní, ale i v oblasti společenské a mezilidské.

Charakteristika učiva:

Estetické vzdělávání se skládá ze tří oblastí, které se vzájemně doplňují a podporují. Literatura a ostatní druhy umění přispívají k aktivnímu poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě. Práce s literárním textem vede žáky ke správné interpretaci a uplatňování znalostí z literární teorie a poetiky. V oblasti kultury mají žáci získat přehled o kulturním dění, kulturních institucích a dalších kulturních hodnotách. Vyučování předmětu směřuje k dovednosti a schopnosti mluvit a jednat s lidmi, kultivovaně se vyjadřovat, aplikovat získané poznatky, pracovat s textem a s informacemi. Žáci jsou vedeni i k esteticky tvořivým aktivitám.

Vzdělávání a komunikace v českém jazyce se soustřeďuje na tři oblasti, které se vzájemně prolínají, doplňují a podporují. Jazykové vzdělávání (jazyk a komunikační výchova) rozvíjí komunikační kompetenci žáků a učí je používat jazyka jako prostředku myšlení a dorozumívání. Směřuje k dovednosti a schopnosti žáků mluvit a jednat s lidmi, kultivovaně se ústně vyjadřovat, používat spisovného jazyka jako kodifikované společenské normy, aplikovat získané poznatky, pracovat s textem a s informacemi.

Jazykové vědomosti a dovednosti: žák chápe jazyk jako systém, chápe funkci spisovného jazyka. Zná základní jazykové pojmy a kategorie. Zná zdroje informací vztahující se k této problematice. Je veden k poznání, že zvládnutí mateřského jazyka je nezbytným předpokladem úspěšného studia cizích jazyků. Na ukázkách umí rozlišit spisovný jazyk a nespisovné útvary. Ovládá jazykový a stylistický rozbor textu, chápe text z hlediska pragmatického. Umí pracovat s jazykovými příručkami.

Komunikační a slohová výchova: chápe význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění. Je seznámen s technikou mluveného slova a s emocionální a emotivní stránkou mluveného slova. Chápe pojem jazyková a řečová kultura. Umí vysvětlit rozdíl mezi psaným a mluveným projevem, mezi monologem a dialogem. Samostatně stylizuje vybrané slohové útvary. Dovede samostatně ústně i písemně zpracovat útvar na dané i zvolené téma.

Práce s textem a získávání informací: zná základní útvary informačního charakteru, zdroje všeobecných informací, zásady kulturního čtení. Má přehled o denním tisku a tisku svých zájmů, o knihovnách a jejich službách. Dovede zjistit potřebné informace z dostupných zdrojů. Dovede pracovat s běžnými informačními příručkami a umí sobě i jiným poradit, kde běžné informace získat. Je schopen zaznamenat bibliografické údaje. Dovede použít knihovnických služeb. Dovede pracovat samostatně i v týmu.

Směrování výuky v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí:

Výuka předmětu směřuje k tomu, aby žáci:

- uměli vyjadřovat vlastní prožitky a názory při interpretaci uměleckých textů;
- formulovali své myšlenky srozumitelně a souvisle;
- aktivně se účastnili diskuse a obhajovali své názory a zároveň se učili respektovat mínění druhých;
- aplikovali jazykové a slohové vědomosti do praxe i osobního života se zpětnou kritickou analýzou;
- samostatně vyhledávali a zpracovávali informace s využitím informačních a komunikačních technologií;
- řešili problémy společně, byli schopni přijímat hodnocení a kritiku ze strany ostatních a adekvátně na ni reagovat;
- uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na utváření veřejného mínění;
- dovedli pochopit a analyzovat zadání úkolu, stanovit pracovní postup, zvolit vhodnou metodu, dokázali vypracovat strukturovaný text, zvolit vhodný slohový postup a útvar (v podobě domácích úkolů, seminárních a maturitních písemných prací, zpráv z exkurzí, protokolů odborných předmětů);
- přistupovali odpovědným způsobem ke vzdělávání.

Strategie výuky:

Doporučené formy práce:

- samostatná a skupinová práce;
- referáty, ústní cvičení, projektové úkoly, diskuse, čtení s porozuměním, čtení s předvídáním a otázkami, práce s texty různé povahy, práce s informačními technologiemi;
- používání výukových materiálů (učebnice, pracovní sešity, audiovizuální nahrávky apod.).

Zvolené metody a formy práce přesunují roli vyučujícího směrem k pozici konzultanta a poradce.

Pojetí výuky:

Výuka navazuje na vědomosti a dovednosti žáků ze základní školy a rozvíjí je vzhledem ke společenskému a profesnímu zaměření žáků. Cílem je tyto vědomosti prohloubit, rozšířit a posunout na vyšší kvalitativní a kvantitativní úroveň.

Estetické vzdělávání kromě četby, rozboru a interpretace uměleckých děl či jejich ukázek vede k celkovému přehledu o klíčových momentech v české a světové literární historii. Předpokládá se, že se žáci seznámí se základní tvorbou autora, byť formou ukázky, s jeho zařazením do literárněhistorického kontextu a jeho přínosem pro dobu, kdy tvořil. Žáci jsou vedeni ke komunikačním a k esteticky tvořivým aktivitám, zpracování projektových úkolů, dramatizaci a recitaci uměleckých textů, besedám a diskusím o knihách a filmových či divadelních představeních. Nedílnou součástí budou i literárněvědné a kulturní exkurze.

U jazykového vzdělávání se výuka zaměřuje na rozbor nedostatků ve vyjadřování jak žáků, tak i veřejnosti, dále se zaměří na problémové úkoly, situačně komunikační hry a soutěže, práci s vybranou vrstvou slovní zásoby. Dále také metody a formy výuky, které podporují týmovou (skupinovou) práci žáků: projektové učení, formy praktické práce s jazykovými projevy – mluvní cvičení (prezentace), čtení s porozuměním, čtení s předvídáním a otázkami, práce s texty různé povahy, práce s informačními technologiemi – možnosti rychlého získávání informací. Zvolené metody a formy práce přesunují roli vyučujícího směrem k pozici konzultanta a poradce.

Hodnocení výsledků žáků:

Průběžné hodnocení žáků s přihlédnutím k osobnímu pokroku při získávání znalostí a dovedností formou rozhovoru, testů (orientačních a standardizovaných), souboru úloh, dotazníků. Hodnoceny budou především praktické komunikační dovednosti, analýza a interpretace uměleckého textu a vlastní tvůrčí práce. Pozornost bude věnována sebehodnocení a kolektivnímu hodnocení při zpracování referátů, projektů atd. Způsob hodnocení bude spočívat v kombinaci známkování, slovního hodnocení a využití bodového či procentuálního vyjádření.

V problematice hodnocení je prioritou, aby si každý vyučující uvědomil předpoklad výrazného podmínění kompetencí osobnostními vlastnostmi, charakterovými rysy, sociálním zázemím a rozdílnou zralostí žáka.

Zcela nezbytná je nutnost strukturovaného (a komplexního) hodnocení s uvedenými kritérii v oblasti psaní

(sloh – zahrnuje slovní zásobu, osobní styl, formu, kontext a úpravu; jazykovou strukturu a interpunkci; plánování a koncept; pravopis a prezentaci), čtení (schopnost číst plyně a přesně; porozumění textu; schopnost získávat při čtení informace; smysl pro hodnocení literárních a neliterárních textů) a vyjadřování (výslovnost; hlasitost; příprava; soustředění na text; logická výstavba projevu; plynulost; postoj mluvčího), rozvoj schopnosti žáka vlastního sebehodnocení. Kritéria pro hodnocení jsou žákům veřejně přístupná, učí se je používat (např. hodnotí kladné a záporné stránky projevu spolužáka v průběhu mluvního cvičení).

V 1. -3. ročníku jsou stanoveny dvě písemné slohové práce podle výběru vyučujícího (obě školní nebo jedna domácí a druhá školní), ve 4. ročníku je stanovena jedna písemná slohová práce, dále písemné kontrolní činnosti – korektury textu nebo diktáty, jazykové rozbor, průběžně ústní zkoušení.

Dále jsou při klasifikaci ústního zkoušení zohledňována následující kritéria:

- věcná správnost, relevantnost informací a jejich rozsah,
- prezentace tvrzení, strategie argumentace,
- volba jazykových prostředků, srozumitelnost a strukturovanost projevu v dané komunikační situaci,
- jazyková správnost.

Poznámka: u žáků s LMD hodnocení a klasifikace podléhá opatřením a doporučením pedagogicko-psychologické poradny.

Přínos předmětu k rozvoji klíčových a odborných kompetencí:

Klíčové kompetence:

Žáci jsou vedeni k vyjadřování vlastních prožitků a názorů při interpretaci uměleckých textů. Snaží se, aby své myšlenky formulovali srozumitelně a souvisle. Aktivně se účastní diskuse a obhajují své názory a zároveň se učí respektovat mínění druhých. Při zpracovávání různých témat pro referáty, ústní cvičení nebo projektové úkoly využívají prostředky informačních a komunikačních technologií. Při týmové práci reálně posuzují své možnosti, stanoví si cíle podle svých schopností a zájmů. Učí se řešit problémy společně, přijímat hodnocení a kritiku ze strany ostatních a adekvátně na ni reagovat.

Komunikativní kompetence jsou u žáků rozvíjeny zcela zásadním způsobem. Jsou těžištěm předmětu. Žák získává v průběhu čtyřletého cyklu nejenom teoretické poučení o jazykových vědomostech, komunikační a slohové výchově, o práci s textem (s různými druhy textu, zejména pak s odborným textem) a o získávání informací (otevřené zdroje – knihovny, internet), ale je kladen důraz na jejich systematické procvičování, praktickou aplikaci a zpětnou kritickou analýzu.

Kompetence personální – na základě práce v týmu dokáže spolupracovat, používá sady kritérií pro hodnocení práce, přijímá hodnocení.

Sociální kompetence – je schopen práce ve skupině, aktivně se podílí na řešení zadaného úkolu (práce s texty), navrhuje postupy řešení, vybírá optimální řešení.

Kompetence řešení běžných pracovních i mimopracovních problémů – dovede pochopit a analyzovat zadání úkolu, stanovit pracovní postup, zvolit vhodnou metodu, dokáže vypracovat strukturovaný text, zvolit vhodný slohový postup a útvar (v podobě domácích úkolů, seminárních a maturitních písemných prací, zpráv z exkurzí, protokolů odborných předmětů).

Kompetence využívání prostředků informačních a komunikačních technologií a efektivní práce s nimi a s informacemi – tento předmět rozvíjí dovednosti získat potřebné informace v široké škále otevřených zdrojů, kriticky zhodnotit a využít je pro dosažení výsledku v praktické odborné činnosti.

Kompetence k aplikaci matematických postupů – dokáže pochopit cíl úkolu z textového zadání (u slovních úloh), dokáže pracovat s mimojazykovými symboly a značkami, zná jejich význam a praktické využití.

Aplikace průřezových témat:

- Občan v demokratické společnosti

Při rozboru literárních ukávek je žák schopen rozpoznat demokratické principy společnosti, dokáže rozpoznat její porušování, odhalit totalitní systémy a jejich dopad na člověka. V mediální výchově si žák osvojuje některé základní poznatky o fungování a společenské roli současných médií a takto získává dovednost pro aktivní zapojení do mediální komunikace. Žák se učí analyzovat nabízená sdělení, posoudit jejich věrohodnost a vyhodnotit jejich komunikační záměr.

- Člověk a životní prostředí
V průběhu estetického vzdělávání je žák při rozboru literárních ukázek s tématy přírody veden k tomu, aby chápal význam zdravého životního prostředí, krásy přírody a nutnosti její ochrany.
- Člověk a svět práce
Žák je veden k samostatnému řešení úkolů tak, aby zvolil vhodné prostředky a způsoby a využíval zkušeností již dříve získaných. Rozvíjí komunikační schopnosti, které může uplatnit při veřejném vystupování nebo při týmové práci.
- Informační a komunikační technologie
V rámci vyučování je podle možností využívána moderní komunikační a informační technologie a žák je veden k jejímu aktivnímu používání, a to při zpracovávání nejrozličnějších témat (referátů, mluvních cvičení, projektové práci).

Mezipředmětové vztahy:

Vyučovací předmět souvisí s následujícími:

- občanská nauka;
- písemná a elektronická komunikace;
- informační a komunikační technologie;
- cizí jazyky;
- dramatická výchova;
- znakový jazyk;
- výtvarná výchova;
- dějepis.

Rozpis učiva a výsledků vzdělávání

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 1. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – rozezná umělecký text od neuměleckého; – má základní představu o literárních druzích a žánrech; – vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl, orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – vyhledá kulturní podněty a informuje o nich; – zdůvodní význam umění pro osobnost člověka;	Literatura a ostatní druhy umění Umění jako specifická výpověď o skutečnosti, funkce literatury Aktivní poznávání různých druhů umění - našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (od starověku po preromantismus)	40
– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi;	Práce s literárním textem Základy literární vědy	18

– text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Literární druhy a žánry Četba a interpretace literárního textu, tvořivé činnosti Metody interpretace textu	
– charakterizuje specifika lidového umění.	Kultura Lidové umění a užitá tvorba	10
– rozumí základním pojmům lingvistiky a používá je; – rozliší spisovný jazyk a jeho varianty, nespisovné útvary; – má základní představu o rozdělení slovanských jazyků; – orientuje se v systému českých hlásek; – zná a chápe druhy zvukových prostředků a uplatní je ve vlastním jazykovém projevu; – ovládá výslovnost slov domácích, zdomácnělých a slov přejatých; – uplatní zásady mluveného projevu ve vlastních mluvních cvičeních; – rozpozná řečové vady;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Úvod do jazyka a slohu Základní pojmy jazykovědy a stylistiky Čeština a příbuzné jazyky Nauka o zvukové stránce jazyka Zvukové prostředky a ortoepické normy Systém českých hlásek Praktické využití poznatků	44
– rozumí základní terminologii oboru; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu; – ovládá psaní i, í/y, ý po souhláskách, v zakončení slova, plynoucí ze shody přísudku s podmětem, psaní písmena „ě“, předpon s-(se)/ z-(ze) a souhláskových skupin, psaní délky samohlásek, zkratk a značek, psaní slov přejatých; – rozumí základní terminologii oboru – chápe význam pojmenování, – rozpozná druhy pojmenování podle významu, podle stylistické platnosti; – chápe podstatu přenášení pojmenování a rozlišuje pojmenování přímé, nepřímé a obrazné, funkčně je používá při práci s textem; – orientuje se ve způsobu třídění a zpracování hesel v jazykových slovnících pro každodenní praxi; – vyhledá základní lexikální nedostatky v textu a nahradí je funkčním tvarem;	Nauka o grafické stránce jazyka Hlavní principy českého pravopisu, vybrané pravopisné jevy Nauka o slovní zásobě Pojmenování a jeho druhy, význam Stylové rozvrstvení a obohacování slovní zásoby Slovní zásoba – terminologie oboru Slovníky a práce s nimi Praktické využití učiva	
– rozumí základním pojmům stylistiky a používá je; – rozliší jazykové prostředky textové výstavby;	Komunikační a slohová výchova Stylistika – základní pojmy Slohovými činiteli objektivní a subjektivní Prostředkovací funkční styl	18

– má základní představu o slohotvorných činitelích, o kompozici textu, o slohových postupech a o základních slohových útvarech; – charakterizuje prostěsdělovací funkční styl a informační slohový postup; – zná útvary prostěsdělovacího stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; – chápe význam komunikace ve významu jazykového dorozumívání; – definuje druhy komunikace, určí varianty masové komunikace; – uvědomuje si nebezpečí masové komunikace, včetně manipulace; – rozpozná základní druhy a projevy neverbálního dorozumívání; – přednese krátký kultivovaný projev; – prezentuje vlastní práci s textem;	Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary (vyprávění, popis osoby, věci, osobní dopis) Praktická cvičení Literatura faktu Základy komunikace Neverbální dorozumívání Vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, projevy monologické, dialogické, neformální, formální, připravené, nepřipravené	
– zjistí potřebné informace z dostupných zdrojů, vybere si je a přistupuje k nim kriticky; – používá klíčová slova při vyhledávání informačních pramenů; – chápe význam knihoven, orientuje se v jejich základních službách; – zaznamená bibliografické údaje; – samostatně zpracuje informace.	Práce s textem a získávání informací Informatická výchova Knihovny a jejich služby Noviny, časopisy a jiná periodika, internet Druhy a žánry textu	6

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 2. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
– Žák: – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – vyhledá kulturní podněty a informuje o nich; – zdůvodní význam umění pro osobnost člověka; – časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; – orientuje se v základních dílech	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (romantismus, realismus, literatura přelomu 19. – 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	37

evropského a českého výtvarného umění;		
– vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; – vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	18
– orientuje se v nabídce kulturních institucí; – porovná typické znaky kultur hlavních národností na našem území; – popíše vhodné společenské chování v dané situaci.	Kultura Kulturní instituce v ČR a v regionu, kultura národností na našem území Společenská kultura - principy a normy kulturního chování, společenská výchova	13
– rozumí základní terminologii oboru; – znázorní stavbu slova a popíše ji; – ovládá způsoby tvoření slov a využívá je v mluveném i psaném projevu; – rozpozná v textu chybně utvořené slovo; – nahradí běžné cizí slovo českým ekvivalentem a naopak;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Nauka o tvoření slov Slovotvorná (a morfémová) stavba slova Tvoření slov (odvozování, skládání, zkracování), obohacování slovní zásoby Vývojové tendence v současné slovní zásobě Praktické využití učiva	18
– rozumí základní terminologii oboru; – provede členění slovního tvaru; – chápe třídění slov z hlediska tvaroslovného, obsahového a skladebného; – rozliší v textu slovní druhy a chápe jejich význam; – rozumí problematice mluvnických kategorií a dokáže je určit; – ovládá skloňování a časování; – je schopen využít poznatků tvarosloví při tvorbě textu i v rámci jeho hodnocení; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu;	Tvarosloví Slovní druhy Funkční a formální tvarosloví Praktická cvičení Hlavní principy českého pravopisu	
– charakterizuje administrativní funkční styl a jeho funkci; – získá základní orientaci v možnostech výběru jazykových prostředků administrativního stylu a chápe důležité zásady tvorby textů této povahy a využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary administrativního stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané	Komunikační a slohová výchova Stylistika – administrativní styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – úřední dopis, životopis, strukturovaný životopis, zápis z porady, pracovní hodnocení Praktická cvičení; grafická a formální úprava Stylistika – odborný styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – odborný popis, výklad, odborná úvaha Praktická cvičení	12

podobě; – získá základní orientaci ve výběru; – jazykových prostředků odborného stylu a chápe poznávací postupy, na nichž je objasňování odborné problematiky založeno, využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; – rozumí kompozičním postupům, využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary odborného stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; – ovládá techniku mluveného slova, klade otázky a vhodně formuluje odpovědi;	Komunikační situace, komunikační strategie	
– rozlišuje základní techniky čtení textu; – rozumí obsahu textu i jeho částí; – samostatně zpracovává informace.	Práce s textem a získávání informací Techniky a druhy čtení, orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost	4

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 3. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: – orientuje se v základních dílech české a světové literatury; – hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; – samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; – časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; – objasní promítnutí společenských událostí do tvorby autorů; – rozpozná etické a umělecké hodnoty literárního díla a literární brak; – uvádí příklady umělecké výpovědi o válkách a totalitních režimech; – na základě vlastních prožitků přiblíží oblíbeného autora a dílo; – vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl;	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (česká a světová literatura 1. poloviny 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	40

– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – díla klasifikuje podle základních literárních druhů a žánrů; – uplatní znalosti z literární teorie;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	15
– orientuje se v oblasti kultury bydlení a odívání; – má základní představu o funkci reklamy a jejím vlivu na člověka.	Kultura Kultura bydlení a odívání Funkce reklamy a propagačních prostředků a jejich vliv na životní styl	13
– rozumí základní terminologii oboru; – ovládá významové skladební vztahy; – definuje základní, rozvíjející a několikanásobné větné členy včetně způsobů jejich vyjádření; – rozliší významové poměry mezi několikanásobnými větnými členy; – provede rozbor jednočlenné, dvojčlenné věty; – provede rozbor souvětí (v klasické skladbě); – rozliší druhy souvětí a významové vztahy v něm; – ovládá problematiku českého slovosledu, chápe nepravidelnosti větné stavby a vyhledá je v mluveném i písemném jazykovém projevu a funkčně je nahradí; – orientuje se ve výstavbě textu, ovládá a uplatní základní principy jeho výstavby; – uplatní znalosti ze skladby ve svém logickém vyjadřování; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu; – chápe význam interpunkčních znamének v jazykovém projevu; – ovládá dílčí pravidla psaní čárky v souvětí a využívá je při tvorbě a hodnocení písemných jazykových projevů;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Nauka o větě a souvětí Skladební vztahy Větné členy Větná skladba, druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska, stavba a tvorba komunikátu Zvláštnosti ve větném členění, nedostatky a nepravidelnosti ve stavbě věty, pořádek slov Fraseologie Praktická cvičení, aplikace poznatků daného učiva Hlavní principy českého pravopisu Gramatické tvary a konstrukce a jejich sémantické funkce Interpunkce Čárka v souvětí	13
– charakterizuje publicistický funkční styl a jeho funkci; – analyzuje jazykové prostředky publicistického stylu a zná požadavky na jazykové postupy (automatizace a aktualizace), které využívá při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – rozumí kompozičním postupům publicistického stylu a využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu	Komunikační a slohová výchova Stylistika – publicistický styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary (novinový článek, reportáž, recenze, glosa, reklama) Praktická cvičení	15

- publicistických textů; - zná útvary publicistického stylu, definuje je a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě; - posoudí výstavbu textu; - identifikuje případné nedostatky a posoudí textovou návaznost; - rozpozná útvary a funkční prostředky užívané v textu (obecná čeština a další interdialekty, dialekt, knižní a expresivní jazykové prostředky); - charakterizuje řečnický projev; - získá základní orientaci v možnostech výběru základních jazykových prostředků; - rozumí specifickým kompozičním postupům u nediskusních a diskusních útvarů, využívá je při tvorbě a hodnocení mluveného i písemného projevu; - zná útvary řečnického stylu, definuje je, vytváří a funkčně používá;	Základy komunikace Komunikát a text Praktická cvičení Druhy řečnických projevů	
- rozumí obsahu textu i jeho částí; - doplní podle smyslu vynechanou část textu, odhadne pokračování předcházející část textu, jeho název; - rozliší předmluvu, doslov, nadpis a poznámku od vlastního textu; - uspořádá části textu podle textové návaznosti.	Práce s textem a získávání informací Členění textů Práce s různými příručkami pro školu i veřejnost	6

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA – 4. ročník

VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ	UČIVO	POČET HODIN
Žák: - orientuje se v základních dílech české a světové literatury; - hodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; - samostatně vyhledá a zpracuje informace v této oblasti; - časově zařadí myšlenkové směry a umělecké styly; - objasní promítnutí společenských událostí do tvorby autorů; - uvádí příklady umělecké výpovědi o válkách a totalitních režimech;	Literatura a ostatní druhy umění Vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech (česká a světová literatura 2. poloviny 20. st.) Aktivní poznávání různých druhů umění v tradiční i mediální podobě	35

– orientuje se ve specifikách divadelní a filmové tvorby; – na základě vlastních prožitků přibližuje oblíbeného autora a dílo;		
– vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; – text interpretuje a debatuje o něm; – uplatní znalosti z literární teorie; – je schopen v dílech rozpoznat touhu po kráse a spravedlnosti; – orientuje se v současné tvorbě; – rozpozná etické a umělecké hodnoty literárního díla; – na ukázce prokáže různé přístupy;	Práce s literárním textem Základy literární vědy Četba a interpretace literárního textu Metody interpretace textu	17
– podílí se na ochraně kulturních hodnot; – zhodnotí výtvarnou úpravu vybraných knih; – pochopí význam umění pro člověka.	Kultura Ochrana kulturních hodnot Estetické a funkční normy při tvorbě a výrobě předmětů používaných v běžném životě - výtvarná úprava knih	5
	Souhrnná opakování literárních dovedností Komplexní literární interpretace Propojení nabytých poznatků při literárněvědném rozboru Využití poznatků literární historie	16
– rozliší spisovný jazyk, hovorový jazyk, nářečí a stylově příznakové jevy; – volí prostředky adekvátní komunikační situaci; – orientuje se v soustavě jazyků; – vysvětlí klíčové fáze vývoje jazyka od praslovanštiny; – má základní představu o podobě textů; – v jednotlivých etapách vývoje českého jazyka a rozliší je; – zná charakter českého pravopisu, uplatní jeho znalosti v písemném projevu;	Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností Národní jazyk a jeho útvary Jazyková kultura Postavení češtiny mezi ostatními evropskými jazyky Historický vývoj češtiny Vývojové tendence spisovné češtiny Hlavní principy českého pravopisu	19
– charakterizuje umělecký funkční styl a jeho funkci; – získá základní orientaci v možnostech výběru základních jazykových prostředků uměleckého stylu a chápe důležité zásady specifčnosti tvorby textů této povahy a využívá je při tvorbě a interpretaci mluveného i písemného projevu; – rozumí specifickým kompozičním postupům, zejména žánrové rozrůzněnosti, využívá je při tvorbě a hodnocení písemného projevu; – navrhne vhodnou grafickou úpravu textů; – zná útvary uměleckého stylu, definuje je	Komunikační a slohová výchova Stylistika – umělecký styl Kompozice a jazykové prostředky Vybrané útvary – umělecký popis, umělecké vyprávění Úvaha Literatura faktu Praktická cvičení Grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů	24

a vytváří, funkčně je používá při komunikaci jak v mluvené, tak i psané podobě;		
– rozumí obsahu textu i jeho částí; – pořídí z odborného textu výpisky a výtah, pořídí poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; – vypracuje anotaci.	Práce s textem a získávání informací Získávání a zpracovávání informací z textu např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé; jejich třídění a hodnocení. Zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby	17
	Souhrnná opakování jazykových a komunikačních dovedností	17